

TORSTAI 11. HELMIKUUTA 2010

Puhetta johti

varapuhemies **Edward McMILLAN-SCOTT**

1. Istunnon avaaminen

(Istunto avattiin klo 9.00.)

2. Vastaanotetut asiakirjat: ks. pöytäkirja

3. Ehdotus neuvoston direktiiviksi HOSPEEMin ja EPSUn laatiman terävien instrumenttien aiheuttamien tapaturmien ehkäisemistä terveydenhuoltoalalla koskevan puitesopimuksen täytäntöönpanosta (keskustelu)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana keskustelu Elizabeth Lynnin ja Pervenche Berèsin EMPL-valiokunnan puolesta laatimasta päätöslauselmaesityksestä ehdotuksesta neuvoston direktiiviksi HOSPEEMin ja EPSU:n laatiman terävien instrumenttien aiheuttamien tapaturmien ehkäisemistä terveydenhuoltoalalla koskevan puitesopimuksen täytäntöönpanosta (B7-0063/2010).

Elizabeth Lynne, laatiija. – Arvoisa puhemies, Euroopan unionissa sattuu joka vuosi yli miljoona ehkäistävissä olevaa neulanpistotapaturmaa terveydenhuoltoalalla. Monet loukkaantuneista ja heidän perheensä joutuvat odottamaan tuskaisina saadakseen selville, ovatko saaneet HIV:n tai C-hepatiitin kaltaisen veren kautta tarttuvan infektion.

Tällaisesta tapaturmasta seuraava infektioriski ei ole vähäinen. Asiantuntijoiden mukaan infektiomahdollisuus on B-hepatiitin osalta yksi kolmesta, C-hepatiitin osalta yksi 30:stä ja HIV:n osalta yksi 300:sta. Esitän esimerkkinä Juliet Youngin tapauksen. Juliet oli sairaanhoitaja, joka kuoli vuonna 2008, seitsemän vuoden kuluttua siitä, kun oli saanut HIV-tartunnan ottaessaan tartunnan saaneelta potilaalta verinäytettä lontoolaisessa sairaalassa. Juliet pisti vahingossa peukaloonsa neulalla sen heilahdettua näytettä otettaessa. Sitten on esimerkki vankilassa työskennelleestä hammashoitajasta, joka sai piston neulasta, jota oli käytetty A-hepatiittia, B-hepatiittia ja C-hepatiittia kantaneella vangilla, joka oli myös HIV-positiivinen. Kuvitelkaa hänen tuskasta odotustaan. Nyt hän on saanut kuulla saaneensa C-hepatiittitartunnan. Tämä hoitaja, kuten monet hänen kaltaisensa, jatkavat kampanjointia tässä asiassa.

Tutustuin asiaan ensi kertaa vuonna 2004 vieraillessani Health First Europan kehotuksesta eräässä vaalipiirini sairaalassa ja sittemmin saman vuoden Maaailman AIDS-päivänä 1. joulukuuta emännöidessäni Stephen Hughesin kanssa näyttelyä täällä parlamentissa. Terveydenhuoltoalan työntekijöitä kaikkialta Euroopan unionista tuli vierailulle, vierailulle tänne parlamenttiin, kaivaten kipeästi apuamme. Ne teistä, joilla oli mahdollisuus tavata näitä sairaanhoitajia ja muita terveydenhuoltoalan työntekijöitä, eivät voineet välttyä liikuttumasta heidän ahdingostaan, ja vuonna 2006 annoimme parlamentin päätöslauselman suosituksista eurooppalaisten terveydenhuoltoalan työntekijöiden suojaamiseksi veren kautta tarttuvilta infektioilta, jotka johtuvat neulojen aiheuttamista loukkaantumisista. Päätöslauselmassa kehoitettiin komissiota esittämään lainsäädäntöehdotus biologisista tekijöistä annetun direktiivin 2000/54/EY tarkistamisesta kolmen kuukauden kuluessa. Ehdotusta ei koskaan saatu, mutta minä ja Stephen Hughes emme luopuneet taistelusta.

Olen tehnyt lukuisia tarkistuksia mietintöihin ja päätöslauselmiin ja vaatinut toimia, puhunut yli kymmenen kertaa asiasta täysistunnossa ja esittänyt lukemattomia parlamentin kysymyksiä. Komission jäsen Špidlan kanssa järjestettyjen tapaamisten jälkeen meille kerrottiin vuonna 2008, että komissio valmistelee ehdotusta ja että ratkaisu oli lähellä. Tämä kuitenkin peruuntui viime hetkellä, kun työmarkkinaosapuolet lupasivat vihdoin pyrkiä sopimukseen, mikä oli kovin turhauttavaa.

Kattava sopimus välttämättömistä vaatimuksista saatiin lopulta aikaan työmarkkinaosapuolten kesken kesällä 2009. Päätöslauselmassani tuetaan sopimusta koko sydämeästä. Neuvoston on hyväksyttävä ehdotettu direktiivi kiireesti, jotta komissio voi varmistaa, että pikainen täytäntöönpano on tehokasta. Terveydenhuoltoalan työntekijät kaikkialla Euroopassa luottavat meihin. Terveydenhuoltoalan työntekijämme eivät voi odottaa eikä heidän enää pidä joutua vaaraan. Nyt on todellakin aika toimia päättäväisesti.

Stephen Hughes, laatiija. – (EN) Arvoisa puhemies, on kyse tärkeästä terveyttä ja turvallisuutta koskevasta lainsäädännöstä. Liz esitteli sen taustaa. Sitä on valmisteltu todella kauan – kuusi vuotta ensimmäisestä tapaamisestamme, kuten hän kertoi. On hauska nähdä komission jäsen Andor täällä tänä aamuna, mutta tavallaan on harmi, ettei komission jäsen Špidla ole täällä. Olemme usein kritisoineet häntä täällä parlamentissa, mutta tänään olisimme voineet onnitella häntä siitä, että hän lopulta teki aloitteen neulojen ja muiden terävien instrumenttien aiheuttamilta tapaturmilta suojaamista koskevasta ehdotuksesta.

Me taivuttelimme häntä pitkään. Itse asiassa hänen yksikkönsä neuvoi häntä olemaan toimimatta todeten, että työntekijöiden suojelemisesta vaaroilta, jotka liittyvät biologisille tekijöille altistumiseen, vuonna 2000 annettu direktiivi yhdessä riskinarvioinnin tekijöistä vuonna 1989 annetun puitedirektiivin kanssa olisivat riittäviä ehkäisemään tällaiset tapaturmat, mutta lopulta saimme vakuutettua hänen henkilöstönsä siitä, että kun tapaturmia on yli miljoona vuodessa, jotain on selvästi pielessä. Tarvittiin erityislainsäädäntöä, sellaista kuin Yhdysvalloissa ja osissa Espanjaa, joissa se toimii hyvin tehokkaasti.

Lopulta komission jäsen suostui toimiin ja, kuten Liz kertoi, hän laati vuonna 2008 tarkistuksen vuoden 2000 direktiiviin, mutta sitten julkisten palvelujen ammattiliitot HOSPEEM ja EPSU, ilmaisivat halukkuutensa laatia sopimuksen. Ne laativat sopimuksen. Olen siitä iloinen. Sopimus on hyvä, mutta tietyissä osissa on hieman epäselvyyksiä. Tämän vuoksi olen esittänyt työllisyysvaliokunnan hyväksymän tarkistuksen, jotta komissio julkaisisi direktiivin mukana ohjeet sen sujuvan ja yhdenmukaisen kansalliseen lainsäädäntöön sisällyttämisen varmistamiseksi kaikissa jäsenvaltioissa.

Tuemme täysin komission ehdotusta direktiiviksi, ja ymmärrämme, ettei työmarkkinaosapuolten väliseen sopimukseen voida puuttua. Me emme voi muuttaa sitä. Neuvosto ei voi muuttaa sitä. Se on niiden välinen sopimus. Sopimuksen merkittävimpään osaan, sen kuudenteen lausekkeeseen, joka koskee poistamista, ehkäisyä ja suojelua, liittyy kuitenkin valitettavasti hieman epäselvyyttä riskinarvioinnin osalta ja sen osalta, mitä ehkäiseviä tekijöitä työnantajien täsmällisesti on pantava täytäntöön ja koska.

Jos tätä epäselvyyttä ei tarkenneta, on vaarana, että direktiiviä sovelletaan hyvin eri tavoin. Tämän vuoksi kehotamme komissiota laatimaan täytäntöönpanoa koskevia suuntaviivoja auttaakseen työnantajia ymmärtämään vaarat ja tarvittavat ehkäisytoimenpiteet direktiivin johdonmukaisen soveltamisen varmistamiseksi.

Neulanpistotapaturmat ovat yleisimpiä ja vaarallisimpia terävien instrumenttien aiheuttamista tapaturmista. Aina, kun onttoa neulaa käytetään potilaaseen, on olemassa neulanpistotapaturman vaara, joka voi johtaa terveydenhuoltoalan työntekijän vakavaan infektiin, sillä ontto neula säilöo potilaan verta tai muita ruumiin nesteitä.

Valtava määrä puolueettomasti saatua näyttöä osoittaa, että entistä paremman koulutuksen, turvallisempien työtapojen ja sellaisten lääketieteellisten instrumenttien käyttönotolla, joissa on sisäänrakennettuja turvallisuusteknisiä mekanismeja, ehkäistään suurin osa neulanpistotapaturmista. Kaikki nämä asiat ovat välttämättömiä, eivät vain osa – nämä ovat kaikki välttämättömiä asioita.

Tutkimukset ovat myös osoittaneet, että minkä tahansa näistä kolmesta osatekijästä toteuttamatta jättäminen vähentää merkittävästi niiden vaikutusta. Vastaavasti yritykset ottaa käyttöön sisäänrakennettuja turvallisuusteknisiä mekanismeja vain tietyillä aloilla tai tiettyjen potilaiden osalta ovat epäkäytännöllisiä ja tehotomia.

Yhdysvaltojen, Kanadan ja Espanjan osien kaltaisissa valtioissa, joissa on voimassa tehokas lainsäädäntö, määrätään selvästi, että kaikki kolme osatekijää on toteutettava neulanpistotapaturmien ehkäisemiseksi. Ei ole sattumaa, että lainsäädännöt vastaavat tässä toisiaan. Pyrimme siis poistamaan kuudenteen lausekkeeseen liittyvän epäselvyyden julkaisemalla suuntaviivat.

Liz mainitsi neulanpistotapaturmiin joutuneiden kokeman trauman. Olen asiaa koskevan kuuden vuoden työskentelymme aikana tavannut ihmisiä, jotka ovat kokeneet neulanpistotapaturman, ja korostan juuri tätä tarumaa. Olen tavannut lääkärin, joka luopui ammattinsa harjoittamisesta neulanpistotapaturman vuoksi. Olen tavannut henkilön, jolla on HIV-tartunta neulanpistotapaturman vuoksi. Olen tavannut ihmisiä, jotka eivät ole saaneet tartuntaa, mutta varmaa tietoa edelsi kuukausien epävarmuus tästä. Olen tavannut myös jätteiden kerääjiä ja vankilatyöntekijöitä, jotka ovat kokeneet neulanpistotapaturman. Heitä tämä sopimus ei koske. Se on toinen asia, jota meidän on tarkasteltava tulevaisuudessa.

Sopimus on kuitenkin hyvä, ja uskon, että jos saamme aikaan hyvät ohjeet sen soveltamisesta kaikkialla Euroopan unionissa, olemme kaikki tehneet hyvää työtä ja voimme toivottavasti vähentää merkittäväällä tavalla neulanpistotapaturmien vuosittaisten miljoonan uhrin määrää.

László Andor, *komission jäsen*. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää parlamenttia sen tässä asiassa tekemästä työstä. Erityisesti haluan kiittää esittelijää, jäsen Lynneä, hänen erinomaisestaan työstään komission ehdotusta koskevan päätöslauselman laadinnassa sekä hänen useiden vuosien ponnisteluistaan sairaaloiden ja terveydenhuoltoalan työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden parantamiseksi.

Tiedän, että parlamentti on jakanut tämän huolen pitkään. Työterveyden ja -turvallisuuden edistämisestä 24. helmikuuta 2005 annetussa parlamentin päätöslauselmassa kehoitettiin tarkistamaan biologisille tekijöille altistumista työssä koskevaa direktiiviä 2000/54/EY. Parlamentti antoi myös heinäkuussa 2006 päätöslauselman, jossa se kehotti komissiota esittämään ehdotuksen kyseisen direktiivin tarkistamisesta.

Vastauksena Euroopan parlamentille komissio käynnisti Euroopan unionin työmarkkinaosapuolten kaksivaiheisen kuulemisen perussopimuksen määräysten mukaisesti. Kuulemisen seurauksena kaksi eurooppalaista sairaala- ja terveydenhuoltoalalla toimivaa työmarkkinaosapuolta, Euroopan terveydenhuoltoalan työnantajajhdistys ja Euroopan julkisten alojen ammattiliittojen federaatio, neuvottelivat menestyksekkäästi puitesopimuksesta heinäkuussa 2009. Kuten tiedätte, komission ehdotuksella pyritään sopimuksen täytäntöönpanoon.

Me kaikki tiedämme, että neulojen ja muiden terävien instrumenttien aiheuttamat tapaturmat ovat yksi yleisimmistä ja vakavimmista Euroopan terveydenhuoltoalan työntekijöihin kohdistuvista riskeistä erityisesti tietyillä osastoilla ja toiminta-aloilla, kuten poliklinikoilla, tehohoidossa ja kirurgisissa operaatioissa. Olen enemmän kuin iloinen siitä, että päätöslauselmassanne todetaan, että komission ehdotus sisältää parlamentin 6. heinäkuuta 2006 antaman päätöslauselman pääkohdat. Itse asiassa komissio toivoi näiden kohtien sisällyttämistä sopimukseen.

Olen myös samaa mieltä kanssanne siitä, että tämän sopimuksen voimaantulo on hyvin merkittävä panos sairaaloissa ja terveydenhuoltoalalla työskentelevien suojelemiseksi. Sopimuksella ja neuvoston toivottavasti hyväksymällä direktiiviehdotuksella sairaaloiden ja terveydenhuoltoalan työntekijät hyötyvät yhdenmetystä lähestymistavasta, jossa vahvistetaan toimintatavat riskinarvioinnissa, riskien ehkäisemisessä, koulutuksessa, tiedottamisessa, tietoisuuden lisäämisessä ja niin edelleen. Nämä toimenpiteet, jotka ovat myös vähimmäisvaatimuksia, eivät ole pelkästään toivottuja vaan aivan välttämättömiä.

Lopuksi haluan vielä kiittää teitä komission ehdotuksen tukemisesta, ja toivon neuvoston hyväksyvän sen varsin pian.

Raffaele Baldassarre, *PPE-ryhmän puolesta*. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, kuten täällä on jo todettu, neulanpistot ja muut terävät instrumentit ovat yleisimpiä Euroopan terveydenhuoltohenkilöstön kohtaamia riskejä, joten ne ovat vakava ongelma niin terveydenhuoltoalalla kuin yhteiskunnassa yleensä.

Komission ehdotuksella pyritään siihen, että neuvosto voisi panna täytäntöön Euroopan terveydenhuoltoalan työnantajajhdistyksen ja Euroopan julkisten alojen ammattiliittojen federaation allekirjoittaman puitesopimuksen.

Sopimuksen päätavoite on varmistaa työntekijöiden entistä parempi suojele kaikilta lääketieteessä käytettävien terävien esineiden aiheuttamilta tapaturmavaaroilta. Tämän vuoksi sopimus on merkittävä askel eteenpäin sairaala-alan turvallisuuden lisäämiseksi. Kuten me kaikki myönnämme, terävien esineiden aiheuttamien tapaturmien seuraukset voivat olla hyvin vakavia ja aiheuttaa hepatiitti- ja aids-tartuntojen leviämistä.

Tämän lisäksi on korostettava, että ongelmaan on otettava yhdenmety ja samalla realistinen lähestymistapa. Tämän osalta katson, etteivät sopimuksesta seuraavat hallinnolliset, rahoitusta koskevat ja oikeudelliset velvoitteet saa olla liiallisia eivätkä ne saa haitata terveydenhuoltoalalla toimivien pienten ja keskisuurten yritysten kehitystä, tai näillä yrityksillä voi olla merkittäviä vaikeuksia sopimusehtojen noudattamisessa.

Aivan yhtä suotavaa on lisäksi odotettu – odotetun lisäksi sanoisin myös toivottu – jäsenvaltioiden mahdollisuus hyväksyä tehokkaampia säännöksiä ja toimenpiteitä kuin sopimuksen sisältämät työntekijöiden suojelemiseksi.

Lopuksi kehoitan komissiota valvomaan sopimuksen soveltamista ja tiedottamaan asiasta säännöllisesti parlamentille, joka on usein kiinnittänyt asiaan huomiota, varmistaakseen sopimuksen asianmukaisen seurannan ja sen, että tarvetta tuleviin tarkistuksiin tutkitaan huolellisesti.

Alejandro Cercas, *S&D-ryhmän puolesta*. – (ES) Arvoisa puhemies, minäkin haluan aluksi onnitella kollegaani Lynneä hänen erinomaisesta työstään valiokunnassamme, hänen kyvystään sovittaa yhteen kaikki näkemykset sekä hänen näin pitkään tekemästään työstä.

Onnittelen myös komission jäsen Andoria. Olette toista päivää komission jäsen ja olette aloittanut työnne hyvin vastuualoillanne. Lisäksi on myös toinen, mikrorahoitusta koskeva direktiivi, joka on ollut parlamentin huolenaiheena jo jonkun aikaa. Saatte kunnian myös ratkaista kahden päivän sisällä kaksi ongelmaa, jotka avaavat monille eurooppalaisille suuria mahdollisuuksia. Kiitän myös komission jäsen Špidlaa hänen tarjoamastaan avusta tässä asiassa.

Teille on jo kerrottu, että puitesopimus on hyvin merkittävä oikeudellinen väline terveydenhuoltoalan työntekijöille, enkä tuhlaa liikaa aikaa siitä muistuttamiseen. Terveydenhuoltoalan henkilöstöön kohdistuu vuosittain yli miljoona onnettomuutta, joihin liittyy vakavia terveysriskejä, kuten virusinfektiot, C-hepatiitti, AIDS ja niin edelleen. Tällä ei kuitenkaan ole merkitystä pelkästään terveydenhuoltoalan työntekijöiden, vaan myös sairaaloiden potilaiden ja heidän perheidensä kannalta. Pohjimmiltaan tällä välineellä suojellaan entistä paremmin miljoonia eurooppalaisia.

Olemmekin saavuttaneet tämän pitkällä matkalla, jolle parlamentti lähti koputtaen komission ja neuvoston ovia, ja meidän on muistettava jäsen Hughesin koko pitkän prosessin ajan tekemä eriohainen työ.

Voin kenties lyhyesti selittää, miksi parlamentin sosialistijäsenet ovat tänään niin tyytyväisiä. Minusta tänään on syytä mainita pari seikkaa.

Ensinnäkin mainitsen terveyden ja turvallisuuden merkityksen työpaikoilla. On ehdottoman tärkeää luoda työympäristö, joka on mahdollisimman turvallinen työntekijöille, perheille ja kansalaisille. Inhimilliseltä kannalta täällä on jo viitattu tällaisten tapaturmien vaikutuksista työntekijöihin ja kaikkiin kansalaisiin, mutta on myös taloudellisia vaikutuksia. Bilbaon viraston edustaja puhui muutama päivä sitten täällä parlamentissa joistakin viraston kampanjoista terveyden ja turvallisuuden edistämiseksi ja paljasti jopa taloudellisten tutkimusten tuloksia, jotka osoittivat, että esimerkiksi Australiassa onnettomuuksien ja sairauksien kustannukset ovat yli kuusi prosenttia kansantalouden BKT:sta. Minkälainen hinta maksetaan sosiaaliturvan puutteesta? Minkälainen hinta maksetaan hygienian ja turvallisuuden puutteesta työpaikoilla? Tämän vuoksi on kyse investoinnista inhimilliseen pääomaan, mutta myös investoinnista sivilisaatioon ja taloudellisesta investoinnista.

Toinen asia on ehkäisyn merkitys, sillä ehkäisy on parempi kuin hoito. Toimiin on siis ryhdyttävä ennen kuin onnettomuuksia tapahtuu, niiden ehkäisemiseksi. Ehkäisy, joka on monimutkainen asia, edellyttää tietoisuuden lisäämistä, tiedottamista, koulutusta ja valvontaa kaikkien näiden tehtävien osalta.

Kolmanneksi on tärkeää mainita tässä vaiheessa myös työmarkkinaosapuolten, ammattiliittojen merkitys. Ilman niitä tätä puitesopimusta ei varmasti olisi olemassa, eikä olisi myöskään minkäänlaista suojelua. Toisinaan ihmiset arvostelevat ammattiliittoja siitä, että ne aiheuttavat yhteiskunnalle kustannuksia, mutta silloin unohdetaan niiden tarjoamat valtavat edut, sillä juuri ne ovat sellaisten merkittävien työpaikkojen toimintatapojen takana kuten tämä puitesopimus.

Lopuksi minun on mainittava tämän parlamentin merkitys, sillä sen on puolustettava kantaansa julkiselle mielipiteelle ja yhteisön muille toimielimille, koska ilman parlamenttia tätä sopimusta ei olisi, ja parlamentin neuvoston ja komission kanssa tekemä yhteistyö on ollut esimerkillistä. Arvostan puheenjohtajavaltio Espanjan tukea ja toivon tämän toimivan hyvänä ennakkotauksena toimielintemme välisen uuden yhteistyövaiheen alussa.

Elizabeth Lynne, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, en aikonut käyttää puheaikaani ryhmäni puolesta, vaan ajattelin itse asiassa jakaa sen ja puhua myöhemmin, mutta ilmeisesti päätöslauselman osalta tämä ei käy, ja minulle ilmoitettiin tänä aamuna, että vuoroni on nyt. Tämä antaa minulle mahdollisuuden kiittää kaikkia varjoesittelijöitä, joita en aiemmin kiittänyt. Kiitän vielä uudestaan Stephen Hughesia, sillä Stephen ja minä itse asiassa kiersimme vuonna 2004 sairaaloita Euroopan parlamentin konservatiivijäsenen John Bowisin kanssa. Me kolme poliittisista ryhmistä menimme sairaaloihin itse tutustumaan asioihin, ja minusta juuri se oli tärkeää.

Meidän on täällä parlamentissa seurattava ihmisten tosielämässään todella tarvitsemia asioita, ja kuunneltuamme hoitajia, lääkäreitä ja terveydenhuoltoalan työntekijöitä oli tärkeää ottaa heidän näkemyksensä huomioon. Stephen mainitsi täytäntöönpanon suuntaviivat, ja haluaisin saada selville tiedättekö todella komission aikovan esittää tästä täytäntöönpanon suuntaviivoja, sillä minusta ne olisivat hyvin tärkeitä. Haluaisin myös tietää, tiedättekö te neuvoston suunnittelemasta aikataulusta, sillä on hyvin tärkeää, että aikataulu hyväksytään nopeasti, sillä loppujen lopuksi terveydenhuoltoalan työntekijät ovat odottaneet monta vuotta.

Emme halua lisää neulanpistotapaturmia odoteltaessa. Niitä on ollut aivan liikaa viime vuosina. Täällä jo mainittuun asiaan, jonka mukaan tämä nyt koskee vain terveydenhuoltoalaa, totean, että haluan sitä laajennettavan muillekin aloille, erityisesti vankiloihin. Minusta on hyvin tärkeää, että myös vankilaviranomaisia suojellaan. On paljon asioita, jotka ovat juuri näille työntekijöille merkittäviä, mutta yksi keskeinen asia on vaihdettavat neulat. Minusta kaikkien päätöslauselmassa esitettyjen seikkojen lisäksi on hyvin tärkeää, ettei terveydenhuoltoalan työntekijöille enää tapahdu tarpeettomia neulanpistotapaturmia.

Jean Lambert, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, minäkin haluan kiittää Stephen Hughesia ja Liz Lynnea heidän työstään tämän asian osalta ja olen todella tyytyväinen toimiin, joskin olisimme toivoneet niitä jo aiemmin. Kuten täällä on mainittu, Yhdysvalloissa tätä koskeva lainsäädäntö on ollut voimassa vuodesta 2001. Nyt tällaista lainsäädäntöä on joissain Euroopan unionin osissa, ja lopultakin me seuraamme muita, tosin emme kuitenkaan ennen kuin ongelma on jo koskettanut monia ihmisiä.

Riskien osalta Maailman terveysjärjestö arvioi, että vaikka 90 prosenttia riskille altistumisesta tapahtuu kehitysmaissa, 90 prosenttia raportoiduista työperäisistä tartunnoista saadaan Yhdysvalloissa ja Euroopan unionissa. Tiedämme, että terävien instrumenttien aiheuttamista tapaturmista suuri osaa jää raportoimatta: arviot vaihtelevat 40 prosentista 75 prosenttiin, ja nämä ovat valtavia määriä. Tämän vuoksi meidän on mielestäni oltava tyytyväisiä siihen, että työmarkkinaosapuolten sopimuksen yhdessätoista lausekkeessa puhutaan raportointivelvoitteesta syyllyttämättömässä ilmapiirissä.

Minusta meidän on myös pohdittava sitä, miksi ihmiset eivät ilmoita niistä. Oletettavasti osin siksi, etteivät he ymmärrä riskejä tai että he pelkäävät raportoinnin seurauksia – kenties eniten tulevaisuudessa työpaikoissaan. Meillä on todellakin myös raportteja tapauksista, joissa toimenpiteet eivät ole olleet tehokkaita, toisin sanoen, juuri mitään tapahtu, vaikka ihmiset raportoisivat.

Ainakaan he eivät saa tarvitsemaansa lääketieteellistä tukea, puhumattakaan henkisestä tuesta – tai joissakin tapauksissa jopa vaihtoehtoisista töistä, jos katsotaan että he ovat saaneet esimerkiksi hiv-tartunnan, he voivat olla riski potilaille. Meillä on tutkimustuloksia, jotka osoittavat, että muualla kuin sairaaloissa työskentelevät ovat todennäköisemmin tyytymättömiä työnantajan toimiin.

Ihmiset ovat puhuneet toimien ulottuvuudesta. Se kattaa tietysti terveydenhuoltoalan, ja olemme tyytyväisiä siihen, että se kattaa myös harjoittelijat ja aliurakoitsijat. En ole aivan varma siitä, kattaako se myös siivoushenkilöstön, ja haluaisin saada tästä selvennyksen. Se ei kuitenkaan vielä kata muita ammatteja, joihin riski kohdistuu, joten toivomme jäsenvaltioiden tarkastelevan tätä.

Koulutusvelvoitteet ovat hyvin tärkeitä, ja toivon jäsenvaltioiden suhtautuvan niihin vakavasti. Niin koulutuksen antamisen kuin sen saamisen olisi oltava pakollista, kuten myös uuden ja väliaikaisen henkilöstön mukaanoton – sillä uskon, että usein ajatellaan, että kun henkilöstö on kerran koulutettu, ei lisäkoulutusta enää tarvita. Tällä hetkellä on olemassa koulutuksen puute myös siellä, missä työnantajilla on koulutuspolitiikka.

Täällä puhuttiin kustannuksista. On arvioitu koulutuksen ja ehkäisevien toimenpiteiden, myös turvallisempien laitteiden kustannusten olevan noin kolmannes terävien instrumenttien aiheuttamien tapaturmien kustannuksista. On kyse merkittävistä säästöistä rahapulan aikaan sekä merkittävästä asiasta niin työntekijöiden kuin työnantajien kannalta, jotka voivat joutua kohtaamaan oikeustoimia, jos eivät toimi ehkäistäkseen tällaisia tapaturmia.

Oldřich Vlasák, ECR-ryhmän puolesta. – (CS) Hyvät kollegat, sopimus terävien instrumenttien aiheuttamien tapaturmien ehkäisemisestä on historiallisesti työmarkkinaosapuolten ensimmäinen alakohtainen sopimus. Kun otetaan huomioon, että terävien instrumenttien aiheuttamia tapaturmia arvioidaan tapahtuvan eurooppalaisissa sairaaloissa yli miljoona vuosittain, ei tarvita vakuutteluja siitä, että tämä on askel oikeaan suuntaan, sillä nämä tapaturmat pitää olla mahdollista ehkäistä noudattamalla sopimusta asianmukaisesti. Käytännössä tämä auttaa turvallisen työympäristön luomisessa ja terveydenhuoltoalan työntekijöiden suojaamisessa terävien instrumenttien aiheuttamista tapaturmista seuraavien veren avulla tarttuvilta infektioilta.

Vaikka esimerkeissä tai määritelmässä onkin jonkin verran epäselvyyttä, uskon, että työmarkkinaosapuolilta pyritään kaikin tavoin saamaan mahdollisimman paljon tietoa, kaikki määräykset selvennetään ja neuvosto voi näin hyväksyä sopimuksen kokonaisuudessaan.

Tässä vaiheessa haluan korostaa, että työnantajien ja työntekijöiden välinen sopimus on tavallaan aivan uusi eurooppalainen oikeusväline, jolla ei ole vastinetta kansallisella tasolla suurimmassa osassa jäsenvaltioita.

Tällainen itsesääntelyn muoto, jossa ne, joita tietty ongelma koskee, sopivat laillisen säännöksen sen ratkaisemisesta, on mielestäni malliesimerkki eurooppalaisesta sääntelystä. Tilanne ei ole sama hiilidioksidipäästöjen, verotuksen yhdenmukaistamisen tai julkisten palvelujen standardoinnin aloilla, joilla yritysten ja niiden työntekijöiden on passiivisesti noudatettava sitä, mitä me ja jäsenvaltiot vain keksimme niille määrätä, jopa suurin kustannuksin.

Jiří Maštálka, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (CS) Hyvät kollegat, haluan aluksi kiittää molempia esittelijöitä siitä erinomaisesta työstä, jota he ovat tehneet valmistellessaan tätä asiakirjaa. Lääkärinä olen myös iloinen siitä, että olemme täällä Euroopan parlamentissa tietoisia kiireellisestä tarpeesta saada terveydenhoidon työntekijät paremmin suojeltua terävien esineiden aiheuttamilta tapaturmilta ja tätä vastaavasta sääntelystä.

Olen tietenkin kovin vaivaantunut kovin hitaasta edistymisestä komissiossa. On kulunut viisi vuotta siitä, kun Euroopan komissiolle ensimmäistä kertaa tiedotettiin asiasta ja lähes neljä vuotta siitä, kun Euroopan parlamentti antoi päätöslauselman, jossa vaadittiin lainsäädännöllistä ratkaisua Euroopan unionin terveydenhuoltoalan työntekijöiden asianmukaiseksi suojelemiseksi veren kautta tarttuvilta infektioilta

Edellisellä vaalikaudella tein työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan jäsenenä yhteistyötä kollegojeni Stephen Hughes ja Elizabeth Lynn kanssa tämän päätöslauselman parissa, ja olen pahoillani siitä, että viivästys on ollut näin pitkä. Suosittelemme, että kaikki direktiivissä ehdotetut toimenpiteet toteutetaan mahdollisimman nopeasti. Tahdon, että terveydenhuoltoalan työntekijöiden mahdollisimman korkeatasoinen suojeleminen ja ehkäisy taataan mahdollisimman pian.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvä jäsen Lynne, hyvät kollegat, haluan kertoa, että olen tänään kovin iloinen siitä, että olemme hyväksyneet tämän direktiiviehdotuksen terävien instrumenttien aiheuttamien tapaturmien ehkäisemiseksi. Tämä on todellinen terveysongelma, jota meidän on säänneltävä mahdollisimman pian. Me kaikki tiedämme, kuinka vakavia ja dramaattisia seurauksia näillä tapaturmilla voi olla. Haluan kertoa teille, arvoisa komission jäsen, että luotan teidän tarjoavan nopean ratkaisun tähän sopimukseen, joka vie meidät monta askelta eteenpäin.

Haluan kiittää jäsen Lynneä kaikesta hänen tekemästään työstä. Yhtä lailla haluan kiittää jäsen Hughesia, sillä Euroopan parlamentin jäsenenä vastuullamme on huolehtia siitä, että kansalaisia suojellaan. On tietenkin kyse terveydenhuoltoalan ammattilaisista, olemme puhuneet heistä paljon. On myös siivoojia – mainitsitte myös vankilaviranomaiset – mutta haluan mainita myös kouluissa työskentelevät, kaikilla lääketieteen aloilla kouluissa työskentelevät. Kaiken tämän yläpuolella on mielestäni kyse kaikkien kansalaisten kouluttamisesta, sillä nämä eivät saa asettaa terveydenhuoltoalan työntekijöitä tai muita tyyppiä esineitä käsitteleviä työntekijöitä tarpeettomaan vaaraan.

Asian esittelijöiden tavoin minunkin on todettava, että me olemme täällä Euroopan parlamentissa valmiita ja halukkaita varmistamaan, että kaikki jäsenvaltiot panevat nämä tekstit täytäntöön, ja niiden täytäntöönpanoa on seurattava säännöllisesti. Tämä on aito sitouukumme, vastuualamme, ja sen on todella oltava yleinen kanta, jonka jakavat kaikki.

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Arvoisa puhemies, haluan kiittää parlamentin vanhempia jäseniä – sillä tämä on ensimmäinen vaalikauteni – kollegojani Hughesia ja Lynneä sekä esittelijöitä ja varjoesittelijöitä, sillä pääsen mukaan loppuvaiheessa työhön, joka tavallaan koskettaa minua henkilökohtaisesti.

Aviomieheni on lääkäri, ja hän sai muutama vuosi sitten infektion neulasta. Minä siis todellakin tunnen hyvin sen pelon, jota terävän instrumentin aiheuttaman tapaturman kokeneen sairaalan työntekijän perhe tuntee. Päivät tuloksia odottaessa olivat hyvin vaikeita.

Haluan siis jälleen kerran kiittää tehdystä työstä ja ilmaista tyytyväisyyteni siihen, että ensi kertaa näimme työnantajien ja työntekijöiden liittojen yhdistävän voimansa ja pääsevän sopimukseen, mikä antoi meille mahdollisuuden tähän päätöslauselmaehdotukseen.

Minusta Euroopan unioni todella saavuttaa tavoitteitaan ja tekee päätöksiä kansalaisten kanssa kansalaisia varten. Muistan jotain, mitä kollegat ovat toistaneet, mutta minusta on tärkeää sanoa se ja muistaa se aina: terävien instrumenttien aiheuttamia tapaturmia sattuu miljoona joka vuosi.

En voi korostaa liikaa Euroopan parlamentin asemaa, sillä se on tehnyt vilpittömästi työtä asian eteen vuodesta 2005 alkaen. Toisaalta, kun otetaan huomioon henkilökunnan puute, joka on erityisen akuutti Kreikassa, korostan, että meidän on todella varmistettava, että tätä päätöslauselmaa ja tätä direktiiviä toteutetaan hyvin nopeasti.

Tällä päätöksellä on myös käytännön vaikutusta Euroopan unionin sosiaalisiin tavoitteisiin, joihin kuuluu työllisyyden lisääminen. Muistutan parlamentille, että komissio kertoi parlamentille hiljattain uudelleen valitun puheenjohtajansa kautta, että yksi aloista, joihin se aikoo panostaa, ovat valkokaulustyöt.

Pelastakaamme siis henkiä kirjaimellisesti ja kuvaannollisesti luomalla arvokkaita työpaikkoja näinä taloudellisesti ja sosiaalisesti vaikeina aikoina.

Lopuksi haluan toivottaa uudelle komission jäsenelle menestystä työssään ja todeta seuraavaa: kunnioitettu ja kokenut kollegamme Cercas sanoi aikaisemmin, että hän toivoo teidän aloittavan ja jatkavan työtänne "oikealla jalalla". Minä toivon teidän aloittavan ja jatkavan "vasemmalla jalalla", sillä Euroopan sosiaalisia kasvoja kuvaava lähestymistapa on hyvin tärkeä.

Meidän on keskityttävä työntekijöihin, Euroopan kansalaiset tarvitsevat sitä.

Licia Ronzulli (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, minäkin kerron omasta kokemuksestani. Olen työskennellyt sairaaloissa 15 vuotta, ja jonkin aikaa olin itse asiassa terveydenhuoltoalan työntekijä kriittisellä alueella, leikkaussalissa.

Minuakin ovat pistäneet mahdollisesti infektoituneet neulat ja instrumentit. Tämän vuoksi, kuten jäsen Raptikin kertoi, voin hyvin muistaa tuntemani pelon odottaessani tuloksia, mutta erityisesti sen, kuinka kävin läpi niin kutsutun ikkuna-ajan mahdollisen tartunnan ja taudin mahdollisen puhkeamisen välillä.

Juuri tämän kokemuksen vuoksi katson, että meidän on äänestettävä tämän päätöslauselman puolesta, jolla lopultakin annetaan lainsäädännön voima sopimukselle turvallisuuden ja suojelun kannalta laatimalla kaikkia terveydenhuoltoalan työntekijöitä koskevat vähimmäisstandardit.

Terveydenhuoltoalan työntekijät vastaavat kymmentä prosenttia Euroopan unionin työvoimasta, ja tarkemmin sanoen terävien instrumenttien aiheuttamia tapaturmia arvioidaan tapahtuvan 1,2 miljoona joka vuosi, ja tämän seurauksena terveydenhuoltoalan työntekijät menettävät motivaationsa ja hyvin usein luopuvat terveydenhuoltoalan ammateistaan. Lisäksi Maailman terveysjärjestö arvioi, että 2,5 prosentissa tapauksista voi tarttua HIV ja 40 prosentissa B- ja C-hepatiitin eri muotoja.

Juuri monien vakavien riskien vuoksi, joita aivan liian usein on päivittäin, terveydenhuoltoalaa ei pidetä houkuttelevana, ja niinpä se onkin viime vuosina kokenut henkilöstöpulaa. Lisäksi, kuten täällä on jo mainittu, terveydenhuoltoalan palveluille koituvat kustannukset siitä, että ne joutuvat selviytymään stressaavista tilanteista, joihin terveydenhuoltoalan työntekijät joutuvat erilaisten seuranta-aikojen aikana, sekä diagnostisista testeistä, jotka protokollan mukaan jatkuvat vähintään kuusi kuukautta tapaturman jälkeen, ovat merkittäviä, ja lisäksi tulevat kustannukset niistä ammatillisista, jotka valitettavasti ovat saaneet tartunnan.

Lopuksi, jotta ongelmaa ei aliarvioitaisi, totean että kun tapaturmavaara on vältettävissä tai lievennettävissä, on tarpeen ja oikein toteuttaa kaikki käytettävissä olevat ehkäisevät toimenpiteet. On erityisesti työnantajan vastuulla ottaa käyttöön nämä toimenpiteet ja työntekijän vastuulla noudattaa niitä.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, keskustelemme ongelmasta, joka on todellakin kasvanut yhdeksi merkittävimmistä terveydenhuoltoalalla. Mainitsen joitain tilastotietoja. Näitä valittavia tapaturmia sattuu Euroopan unionissa noin miljoona vuosittain. Yhdysvalloissa niiden määräksi arvioidaan noin 380 000, mutta amerikkalaiset itsekin sanovat, että luku on aliarviointi. Meidän on tietenkin korostettava, että tämä koskee pääasiassa terveydenhuoltoalan työntekijöitä, mutta on toinenkin näkökohta. On kyse myös potilaista, joille tämä on riski. Näissä tapauksessa on kyse, ja meidän on oltava tässä rehellisiä, valtavista summista, joita sairaaloiden on maksettava korvauksena. Kuten muut puhujat jo ovat todenneet, on selvää, että ehkäisevillä toimilla on aivan ratkaiseva merkitys. On aina merkittävästi halvempaa ehkäistä kuin hoitaa.

Mielestäni päätöslauselma ansaitsee täyden tuen. Kyse on vastauksesta terveydenhuoltoalan ilmaisemiin odotuksiin, ja sen merkitys lisääntyy, sillä ongelma kasvaa. Myös korvausongelma kasvaa, ja korvausvaatimuksia esittävät niin terveydenhuoltoalan työntekijät kuin potilaatkin. Taloudellinen näkökohta ei myöskään ole vähäinen. Poliittinen ryhmäni, jonka puolesta puhun, tukee päätöslauselmaesitystä. Katsomme, että voimme näin vastata ongelmaan, joka on itse asiassa eräänlainen haaste ajassamme, sekä vastata kuluttajien ja terveydenhuoltoalan työntekijöiden tarpeisiin Euroopan unionin jäsenvaltioissa.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Arvoisa puhemies, käytän tänään puheenvuoron kiittääkseni kaikkia esittelijöitä ja kaikkia, jotka ovat saaneet aikaan tämän keskustelun

Sanomme toisinaan, että Euroopan on lähennyttävä kansalaisiaan. Tällä keskustelulla olemme todella onnistuneet siinä. Keskustelin erään ikätoverini kanssa, vastavalmistuneen lääkärin, ja kun kerroin hänelle tästä keskustelusta, hän sanoi minulle hyvin tyytyväisenä, että tämä on aivan ratkaisevaa ja että meidän on pyrittävä selittämään hyvin tarkkaan mitä olemme tekemässä kaikille Euroopassa. Ehkäisevät toimenpiteet ovat tärkeitä, ja on tärkeää tiedottaa sairaaloissa työskenteleville heihin kohdistuvista riskeistä. On todellakin ratkaisevan tärkeää selittää kaikille, että kun tehdään pitkiä työpäiviä, kun tilat ovat toisinaan ahtaita, kun potilasmäärät ovat suuria, näiden ihmisten on voitava toteuttaa vähintäänkin merkittävimmät toimenpiteet.

Me tarvitsemme sairaaloihin tervettä henkilöstöä, jotta me itse potilaina – jossakin vaiheessa – voimme saada heiltä hoivaa ja parasta mahdollista hoitoa.

Karin Kadenbach (S&D). - (DE) Arvoisa puhemies, politiikkamme tavoitteena olisi oltava sellaisen ympäristön luominen, jossa taataan mahdollisimman korkea elintaso Euroopan unionin kansalaisille. Yksi keskeisistä haasteista, joita tällaisina aikoina kohdataan, onkin siis työpaikkojen säilyttäminen ja luominen. Meidän ei kuitenkaan pidä laiminlyödä velvollisuuttamme varmistaa sitä, etteivät nämä työpaikat tee ihmisistä sairaita tai vaaranna heidän terveyttään. Tämän vuoksi ehkäisevät toimenpiteet, terveydenhuolto ja työturvallisuus ovat olennaisia.

Uskon vahvasti, että tämän direktiivin täytäntöönpanolla, joka on itse asiassa viivästynyt paljon, luodaan oikeat edellytykset entistä turvallisemmille työpaikoille kaikilla terveydenhoidon aloilla, joilla henkilöstöön kohdistuu päivittäin riskejä. Katson, että on kaikkien Euroopan kansalaisten eduksi, että toteutamme tämän mahdollisimman nopeasti.

László Andor, komission jäsen. - (EN) Arvoisa puhemies, ensin haluan sanoa olevani iloinen siitä, että ehdotus saa näin laajaa kannatusta parlamentissa. Pahoittelen sitä, että prosessi on kestänyt kauemmin, kuin monet teistä odottivat, mutta haluan sanoa olevani täysin vakuuttunut siitä, että työmarkkinaosapuolten vuoropuhelulla on merkitystä. Meidän on kunnioitettava työmarkkinaosapuolten mielipidettä. Tämä ei pelkästään vahvista päätöksen legitimitettiä, vaan auttaa myös sen täytäntöönpanossa, sillä uusien sääntöjen laatimiseen osallistuvat toivovat enemmän niiden menestystä. Tämä on hyvin tärkeä asia.

Me tiedämme jo, että työmarkkinaosapuolet valmistelevat asiakirjaa puitesopimuksen selventämisestä ja myös sen täytäntöönpanosta, joten toivomme – ja katson, että voimme luottaa siihen – että tällä on ratkaiseva merkitys finalisoinnille neuvostossa: tämä on vastaus joihinkin täytäntöönpanoa koskeviin huoliin. Tämän lisäksi on kiinnostusta myös pidempiaikaiseen seurantaan. Sekin on hyvin tärkeää sen seuraamiseksi, kuinka menestyksekkäs tästä direktiivistä tulee.

Haluan kiinnittää huomionne tekstiin, jossa todetaan, että allekirjoittajaosapuolet tarkistavat sopimuksen soveltamista viiden vuoden kuluttua neuvoston päätöksestä jonkun sopimusosapuolen pyynnöstä. Toisin sanoen on hyvin tärkeää, että täytäntöönpanon ja tällaisten tapaturmien esiintymisessä tapahtuvien muutosten seuranta on lähtökohta, jos joku osapuolista haluaa turvautua tähän mahdollisuuteen.

Lopuksi haluan todeta todellakin uuden komission vasta toisena työpäivänä – sillä eräät puhujat korostivat tätä viesteissään – että komission on todellakin tärkeää kiinnittää enemmän huomiota Euroopan unohtettuihin kansalaisiin, niihin ryhmiin tai ammattiryhmiin, joiden ei ole helppoa puhua omata puolestaan: heidät on joskus aiemmin saatettu sivuuttaa.

Terveydenhuoltoala on selvästi tärkeä ala, ja meidän on kiinnitettävä siihen paljon huomiota. Sairaaloiden ja terveydenhuoltoalan työntekijät ovat alttiita terävien instrumenttien aiheuttamille tapaturmille ja infektioille, ja lisäksi tiedämme heidän tekevän hyvin pitkiä työpäiviä. Meidän on tällaisia hyvin tärkeitä ryhmiä tarkasteltaessa sovellettava laaja-alaista lähestymistapaa, varsinkin kriisiaikoina, joina talouden vahvistamisen odotetaan vaikuttavan näiden henkilöiden työoloihin. Tämän vuoksi asian on oltava esityslistamme kärjessä, kuten se on henkilökohtaisella asialistallani.

Puhemies. - (EN) Kiitos, arvoisa komission jäsen. Olen varma, että olemme kaikki kiitollisia tämän keskustelun käynnistäjille. Toivotaan asioiden parantuvan.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan tänään kello 12.00.

4. Online-rahapelitoiminta Euroopan yhteisöjen viimeaikaisen oikeuskäytännön valossa (keskustelu)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana keskustelu Malcolm Harbourin, Andreas Schwabin, Evelyne Gebhardtin, Cristian Silviu Buşoin ja Heide Rühlen sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan puolesta komissiolle laatimasta suullisesta kysymyksestä, joka koskee online-rahapelitoimintaa Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen viimeaikaisen oikeuskäytännön valossa (O-0141/2009 – B7-0235/2009).

Malcolm Harbour, laatiija. – (EN) Arvoisa puhemies, ensinnäkin minulla on kunnia toivottaa sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan puolesta tervetulleeksi ensimmäistä kertaa uusi komission jäsen Michel Barnier uskoakseni hyvin moniin keskusteluihin täällä parlamentissa, erityisesti koska hän on siirtynyt sujuvasti kahdessa päivässä paikaltaan tuolla uudelle paikalleen eteen. Arvoisa komission jäsen, olemme iloisia siitä, että olette paikalla.

Toiseksi minulla on mahdollisuus valiokunnan puolesta esittää pöytäkirjaan merkittäväksi tällä kysymyksellä huolestamme online-rahapelitoiminnan ja yleensä rahapelitoiminnan kehityksestä ja joistakin monista epävarmuustekijöistä, joita syntyy rahapelitoimintaa sisämarkkinoilla koskevasta lainsäädäntöjärjestelmästä kokonaisuudessaan.

Tiedän, että teillä on jo huomattavasti uusia töitä, arvoisa komission jäsen, mutta me toivomme kovasti, että tämä asia pääsee päällimmäisten joukkoon niissä, sillä tämä on ala, josta valiokuntani on ollut hyvin huolissaan viimeisten viiden vuoden ajan. Olemme tehneet useita valiokunta-aloitteisia tutkimuksia ja esittäneet siitä kysymyksiä, ja viimeisimmän merkittävän mietintömme esittelijä jäsen Schaldemose käyttää myöhemmin puheenvuoron, joten asia on meille jatkuvasti tärkeä.

Kuten kaikki tietävät, myös jäsenvaltiot ovat kokoontuneet säännöllisesti neuvoston tasolla erilaisiin pohdintaryhmiin tarkastelemaan online-rahapelitoiminnan kasvua suhteessa omien jäsenvaltioidemme rahapelitoimintaan. Katson, että minun on heti aluksi tehtävä selväksi, ettei tässä kysymyksessä oleteta rahapelimarkkinoiden uutta liberalisointia tai välttämättä edes uutta tätä koskevaa aloitetta. Kuten kaikki tietävät, tosiasia on kuitenkin se, että online-rahapelitoiminnan valtavasta ja lisääntyvästä suosiosta seuraa myös paineita moniin kansallisiin monopoleihin ja nykyisiin järjestelmiin, jotka voivat olla valtio-omisteisia tai valtion valvomia, joiden tulot ovat hyvin suuria, mutta jotka aiheuttavat jäsenvaltioille huolta.

Haluamme sanoa teille, että tämän käynnissä olevan työn lisäksi on monia viittauksia Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntöön. Tunnette varmasti yksityiskohdat, ja kollegat saattavat puhua niistä myöhemmin. En aio nyt käydä niitä läpi, mutta meidän näkökulmastamme joidenkin yhteisöjen tuomioistuimen lähestymistapojen epäjohdonmukaisuudet eivät itse asiassa auta, vaan pikemminkin tekevät tilanteesta entistä monimutkaisemman ja hämäämättä kuin ennen. Tiedämme myös, että yksikkönne on käynnistänyt useita rikkomismenettelyjä rahapeliasioissa, ei aina verkossa toimintaa koskevia, mutta monet niistä liittyvät myös kysymykseen operaattorien vapaudesta lähteä ja sijoittautua muihin valtioihin.

Kaikki nämä asiat tarkoittavat sitä, että nyt on ehdottomasti oikea aika komission vertailla näitä tietoja, tarkastella rikkomismenettelyjen etenemistä, tutkia yhteisöjen tuomioistuimen tuomioista esiin nousevia seikkoja ja esittää ensinnäkin selkeä strategia tai selonteko siitä, mihin suuntaan aiomme edetä, ja tarttua näiden epäjohdonmukaisuuksien käsittelyyn.

Kuluttajansuojan kannalta lainsäätäjienkin on tiedettävä asemansa online-rahapelitoiminnan osalta. Sitä voidaan tietenkin ja pitääkin säännellä – ja joissakin tapauksissa online-rahapelitoiminnan tarjoajat ovat selvästi sitoutuneet tarjoamaan välineet ja valvontaa peliriippuvuuden ongelmien tarkasteluun ja niin edelleen – ja tietenkin on myös petostapauksia ja ongelmia, joista olemme myös keskustelleet paljon valiokunnassa. Tämä on kuluttajansuoja-asia yhtä lailla kuin sisämarkkinoiden johdonmukaisuutta koskeva asia.

Lopuksi katson, että meidän on myös kunnioitettava kansalaisia ja sitä tosiseikkaa, että monet heistä haluavat pääsyn online-rahapelitoimintaan. En usko, että olisi mitään aikeita pyrkiä kieltämään tämä toiminta – ja se olisikin käytännössä mahdotonta – mutta on havaittu merkittäviä epäjohdonmukaisuuksia. Esimerkiksi joissain valtioista on ilmeisesti lailla kiellettyä osallistua online-rahapelikilpailuihin kotimaan ulkopuolella sijaitsevassa yrityksessä. Tämä ei voi olla oikein.

Toinen erään äänestäjäni esiin tuoma johdonmukaisuus on se, että jos Yhdistyneen kuningaskunnan kansalainen osallistuu Yhdistyneen kuningaskunnan kansalliseen lottoarvontaan verkossa Espanjasta käsin ja voittaa, voiton maksaminen hänelle Espanjaan on laitonta. On siis tällaisia epäjohdonmukaisuuksia, jotka meidän on selvitettävä kansalaisten ja kuluttajien eduksi.

Arvoisa komission jäsen, tässä oli kysymyksen asiasyhteys. Kuulette monia kollegojeni hyviä puheenvuoroja ja mielenkiintoisia näkemyksiä, mutta toivon teidän ottavan tämän ensisijaisten tehtävienne joukkoon uudessa työssänne.

Michel Barnier, komission jäsen. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisat parlamentin jäsenet, voitte kuvitella, kuinka miellyttävää on palata tänne vain 48 tuntia uuden kollegion virkaan asettamisen jälkeen – josta kiitän teitä – ja jatkaa työtäni teidän kanssanne, hyvä jäsen Harbour – ja sanon tämän erityisesti sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan jäsenille – eri tavalla ja todennäköisesti eri paikassa, mutta samassa hengessä.

Haluan esittää tässä vaiheessa kolme seikkaa vastaukseksi ennen kuin kuuntelen tarkkaan, mitä haluatte sanoa. Aloitan ensimmäisestä kysymyksestänne. Kuten totesitte, komissio on aloittanut rikkomismenettelyt useita jäsenvaltioita vastaan vedonlyöntipalveluiden rajat ylittävän tarjonnan alalla. Komissio panee merkille, että neljässä yhdeksästä rikkomistapauksesta – toisin sanoen Tanskassa, Ranskassa, Italiassa ja Unkarissa – on ehdotettu tarkistuksia kansalliseen lainsäädäntöön vastauksena rikkomismenettelyyn. Komissio jatkaa työtään kaikkien näiden jäsenvaltioiden kanssa ratkaistakseen rikkomismenettelyissä määritetyt ongelmat. Yleisesti ottaen menettelyt ovat avoinna, mutta uuden komission tehtävä on päättää, kuinka näissä asioissa edetään.

Toinen seikka, arvoisa jäsen Harbour, on Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen hiljattain antama päätös Portugalin tapauksessa, jossa pitkään vakiintuneena ollut valtion monopoli harjoittaa rahapelitoiminnan tiukkaa valvontaa. Komission oikeudellisen yksikön toteuttaman analyysin mukaan päätös ei tule ratkaisevasti muuttamaan alaa koskevien rikkomismenettelyjen kehitystä tai arviointia. Jokaista tapausta on arvioitu jäsenvaltioiden esittämien todisteiden mukaisesti.

Tuomioistuimen viimeaikaisen oikeuskäytännön perusteella komissio panee merkille, että tuomioistuin edellyttää aina myös oikeuskäytännön mukaisesti, että mahdolliset rajoitukset on aina ensinnäkin perusteltava julkista etua koskevalla oikeuttamisperusteella ja toiseksi sen on aina oltava tarpeellista ja oikeasuhtaista. Tähän sisältyy myös, että rajoitusten on oltava asianmukaisia, johdonmukaisia ja järjestelmällisiä.

Asiasta Santa Casa ei näin ollen seuraa, että tuomioistuin olisi antanut jäsenvaltioille enemmän pelivaraa rajoitusten käyttöön otossa. Tuomioistuin viittasi hyvin huolellisesti portugalilaisen monopolin toimintatapoihin, sen pitkään historiaan ja valtion hyvin erityisiin olosuhteisiin.

Puheenvuoroni kolmantena seikkana, arvoisat kuulijat, haluan korostaa sitä, ettei komissio ole sulkenut pois rikkomismenettelyjen vaihtoehtoja. Arvoisa puhemies, arvoisat parlamentin jäsenet, haluan aloittaa rakentavan keskustelun tästä aiheesta Euroopan parlamentin kanssa, mutta myös kyseisten jäsenvaltioiden ja asianomaisten osapuolten kanssa.

Panin merkille, ettei jäsenvaltioita ole kuultu tästä asiasta, koska viimeksi mainitut päättivät vuonna 2006 jättää rahapelitoiminnan palveludirektiivin soveltamisalan ulkopuolelle. Tämän vuoksi aion kuulla jäsenvaltioita ja olen päättänyt seurata tiiviisti neuvoston työryhmän menettelyjä. Tiedän, että parlamentti hyväksyi 10. maaliskuuta jäsen Schaldemosen aloitteesta mietinnön, vaikka monet parlamentin jäsenet kannattivat sitä vastustavaa päätöslauselmaa.

Minusta parlamentin työ on hyvä lähtökohta aidon keskustelun käynnistämiseksi mahdollisesta eurooppalaisesta ratkaisusta tähän monimutkaiseen asiaan. Meidän on tarkasteltava lähemmin niitä syitä, joiden vuoksi jäsenvaltiot rajoittavat online-rahapelipalveluja. Tämän osalta meidän on tietenkin tarkasteltava sosiaalisia näkökohtia, erityisesti rahapelitoimintaan liittyvästä riippuvaisuudesta, ja olen päättänyt toimia näin.

Hyvät kuulijat, kollegio on ollut virassaan tuskin kahta päivää, emmekä ole vielä hyväksyneet työohjelmaamme. Haluan toteuttaa tästä päivästä alkaen tämän kuulemismenettelyn kuuntelemalla hyvin tarkkaan, mitä teistä kullakin on sanottavaa. Se – viittaan nyt kuulemiseen – on menettely, johon liittyy luonnollisesti useita mahdollisuuksia. Yksi mahdollisuus, jota olen erityisesti valmis harkitsemaan, on vihreä kirja tästä aiheesta.

Kiitän teitä jälleen tätä merkittävää aihetta kohtaan osoittamastanne mielenkiinnosta ja panoksestanne komission työhön, johon nyt ryhdyn.

Andreas Schwab, PPE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, ensinnäkin haluan sanoa Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ryhmän puolesta, että olen hyvin tyytyväinen siihen, arvoisa komission jäsen, että teitte juuri selväksi halunne ei pelkästään harkita kohdennettua analyysia oikeuskäytännöstä asiassa Liga Portuguesa, vaan myös ottaa esille se kuinka neuvoston työryhmä voisi

asianmukaisesti vastata online-rahapelitoiminnan lisääntymiseen. Tämän suullisen kysymyksen yhteydessä me tietysti keskitymme vain online-rahapelitoimintaan. Ymmärsin asiassa Santa Casa annetusta ratkaisusta, että vaikka Euroopan yhteisöjen tuomioistuin muistuttikin jäsenvaltioita siitä, että rahapelimarkkinat poikkeavat täysin muista markkinoista, jäsenvaltioiden on edelleen hyväksyttävä säännöt, joiden on oltava yhdenmukaiset kaikkialla Euroopan unionissa. Tähän mennessä neuvostossa ei ole ollut konkreettisia pyrkimyksiä tähän, vaikka neuvosto itse asiassa itsepäisesti väittikin tarkastelevansa asiaa itse. Tämän vuoksi komission ja parlamentin on tehtävä yhteistyötä edistyksen aikaansaamiseksi alalla ja esitettävä kriittisiä kysymyksiä.

Toiseksi haluan lisätä, etten ole vakuuttunut jäsenvaltioiden esittämistä argumenteista kuluttajansuojan varmistamisen osalta rahapelimarkkinoilla. Jäsenvaltiot väittävät kykenevänsä online-rahapelitoiminnan osalta (ja tämä koskee myös Liga Portuguesa ja Santa Casaa) panemaan täytäntöön kuluttajansuojan tavoitteet sekä puuttumaan tehokkaasti siihen liittyviin rikoksiin itse, ilman yhteisön osallistumista. Kun tätä argumenttia tarkastelee toisin päin, looginen päätelmä on kuitenkin se, että olemme tilanteessa, jossa yhteisöllä on paljon vähemmän valmiuksia kuin yksittäisillä jäsenvaltioilla löytää asianmukaisia ratkaisuja valittavaan Internetissä tapahtuvaan rikolliseen toimintaan ja muuhun verkossa tapahtuvaan. Minusta tämä on varsin outo päätelmä, enkä usko näin olevan. Katson, että voimme löytää ratkaisun online-rahapelitoimintaan vain hyväksymällä yhdenmukaisia rajat ylittäviä säännöksiä, joilla turvataan jäsenvaltioiden osittain historiallisiin rakenteisiin perustuvat edut, mutta joilla myös asetetaan kuluttajien edut toimintamme keskiöön, kuten valiokunnan puheenjohtaja korosti.

Evelyne Gebhardt, S&D-ryhmän puolesta. – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, paljon kiitoksia antamistanne tiedoista, mutta rehellisesti sanoen en ole täysin tyytyväinen. Edellinen komissio asetti selkeäksi tavoitteekseen rahapelimarkkinoiden vapauttamisen. Euroopan parlamentti on toistuvasti tehnyt selväksi, ettei tämä ole oikea lähestymistapa, sillä esimerkiksi rahapelitoiminnan jättäminen palveludirektiivin soveltamisalan ulkopuolelle tapahtui pikemminkin Euroopan parlamentin kuin jäsenvaltioiden toimesta. Katsoimme, ettei se ole mikä tahansa palvelu, että meidän on varmistettava suojakeinot kansalaisten suojelemiseksi järjestäytyneeltä rikollisuudelta ja että tämä edellyttää selkeitä sääntöjä.

Euroopan komissio kuitenkin saattaa edelleen jäsenvaltioita Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen eteen, ja komission on nyt aika lopettaa tämä käytäntö, sillä häviää jatkuvasti asioita tuomioistuimessa. Teidän on yksinkertaisesti hyväksyttävä tämä tosiasia. Arvoisa komission jäsen Barnier, tämän vuoksi olisin tyytyväinen, jos toteuttaisitte käytännössä sen mistä juuri puhuitte: tällä alalla tarvitaan erilainen lähestymistapa, sillä me emme voi edetä asiassa tässä tilanteessa.

Vastauksena esittämäänne seikkaan, hyvä jäsen Harbour, väitän, että Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen ratkaisut ovat olleet hyvin johdonmukaisia eivätkä lainkaan ristiriitaisia. Tuomioistuin on yhä uudestaan todennut tuomioissaan, että jäsenvaltioilla on oikeus ottaa käyttöön selkeitä sääntöjä, jotta voimme todella varmistaa, onko kansalaiset suojattu rikollisuutta vastaan, ja ettei jäsenvaltioilla ole mitään velvoitetta avata näitä markkinoita. Niillä ei myöskään ole mitään velvoitetta sallia muiden jäsenvaltioiden markkinatoimijoiden toimintaa omalla alueellaan, kunhan varmistavat, että valvonta on voimakasta ja tehokasta.

Tätä me toivomme Euroopan komissiolta, että se lopultakin ymmärtäisi tämän ja toimisi sen mukaan. Tämä kuitenkin tarkoittaa myös sitä, että meidän on kiinnitettävä erityistä huomiota online-rahapelitoimintaan, sillä internet ei tunnusta mitään rajoja tai esteitä, ja koska kansalaisilla on luonnollisesti pääsy pelisivustoille. Meidän on pohdittava, kuinka voimme muotoilla valvontaa ja sääntöjä tällä alalla kansalaisten suojelemiseksi.

Jürgen Creutzmann, ALDE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, jos se, mitä pyydätte, on sisämarkkinoiden kehittäminen edelleen ja yhdenmukaistaminen, tarvitsemme yhteiset säännöt. Online-rahapelitoimintaan liittyy kolme näkökohtaa, joita on tarkasteltava tässä keskustelussa. Kuinka voimme parhaiten suojata kansalaisten ja kuluttajien etuja? Kuinka voimme parhaiten torjua petoksia ja rikollista toimintaa? Kuinka voimme parhaiten suojata kansalaisia haitoilta? Euroopan parlamentin 10. maaliskuuta 2009 antamassa päätöslauselmassa esitettiin menetelmiä ja keinoja tässä edistymiseksi. Kuten ennenkin, Euroopan liberaalidemokraattien ryhmä kannattaa parlamentin 10. maaliskuuta 2009 antaman päätöslauselman sisältämiä periaatteita online-rahapelitoiminnan yhtenäistämistä.

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen ratkaisun mukaan jokainen jäsenvaltio voi tietyin edellytyksin vapaasti säännellä online-rahapelitoimintaa itse, ja 10. maaliskuuta annetussa päätöslauselmassa korostetaan tätä painokkaasti. Kansalliset säännöt sopivat paremmin sopupelipetosten torjuntaan, vaikka tällaista petollista toimintaa ei voidakaan kokonaisuudessaan poistaa, kuten hiljattain Saksassa paljastuneet esimerkit todistavat. On kuitenkin sanottava, että rahapelimarkkinoita voidaan säännellä paremmin kansallisella tasolla kyseisen

valtion perinteiden ja kulttuurin mukaisesti. Pelaajille voidaan tarjota parempi suoja riippuvuutta, petoksia, rahanpesua ja sopupelejä vastaan, jos he pelaavat suurten online-rahapelipalvelujen tarjoajien kautta, jotka aina luonnollisesti toimivat yli rajojen. Me emme voi säännellä kaikkea sisämarkkinakonseptin mukaisesti, emmekä varsinkaan alaikäisten rahapelejä tai peliriippuvuutta.

Online-rahapelitoiminta tarjoaa yhä enemmän keinoja moraalittomiin käytäntöihin, kuten petoksiin, sopupeluihin ja laittomiin vedonlyöntikartelleihin, sillä online-pelit voidaan käynnistää ja purkaa hyvin nopeasti. Laittomat ulkomaiset vedonlyöntitoiminnan harjoittajat ovat tässä erityinen ongelma, ja niitä on lähes mahdotonta säännellä tai valvoa. Rahapelitoiminnasta saatavat voitot on käytettävä ensisijaisesti yhteiskunnan hyväksi muun muassa amatööriurheilun edistämiseen. Tämä on jätettävä kansallisen hallinnon toimivaltaan. Esimerkiksi kulttuuritoiminnan sekä ammatti- ja amatööriurheilun jatkuva rahoitus on joillekin jäsenvaltioille rahapelitoiminnan sallimisen peruste. Ennakkoodellytyksenä tälle on kuitenkin korostettava riippuvuuden riskiä ja sitä on ehkäistävä ennakolta.

Koska online-rahapelipalvelujen erityisten muotojen koko vaikutusta kuluttajiin ei vielä tunneta, meidän on kiireesti toteutettava toimia tiedoissa olevien aukkojen täyttämiseksi. Tämän osalta on ratkaisevaa, että jäsenvaltiot todella täyttävät tehtävänsä. Online-rahapelitoiminnan osalta myös markkinoiden valvonta on ratkaisevaa. Jos me Euroopan parlamentissa voimme sopia, että jäsenvaltioilla on toissijaisuusperiaatteen mukaisesti oikeus säännellä rahapelimarkkinoita omien perinteidensä ja kulttuurinsa mukaisesti, meidän on varmistettava, että näin tosiasiaassa tapahtuu tehokkaan valvonnan ja markkinavalvonnan kautta.

Heide Rühle, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, minun ei tarvitse lisätä paljoakaan siihen mitä kaksi edellistä puhujaa sanoivat. Haluan vain toistaa selvästi, että ryhmämme tukee täysin parlamentin päätöslauselmaesitystä, mutta että haluamme myös kyseenalaistaa aiemman väitteen, jonka mukaan, jonka mukaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen ratkaisut olisivat ristiriitaisia. Katson päinvastoin, että EYTL:n ratkaisut ovat olleet hyvin selkeitä. Olemme myös hyvin tyytyväisiä siihen, että sanoitte haluavanne käynnistää jäsenvaltioiden kuulemiset. Voin kenties lisätä, että mielestäni kuulemiset ovat parempia kuin rikkomismenettelyt. Kuulemiset ovat oikea tapa ratkaista tämä ongelma, ottaen huomioon kansalliset erityispiirteet ja ratkaisun löytämiseksi kuluttajan kannalta.

Timothy Kirkhope, ECR-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, olen Yhdistyneen kuningaskunnan entinen rahapelitoiminnan valvonnasta vastannut ministeri, joten kun puhumme vapaan kaupan Euroopasta ja protektionismia vastustavasta Euroopasta, Euroopasta, joka avaa markkinat ja tuhoaa kaupan esteet, minä tietenkin kannatan tätä suuresti. Jotkut kollegoista, jotka täällä vaativat entistä avoimempaa Eurooppaa, ovat kuitenkin samoja, jotka tukevat rahapelialan monopolirakenteiden säilyttämistä.

Voisin sanoa – tai he voisivat sanoa, että minun on sanottava – että monopolit ovat parempia valvomaan ja käsittelemään rahapelitoiminnan ongelmia, joista täällä tänään keskustellaan. Tämä on hyvin mielenkiintoista, sillä suuri määrä tietoja ei todellakaan tue tätä argumenttia. Protektionismia ja monopoleja puoltavat argumentit rahapelitoiminnan alalla ovat oman edun tavoittelua; enemmän valvontaa ja enemmän rahaa kansallisille hallituksille. Se ei ole toivomani kaltainen avoin Eurooppa. ”Tehkää kuten minä sanon, älkää niin kuin minä teen” on tällaisen Euroopan motto. Ei ole mitään syytä, miksi yksityiset rahapelitoiminnan harjoittajat, jotka toimivat yhdessä EU:n jäsenvaltiossa korkeatasoisen sääntelyn turvin, eivät voisi toimia muissa jäsenvaltioissa. Ei ole mitään syytä, jonka vuoksi tiukasti säännelty mutta avoimet markkinat eivät tarjoaisi vastaava, kenties jopa korkeampaa suojelun tasoa kansalaisille, kuin tiukasti valvottu valtion monopoli.

Tätä odotellessamme Euroopan yhteisöjen tuomioistuin jakaa edelleen tuomioitaan. He ovat varmasti jo kyllästyneet tähän asiaan Luxemburgissa – tai, lakimiehenä ajatellen, eivät ehkä niinkään – mutta komission korvia huumaavan hiljaisuuden sijaan minusta nyt on aika toimia. Oikeudellinen epävarmuus on poistettava.

Haluan vain todeta, että minusta parlamentin on tärkeää viestittää uudesta halukkuudestaan tarkastella asiaa ja lähettää neuvostolle ja komissiolle voimakas signaali, ettei tätä asiaa voida vältellä. Toivomme saavamme uuden komission myötä uutta puhtia. Luotan suuresti teihin, arvoisa komission jäsen Barnier. Toivon teidän panevan merkille saamanne neuvot ja alkavan työstää strategiaa sen varmistamiseksi, että online-rahapelitoiminnasta voi tulla legitiimi osa sisämarkkinoita, luonnollisesti asianmukaisen sääntelyn mukaisesti.

Cornelis de Jong, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (NL) ”Gokken is dokken” (pelaaminen on pulittamista) on tunnettu sanonta Alankomaissa. Se tarkoittaa, että pelaaja yleensä häviää. Lisäksi rahapelit aiheuttavat riippuvuutta. Erityisesti nuorille se on todellinen uhka.

Jos jollain on romanttinen käsitys rahapelitoiminnasta, minun on aiheutettava hänelle pettymys. Pääasiassa on kyse miljardien eurojen liiketoiminnasta, johon aivan liian usein liittyy rikollista toimintaa. Tämän vuoksi Alankomaissa on voimassa lainsäädäntöä rahapelitoiminnan kieltämiseksi helposti paikoissa, joihin suurilla määrillä nuorisoa on vapaa pääsy. Online-rahapelitoiminta – joka usein on luonteeltaan rajat ylittävää – on kuitenkin tuonut sen yhä helpommin saatavilla olevaksi.

Tämän vuoksi meidän on tässä erityisessä tapauksessa sen sijaan, että luottaisimme vapaisiin markkinoihin, pikemminkin sekä sallittava jäsenvaltioiden rajoittavat toimenpiteet ja jopa rohkaistava niitä sellaisiin. Minusta tämä keskustelun aloittaneessa suullisessa kysymyksessä kuitenkin luotetaan edelleen liikaa markkinavoimiin. En ole erityisesti vakuuttunut siitä, että voitaisiin puhua ”vastuullisesta” rahapelitoiminnasta internetissä. Mielestäni online-rahapelitoimintaa on rajoitettava mahdollisimman paljon.

Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on tunnustanut, että jäsenvaltioilla on oltava toimivaltaa, joten vetoan komissioon, jotta se ei pyrkisi madaltamaan suojelun tasoa yhteisön lainsäädäntöehdotuksilla, vaan pikemminkin rohkaisisi jäsenvaltioita laatimaan sääntöjä, jotka mahdollistavat korkeatasoisen suojelun. Kehotan komissiota myös välttämään jäsenvaltioiden haastamista tuomioistuimeen, kuten jäsen Gebhardt esitti, vaan pikemminkin rohkaisemaan parhaasta mahdollisesta suojelusta käytävää keskustelua.

Jaroslav Paška, EFD-ryhmän puolesta. – (SK) Online-rahapelitoiminnan osalta haluan mainita kaksi alaa, joilla on mielestäni useita ratkaisemattomia ongelmia. Pyrimme varmistamaan, että viestintä kansalaisten välillä on mahdollisimman avointa. Tähän liittyy myös lasten ja nuorten vapaa pääsy internetiin.

Euroopan parlamentti totesi 10. maaliskuuta 2009 antamansa päätöslauselman 16 kohdassa, että vastuu alaikäisten lasten suojelemisesta online-rahapelitoiminnalta on vanhemmilla. Arvoisat kuulijat, minä kysyn, mitä hölynpölyä tämä on. Kuka laatii lainsäädäntökehyksen, kuka laatii näitä yrityksiä koskevat säännöt? Vanhemmatko, vai joku muu? Me olemme vastuussa tällaisista yrityksistä, me laadimme lainsäädäntökehyksen ja säädökset, joten vastuu lasten suojelemisesta rahapelitoiminnalta on hallituksilla ja parlamenteilla.

Aikana, jona porno ja rahapelit tulevat koteihimme 3D-muodossa, vanhemmilla ei ole toivoakaan lastensa suojelemisesta näiden vaikutuksilta tai estämisestä mukaan tällaiseen toimintaan houkuttelulta. Tämän vuoksi katson, että on komission ja Euroopan parlamentin perustavaa laatua oleva tehtävä luoda lainsäädäntökehys, eikä tällaisen liiketoiminnan pyörittäjiä pidä tukea toimetttömyudella. Ennemmin on tuettava äänestäjiä, joille olemme vastuussa toimistamme.

Toinen ongelma, jonka haluan mainita, on rahavirtojen valvonta. Monissa valtioissa rahapelitoiminnasta ja vastaavasta toiminnasta saatavat rahat ohjataan urheilun, kulttuurin ja koulutuksen tukemiseen. Jos menetämme yksittäisistä valtioista tulevat rahat Bahamasaarille tai veroparatiiseihin, haluan kysyä, voidaanko osa tästä rahasta saada takaisin urheilun tukemiseen eri valtioissa. Sillä jos rahapelitoiminta ja veikkaus toimivat internetissä, saatu voitto syntyy muualla, eikä pelaajien kotimaassa. Myös tämä asia on ratkaisematta eikä sitä valvota riittävästi, ja minusta Euroopan komission on todellakin herättävä ja alettava työstää tällaista toimintaa koskevia puitesääntöjä. Meidän on luotava tarvittavat edellytykset, jotta emme toisaalta vaaranna lasten terveyttä ja koulutusta emmekä samalla menetä rahapelitoiminnan taloudellisia varoja.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Online-rahapelitoiminnan kehitys tarjoaa mahdollisuuden kiertää jäsenvaltioiden lakeja ja pestä rahaa lähes täysin ilman valvontaa. Sisämarkkinoilla on kyseenalaistettu rahapeliyritysten monopoliasema sekä ammattilaisurheilun hämärä rahoitus, nimenomaan sen rahapelitoimintayhteyksien vuoksi. Se lisää riippuvuuden riskiä erityisesti nuorilla ihmisillä.

Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on yleisen edun nimissä tunnustanut hallitusten oikeuden kieltää tai rajoittaa online-rahapelitoimintaa. Vaikka online-rahapelitoiminta ei tunne rajoja, sen sääntely vaihtelee kaikissa jäsenvaltioissa verotustason, saatavuuden, tarkistusten ja toimijoiden oikeudellisen vastuun tason osalta. Lisäksi se ei riitä virallisen rahapelitoiminnan ja arpajaisia järjestävien yritysten laadun valvomiseen – myös rahan liikkumista on seurattava.

Tehokas valvonta ei enää ole mahdollista ilman sopimusta kaikkia 27 jäsenvaltiota koskevista yhteisistä säännöistä. Tämän vuoksi pyysimme viime vuonna komissiota ehdottamaan yhteisön puitesäädöstä online-rahapelitoiminnasta. Uskon vahvasti, että myös nuorille suunnattu online-rahapelitoiminnan mainonta olisi kiellettävä. Lasten altistaminen online-rahapelitoiminnan mainonnan vaikutuksille on sama kuin heidän altistamisensa rajattomalle alkoholille, savukkeiden, huumeiden tai muiden riippuvuutta aiheuttavien aineiden rajattomalle tarjonnalle.

Valitettavasti Tšekin tasavalta on unionissa hännänhuippuna, mitä tulee sääntelyyn. Se ei rajoita tällaista mainontaa eikä edes kiellä pelihallien ja pelitoimistojen yhdistelmiä koulujen läheisyydessä. Odotan tämän mietinnön antavan komissiolle uutta pontta neuvotella merkittävistä toimenpiteistä online-rahapelitoiminnan sääntelyn yhdenmukaistamiseksi EU:n jäsenvaltioiden julkisen edun hyväksi.

Christel Schaldemose (S&D). - (DA) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Barnier, tervetuloa parlamenttiin ja onnea uuteen tehtäväänne.

Olen itse asiassa hyvin iloinen voidessani olla täällä tänään keskustelemassa kansanne online-rahapelitoiminnasta, sillä kuulemisessanne parlamentissa korostitte erityisesti näkemystänne, että sisämarkkinoiden on oltava kansalaisia varten eikä päinvastoin. Tässä meillä on kelpo mahdollisuus osoittaa tämä käytännössä.

Aluksi haluan sanoa, että kannatan mainitsemianne aloitteita. Ne olivat hieman epäselviä, mutta vihreän kirjan laatiminen, useiden tutkimus käynnistäminen, tietojen kerääminen tältä alalta sen selvittämiseksi, kuinka asiat ovat yhteisön tasolla, vaikuttaa järkevältä.

Haluan kuitenkin muistuttaa teitä poliittisista tosiasioista. Vaikka onkin totta, että maaliskuussa, kun mietintöni hyväksyttiin, oli myös vähemmistön mielipide, parlamentin selkeä enemmistö puolsi mietintöäni, aivan kuten neuvostossa nyt puolletaan vahvasti selvennystä – mutta meidän on samalla varmistettava, että jäsenvaltiot saavat päättää, kuinka ne haluavat säännellä koko rahapelitoiminnan alaa. Online-rahapelitoiminnan alalla meidän on tietenkin selvitettävä, kuinka voimme suojella kansalaisia, tutkia rahapelitoiminnan sosiaalisia kustannuksia ja niin edelleen.

Olisin kuitenkin toivonut saavani jossain määrin selkeämmän vastauksen. Olette juuri astunut virkaan ja olette vielä uusi tekijä, mutta toivoisin hieman selkeämpää vastausta siihen, onko linjanne luopua perussopimusten rikkomista koskevista oikeustapauksista ja käynnistää paljon rakentavampi vuoropuhelu parlamentin ja neuvoston kanssa, jotta voimme päättää, kuinka asiassa toimitaan. Tämän vuoksi kehotan tietä luopumaan tavasta antaa Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen ratkaista asiat. Tehkäämme niistä poliittisia päätöksiä. Onko tämä teidän linjanne vai ei? Tähän olisin halunnut saada hyvin selkeän vastauksen.

Liam Aylward (ALDE). – (GA) Arvoisa puhemies keskustelu online-rahapelitoiminnasta ja erityisesti alaikäisten ja haavoittuvien kuluttajien ongelmista on erittäin tervetullut. On sekä kansalaisten että kuluttajien edun mukaista, että tämän asian tarkastelussa osoitetaan johtamistaitoa sekä selkeä ja määrätietoinen suunta.

Toin esiin rahapelitoiminnan keskustelussa komission kanssa viime marraskuun alussa, ja saamassani vastauksessa todettiin, että komissio tukee Safer Internet -ohjelmaa, tiedotuskeskuksia ja auttavia linjoja jäsenvaltioissa. Nämä tarjoavat vanhemmille tietoa vaaroista, joita lapset saattavat kohdata internetissä, myös online-rahapelitoiminnassa.

Sellaisenaan online-rahapelitoiminta on kuitenkin piilevä ongelma ja kasvava ongelma.

(EN) Verrattuna perinteiseen rahapelitoimintaan online-rahapelitoiminnassa on selkeä fyysisen valvonnan puutteen ongelma. Ei ole olemassa vastuullista tai välitöntä valvontaa, joka varmistaisi, että pelaaja on riittävän vanha pelaamaan laillisesti. Online-rahapelitoiminnan sivustojen turvallisuustarkistukset ja -menettelyt ovat kierrettävissä, ja alaikäiset voivat käyttää lainattuja tai varastettuja luottokortteja ja väärentää henkilöllisyytensä. Haavoittuvien kuluttajien rahapelitoiminta internetissä tapahtuu yleensä eristetyissä oloissa, ja alan asiantuntijat korostavat impulsiivisen toiminnan kasvavaa ongelmaa sekä valvomattoman ja vastuuttoman pelaamisen mahdollisuutta, koska alaikäisten pelaajien osalta tavanomaisen rahapelitoiminnan perinteiset turvatoimet eivät päde.

Online-rahapelitoiminnassa on paljon vaikeampi määrittää ongelmapelaajaa, sillä tarvitaan aikaa, vastuullisuutta ja resursseja sen määrittämiseksi, kuka pelaa, kuka maksaa ja kenellä on ongelma. Tarvitaan selkeä suunnanmääritys kaikilla tasoilla tämän asian tarkastelemiseksi, jotta voidaan ottaa lopulliset askeleet ja ratkaista alaikäisten pelaajien ongelma sekä varmistaa, että kaikkein haavoittuvimpien kuluttajien edut suojataan.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Arvoisa puhemies, Alankomaissa on noin 120 000 peliriippuvaista, mikä vastaa lähes prosenttia koko väestöstä. Peliriippuvuus johtaa vakaviin sosiaalisiin ongelmiin, kuten rikkoutuviin koteihin, rahaongelmiin ja rikoksiin. Tämän vuoksi jäsenvaltioiden on tehtävä kaikkensa torjuakseen rahapelitoimintaa ja siihen liittyviä ongelmia kaikin voimin.

Arvoisa puhemies, on yllättävää, että joillakin jäsenvaltioilla on täysin lailliset rahapelimarkkinat. Lisäksi rahapeliteollisuus haluaisi meidän uskovan, että rahapelimarkkinat ovat tavanomainen ala sisämarkkinoilla, eikä niitä tämän vuoksi tarvitsisi säännöstellä. Tätä on mahdotonta uskoa. Jäsenvaltioiden ei pidä edistää mitään markkinoita, jotka edistävät sosiaalista kurjuutta.

Valitettavasti monet ihmiset eivät voi vastustaa pelaamisen houkutusta. Tämän vuoksi Alankomaiden hallitus on päättänyt ottaa rahapelimarkkinat haltuunsa ja sallia vain valtion rahapelimonopolin. Vaikken toivoisi kasinoita perustettavan mihinkään Euroopan unionissa, katson kuitenkin, että tämä on vähiten huono ratkaisu.

Arvoisa puhemies, Euroopan parlamentin on esitettävä voimakas vetoamus niille jäsenvaltioille, joissa rahapelitoiminta on sallittua, jotta markkinoita hillittäisiin voimakkaasti aina kun se on mahdollista.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, kysymyksellä kyseenalaistetaan epäsuorasti yhteisön uutta lainsäädäntöä. Ottaen kuitenkin huomioon, että jopa Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on asettanut rajoituksia ja ennakoedellytyksiä, joiden mukaan jäsenvaltiot voivat kansallisessa lainsäädännössään säätää online-rahapelitoiminnan sääntelystä, ei tarvetta yhteisön lainsäädäntöön ole.

Lisäksi tuomioistuin totesi asiassa Schindler, että rahapelitoimintaan liittyy tiettyjä moraalisia, uskonnollisia ja kulttuurisia sävyjä, se lisää korkeaa rikollisuuden ja petosten vaaraa ja sillä voi olla haitallisia vaikutuksia yksilöön ja yhteiskuntaan. Tämä on kaikkein merkittävin seikka.

Juuri näiden julkiseen etuun liittyvien perusteiden vuoksi alan on pysyttävä jäsenvaltioiden valvonnassa, sillä ne tietävät enemmän sen erikoisuuksista ja niiden käsittelemisestä. Tätä tukevat myös Swiss Institute of Comparative Law:n komissiolle laatima tutkimus ja parlamentin hyväksymä jäsen Schaldemosen mietintö vuodelta 2009.

Mietinnössä todetaan, että pelkkä sisämarkkinoihin perustuva lähestymistapa ei ole tällä herkällä alalla asianmukainen, ja pyydetään komissiota kiinnittämään erityistä huomiota Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen näkemyksiin tästä aiheesta.

Lara Comi (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, aloitan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen ratkaisusta, sillä jäsenvaltion mahdollisuus kieltää yksityisiltä toimijoilta online-rahapelipalvelut korostaa tarvetta säännellä markkinoita, jotka ovat hyvin tuottoisat, mutta kuluttajille myös hyvin riskialttiit.

Tämän vuoksi, koska minkäänlaista rahapelitoiminnan yhdenmukaistamista yhteisön tasolla ei ole, jokainen valtio voi vapaasti valita suojelun tasonsa. On usein mahdotonta määrittää, mistä tällaisten rajoitusten soveltaminen alkaa ja mihin se päättyy. Itse asiassa, vaikka komissio on käynnistänyt useita rikkomismenettelyjä joitakin valtioita vastaan – ja haluan korostaa, että näihin kuuluu myös Italia – palvelujen vapaan liikkuvuuden periaatteen rikkomisesta, yhteisöjen tuomioistuin on sitä vastoin pitänyt voimassa Portugalin rajoittavan päätöksen.

Tässä yhteydessä yhteisön toimielinten perustavaa laatua oleva tehtävä on ohjata rahapeliala sääntelyprosessiin, joka on täysin yhdenmukainen jäsenvaltioiden osalta EU:n tasolla. Tämän vuoksi on tarpeen ohittaa yksittäiset taloudelliset etunäkökohdat ja varmistaa kuluttajansuojan korkea taso, ja erityisesti lasten suojelu, sillä he ovat näissä tapauksissa rikosten ja petosten pääasiallisia uhreja.

António Fernando Correia De Campos (S&D). – (PT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, olemme keskellä kahden Euroopan unionille tärkeän politiikan välistä ristiriitaa: toisaalta on suojeltava kuluttajia ja yleistä järjestystä, ja toisaalta on vaalittava vapaata liikkuvuutta ja palvelujen vapaata tarjontaa.

Yhteisön tuomioistuimen tätä asiaa koskevan oikeuskäytännön mukaan jäsenvaltioiden on säilytettävä autonomiansa ja legitiimiytensä säännellä online-rahapeliä ja vedonlyönnin tarjoajien toimintaa. Tämä on herkkä ala, jolla on vaikutusta yhteiskunnallisiin arvoihin, mitä tulee rahapelitoimintaan liittyvään poikkeavaan käytökseen sekä kansallisiin perinteisiin ohjata näiltä markkinoilta saatava tuotto yhteiskunnallisen työn rahoitukseen.

Muutaman viime vuoden aikana Luxemburgin oikeuskäytäntö on muotoillut johdonmukaisen ja yhtenäisen oikeudellisen ajattelutavan, jonka olisi johdettava yhteisön toimielimiä ja erityisesti komissiota omaksumaan entistä selkeämpi kanta. Tämä edellyttää sellaisen sääntelykehyksen luomista, jossa otetaan huomioon kaikkien jäsenvaltioiden yleiset huolet rajat ylittävän rikollisuuden torjumisesta, sillä se hyödyntää näitä pelejä laajentumiseensa, sekä huolet asianmukaisen kuluttajansuojan tarjoamisesta tällaiselle online-rahapelitoiminnan erittäin haavoittuvien kuluttajien kannalta.

Arvoisa komission jäsen Barnier, odotamme nyt virkaan astuvan uuden komission ottavan tämän asian painopistealaksi esityslistallaan.

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Hyvät kuulijat, me kaikki tiedämme, että rahapelitoimintaa on perinteisesti säännelty tiukasti suurimmassa osassa EU:n jäsenvaltioita. Tilanne on tietysti muuttunut, sillä internetistä on tullut maailman suurin peliluola. On totta, että rahapelitoimintaan liittyvä tekninen kehitys on ollut kaikkialla maailmassa hyvin nopeaa, ja tätä koskevasta oikeusjärjestelmästä on samaan aikaan tullut kyyvyttömiä tarjoamaan ratkaisuja.

Online-rahapelitoimintaa koskevia asioita saatetaan usein yhteisöjen tuomioistuimen ratkaistavaksi, mikä osoittaa selvästi, että yhteisön lainsäädännön tulkinta ja soveltaminen rahapelien alalla on epäselvää. Lisäksi lainsäädännössä internetissä pelaaminen katsotaan harmaaksi alaksi.

Minusta meidän on kunnioitettava sitä tosiasiaa, että jokainen valtio on antanut rahapelilisenssejä oman toimivaltansa mukaisesti. Samalla hyväksymme yleisellä tasolla sen, että kansallinen lainsäädäntö ei saa mennä yllittä EU:n periaatteita liiketoiminnasta ja palvelujen tarjoamisesta EU:n tasolla. Tämä merkitsee kuitenkin paradoksaalisesti sitä, että esimerkiksi Tšekin tasavallan lainsäädännöllä ei tarvitse myöntää tšekkiläisille yrityksille lisenssiä online-rahapelitoimintaan, mutta Tšekin tasavalta ei voi kieltää ulkomaisilta rahapeliyrityksiltä toimintaa alueellaan. Emme voi hyväksyä tällaista tilannetta puhumattakaan online-rahapelitoimintaan liittyvistä sosiaalisista, terveydellisistä ja turvallisuusriskeistä tai verotusta koskevista kysymyksistä.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Arvoisa puhemies, kuten Te arvoisa komission jäsen Barnier hyvin muistatte, Euroopan parlamentti on ollut linjakas, kun se vastusti rahapelien mukaan ottamista palveludirektiiviin, koska rahapelit eivät ole mitä tahansa palveluita, vaan niihin liittyy addiktoitumisriski ja sen mukanaan tuomat sosiaaliset kustannukset.

Urheilun integriteetti on myös Euroopan parlamentille tärkeä varjeltava asia, varsinkin nyt kun Lissabonin sopimuksen myötä meillä on toimivaltaa pitää siitä huolta. Mitä säätelemättömämpää rahapelitoiminta on, sitä enemmän urheilusta tulee vain väline kerätä rahapeleissä voittoja ja altistaa se esimerkiksi rikollisen toiminnan rahanpesuun..

Komission tulee esittää ratkaisu, joka ottaa huomioon parlamentin johdonmukaisen linjan pitää rahapelitoiminta sen erikoislaatuisuuden takia jäsenvaltioiden toimivallassa, ja keskeyttää rikkomusmenettelyt. Ainakin tusina tapauksia on Euroopan tuomioistuimen käsiteltävänä, viimeisimpänä Liga Portuguesa -tapaus, mutta silti ei ole oikein, että nämä asiat etenevät vain tuomioistuinratkaisuin tai rikkomusmenettelytten kautta. Näihin asioihin pitää saada poliittinen ratkaisu, joka ei johda harmonisointiin, koska jäsenvaltiot joka tapauksessa vastaavat rahapelaamisen sosiaalisista kustannuksista ja muista kielteisistä seurauksista.

Rahapelipolitiikan on oltava looginen kokonaisuus, koska online-pelaaminen on vain väline, joka ei sinänsä tee rahapelipolitiikasta rajoja ylittävää. Online-toiminnan kasvu ei ole mikään luonnonvoima, joka etenee vastustamattomasti. Verkkokaupassakin on paljon sellaisia tuotteita, joita ei saa myydä rajojen yli, joten myös online-yhtiöiden on kunnioitettava jäsenvaltioiden lainsäädäntöä.

Arvoisa komission jäsen, haluan rohkaista Teitä rahapelaamisen vihreän kirjan tekemiseen. Se antaisi varmasti myös välineitä taistella Euroopan ulkopuolelta tulevaa online-tarjontaa vastaan ja rahapelitoiminnan aiheuttamia ongelmia vastaan.

Catherine Stihler (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää edellisiä puhujia heidän puheenvuoroistaan ja kollegaani Christel Schaldemosea tätä koskevasta työstään.

Kuten edelliset puhujat ovat todenneet, rahapelitoiminta ei ole mitä tahansa tavanomaista palvelua. Rahapelien kielteisiä vaikutuksia ei voida korostaa liikaa, kuten monet kollegat ovat tänä aamuna todenneet. On olemassa kaksi kansainvälisesti tunnustettua asteikkoa, joilla voidaan mitata ongelmapelaamista. Toinen on mieltään diagnostinen tilastollinen vakavuusindeksi (Diagnostic Statistical Severity Index) ja toinen kanadalainen ongelmapelaamisen vakavuusindeksi. Tätä käytettiin Yhdistyneessä kuningaskunnassa, ja on arvioitu, että pelkästään Yhdistyneessä kuningaskunnassa – ja alankomaalainen kollega totesi sen koskevan yhtä prosenttia Alankomaiden väestöstä – noin 236 000–284 000 aikuisella on pelaamisongelma.

Mikä mahtaa olla määrä koko Euroopan unionissa? Kun ajatellaan, että tulossa on vihreä kirja, toivoisin komission hankkivan asianmukaisia tilastotietoja – tosiseikkoihin perustuvan tutkimuksen rahapelien ja online-rahapelitoiminnan vaikutuksista EU:n kansalaisiin. Katson, että nämä tiedot olisivat hyvin hyödyllisiä keskustelussa ja meidän tutkittavanamme.

Mitä tulee EYTI:n ratkaisuun, kun tarkastellaan sanoja "internetin onnenpelitoiminnan käytön petollisiin tai rikollisiin tarkoituksiin estäminen" sekä kartellien lisääntymistä yhtenäismarkkinoilla, jota kilpailupolitiikkaa koskevassa kertomuksessa, meidän on varmistettava, etteivät online-rahapeliyritykset käytä sijoittautumista toiseen valtioon kuin siihen, missä ne toimivat, laittomien käytäntöjen salaamiseen.

Odotan mielenkiinnolla komission jäsen Barnierin seuraavaa puheenvuoroa. Arvoisa komission jäsen, toivotan teille onnea uudessa tehtävässänne.

Mairead McGuinness (PPE). - (EN) Arvoisa puhemies, minäkin onnittelen komission jäsen Barnieria. Arvoisa komission jäsen, tämä ei ole helpoin aihe aloittaa virkanne komissiossa, mutta uskallan väittää, että edeltäjänne komission jäsen McCreevy ei pahastuisi, jos sanon, että hän nautti oudosta jännityksestä. Hän nautti raveissa käymisestä ja oli ilmeisesti vedonlyöjiä.

Tässä asiassa on selvästikin kaksi koulukuntaa. Parlamentin kanta käy kuitenkin varsin selväksi sen 10. maaliskuuta 2009 antamasta päätöslauselmasta, ja katson, että on syytä toistaa yksi päätöslauselman lause, jossa todetaan, että "jäsenvaltioilla on oikeus säännellä ja valvoa rahapelimarkkinoita". Siinä todetaan myös hyvin selkeästi, että "online-rahapelioperaattorien on noudatettava sen jäsenvaltion lainsäädäntöä, jossa ne tarjoavat palveluitaan" ja että "pelkkä sisämarkkinoihin perustuva lähestymistapa ei ole tällä herkällä alalla asianmukainen".

Meidän lainsäätäjien ja jäsenvaltioiden ongelma on se, että markkinat ovat pitkällä meitä edellä: tällä alalla kehitys on ohittanut lainsäädännön ja jatkaa samalla tavalla. Ihmiset nauttivat pelaamisesta, pidimmepä me siitä tai emme. Minä ostan mieluummin kenkiä, mutta kaikilla on omat mielihalunsa.

Olen täysin samaa mieltä niiden kanssa, jotka ovat hyvin selvästi puhuneet pelaamiseen liittyvistä ongelmista, tapahtuipa se verkossa tai muualla. Kun peliriippuvaiset menevät liian pitkälle, siihen liittyy valtavia sosiaalisia ongelmia. On kuitenkin myös muistettava, että jäsenvaltiot edistävät onnenpelejä, ja se on kenties laillinen tapa edistää mahdollista riippuvuutta.

Ongelma on siis hyvin monimutkainen, mutta jälleen kerran Euroopan parlamentin ja EU:n ongelma yleisesti on se, ettei jäsenvaltioiden toiminnan välillä ole johdonmukaisuutta, ja kuitenkin kansalaiset käyttävät oman kotimaansa ulkopuolisia palveluita ja haluavat tehdä niin.

Vihreä kirja olisi erittäin tervetullut. Se on suuri mahdollisuutenne kerätä tietoa tästä asiasta. Minusta ongelmana on valtava tiedon ja tietämyksen puute, ja on komission tehtävä esittää jotain tämän ratkaisemiseksi.

Mitro Repo (S&D). - (FI) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, sanotaan, että politiikka on peliä, joskus jopa uhkapeliä, mutta rahapelitoiminta ei todellakaan ole mitä tahansa liiketoimintaa tai palveluntarjontaa. Siihen liittyy todella suuri määrä sosiaalisia haittoja, jotka vetävät puoleensa rikollista toimintaa.

Peliriippuvuus ajaa yksilön liian usein ja liian helposti taloudelliseen ahdinkoon ja seurauksena on myös todella vakavia mielenterveysongelmia. Kollega Stihlerin puheenvuoroon viitaten totean, että Suomessa arvioitiin vuonna 2008 olleen jo noin 40 000 peliriippuvaista. Jos tämä suhdeluku pätee EU:n tasolla, tarkoittaisi se sitä, että Euroopassa olisi jo nyt yli 35 miljoonaa peliriippuvaista, ja tämä lukuhan on valtava. Sen tähden mielestäni jäsenvaltioilla tulee olla jatkossakin oikeus itse päättää, miten ne järjestävät rahapelitoiminnan mahdollisten henkisten ja taloudellisten vahinkojen minimoimiseksi. Me tarvitsemme tiukat pelisäännöt, markkinoiden sääntelyä ja julkisen tahon valvontaa.

Korostan vielä, että meidän tulisi ottaa huomioon erityisesti haavoittuvassa asemassa olevien kuluttajien suojele sekä peliriippuvuuden ja pakonomaisen käyttäytymisen vaarat ja todella taistella sitä järjestäytynyttä rikollisuutta vastaan, joka tästä pyrkii hyötymään.

Puhetta johti

varapuhemies Isabelle DURANT

Salvatore Iacolino (PPE). - (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, onnitteluni, arvoisa komission jäsen, ja tervetuloa.

Kaikki ovat nähneet, kuinka online-rahapelimarkkinat ovat laajentuneet muutaman viime vuoden aikana kiinnittäen taloudellista huomiota ja tiedotusvälineiden huomiota. Tämä ilmiö koskee uusia sosiaalisia

ryhmiä ja sille on ominaista laaja kulutus. Teknologian ansiosta se on helpommin saatavilla ja yhä suuremmalla kuluttajamäärällä – usein nuorilla, jotka ovat yleensä tottuneempia tietokoneisiin ja internetiin – on mahdollisuus osallistua.

Unelmalla elämän muuttamisesta pelaamalla on usein tuhoisia seurauksia, ja monet perheet ajautuvat kurjaan tilanteeseen, josta ei usein ole ulospääsyä. Ei myöskään voida aliarvioida online-rahapelaajien sosiaalisten kontaktien ja vuorovaikutuksen puutteen aiheuttamaa vakavaa haittaa. Yleisesti tuomitulle riippuvuudelle on ominaista yksinäisyys ja näkymättömyys. Rahapelin pelaaminen on pahe, joka edelleen ilmeisesti suurelta osin piilotetaan.

Edellisessä tehtävässäni kansanterveysviranomaisen pääjohtajana perustin erityisen osaston patologiselle pelaamiselle. Ehdotettu toimintamalli on osoittautunut menestyksekkääksi, sillä hoidossa yhdistetään terapianäkökohta ennaltaehkäisyyn, tutkimukseen ja kuntouttamiseen.

Meidän on puututtava asiaan hyväksymällä yhteinen kanta ja varmistettava, että kaikkia addiktioita hoidetaan määrätietoisesti. Näin ei ole tehty. Viitataan huumeidenkäyttöön, alkoholin väärinkäyttöön, tupakkaan, ruoka- ja internet-riippuvuuksiin.

Pahoittelen sitä, että minun ja 42 muun Euroopan parlamentin jäsenen esittämää kysymystä ei vielä ole esitetty täysistunnossa vasemmiston vastustuksen vuoksi. Pohdinkin, kuinka suurta kiinnostusta komissio todella aikoo osoittaa niitä kohtaan, joilla on todettu huumeongelma tai joku muu todettu riippuvuus, ja kuinka merkittävän aseman huumekaupan torjunta saa komission ohjelmassa.

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Arvoisa puhemies, syy siihen, että tunnemme olomme turvallisiksi Euroopassa, syy siihen, miksi Eurooppa on pysynyt niin pitkään yhdessä, on nähdäkseni se, että se on aina kunnioittanut kansallisesti arkaluonteisia aiheita. Aina esiin nouseva ongelma siitä, kuuluuko viimeinen sana yhteisölle vai jäsenvaltioille, on merkittävä asia, ja rahapelitoiminta, erityisesti online-rahapelitoiminta, on tästä täydellinen esimerkki. Internet on jännittävä paikka, mutta siellä piilee myös vaaroja, joita on vaikea valvoa. Myöskään kilpailukyvyn periaatteen osalta, joka on sisämarkkinoiden tukipilari, ei voida sivuuttaa kansallisen julkisen edun kunnioittamisen ensisijaisuutta. Katson, että se mitä tässä tasapainossa tarvitaan, on esitetty selkeästi yhteisöjen tuomioistuimen molemmissa tuomioissa, joissa tuomioistuin toisaalta ymmärtää ja kansallisten perinteiden turvaaman julkisen edun käsitteen ja puolustaa sitä, ja toisaalta esittää vastalauseita suhteettomia toimenpiteitä kohtaan, sillä ne tehdään viime kädessä kansalaisten kustannuksella.

Koska neuvostossa parhaillaan toteutetaan kuulemisia, odotamme tietoja siitä, kuinka komissio aikoo toimia turvatakseen itsenäisen kansallisen toimivallan ja luodakseen tehokkaan yhteistyön perustan, jotta voidaan tarkastella tottumusta koskevaa kysymystä ja petoskysymystä. Lopuksi haluan onnitella komission jäsentä ja todeta, että uskon kaikkeen siihen, mitä olette sanonut täällä istuntosalissa. Kun nyt sanotte olevanne eri mieltä tekstistä, mutta ette sen hengestä, odotan käytännön toimianne. Onnea matkaan.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, ensinnäkin, tervetuloa arvoisa komission jäsen. On mukava nähdä teidät täällä ja istumassa tuolla nimenomaisella paikalla. Se mistä tällä alalla todella on kyse, on muun muassa sosiaalisen markkinatalouden sääntelykehyksen täytäntöönpano.

Olemme jännitteisessä tilassa. Toisaalta meidän on edettävä markkinatiellä, sillä meidän on pantava täytäntöön sisämarkkinoita koskevat periaatteet. Toisaalta emme voi luopua vastuuntunnostamme. Tämän vuoksi meidän on asetettava rahapelimarkkinoille joitakin rajoituksia. Meidän on kannettava vastuamme. Emme voi sallia kenen tahansa tehdä mitä tahansa rahapelimarkkinoilla sen paremmin kuin rahoitusmarkkinoillakaan, ja antaa yhteiskunnan sitten maksaa laskut. Tarkastelemme nyt koulutusta, rahanpesua, rikollisuutta ja vapautta rahapelitoiminnassa koskevia kysymyksiä. Meidän on tarkasteltava näitä asioita yhdessä.

Meillä ei myöskään ole mitään selkeitä määritelmiä. Me puhumme nyt rahapeleistä, mutta on olemassa monenlaisia rahapelejä, ja niille on olemassa erilaisia määritelmiä. Tämän vuoksi olen tyytyväinen vihreää kirjaa koskevasta ilmoituksesta, sillä se auttaa meitä lähestymään määritelmäongelmaa, ongelmia ja erilaisia kansallisia tapoja samanaikaisesti.

Puhtaasti sisämarkkinoihin perustuva lähestymistapa ei vie asiaa eteenpäin. Meidän ei kuitenkaan pitäisi käyttää vain yhtä lähestymistapaa ja sulkea muita pois. Tarvitaan EU:n tason sääntelykehystä, jotta emme päädy keskustelemaan tästä joka vuosi. Tämä koskee jäsenvaltioita ja erilaisia toimijoita. Yhteistyössä meidän ei pidä heikentää jäsenvaltioiden lainsäädäntöä, vaan varmistaa oikeusvarmuus eurooppalaisilla markkinoilla.

Pier Antonio Panzeri (S&D). – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, olemme tietoisia yksittäisten valtioiden sääntelykehysten välisistä eroista, ja tiedämme myös, että erilaiset tulkinnat yhteisön ja jäsenvaltioiden oikeuskäytännöistä johtavat parhaillaan useisiin rikkomismenettelyihin ja kiistoihin jäsenvaltioissa.

Euroopan unionin politiikan puuttumista tällä alalla ei enää voida hyväksyä, koska online-rahapelipalvelujen rajat ylittävä luonne aiheuttaa haasteita. Lisäksi internetin ja sähköisen kaupankäynnin nopea yleistyminen viime vuosina on johtanut online-pelitarjonnan lisääntymiseen ja sitä seuraavien rajat ylittävien tapausten ilmaantumiseen, joita ei ole kyetty ratkaisemaan.

Olen tämän vuoksi vakuuttunut siitä, että yhteisön toimielinten on vastattava yhteisiin haasteisiin, kuten kuluttajansuojaan – ja erityisesti lasten suojeluun – sekä rikosten ja petosten torjuntaan, mutta myös haasteisiin, jotka koskevat palvelujen laittoman ja kuvattoman tarjonnan aiheuttamiin haasteisiin, joista kansalliset hallitukset eivät selviydy yksinään.

Komission on näin ollen vastattava parlamentin pyyntöön ja pyrittävä laatimaan yhteisön sääntelykehys. Se on tehtävä tarvittavalla määrätietoisuudella. Arvoisa komission jäsen, emme kyseenalaista hyvää tahtoaanne, ja tämän vuoksi totean, että kuuleminen on hyvä ajatus ja vihreä kirjakin on hyvä ajatus, kunhan sitä käytetään asianmukaisen lainsäädäntökehysten määrittämiseen, eikä pidetä itse tarkoituksena. Edellinen komissio laati hyvin usein vihreitä kirjoja ja valkoisia kirjoja ilman, että ne johtivat minkäänlaisiin päätöksiin. Uskon teidän kuitenkin ymmärtävän, arvoisa komission jäsen, että tarvitaan päätöksiä, ei vaan puhetta.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, kun tarkastellaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen, neuvoston ja komission tähän mennessä esittämiä kantoja rahapelitoiminnasta ja vedonlyönnistä, teen seuraavan johtopäätöksen. Käytännössä kaikki jäsenvaltiot ja parlamentti tuomitsevat alkuperämaata ja vastavuoroista tunnustamista koskevien periaatteiden soveltamisen tällä arkaluonteisella erityisalalla. Tuomioistuin hyväksyy tämän, kuten se selvästi ilmaisi jälleen kerran viime syyskuussa antamassaan tuomiossa. Komission kannalta tuomio merkitsee sitä, että se menettää yhden keskeisen perusteensa, jota se on käyttänyt kaikissa rikkomismenettelyissä.

Jäsenvaltiot voivat vapaasti asettaa omat vedonlyöntiä ja rahapelitoimintaa koskevat poliittiset tavoitteensa ja määrittää yksityiskohtaisesti kansalaisten kannalta asianmukaiseksi katsomansa suojelutason. Neuvosto ja parlamentti ovat tehneet yhteistyötä jo vuosia. Vuosina 2006 ja 2007 ne molemmat hyväksyivät rahapelitoiminnan ja vedonlyönnin jättämisen palveludirektiivin ja audiovisuaalisista mediapalveluista annetun direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle.

Viime vuonna laadittu Schaldemosen mietintö perustui neuvoston Ranskan puheenjohtajakaudella tekemään työhön, ja samaa linjaa on noudatettu myös Ruotsin ja Espanjan puheenjohtajakausilla. Vastasin Schaldemosen mietinnön osalta EPP-ryhmän kannasta, ja jaan hänen näkemyksensä.

Arvoisa komission jäsen, haluan esittää teille seuraavan kysymyksen: oletteko samaa mieltä siitä, että komission olisi vihdoin ryhdyttävä auttamaan jäsenvaltioita niiden pyrkiessä torjumaan kaikkia laittomia – toisin sanoen luvattomia – rahapelitarjouksia, sen sijaan että tuhlataan aikaa kysymyksiin, joihin on jo vastattu? Jos olette, kuinka asiaan aiotaan puuttua?

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, online-rahapelimarkkinat kehittyvät epäilemättä hyvin dynaamisesti Euroopassa. Itse asiassa yli 40 prosenttia maailman rahapelimarkkinoista keskittyy Eurooppaan, ja tuotot kasvavat jatkuvasti. Viimeisten neljän vuoden aikana nämä tulot ovat lähes kaksinkertaistuneet: 6,5 miljardista 11 miljardiin euroon. Tilastojen perusteella voidaan sanoa, että ilmiö jatkaa laajentumistaan, niin ylikansallisella kuin rajat ylittävällä tasolla. Palveluiden kehittyminen, internet-markkinat ja muutoksen kuluttajien asenteissa edellyttävät Euroopan unionilta reagointia. Online-rahapelitoimintaa koskevan yhteisön lainsäädännön puute on vain yksi esimerkki siitä, kuinka toimielimet eivät pysy yhteiskunnallisten muutosten vauhdissa, mutta ne eivät myöskään kykene reagoimaan Euroopan muuttuvien yhteismarkkinoiden tarpeisiin. Dynaamisesti kehittyvät rahapelimarkkinat, jotka perustuvat rajat ylittäviin yhteyksiin ja kaupankäyntiin, tarvitsevat selkeitä yhteisiä säännöksiä niihin liittyvien petosten, rahanpesun, sopupelien ja riippuvuuden riskien minimoimiseksi. Selkeiden ja avointen periaatteiden on oltava yhteismarkkinoiden toiminnan perusta, ja meidän on ennen kaikkea suojeltava eurooppalaisia kuluttajia näiltä uhilta.

Meidän on tiedotettava kuluttajille online-rahapelitoiminnan mahdollisista kielteisistä seurauksista. Kuten totesimme maaliskuussa antamassamme päätöslauselmassa, nuoret eivät ole riittävän kypsiä erottamaan toisistaan onnea, sattumaa ja voiton todennäköisyyttä. Meidän on tunnistettava nuorissa kehittyvän peliriippuvuuden vaara. Komissio jää yhä useammin jälkeen internetin poikkeuksellisen nopeasta kehityksestä

ja erilaisista online-toiminnoista muillakin kuin tällä alalla. Eikö yksi syy tähän ole se, että komissio muodostuu kokonaisuudessaan henkilöistä, jotka varttuivat aikana, jonka online-yrittämisen sähköinen maailma oli vain tulevaisuuteen sijoittuvien romaanien aiheena?

Komission on käynnistettävä työ sellaisen perusteellisen kertomuksen laatimiseksi, jossa analysoidaan kaikki rahapelitoiminnan rehellisyyteen liittyvät ongelmat sekä kaikki tähän liittyvä oikeudelliset ja yhteiskunnalliset seuraukset. Tarvitaan selkeästi laadittu eurooppalainen menettelyohje, jossa asetetaan tiukat standardit ja jolla pystytään erottelemaan toisistaan rehellinen urheilukilpailu peleissä ja epärehellinen rahapelitoiminta.

Elena Oana Antonescu (PPE). – (RO) Rahapelimarkkinoiden sääntely Euroopan unionissa on arkaluonteinen asia, riippumatta siitä, onko kyse perinteisestä rahapelitoiminnasta vai online-rahapelitoiminnasta. Online-rahapeliala on laajentunut viime vuosina ja on nyt ala, jolla tehdään valtavia voittoja. Toiset puhuvat rahapelitoiminnan kieltämisen puolesta, ja toiset katsovat, että kiello lisäisi toimintaa ilman minkäänlaista voimassa olevaa sääntelyä.

Euroopan unionilla ja jäsenvaltioilla on yhteiset tavoitteet niiden pyrkiessä parantamaan rahapelitoiminnan sääntelyä. Ne haluavat suojella alaikäisiä, löytää ratkaisun riippuvuusongelmiin, ottaa käyttöön asianmukaisia valvontatoimenpiteitä avoimuuden ja mainonnan sääntöjen osalta, puhumattakaan riippuvuuden ja liiallisen online-rahapelin pelaamisen ehkäisystä.

Koska minkäänlaista yhdenmukaistettua lainsäädäntöä ei ole tällä alalla, jäsenvaltiot voivat vapaasti asettaa poliittiset tavoitteensa alalla ja määrittää tarvittavat suojelutason. Vaikka tavoitteet vaikuttavat samoilta, sääntelyä koskevan ongelman ratkaiseminen tällä alalla on kaikkea muuta kuin helppoa. Emme kuitenkaan voi kiistää tilanteen todellisuutta – rahapelitoiminta on merkittävää taloudellista toimintaa, jolla ei täysin noudateta sisämarkkinasääntöjä. Koska teknisten esteiden tarjoamia rajoituksia ei ole, toimintaa voidaan osallistua yli rajojen ja se tuottaa miljardien eurojen voittoja.

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen ratkaisut eivät lähennä toisistaan poikkeavia mielipiteitä oikeasta tavasta valvoa sääntelyä. Komissio kohtaa edelleen ristiriitaisen tilanteen jäsenvaltioiden tätä alaa koskevan toimivallan ja rahapelitoiminnan tarjoajien kansallisista rajoituksista esittämien valitusten välillä.

Minä en kannata online-rahapelitoimintaa. Sanoisin pikemminkin vastustavani tätä toimintaa. Minusta meidän on kuitenkin lähdettävä siitä tosiasiasta, että nämä pelit ovat olemassa. Tämän vuoksi meidän on laadittava yhdenmukaista lainsäädäntöä, jolla sekä säännellään taloudellisten toimijoiden toimintaa että, mikä vielä tärkeämpää, tarjotaan toimenpiteitä kuluttajien tukemiseksi. Meidän on varmistettava, että online-rahapelitoimintaa tarkastellaan vastuullisesti. Meidän on suojeltava alaikäisiä ja haavoittuvia henkilöitä. Meidän on myös ehkäistävä riippuvuutta ja torjuttava järjestäytynyttä rikollisuutta.

Tamás Deutsch (PPE). – (HU) Ensinnäkin haluan toivottaa lämpimästi tervetulleeksi komission jäsen Barnierin ja toivotan hänelle kaikkea hyvää pyrkimyksissään. Hyvät kuulijat, esitän sanottavani lyhyesti kolmena seikkana.

Ensinnäkin tänä aikana, jona asiantuntijat kertovat joukkotiedotusvälineiden ja internetin hallitsevan maailmaa, ei rahapelitoiminnasta ja varsinkaan online-rahapelitoiminnasta voida keskustella ottamatta huomioon tähän liittyviä sosiaalisia, kulttuurisia, terveydenhuoltoon liittyviä ja henkisiä vaikutuksia. Kuten parlamentin vuosi sitten tekemässä päätöksessä todettiin, on myös selvää, että online-pelitoiminnalla on haitallisia vaikutuksia yhteiskuntaan. Riittää, kun mainitaan riippuvuuden kehittymiseen, järjestäytyneeseen rikollisuuteen ja rahapesuun liittyvät vaikutukset. Meidän ei pidä myöskään unohtaa urheiluvetonlyönnin saastuttavia vaikutuksia, sillä tälläkin hetkellä Euroopassa veloo kauhea sopupeliskandaali, joka valitettavasti liittyy tähän asiaan.

Toiseksi olemme mielestäni ymmärtäneet asian väärin, jos uskomme online-rahapelitoiminnan sääntelyn liittyvän vapaisiin markkinoihin. Kyse on pääasiassa kuluttajansuojasta. Minusta sääntelyssä on keskityttävä kuluttajansuoja-asioihin.

Viimeisenä muttei vähäisimpänä asiana haluan esittää kaksi ehdotusta. Tarvitaan yhteistä sääntelyä yhteisön tasolla, kuluttajansuojaan perustuvaa sääntelyä, jolla pyritään ehkäisemään riippuvuuden muodostumista, online-pelitoiminnan yhteyksiä järjestäytyneeseen rikollisuuteen sekä reilun pelin vaarantaviin sopupeliskandaaleihin. Viimeisenä muttei vähäisimpänä Euroopan unionin on pantava alulle sääntelyä, joka ulottuu yli Euroopan unionin rajojen, sillä online-rahapelitoiminta on globaali asia, ja minusta tämäkin on asia, jota meidän on tarkasteltava.

Jim Higgins (PPE). - (EN) Arvoisa puhemies, kuten niin monet toiminta-alat, myös online-rahapelitoiminta on hyötynyt teknologian edistymisestä. Siinä on hyviä ja huonoja puolia. Hyvä puoli on se, että vedonlyöminen on helpompaa, on entistä helpompaa veikata. Se on valtioille valtava tulonlähde ja olemme poikenneet valtaville alueille. Ennen oli kyse vain raveista ja urheilusta, mutta nyt on valtava määrä muita vedonlyöntialoja, esimerkiksi poliittiset ennusteet. Kuten meillä Irlannissa sanotaan, vetoa voi lyödä kahdesta kärkeä seinällä. Rahapelitoiminnan alalla on siis tapahtunut valtavaa edistystä.

Huonoja puolia ovat petokset, sopupelit, yhteiskunnalliset ja perheiden sisäiset tragediat, peliriippuvuus ja niin edelleen. On arvioitu, että pelkästään Yhdistyneessä kuningaskunnassa on – Gamblers Anonymousin mukaan – noin 600 000 rahapeleistä riippuvaista, jotka kuuluvat Gamblers Anonymousiin. Meillä on sama ongelma Irlannissa, ja se on yhtä yleistä kaikkialla EU:ssa.

Minusta meidän on tarkasteltava EYTI:n ratkaisua sen osalta, että sen mukaan on jokaisen jäsenvaltion tehtävä laatia omat sääntönsä ja säännöksensä. Tarvitsemme yhteistä politiikkaa, sillä pelaaminen ylittää kansalliset rajat. Se kattaa koko Euroopan unionin. Minusta meidän on palattava uudestaan 10. maaliskuuta 2009 esittämiimme erinomaisiin suosituksiin, joita on syytä tarkastella uudelleen. Suosituksissa parlamentin jäsenet esimerkiksi kehottavat jäsenvaltioita tekemään tiivistä yhteistyötä rajat ylittävistä online-rahapelitoiminnasta syntyvien sosiaalisten ja yleistä järjestystä koskevien ongelmien ratkaisemisessa. Toiseksi meidän on suojeltava kuluttajia petoksilta, ja tästä tarvitaan yhteinen kanta. Kolmanneksi tarvitaan yhteistä sääntelyä online-rahapelitoiminnan mainonnasta, myynninedistämisestä ja tarjonnasta. Viimeisenä muttei suinkaan vähäisimpänä meidän on saatava mahdollisimman paljon uskottavuutta ja mitä tulee ikään, tarvitaan tiukkoja ikärajoja.

Jäsen Panzeri totesi ennen minua – ja hän on oikeassa – että puhumme täällä usein päätöslauselmista ja suosituksista ja että ne ovat hyvin suositeltavia, mutta viime kädessä tarvitaan niiden toteuttamista käytännössä. Muuten ne jäävät pelkiksi toiveiksi. Puhutaan siis toimista ja aikataulusta. Tämän vuoksi odotan komission vastausta.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). - (LT) Tuskin kukaan kiistää sitä, että rahapelit, kuten muutkin riippuvuuden muodot, aiheuttavat vakavia yhteiskunnallisia ongelmia, jotka vaikuttavat pelaajan lisäksi myös koko yhteiskuntaan. Ongelma on monimutkainen.

Internetin saatavuuden lisääntyä nopeasti globalisoituneessa maailmassamme, myös uudenlainen riippuvuuden muoto, online-rahapeliriippuvuus, on lisääntynyt merkittävästi. Neljännestä vuoden aikana vuodesta 1996 alkaen rahapelimarkkinat ovat kasvaneet dramaattisesti. Markkinoiden kasvaessa myös rahapeleistä maailmanlaajuisesti saatavat tulot ovat yleisesti kasvaneet. Siihen asti, kunnes perustamme Euroopan unionin yhteisen järjestelmän online-rahapelitoiminnan sääntelemisestä, ainoat näistä luvuista iloitsevat henkilöt ovat online-rahapeliliiketoiminnan harjoittajat.

Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on todennut, että rahapelipalveluissa voidaan hyödyntää vapaata ja liikkuvuutta ja että jäsenvaltioiden olisi säänneltävä palveluja itse, ottaen huomioon omat arvonsa ja perinteensä. Esimerkiksi Liettua on yksi niistä Euroopan unionin valtioista, joissa online-rahapelitoiminta on kiellettyä. Palveluiden vapaa liikkuvuus kuitenkin varmistaa pelimahdollisuuden, vapaan pääsyn online-rahapelitoimintaan, ja vaikka kieltäisimme rahapelitoiminnan koko Euroopan unionissa, emme kuitenkaan olisi turvassa muihin maailman osiin rekisteröityneeltä rahapelitoiminnalta. Tämän vuoksi on tarpeen perustaa Euroopan unionin yhteinen järjestelmä online-rahapelitoiminnan sääntelemiseksi, siinä on otettava huomioon riskiryhmien suojeleminen ja erityistä huomiota on kiinnitettävä alaikäisten suojelemiseen ja kaupankäynnin valvontaan.

Alaikäisten osalta kyse ei ole pelkästään riippuvuudesta rahapeleihin, vaan usein myös luonteeltaan ja sisällöltään aggressiivisiin peleihin, ja tämäkin on suuri ongelma.

Tilanne on lähes identtinen hiilidioksidipäästöjä koskevan kysymyksen kanssa, josta niin usein keskustelemme. Internetillä ei ole rajoja, joten jos meillä on erilaisia online-rahapelitoimintaa koskevia sääntöjä ja säännöksiä, ongelma alkaa muistuttaa ilmastonmuutokseen liittyvää ongelmaa; paljon puhetta ja valitettavan vähän tuloksia.

Piotr Borys (PPE). - (PL) Arvoisa puhemies, haluan esittää komissiolle kysymyksen kollegani Nitrasin esittämien kysymysten osalta, sillä hän ei ole täällä kohdattuaan vaikeuksia päästä Strasbourgisiin. Ensinnäkin kysyn komissiolta, voiko se kommentoida jäsenvaltioiden hiljattain toteuttamia lainsäädäntömuutoksia Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen antamien ratkaisujen seurauksena. Toiseksi, aikooko komissio edelleen toteuttaa lainsäädännöllisiä toimenpiteitä ottaakseen käyttöön yhteiset puitteet online-rahapelitoimintaan

liittyvien maksutapahtumien sääntelemiseksi, ottaen pääasiassa huomioon kuluttajansuojan ja peliriippuvuuden torjunnan sekä myös järjestäytyneen rikollisuuden kasvavan osuuden järjestelmässä, jota ei seurata ja valvota asianmukaisesti?

Onko komissio tämän osalta samaa mieltä siitä, että nykyisistä voimassaolevista yhteisistä EU-säännöksistä huolimatta jäsenvaltiot eivät vieläkään kykene hillitsemään kansalaisten rahapelitoimintaa, huolimatta esimerkiksi kieltojen käytöstä? Tällä alalla vaikuttaa siltä, että säännökset eivät sovellu nykyiseen tilanteeseen ja internetin kehittyviin palvelumarkkinoihin. Näin ollen kysymykseni on seuraava: mitä toimenpiteitä Euroopan komissio aikoo toteuttaa tällä alalla luodakseen kenties yhteiset lainsäädäntöpuitteet, jotka ovat samat kaikille jäsenvaltioille?

Toine Manders (ALDE). – (NL) Onnittelen komission jäsen Barnieria hänen nimityksestään komissioon ja toivotan hänet lämpimästi tervetulleeksi tänne, sillä esityslistalla on paljon asioita.

Rahapelitoiminta jätettiin selkeästi palveludirektiivin, tai Bolkesteinin direktiivin, josta täällä keskusteltiin, ulkopuolelle. Minusta tämä on valitettavaa, koska se tarkoittaa, ettemme uskaltaneet tunnustaa, että se on kuluttajille ongelma. Katson, että tämän saivat aikaan hallitukset, jotka olivat hyvin halukkaita edelleen pitämään alaa jäsenvaltioiden monopolina. Tuloksena on ollut kirjava joukko lainsäädäntöä, joka tällä hetkellä aiheuttaa paljon oikeudellista epävarmuutta. Tämä on valitettavaa, ja sen taustalla on rohkeuden puute, myös meidän taholtamme, ongelmien tarkastelemiseksi. Loppujen lopuksi se, että kieltäydytään tarkastelemasta ongelmaa, on kuin hautaisi päänsä hiekkaan strutsin tavoin. Nämä ovat kuitenkin todellisia ongelmia, ja rahapelipalveluita tarjoavat organisaatiot seuraavat jatkuvasti uusia laajentamismahdollisuuksia.

Nyky-lainsäädäntömme perustuu fyysisiin rajoihin, mutta olemme siirtyneet virtuaalisten rajojen aikaan jo kauan sitten. Minusta meidän on tämän vuoksi varmistettava eurooppalainen lähestymistapa online-rahapelitoimintaan, laadittava entistä selvempää lainsäädäntöä, otettava palvelujen tarjoajat mukaan toimintaan ja varmistettava kuluttajansuoja sekä järjestäytyneen rikollisuuden torjunta. Tämä tarkoittaa kuitenkin myös, että meidän on rohjettava luopua tilanteesta, jossa hallitukset säilyttävät monopoliasemansa Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen ratkaisun perusteella, jossa katsotaan, että ”monopolit ovat sallittuja kunhan rajoittavaa politiikkaa noudatetaan”. Tämä on riistäytymässä täysin käsistä.

EYTI myös toteaa tämän säännöllisesti, ja minusta meillä on oltava rohkeutta ryhtyä tiukkoihin lainsäädäntötoimenpiteisiin, joilla eliminoidaan kasvannaiset ja rahapeliin väärinkäyttö, ei pelkästään kansalaisten eduksi vaan myös järjestäytyneen rikollisuuden torjumiseksi. Arvoisa komission jäsen Barnier, toivon tämän osoittautuvan menestyksekkääksi: teillä on edessänne valtavasti työtä, ja toivotan teille onnea.

Kenties – ja arvoisa puhemies, tämä on viimeinen kommenttini – sekin on jo jotain, että rohkaisette parlamenttia tarkastelemalla todella tarkemmin palveludirektiivin täytäntöönpanoa, sillä olen kuullut tästä monia myönteisiä raportteja.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, asiassa C-42/07 Euroopan yhteisöjen tuomioistuin tutki, oliko Portugali rikkonut EU:n lainsäädäntöä kieltäessään online-rahapelitoiminnan. Portugali on kieltänyt yrityksiä tarjoamasta onnenpelejä internetissä. Yritykset, joita kielto koski, kuten BWin ja Liga Portuguesa de Futebol Profissional, veivät asian tuomioistuimen tarkasteltavaksi ja riitauttivat asian aina EYTI:ssä asti. Pääasiallinen kanneperuste oli, että näin toimiessaan Portugali oli rikkonut palvelujen tarjoamisen vapautta ja että viime kädessä kenellä tahansa yrittäjällä on oltava oikeus tarjota palvelujaan yli rajojen. Lisäksi jokaisen EU:n kansalaisen on voitava vapaasti käyttää palveluja, mikä on vapauden passiivinen muoto.

Sisältönsä osalta palvelujen tarjoamisen vapautteen sisältyy kuitenkin myös syrjinnän kieltö, mikä tarkoittaa sitä, ettei valtio voi asettaa ulkomaista palvelujen tarjoajaa vähemmän suotuisaan asemaan kuin kotimaisia. Toisaalta palvelujen tarjoamisen vapautteen sisältyy myös rajoitusten kieltö, mikä tarkoittaa sitä, että toimet, jotka eivät sellaisenaan ole syrjiviä, mutta joilla pyritään estämään ulkomaisten yritysten pääsy markkinoilla, ovat tietenkin kiellettyjä. On hyvin mielenkiintoista, että EYTI hylkäsi tämän perusteen, ja totesi, että palvelujen tarjoamisen vapautta voidaan rajoittaa, jos se vaarantaa yleisen edun, sillä on välttämätöntä torjua petoksia, taata kuluttajansuoja ja ehkäistä peliriippuvuutta.

Peliriippuvuus on juuri nyt valtava ongelma. Pelkästään Saksassa 200 000 henkilöä on virallisesti luokiteltu peliriippuvaisiksi, ja nuoret ovat tämän riippuvuuden vapaata riistaa. Eräässä tutkimuksessa todettiin, että ihmiset alkavat pelata jo 13-vuotiaina. Toisaalta, ja me tunnemme tämän ongelman, tiukkoja vaatimuksia noudattavat yksityiset toimijat, joilla on käytössään asianmukaiset kuluttajansuojamenettelyt, suljetaan kokonaan markkinoiden ulkopuolelle, kun taas toisaalta valtio-omisteiset rahapelimonopolit saavat välttää yhteisön kilpailun, mikä antaa niille suurta etua markkinoilla.

Toivon, että tämä hyvin vaikea ja polarisoitunut tilanne otetaan huomioon luotaessa uutta sääntelykehystä ja että komissio sisällyttää kehukseen esittämäni keskeiset seikat.

Giovanni Collino (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, ensinnäkin haluan toivottaa komission jäsen Barnierille kaikkea hyvää hänen työssään, sillä nyt on tehtävä hyvää työtä.

Rahapelitoiminnalla on jo luonteensa vuoksi psykologisia vaikutuksia yksittäisiin pelaajiin ja se vaikuttaa myös yksittäisten yhteiskuntien kulttuuriin ja käyttäytymistä koskeviin näkökohtiin. Kun otetaan huomioon rahapelitoimintaan liittyvät riskit, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen hiljattain antama ratkaisu, jossa annetaan jokaiselle jäsenvaltiolle oikeus asettaa omat online-rahapelitoimintaa ja vedonlyöntiä koskevat sääntönsä, on järkevä.

Asiassa *Liga Portuguesa* annetulla ratkaisulla vahvistetaan, että Euroopan unionissa säännellään sisäisesti 27 erilaisella säännöstöllä, sen perusteella, mitä jokaisessa valtiossa on päätetty säätää. Tämä kanta on täysin vastoin sisämarkkinalainsäädännön soveltamista sekä Euroopan tason rahapelitoiminnan ja yhdenmukaistamisen vastainen.

Tarjonnalla, jota ei säännellä tiukasti, voi olla kielteinen vaikutus yksittäisten EU:n kansalaisten tarpeisiin ja käyttäytymiseen, ja viittaa tällä erityisesti haavoittuviin ryhmiin ja nuoriin.

Arvoisa komission jäsen Barnier, me pyydämme teiltä toimia sellaisen sääntelykehyksen laatimiseksi, jossa selvennetään vastuualat sekä vahvistetaan yhteiset periaatteet ja käytännösäännöt rahapelitoiminnan harjoittajille tarkoituksena suojella kaikkia niitä Euroopan kansalaisia, jotka suhtautuvat intohimoisesti online-rahapeleihin.

Milan Zver (PPE). – (SL) Arvoisa komission jäsen, toivotan teille menestystä uudessa työssänne.

Rahapelit ovat nykyaikainen riippuvuuden muoto. Me kaikki tiedämme sen, se on eräänlaista nykyaikaisen miehen ja naisen eskapismia. Online-rahapelitoiminta on kuitenkin tosiseikka, joka meidän poliitikkojen on kohdattava ja johon meidän on löydettävä paras mahdollinen ratkaisu. Toisaalta meidän on suojeltava Euroopan unionin peruseriaatteita, kuten palvelujen vapaata liikkuvuutta, ja toisaalta meidän on suojeltava kuluttajia.

Mihin suuntaan meidän sitten olisi edettävä? Jos annamme jäsenvaltioiden kansallisille hallinnoille liian laajat valtuudet, minusta vaikuttaa siltä, ettemme pysty poistamaan online-rahapelitoiminnan haittapuolia. Emme myöskään saa lakkautettua rahanpesua tai muuta siihen liittyvää rikollista toimintaa.

Ennen kaikkea me emme kykene lakkauttamaan monopoleja, sillä valitut toimijat luonnollisesti saavat nimenomaan monopoliaseman kansallisten rajojen sisäpuolella. Vastustan protektionismia rahapelitoiminnan alalla ja toivon vihreän kirjanne itse asiassa kykenevän ratkaisemaan tämän ongelman kaikkien eduksi, kuluttajien eduksi ja kansallisten hallintojen eduksi sekä Euroopan unionin peruseriaatteiden eduksi.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, tarkastelemme asiaa, jolla on suuri merkitys kansalaisten etujen suojelemisessa sekä suojautumisessa rahapelitoiminnassa, myös online-rahapelitoiminnassa yleiseltä petosriskiltä.

Jäsenvaltioiden on säilytettävä itsemääräämisoikeutensa ja täysi legitiimiys säännellä rahapelitoiminnan valvontaa omien valtioidensa perinteiden mukaisesti ja taata kuluttajille ja kansalaisten eduille asianmukaisen suojelun taso, myös sosiaalialan investointien osalta, kuten Portugalissa.

Näistä syistä tässä ei voi soveltaa kilpailusääntöjä ja palvelujen tarjoamisen vapautta. Tässä ei ole kyse tavanomaisesta palvelusta, kyse on pelistä, jolla on vakavia vaikutuksia ihmisten elämään. Arvoisa komission jäsen, tämän vuoksi toivomme, että pidätte tämän kannan mielessänne kehittäessänne toimenpiteitä ja tunnustatte jäsenvaltioiden täyden legitimitetin edelleen antaa lainsäädäntöä tällä alalla.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Arvoisa puhemies, kiitos siitä, että annatte minulle mahdollisuuden sanoa muutaman sanan tästä merkittävästä kansainvälisestä asiasta.

Rahapelitoiminta – ja erityisesti online-rahapelitoiminta – aiheuttaa piilevää riippuvuutta, mutta toisin kuin muissa, huumehiisiin tai alkoholiin liittyvissä riippuvuuksissa, tauti ei aiheuta selviä fyysisiä oireita. Toiseksi online-rahapelitoimintaan liittyy uuden sukupolven riippuvuus, joka on erityisen yleistä nuorilla, jotka ovat paljon vanhempiaan perehtyneempiä digitaalisiin mahdollisuuksiin ja näin seurannan ja suojelun ulottumattomissa.

Olen tämän vuoksi tyytyväinen vihreän kirjan julkaisemiseen lähiaikoina, ja siinä on tarkasteltava kolmea seikkaa: Ensinnäkin on selvitettävä tosiasiat siitä, kuinka laajaa rahapelitoiminta on – esimerkiksi 10 000 asukkaan kotikaupungissani oli muutama vuosi sitten vain kaksi vedonlyöntitoimistoa, mutta nyt niitä on 18. Toiseksi, tosiseikkojen selvittämisen jälkeen, tarvitaan nuorten, vanhempien ja kasvattajien koulutusohjelma, ja kolmanneksi kaikkiin valtioihin sovellettavaa lainsäädäntöä.

– (GA) Arvoisa komission jäsen, toivotan teille onnea tärkeässä tehtävässänne.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, keskustelussa siitä, pitäisikö online-rahapelitoiminnan kuulua ainoastaan monopoleille, olisiko sen oltava luvanvaraista vai olisiko se kiellettävä kokonaisuudessaan, meidän on minusta muistettava, että peliriippuvuuden lisääntyminen on ollut dramaattista. Kuten tiedämme, kasinoiden pelipöydän hoitajat saavat psykologista koulutusta kyetäkseen tunnistamaan peliriippuvaiset pelaajat. Tarvittaessa heiltä voidaan kieltää pelaaminen. Online-rahapelitarjonnan valtavan lisääntymisen jälkeen riippuvuusongelma on kuitenkin siirtynyt yhä lisääntyvässä määrin internetiin. Se vaarantaa ihmissuhteet, työpaikan ja terveyden ja nämä ihmiset voivat hetkessä kerätä itselleen tuhansien eurojen velat.

Nuorten suojeleminen on toinen tähän asiaan liittyvä ongelma. Rahapeliä kieltäminen nuorilta ei kuitenkaan johda mihinkään. Eräässä tutkimuksessa todettiin, että yksi kymmenestä hampurilaisesta 14–18-vuotiaasta koululaisesta pelaa laittomasti rahapelejä internetissä, joko online-pokeria tai urheiluvedonlyöntiä. Meidän ei myöskään pidä unohtaa sitä, että näiden henkilöiden ja heidän perheidensä surullisen kohtalon lisäksi tästä seuraa myös julkisia kustannuksia.

Puhemies. – (FR) Arvoisa komission jäsen, koska en avannut keskustelua, haluan aluksi toivottaa teidät tervetulleeksi. Lisäksi annan teille puheenvuoron, jotta voitte vastata näihin moninaisiin kysymyksiin.

Michel Barnier, komission jäsen. – (FR) Arvoisa puhemies, kiitän tervetuloitotuksestanne, ja kiitän teitä kaikkia onnentoivotuksistanne ja rohkaisustanne. Kuten olette ymmärtäneet – ja olen sanonut tämän aiemminkin täällä parlamentissa – aloitan puheenjohtaja Barrosen minulle uskomassa tehtävässä hyvin määrätietoisesti ja päättäväisesti. Säilytän jopa vähän idealismiani. Minusta luovaa idealismia on olemassa, erityisesti kun on kyse Eurooppa-hankkeesta.

Jäsen Harbourin varsin selkeästi juuri äsken esittämä kysymys sekä erityisesti jäsen Schwabin, jäsen Gebhardtin, jäsen Rühlen ja jäsen de Jongin esittämät kysymykset koskivat kaikki seuraavaa asiaa: aikooko Euroopan komissio nyt osoittaa määrätietoisuutta ja aloitekykyä ja aikooko se lisäksi tehdä sen muilla keinoin kuin rikkomismenettelyiden kautta.

Arvoisat parlamentin jäsenet, tehdään tämä selväksi. Olen tietenkin ollut virassani vasta 48 tuntia. Antakaa siis minulle ja kollegoilleni aikaa tehdä työtä ja esitellä asiat teille vakavasti otettavalla tavalla. Haluan kuitenkin todella puhua teille uudesta lähestymistavasta, ja teen sen minulle hyvin tärkeästä syystä. Kuten monet teistä – myös jäsen Karas ja hetki sitten jäsen Gebhardt ja jäsen Figueiredo – totesivat, kyse ei ole mistä tahansa palvelusta. Tämän vuoksi olette oikeassa odottaessanne komissiolta uutta lähestymistapaa, alkaen teille juuri ehdottamastani kuulemisesta.

Tällä hetkellä jäsenvaltiot voivat vapaasti valita lähestymistapansa tähän kysymykseen, kunhan noudattavat perussopimusta. Kaikki jäsenvaltiot ovat sitä mieltä, että rahapelitoimintaa on säänneltävä huolella sen yhteiskunnalle muodostaman riskin vuoksi, riskin, joka kuvataan hyvin yksityiskohtaisesti jäsen Schaldemosen mietinnössä – jonka olen lukenut hyvin huolellisesti ja mielenkiinnolla.

Neuvoston työ on tuonut esiin myös hyvin erilaisia mielipiteitä, perinteitä ja käytäntöjä. Panin merkille, että sen jälkeen kun jäsenvaltiot vuonna 2006 päättivät jättää rahapelitoiminnan palveludirektiivin soveltamisalan ulkopuolelle, komissio ei ole kuullut jäsenvaltioita yhteisön aloitteesta. Tämän vuoksi tämä tulee muuttumaan. Minun osaltani tiimini ja minä tarkkailemme neuvoston työryhmän ponnisteluja hyvin tiiviisti. Tiedän myös, että monet jäsenvaltiot haluavat kuluttajan oikeuksia koskevan direktiiviluonnoksen soveltamisalan rajoittamista. Vahvistan, että komissio ei sulje pois muitakin ratkaisuja kuin rikkomismenettelyjä.

Oikean tavan löytämiseksi aion julkaista valmisteluasiakirjan. Puhuin itse vihreästä kirjasta, mutta sen osalta minun on tarkistettava komission työohjelman sisältö ja aikataulu ja keskusteltava siitä kollegojeni kanssa. Julkaisemme kuitenkin valmisteluasiakirjan tätä koskevien tulevien keskustelujen rungonsi. Arvoisat parlamentin jäsenet, kysymys on varmasti uudesta ja merkityksellisestä eurooppalaisesta koordinoinnista.

Tietenkin asialla on myös taloudellinen ulottuvuus, mutta toistan, että se ei ainakaan minun osaltani ole ainoa. On muitakin vakavia asioita, jotka ovat yleiselle edulle aivan yhtä suuri haaste. Jäsen Creutzmann,

jäsen Kirkhope, jäsen Paška – en voi luetella kaikkia puheenvuoron käyttäneitä, mutta olen pannut huolellisesti merkille, mitä ryhmienne koordinaattorit ovat sanoneet puolestanne.

Yksi näistä kysymyksistä, yksi haasteista on rajat ylittävä rikollisuus. Onko mahdollista torjua tällaista rikollisuutta ilman yhteisön tason lähestymistapaa? Katson, että se on mahdotonta. Lisäksi, jos emme valitse online-rahapelitoimintaan eurooppalaista lähestymistapaa, emme voi edistyä myöskään sähköisen kaupankäynnin sisämarkkinoiden perustamisessa.

Online-rahapelitoiminnan osalta meidän on vähintäänkin vahvistettava rahapelitoimintaa Euroopassa sääntelevien kansallisten viranomaisten välistä yhteistyötä. Lisäksi tämä on varmasti yksi asioista, joita neuvoston työryhmä tutkii, ja muun muassa tämän vuoksi komissio tekee yhteistyötä jäsenvaltioiden kanssa.

Katson, että jäsenvaltioiden mielipiteiden kuulemisen lisäksi, jonka aion tehdä, kuulen edelleen myös Euroopan parlamenttia, kuten tänä aamuna, vaikka olenkin selvästi ymmärtänyt, että eri puolilla parlamenttia on eriäviä mielipiteitä, jotka eivät ole yhdenmukaisia, sillä minä tunnen parlamentin enemmistön kannan. Kuuntelen kuulemisen yhteydessä parlamenttia, kaikkia asianosaisia ja järjestöjä entistä paremman eurooppalaisen koordinoinnin vuoksi. Joka tapauksessa tätä aion ehdottaa kollegoilleni komissiossa tulevien päivien aikana.

Arvoisa puhemies, olen puhunut haasteista ja oikeudenkäynneistä, ja päätän puheenvuoroni niihin. Luonnollisesti yhteiskunta kohtaa muun muassa riippuvuutta koskevan kysymyksen, jonka on hyvin merkittävä ja jota korostetaan mietinnössänne, ja on myös alaikäisiä koskeva kysymys. Tarvitaan tiukkoja rajoituksia, jotta alaikäiset eivät voi pelata. Kaikki jäsenvaltiot painivat tämän asian parissa, mutta epäjärjestelmällisellä tavalla. Siksi uskon, että tässä tarvitaan eurooppalaista koordinaointia.

Hyvä työ edellyttää ensin täydellistä ymmärrystä, ja tämän vuoksi hyväksyn monien teistä esittämän pyynnön komission valmisteluasiakirjasta, joka sisältäisi lukuja ja luotettavia tilastotietoja, nyt mainittujen lukujen lisäksi. Tämän vuoksi pyrin varmistamaan – ja erityisesti jäsen Stihler ja jäsen McGuinness pyysivät tätä – että selvien poliittisten suuntaviivojen lisäksi, mikä sanojen lisäksi merkitsee myös päätösehdotuksia, komission asiakirjaan sisältyy ennen kaikkea mahdollisimman tarkka diagnoosi kaikista näistä seikoista.

Arvoisa puhemies, luvallanne sanon lopuksi pari sanaa aiheesta, joka myös liittyy rahapelitoimintaan, ja se on urheilun rahoittaminen. Puhun tästä vielä kymmenen vuotta elämästään urheilutoiminnan järjestämisessä toimineena. Vancouverin olympialaiset alkavat muutaman päivän kuluttua, ja minulla on kunnia toimia olympialaisten järjestelykomitean yhteispuheenjohtajana. Tämän vuoksi tiedän, että suurten urheilutapahtumien järjestäminen maksaa paljon, ja että toisinaan rahoitusverkostot ovat yhteydessä rahapelitoimintaan.

Tämän vuoksi monet jäsenvaltiotkin, jotka rahoittavat urheilua rahapelitoiminnalla, haluavat turvata kansalliset käytännöt tai lainsäädännön. Komissio toteuttaa parhaillaan tutkimusta urheilun rahoituksesta ymmärtääkseen paremmin näitä huolenaiheita. Ensi viikolla Brysselissä pidetään myös konferenssi, ja teille esittelemäni valmisteluasiakirjan toimitamme myös näille rahapelitoiminnalla tapahtumia ja urheilua rahoittaville verkostoille.

Hyvät parlamentin jäsenet, olen kuunnellut teitä hyvin tarkkaan ja olen hyvin kiitollinen puheenvuorojenne moninaisuudesta ja laadusta. Minä aion jatkaa teidän kuuntelemistanne. Lisäksi kuulen kaikkia osapuolia myös parlamentin kanssa. Tämän vuoksi sen valmisteluasiakirjan perusteella, joka kollegion hyväksymänä on todennäköisesti vihreä kirja, sovin tapaamisesta kanssanne viimeistään tänä syksynä, jotta voimme saavuttaa johdonmukaisuuden tavoitteemme ja loistavan yhteistyön käynnistämiseksi yhteisön tasolla.

Puhemies. – (FR) Arvoisa komission jäsen, paljon kiitoksia tyhjentävästä ja rohkaisevasta vastauksestanne.

Keskustelu on päättynyt.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Ślawomir Witold Nitras (PPE), kirjallinen. – (PL) Aivan aluksi haluan kiinnittää huomionne online-rahapelitoiminnan merkitykseen nykymaailmassa. Nyt käytävässä keskustelussa tarkastellaan moninaisia seikkoja, jotka olisi mielestäni ratkaistava mahdollisimman nopeasti ja mieluiten yhteisön tasolla. Euroopan yhteisöjen tuomioistuin totesi ratkaisussaan, että rahapelitoimintaa koskeva sääntely kuuluu jäsenvaltioille, ja että ne sääntelevät alaa yhä tiukemmin. Ei pelkästään Puolassa vaan myös muissa valtioissa sanotaan, että internetin rahapelimahdollisuuksia on rajoitettava merkittävästi. Tämä on mielestäni askel oikeaan suuntaan, ja sen on tarkoitus johtaa selkeän ja yhdenmukaisen lainsäädännön laatimiseen, myös

internetin turvallisuutta koskevista periaatteista. Toisaalta online-onnenpelejä pelataan usein yksittäisen valtion alueen ulkopuolella. Tällä on vakavia seurauksia, eikä pelkästään oikeudellisia vaan myös taloudellisia seurauksia. Kysymys siitä, minkä valtion tuomiovaltaa sovelletaan ja missä määrin, on edelleen ratkaisematta. Olen sitä mieltä, että koska yksi Euroopan unionin perustavaa laatua olevista tehtävistä on kansalaisten turvallisuuden varmistaminen, sen olisi laadittava EU:n tason sääntelyä ja myös varmistettava sen tehokas täytäntöönpano.

(Istunto keskeytettiin klo 11.25 ja sitä jatkettiin klo 12.00.)

Puhetta johti

varapuhemies **Libor ROUČEK**

5. Puhemiehen julkilausuma

***

Elizabeth Lynne (ALDE). - (EN) Arvoisa puhemies, haluan vain ilmoittaa, että hevosten teuraskuljetuksia Euroopan unionissa koskeva kirjallinen kannanotto 0054/2009 on saanut riittävän määrän allekirjoituksia. Haluan kiittää kaikkia allekirjoittaneita. Tämä on meille loistava uutinen.

***

Puhemies. - (EN) Hyvät kollegat, tänään on kulunut 20 vuotta Nelson Mandelan vapautumisesta eteläafrikkalaisesta vankilasta hänen kärsittyään vuoden 1984 hallinnon antamasta elinkautisesta vankeusrangaistuksesta 27 vuotta.

(Suosionosoituksia)

Kuten kenties tiedättekin, Nelson Mandela oli ensimmäinen Saharov-palkinnon saaja, kun parlamentti perusti tämän palkinnon vuonna 1988.

Euroopan parlamentin puhemies Jerzy Buzek totesi tämän Nelson Mandelan vankilasta vapauttamisen 20. vuosipäivän yhteydessä: "Nelson Mandela on innoittaja, joka säilyy niin monien ihmisten sydämissä ja mielissä kaikkialla Euroopassa, Afrikassa ja koko maailmassa. Nelson Mandelan nimi tullaan aina yhdistämään taisteluun vapaudesta, oikeudesta ja demokratiasta. Nelson Mandelan rohkeus hänen vaatiessaan tinkimättömyyttä demokraattiseen elämään, ihmisoikeuksiin ja sovitteluun entisten vastustajien kanssa on asettanut meille korkeimmat standardit, joita noudattaa ja toivoa.

(Suosionosoituksia)

Se, että Nelson Mandela jatkaa taistelua ja hyväntekeväisyystyötä hiv/aidsin torjumiseksi, merkitsee, että hän on edelleen toivon säde miljoonille ihmisille ympäri maailman.

Kahdenkymmenen vuoden jälkeen me olemme edelleen samaa mieltä Nelson Mandelan viestistä: "se on meidän käsissämme".

Michael Cashman (S&D), suhteista Etelä-Afrikkaan vastaavan valtuuskunnan puheenjohtaja. - (EN) Arvoisa puhemies, puhun hyvin lyhyesti, koska parlamentti ei toivo viivytyksiä.

Kuten aivon oikein totesitte, Nelson Mandela vapautettiin 20 vuotta sitten vankilasta hänen kärsittyään 27 vuoden poliittisesta vankeudesta. Maailma seurasi hänen viimeistä matkaansa vapauteen. Tuo päivä muutti Etelä-Afrikkaa, ja todennäköisesti koko maailmaa. Hän perusti nykyaikaisen uuden Etelä-Afrikan. Se, että hän teki sen osoittamatta vihaa, kaunaa tai katkeruutta, osoittaa, että hän on valtiomies ylitse muiden. Katson hänen olevan elävä esimerkki siitä, että menneisyytemme joko vangitsee tai vapauttaa meidät. Vapautumisellaan hän vapautti valtion, heitti apartheid-politiikan historian roskakoriin ja johti Etelä-Afrikan monirotuiseen demokratiaan. Me osoitamme hänelle kunnioitusta.

(Suosionosoituksia)

6. Äänestykset

Puhemies. - (EN) Esityslistalla on seuraavana äänestykset.

(Äänestysten tulokset ja niiden kulkua koskevat yksityiskohdat: ks. pöytäkirja.)

6.1. Liittymistä valmistelevasta tukivälineestä 17 päivänä heinäkuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1085/2006 muuttaminen (A7-0003/2010, Gabriele Albertini) (äänestys)

6.2. Lasten ja muiden perheenjäsenten elatusavun kansainvälinen perintä (A7-0005/2010, Jiří Maštálka) (äänestys)

6.3. Työllisyyttä ja sosiaalista yhteisvastuuta koskeva yhteisön Progress-ohjelma (A7-0049/2009, Kinga Göncz) (äänestys)

– Ennen äänestystä:

Kinga Göncz, esittelijä. – (HU) Haluan sanoa vain muutaman sanan. Toisaalta haluan kiittää varjoesittelijöiltä näiden tiukkojen neuvottelujen aikana saadusta tuesta, valiokunnan tarjoamasta avusta ja erityisesti, puheenjohtajavaltio Espanjan merkittävästä tuesta. Neuvottelujen jumiutuessa puheenjohtajavaltio Espanja pani ne takaisin raiteilleen tämän vuoden alussa.

Kompromississa on pääosin kyse siitä, että neuvosto hyväksyi parlamentin mikrorahoitusvälineestä ensimmäisessä käsittelyssä antaman tekstin, mikä oli nopean käynnistämisen vuoksi tärkeää. Toinen merkittävä osa kompromississa on se, että Progress-ohjelmasta kohdennetaan uudelleen 60 miljoonaa euroa ja liikkumavarasta 40 miljoonaa euroa, kun taas rahoitusvälineistä voidaan komission suosituksesta ohjata 20 miljoonaa euroa Progress-ohjelmaan. Kehotan neuvostoa lukemaan asiaa koskevan tiedonannon, ja olisi tärkeää myös julkaista se, kun sopimusteksti julkaistaan virallisessa lehdessä.

Meillä tulee olemaan käsissämme varsin merkittävä kriisinhallintaväline. Haluan pyytää kaikkia auttamaan sen varmistamisessa, että tämä tieto saavuttaa jäsenvaltiot, jotta yhä useammat vaikeuksissa olevat ihmiset voivat hyödyntää välinettä yrityksen perustamiseen. Voin luvata omasta puolestani ja valiokunnan puolesta, että seuraan ohjelman käynnistämistä ja sittemmin sen toimintaa. Me todella toivomme sen olevan menestys.

Viviane Reding, komission varapuheenjohtaja. – Arvoisa puhemies, katson tärkeäksi antaa komission puolesta seuraava lausunto, jota parlamentti on pyytänyt.

Euroopan unionin talousarvion rahoitusosuus tästä välineestä 1. päivästä tammikuuta 2010 31. päivään joulukuuta 2013 on vahvistettu 100 miljoonaksi euroksi, joka rahoitetaan osin 60 miljoonan euron vähennyksellä Progress-ohjelmasta. Talousarvioesityksiä laatiessaan komissio jättää riittävän kohdentamattoman liikkumavaran otsakkeen 1a menokattoon, joten budjettivallan käyttäjä – neuvosto ja parlamentti – voivat päättää lisätä Progress-ohjelman määrärahoja enintään 20 miljoonalla eurolla ajanjaksolla 2011–2013, talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17. toukokuuta 2006 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen 37 kohdan mukaisesti.

6.4. EU:n ja Amerikan yhdysvaltojen välinen sopimus rahaliikenteen sanomanvälitystietojen käsittelystä ja siirtämisestä EU:sta Yhdysvaltoihin terrorismin rahoituksen jäljittämishajonnan tarkoituksiin (A7-0013/2010, Jeanine Hennis-Plasschaert) (äänestys)

– Ennen äänestystä:

Joseph Daul, PPE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ryhmän puolesta ehdotan parlamentille jäsen Hennis-Plasschaertin mietinnön palauttamista kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokuntaan työjärjestyksen 63 ja 175 artiklan mukaisesti. Kuulimme eilen neuvostoa ja komissiota. Molemmat pyysivät parlamentilta lisää aikaa, jotta ne voivat vastata meidän itse laatimiimme väliaikaista sopimusta koskeviin pyyntöihin.

Parlamentti on oikeassa vaatiessaan neuvostoa, komissiota ja Yhdysvaltoja tilille. Se on meidän vastuumme – Lissabonin sopimuksen myötä entistäkin vahvemmin – ja meidän on kannettava vastuumme. Parlamentti on oikeassa asettaessaan henkilökohtaisen turvallisuuden ja yksityisyyden samantarvoisiksi, koska toista ei

voi olla ilman toista. Pyytäessään äänestyksen hienoista lykkäystä PPE-ryhmä ei kyseenalaista parlamentin vaatimuksia tai auktoriteettia. Pyydämme pallon siirtämistä komissiolle, neuvostolle ja Yhdysvalloille hyvin lyhyeksi ajaksi.

Itse asiassa ryhmäni ehdottaa, että parlamentti rajaisi neuvostolle myönnettyä aikaa pyytämällä, että tarvittavat tiedot toimitetaan meille ensi kuussa, eikä toukokuussa, mitä neuvosto on pyytänyt. Näin voisimme muodostaa lopullisen mielipiteen maaliskuussa. Tämä ei ole epärealistista, varsinkin kun kuulumme eilen illalla, että komission jäsen aikoo ehdottaa uusia neuvotteluvaltuuksia lopullista sopimusta varten ensi viikolla tai Brysselin seuraavaan mini-istuntoon mennessä, toisin sanoen kymmenen päivän kuluessa. Uudet neuvotteluvaltuudet helmikuussa ja parlamentin äänestys maaliskuussa, tätä me ehdotamme.

Timothy Kirkhope, *ECR-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, kannatan PPE-ryhmän ehdotusta äänestyksen lykkäämisestä. Minusta tämä on järkevä tapa edetä. Parlamentilla on uutta valtaa, mutta meidän on käytettävä sitä harkitulla ja vastuullisella tavalla. Neuvosto on pyrkinyt tynnyttelemään parlamenttia, kenties ei vielä kuitenkaan riittävästi, mutta se on myös pyytänyt anteeksi tämän prosessin aikana tekemiään virheitä. Minusta meidän olisi nyt varattava aikaa yhteistyölle, jotta voimme edistyä ja edetä myös kohti uutta pitkäaikaista sopimusta. Katson, että lisääjän ottaminen nyt on parlamentin maineen, kansainvälisten sopimustemme tulevaisuuden ja Euroopan turvallisuuden parhaaksi.

Jeanine Hennis-Plasschaert, *esittelijä*. – (EN) Arvoisa puhemies, suosittelen äänestämään lykkäystä vastaan, sillä neuvosto ei ole täyttänyt lykkäyksen edellytyksiä. Parlamentti ei voi aina langeta tyhjiin lupauksiin. Pallo oli neuvostolla, mutta se ei kyennyt toimimaan asianmukaisesti ja tehokkaasti. Neuvosto on tiennyt tästä ongelmasta yli kahden vuoden ajan eikä ole tehnyt mitään sen ratkaisemiseksi. Viivyttämällä suostumustamme väliaikaisen sopimuksen osalta emme vaaranna Euroopan kansalaisten turvallisuutta. Kohdennettu transatlanttinen tietojenvaihto on edelleen mahdollista. Oikeusvaltion periaatteet ovat ratkaisevan tärkeitä, vaikka lakejamme rikotaankin ja tällä sopimuksella väliaikaisine soveltamisineen niitä rikotaan edelleen. Parlamentin ei pidä osallistua tähän.

Lopuksi vielä yksi seikka. Jos Yhdysvaltain hallinto ehdottaisi Yhdysvaltojen kongressille jotain tällaista, Yhdysvaltojen kansalaisten pankkitietojen summittaista välittämistä vieraille vallalle, me kaikki tiedämme, mitä kongressi sanoisi – emmekö tiedäkin?

(Suosionosoituksia istuntosalin vasemmalta laidalta)

Cecilia Malmström, *komission jäsen*. – (EN) Arvoisa puhemies, komissio kannattaa äänestyksen lykkäämistä. Se antaa uudelle komissiolle mahdollisuuden kerätä uutta puhtia tämän vaikean asian tarkastelussa ja se antaisi myös Euroopan parlamentille enemmän aikaa seurata, kuinka aiomme edetä asiassa.

Komissio on sitoutunut hyvin kunnianhimoiseen aikatauluun. Vahvistan sen, mitä jäsen Daul sanoi, että komissio hyväksyy valtuutuksen uudelle pitkäaikaiselle sopimukselle 24. helmikuuta, jos suostutte lykkäämään äänestystä. Olen valmis tulemaan teitä tapaamaan samana päivänä esittääkseni valtuutuksen. Neuvosto saa sen tarkasteltavakseen seuraavana päivänä Brysselissä. Olen varma, että puheenjohtajavaltio Espanja tekee kaikkensa, jotta valtuutus voidaan hyväksyä mahdollisimman pian. Sitten komissio käynnistää välittömästi neuvottelut Yhdysvaltojen kanssa pyrkien vakuuttamaan Yhdysvallat mahdollisimman nopeasti.

Tämän toimivallan puitteissa Euroopan parlamentti pidetään ajan tasalla prosessin kaikissa vaiheissa. Tavoitteeni on saada aikaan uusi sopimus, jossa on hyvin kunnianhimoiset yksityisyys- ja tietosuojatakeet. Uskon, että voimme rakentaa luottamusta Atlantin molemmiin puolin rahoituksen jäljittämiseksi, mutta tämä on tietenkin tehtävä varmistaen täysimääräisesti kansalaisvapauksien ja perusoikeuksien suojelu.

Martin Schulz (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, minulla on vielä yksi kysymys komissiolle, toisin sanoen komission jäsen Malmströmille. Arvoisa komission jäsen Malmström, ymmärsinkö oikein, että komission jäsenenä kannatatte Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ryhmän esittämää äänestyksen lykkäämistä? Saanko kysyä, miksi ette kannattanut näitä pyyntöjä niiden kuuden kuukauden aikana, jona toimitte puheenjohtajavaltio Ruotsin Eurooppa-asioiden ministerinä? Jos olisitte tukenut, meidän ei olisi tarvinnut tänään keskustella lykkäyksestä.

Puhemies. – (EN) Haluatteko vastata hyvin lyhyesti?

(Komission jäsen kieltäytyi vastaamasta.)

(Parlamentti hylkäsi mietinnön valiokuntaan palauttamista koskevan pyynnön.)

6.5. Ehdotus neuvoston direktiiviksi HOSPEEMin ja EPSUn laatiman terävien instrumenttien aiheuttamisen tapaturmien ehkäisemistä terveydenhuoltoalalla koskevan puitesopimuksen täytäntöönpanosta (B7-0063/2010) (äänestys)

7. Äänestys selitykset

Suulliset äänestys selitykset

Mietintö: Kinga Göncz (A7-0049/2009)

Traian Ungureanu, PPE-ryhmän puolesta. – (RO) Haluaisin erityisesti kiittää esittelijää. Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraattien) edustajana olen tyytyväinen Progress-ohjelmaa koskevaan lopulliseen äänestykseen. PPE-ryhmä, jonka edustajana osallistuin mietinnön laatimiseen, on aina tukenut kaikkia aloitteita ja toimia, joilla pyritään torjumaan jäsenvaltioiden välisiä taloudellisia ja sosiaalisia eroja.

Mietintö, josta olemme tänään äänestäneet, täyttää yhden PPE-ryhmän tärkeimmistä tavoitteista: se tarjoaa tukea mikroyrityksille ja pyrkii samalla edistämään sosiaalista osallisuutta. Tämän päivän äänestys takaa myös, että Progress-ohjelmakehykseen sisältyviä ohjelmia ei rajoiteta, mikä oli toinen PPE-ryhmän asettama tavoite. Mielestäni tämänpäiväisen äänestyksen keskeinen tekijä sisältyy mietinnön 1 artiklaan. Se kuvastaa tosiasiaa sitä tasapainoista lähestymistapaa, jota PPE-ryhmä on aina tukenut hankkeiden rahoituslähteitä koskevassa asiassa.

Itse asiassa eurooppalaista mikrorahoitusjärjestelyä koskeva budjettikohta koostuu Progress-ohjelman varoista siirrettävistä 60 miljoonasta eurosta ja muista rahoituslähteistä saatavista 40 miljoonasta eurosta. Tämä suhde vastaa PPE-ryhmän lähestymistapaa, jossa kannatetaan toisaalta ohjelman nopeaa käynnistämistä ja toisaalta tämänhetkisten budjettirajoitteidemme vaatimaa varovaisuutta. Haluan kiittää teitä vielä kerran tämänpäiväisestä äänestyksestä sekä jatkuvasta tuesta mietinnön laatimisen aikana.

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Haluaisin kertoa, miten ilahtunut olen siitä, että olemme hyväksyneet tämän ohjelman, ja olen iloinen, että minulla oli mahdollisuus äänestää sen puolesta, erityisesti tällaisena aikana, jolloin maamme kamppailevat talouskriisin kourissa ja työttömyys on monissa maistamme noussut kymmeneen prosenttiin tai jopa korkeammaksi. Tästä paketista on paljon apua meille kaikille. Haluaisin kiittää esittelijää ja samalla myös mainita, miten iloinen olen siitä, että onnistuimme pääsemään sopimukseen ja että 100 miljoonan euron suuruista summaa ei rahoiteta kokonaan Progress-ohjelman kustannuksella. Kyseessä on erittäin hyvä sopimus, paljon kiitoksia siitä. Toivottavasti sopimus on meille kaikille eduksi.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, minäkin olen hyvin iloinen siitä, että olen tukenut tätä aloitetta. Se on konkreettinen esimerkki toimenpiteistä, joita EU on käynnistänyt vastatakseen nykyiseen talouskriisiin. Tämä aloite on suunnattu niille, joilla ei yleensä olisi asiaa luottomarkkinoille; niille, joille pankit ja muut rahoituslaitokset sanoisivat: "Ei kiitos, yrityksesi ei kiinnosta meitä". Esimerkiksi ihmisillä, jotka ovat menettäneet työpaikkansa, jotka ovat vaarassa syrjäytyä sosiaalisesti tai joilla on vaikeuksia päästä takaisin työmarkkinoille, on nyt tilaisuus perustaa oma yrityksensä, koska heille voidaan myöntää 25 000 euroon saakka lainoja, joissa on taattu pääoma. Uskoakseni tämä aloite merkitsee muutosta monille ihmisille, ja kiitän puheenjohtajavaltio Espanjaa sen ponnisteluista sopimukseen pääsemiseksi sekä esittelijää hänen tekemästään kovasta työstä.

Kuten jo totesin, uskoakseni olemme päässeet tänään hyvään sopimukseen erityisesti sellaisten ihmisten kannalta, jotka ovat jääneet luottomarkkinoiden ulkopuolelle, ja henkilökohtaisesti minua ilahduttaa myös se, että luotto-osuuskunnat kuuluvat laitoksiin, jotka voivat välittää tämäntyyppistä rahoitusta jäsenilleen.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Arvoisa puhemies, talouskriisi on tuonut mukanaan yhteiskunnallisen kriisin – emme voi kuvata millään muulla tavalla tilannetta, jossa työttömyys on kasvanut kolmin-, nelin- tai viisinkertaiseksi kriisiä edeltävään aikaan verrattuna. Viime vuonna me laadimme tässä samassa salissa Euroopan talouden elvytyssuunnitelman, joka koski päätösten toteuttamista ja rahoittamista Progress-ohjelman puitteissa.

Tilanne on luonnollisesti monimutkainen. Työttömyyttä ei pystytä vähentämään kertaheitolla. Kannatin komission lisätoimia, jotka koskevat mikroluottojen rahoitusta. On kuitenkin mahdotonta hyväksyä, että he päättivät valita helpon tien ja rahoittaa luotot Progress-ohjelman varoista. En voi tukea tällaista toimintatapaa, ja sen vuoksi kannatin äänestyksessä esittelijä Gönczin mietinnössä ehdotettuja kompromisseja.

Daniel Hannan (ECR). - (EN) Arvoisa puhemies, vanhan Euroopan osuus koko maailman BKT:sta on laskenut hälyttävästi. Jos emme ota huomioon viime laajentumiskierroksella unioniin liittyneitä maita, 15 vanhan jäsenvaltion osuus koko maailman BKT:sta oli 40 vuotta sitten 35 prosenttia, tällä hetkellä se on 25 prosenttia ja 15 vuoden kuluessa se laskee 15 prosenttiin. Euroopasta on tulossa raihnas ja sairaalloinen sen saman taloudellisen ja yhteiskunnallisen mallin vuoksi, josta meidän oli tapana ylpeillä.

Heti sodan jälkeisenä aikana malli näytti toimivan: palkalliset lommat, äitiysvapaat – mistäpä me emme pitäisi? – rajoitetut työajat ja niin edelleen. Mutta tulee hetki, jolloin on palattava todellisuuteen, ja se hetki on nyt käsillä. Nykyisin tarvitaan neljä saksalaista työntekijää suorittamaan sama vuotuinen tuntimäärä kuin kolme amerikkalaista työntekijää; tämän seurauksena Yhdysvaltojen osuus koko maailman BKT:sta on pysynyt 40:n viime vuoden aikana lähes vakaana. Me olemme kuin iäkäs pariskunta aikanaan niin komeassa talossa, joka alkaa rapistua ympäriltämme ja joka vie huomiomme oven ulkopuolella tapahtuvilta muutoksilta. Koko maanosastamme on tulossa vanha, raihnas ja hedelmätön.

Bogusław Liberadzki (S&D). - (PL) Arvoisa puhemies, kannatin päätöslauselmaa erittäin mielelläni, ja kannatin myös kaikkia tarkistuksia. Mitkä olivat päätökseni syyt? Ensiksikin kriisistä huolimatta me onnistuimme keskittymään työllisyyttä ja yhteiskunnallista solidaarisuutta koskeviin kysymyksiin. Toiseksi me onnistuimme erimielisyyksistämme huolimatta keskittymään näihin asioihin, koska kyseessä olivat sosialistien, demokraattien, kristillisdemokraattien ja liberaalien tukemat yhteiset tarkistukset. Kolmanneksi ja viimeiseksi toivoisin tämän olevan kaikille jäsenvaltioille selvä osoitus siitä, että tämän päätöslauselman yhteydessä niiden pitäisi seurata Euroopan parlamentin esimerkkiä.

Suositus: Jeanine Hennis-Plasschaert (A7-0013/2010)

Peter van Dalen (ECR). - (NL) Euroopan parlamentille on annettu lisää valtaa, mutta emme ole käyttäneet sitä tänään rakentavasti. SWIFT-järjestelmää koskevan keskustelun valmistelussa tehtiin paljon virheitä. Komissio ja neuvosto antoivat parlamentille liian vähän tietoa ja liian myöhään. Tämä ei saa toistua.

Se ei kuitenkaan ole riittävä syy luopua yhtäkkiä ohjelmasta, joka on toiminut kohtuullisesti useiden vuosien ajan ja joka on selvästi suojellut sekä Euroopan että Yhdysvaltojen kansalaisia useaan otteeseen. Sen vuoksi äänestin mietintöä vastaan, ja kannatan SWIFT-sopimuksen jatkamista yhdeksällä kuukaudella. Uudesta sopimuksesta neuvoteltaessa on sovittava selkeistä järjestelyistä henkilötietojen suojan parantamiseksi. Meidän on vältettävä tarpeetonta tiedonvaihtoa, emmekä saa hyväksyä, että tietoja säilytetään loputtomiin.

Peter Jahr (PPE). - (DE) Arvoisa puhemies, kukaan ei kiistä sitä, että meidän on torjuttava päättäväisesti terrorismia Euroopan unionissa ja sen ohessa kehitettävä tiivistä ja rakentavaa yhteistyötä Yhdysvaltojen kanssa. Siitä huolimatta äänestin SWIFT-sopimusta vastaan, koska tietosuojaan liittyviä peruskysymyksiä ei vielä ole selvitetty. Lisäksi on mahdotonta hyväksyä parlamenttiin kohdistunutta halveksuntaa sopimuksen neuvotteluvaiheessa. Toivon todellakin, että parlamentti otetaan tästä lähtien täysimääräisesti mukaan ja ettei edellä kuvattu tilanne enää toistu.

Tiedonvaihtoa sääntelevä kansainvälinen sopimus on varmasti tarpeellinen, mutta se ei saa rikkoa kansalaisvapauksia ja perusoikeuksia. Meidän on myös varmistettava, että me turvaamme EU:n kansalaisten tietosuojaa koskevat edut aina, kun eurooppalaisia tietoja siirretään kolmansille osapuolille. Työskentelen jatkossakin tämän saavuttamiseksi.

Georgios Papanikolaou (PPE). - (EL) Arvoisa puhemies, SWIFT-kysymystä käsiteltiin täällä parlamentissa eilen hyvin lyhyesti, ja sekä neuvosto että komissio esittivät erittäin tärkeitä olettamuksia menettelyssä esiintyneistä ongelmista, jotka koskivat erityisesti parlamentin tiedottamista kaikista keskeisistä aiheeseen liittyvistä tekijöistä.

Juuri tästä syystä kannatin tämpäpäiväisessä äänestyksessä ehdotettua lykkäystä, jotta voimme aivan lähitulevaisuudessa saada oikeaa tietoa, korjata mahdollisia vääriä tulkintoja ja saada aikaan lopullisen päätöksen.

Euroopan kansalaisten tietojen suojelua koskeva kysymys on ratkaisevan tärkeä, ja me kaikki puolustamme sitä sataprosenttisesti. Kukaan ei aseta kyseenalaiseksi sitä, että tarvittavat säännökset on laadittava. Samaan aikaan meidän on kuitenkin ryhdyttävä tarvittaviin toimiin terroristijärjestöjen laittoman rahoituksen torjumiseksi ja sillä tavoin puututtava ennaltaehkäisevästi ilmiöön, joka koskee sekä Yhdysvaltoja että Eurooppaa piinaavia terroristihyökkäyksiä.

Nimenomaan tästä syystä meidän on lähitulevaisuudessa täytettävä ehdottoman tärkeä velvollisuutemme niin, että pääsemme sopimukseen, jolla voimme ratkaista väärinkäsitykset ja löytää ratkaisun tähän ongelmaan.

Gerard Batten (EFD). - (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin antaa äänestysesityksen Jeanine Hennis-Plasschaertin mietinnöstä – niin sanotusta ”SWIFT-mietinnöstä” – jossa käsitellään terrorismin rahoittamisen jäljittämistä.

Äänestys oli mielestäni sekava, jopa parlamentin mittapuun mukaan. Käsittääkseni me äänestimme siitä, ettemme äänestäisi, ja sen jälkeen äänestimme mietinnön palauttamisesta valiokuntaan. Halusin äänestyksessä kieltäytyä hyväksymästä sopimuksen tekemistä. Missään tapauksessa en kuitenkaan halunnut puoltaa äänestyksessä mietinnön 2 kohtaa, jonka tarkoituksena oli esittää suosituksia Lissabonin sopimuksen oikeuskehyksen mukaista pitkäaikaista sopimusta varten.

En halua mitään Lissabonin sopimukseen perustuvaa sopimusta tai sopimuksia.

Lissabonin sopimus rikkoo vuoden 1689 Bill of Rights -lakia ja Englannin muita perustuslaillisia säädöksiä, joita ei ole nimenomaisesti kumottu ja jotka pysyvät voimassa. Tästä syystä Englannissa – ja itse asiassa Yhdistyneessä kuningaskunnassa – eletään nyt laittomasti muodostetun hallituksen alaisuudessa.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, toteaisin, että äänestin Jeanine Hennis-Plasschaertin mietinnön puolesta, mutta haluaisin esittää seuraavanlaisen äänestysesityksen: Kreikan kommunistipuolue hylkää Euroopan unionin ja Amerikan Yhdysvaltojen välisen ”terrorisopimuksen”, joka tehtiin terrorismin rahoituksen torjunnan nimissä.

Me tuomitsemme ponnistelut, joita keskustavasemmiston ja keskustaoikeiston joukot – Euroopan yksisuuntaista liikennettä tukevat joukot – ovat tehneet puhdistaakseen omatuntonsa suhteessa kansalaisiin Yhdysvaltojen kanssa tehdyistä ”terrorisopimuksista”. Vaikka Euroopan parlamentin päätöslauselmassa ei hyväksytty Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen jo allekirjoittamaa väliaikaista sopimusta, siinä kehoitetaan neuvostoa tekemään Yhdysvaltojen kanssa pysyvä sopimus, jonka väitetään kunnioittavan henkilötietosuojaa.

Mielestämme kyseessä on räikeä petos. Henkilötietojen suojeleminen on mielestämme mahdotonta, niin kauan kuin se on CIA:n ja muiden tiedustelupalvelujen vastuulla. Euroopan unioni, Yhdysvallat ja muut imperialistiset valtat käyttävät terrorismia tekosyynä loukatakseen ruohonjuuritason vapauksia ja oikeuksia, pyrkiäkseen lyömään ruohonjuuritason liikkeen ja perustellakseen imperialistisia sotiaan.

Ei ole olemassa sellaisia ”terroristilakeja”, jotka kunnioittaisivat ruohonjuuritason vapauksia, ja siitä syystä kansalaisten on hylättävä ne, samoin kuin kaikki niihin liittyvät ”terrorisopimukset”.

Daniel Hannan (ECR). - (EN) Arvoisa puhemies, tämä aihe oli tarkasti tasapainotettu, ja kadepidin sitä moraalista varmuutta, jota ihmiset ovat ilmaisseet puolin ja toisin. Keskustelussa tuli esiin oikeutettuja kansalaisvapauskysymyksiä; huolenaiheita, jotka koskettavat kansalaisia niin Yhdysvalloissa kuin myös Euroopan unionissa. Kaiken kaikkiaan minusta kuitenkin tuntuu, että Yhdysvaltojen hallinto teki parhaansa vastatakseen huolenaiheisiin, joita oli esitetty Atlantin tällä puolella, ja se esitti oikealla tavalla suhteutetun ehdotuksen, jossa otetaan huomioon turvallisuuden ja vapauden välinen tasapaino.

Olen vastustanut monia toimenpiteitä, joita täällä on kymmenen viime vuoden aikana esitetty turvatoimien nimissä ja joilla tosiasiaa pyrittiin vain lisäämään valtion valtaa. Mielestäni tässä tapauksessa ei kuitenkaan ole kyse siitä; meillä on käsiteltävänä toimenpide, jolla on saavutettu erityistä menestystä terroritekojen estämisessä. Ikävä kyllä en usko, että muutamat täällä parlamentissa puhuneista arvostelijoista olivat todellisuudessa kiinnostuneita kansalaisoikeuksista. Heillä oli kaksi muuta tavoitetta: ensiksi pyrkimys puolustaa liittoparlamentin valtaa kansallisvaltioita vastaan ja toiseksi heidän refleksinomainen uskonsa siihen, että Amerikka on väärässä aina ja kaikkialla. Se on vahinko. Barack Obaman valinnan jälkeen monet parlamentin vasemmistolaisista puhuivat lämpimästi uudesta Atlantin ylittävästä kumppanuudesta. Tänään voimme nähdä, minkä verran voimme luottaa heidän sanoihinsa.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Euroopan komissio on tehnyt Yhdysvaltojen kanssa sopimuksen EU:n kansalaisten henkilötietojen siirtämisestä Yhdysvaltojen tiedustelupalveluille. Sopimus on EU:n kannalta hyvin epäedullinen ja epätasa-arvoinen. Mielestämme tätä sopimusta olisi mahdotonta hyväksyä siinä muodossa kuin se on esitetty Euroopan parlamentille, koska me olemme vastuussa EU:n kansalaisten oikeuksien suojelusta emmekä voi sallia, että Yhdysvaltojen tiedustelupalveluissa käsitellään heidän tietojään 99 vuoden ajan.

Sopimus oli rakenteeltaan järjetön ja epätasa-arvoinen, ja mielestäni se tarjosi mahdollisuuden käyttää väärin EU:n kansalaisten henkilötietoja. Sen vuoksi on hyvä, että Euroopan parlamentti on päättänyt hylätä kyseisen sopimuksen ja että se on pakottanut Euroopan komission valmistelemaan uutta sopimusta, joka on tasapainoinen ja jossa käsitellään Yhdysvaltojen ja Euroopan unionin kansalaisten oikeuksia yhtäläisesti.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Kannatin äänestyksessä sopimusta koskevan äänestyksen lykkäämistä ja vastustin ehdotusta sen ratifioinnin hylkäämisestä. Ylpeys on voittanut vastuullisuuden täällä parlamentissa, ja se on huolestuttava merkki, vaikka neuvosto hoitikin huonosti Euroopan parlamentille tiedottamisen. Analysoimalla tällaisia tietoja on kuitenkin pystytty havaitsemaan ajoissa Euroopan kansalaisia vastaan suunniteltuja terroristi-iskuja. Ne, jotka hylkäsivät väliaikaisen sopimuksen ajatellen, että siten tarjottaisiin parempi suoja Euroopan kansalaisten rahoitustiedoille, eivät ehkä ole lukeneet kyseistä sopimusta, sillä se tarjoaa paremman kehyksen kuin vuodesta 2003 alkaen käytössä ollut vanha sopimus huolimatta siitä, että tiedossa ei olekaan yhtään tapausta, jossa tällaisia tietoja olisi käytetty väärin. Päinvastoin väliaikainen sopimus sisälsi jopa useita uusia suojakeinoja: tietopyyntöjä voisi esimerkiksi esittää ainoastaan Yhdysvaltojen oikeusministeri samalla tavoin kuin Europolin kohdalla, ja tietopyynnön olisi aina perustuttava tarkkaan kuvaukseen tutkinnasta, johon tietoja käytettäisiin. Sen vuoksi en voi ymmärtää, mitä täällä on tapahtunut. Mielestäni Euroopan parlamentin asenne on ennenkuulumaton ja ylimielinen.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin ensiksi sanoa, että hyväksyn täysin parlamentin tekemän demokraattisen päätöksen, mutta olin tämän asian yhteydessä iloinen äänestäessäni ryhmämme ja puheenjohtajamme Joseph Daulin kannan mukaisesti. Uskoakseni 15 äänen tappioon vaikutti kuitenkin osaltaan kaksi eri tekijää – ensiksi jäsen Schulzin kysymys, johon ei onnistuttu vastaamaan, ja toiseksi se, että uskon parlamentissa olleen jonkinlaista sekaannusta siitä, mitä äänestysksemme koski.

Mielestäni jatkossa, kun salista esitetään ehdotuksia, jokaiselle on tehtävä täysin selväksi, mistä milläkin hetkellä tarkalleen äänestämme. En tiedä, olenko oikeassa vai väärässä tässä asiassa, mutta tämä on minun näkemykseni.

Päätöslauselmaehdotus B7-0063/2010

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Haluaisin puhua juuri järjestämästämme äänestyksestä, joka koski teräviä esineitä sekä terävien instrumenttien aiheuttamia tapaturmia sairaaloissa ja lääkäreiden vastaanotoilla. On todettava, että tätä ongelmaa on pitkään aliarvioitu. Leikkauksissa sekä yleis- ja erikoislääkäreiden vastaanotoilla tapahtuu usein tapaturmia, joissa joko sairaanhoitaja tai lääkäri loukkaa itsensä neulalla tai leikkausveitsellä, joka on saastunut oltuaan kosketuksissa tarttuvaa tautia sairastavan potilaan kanssa.

Erityisesti sairaanhoitajilla todetaan yhä useammin hepatiittitartuntoja, mutta HIV-tartunnan saaminen ja aidsiin sairastuminen ei ole myöskään epätavallista sairaanhoitajan työssä. Haluaisin tukea Euroopan parlamentin ponnisteluja ja meidän omia ponnisteluja voidaksemme suojella lääkäreitä ja sairaanhoitajia ennalta ehkäisevillä toimenpiteillä sekä tunnustaa myös heidän oikeutensa korvauksiin, kun he sellaisia hakevat.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, olen ilahtunut tämänpäiväisen äänestyksen tuloksesta, koska työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunta hyväksyi vuonna 2006 mietinnön eurooppalaisten terveydenhoitoalan työntekijöiden suojaamisesta veren kautta tarttuvilta infektioilta, jotka johtuvat neulojen ja muiden terävien instrumenttien aiheuttamista tapaturmista. Luonnollisesti meillä oli viime heinäkuussa tehty työmarkkinaosapuolten välinen puitesopimus, ja nyt olemme saaneet tämän päätöslauselman. Päätöslauselma on erittäin ilahduttava terveydenhoitoalan työntekijöille kaikkialla Euroopan unionissa, koska neulojen ja muiden terävien instrumenttien aiheuttamat tapaturmat kuuluvat kaikkein yleisimpiin ja vakavimpiin riskeihin terveydenhoitoalalla. Tämän tyyppisiä tapaturmia on arvioitu tapahtuvan noin miljoona vuodessa.

Nyt on ratkaisevan tärkeää, että direktiiviehdotuksessa määritetyt toimenpiteet otetaan kiireesti käyttöön, että ne ensin hyväksytään ja pannaan sitten täytäntöön. Terveystieteiden työntekijät ovat odottaneet jo liian kauan; ei ole kohtuullista vaatia heitä enää odottamaan. Heidän työnsä on jo tällaisenaan tarpeeksi vaikeaa ja stressaavaa, ja tiedän, että kaikkea, mitä me voimme tehdä tilanteen parantamiseksi, pidetään hyvin myönteisenä.

Kirjalliset äänestysseitykset

Mietintö: Gabrielle Albertini (A7-0003/2010)

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Islanti, joka jätti neuvostolle hakemuksensa Euroopan unionin jäseneksi 16 päivänä heinäkuuta 2009, ei luonnollisesti saisi joutua epäedulliseen asemaan suhteessa muihin ehdokasmaihin tai mahdollisiin ehdokasmaihin. Näin ollen kannatin äänestyksessä liittymistä valmistelevasta tuesta annetun asetuksen mukauttamista ja muuttamista. Kuten tiedämme, Islanti on jo ETAn jäsen ja hyvin pitkälle kehittynyt kansakunta, mistä syystä kyseisestä tukivälineestä myönnettyjä maksuja olisi rajoitettava. Yleisesti ottaen liittymistä valmistelevaa tukivälinettä olisi kuitenkin jälleen tarkistettava. Esimerkiksi on kaikkea muuta kuin selvää, miksi Euroopan unionin ulkopuolisille maille, kuten Turkille, annetaan satoja miljoonia euroja eurooppalaisten veronmaksajien rahoja, joita tarvitaan kipeästi Euroopassa.

Mietintö: Jiri Maštálka (A7-0005/2010)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), kirjallinen. – (LT) Kannatin äänestyksessä tätä mietintöä, sillä vuonna 2003 tehty Haagin yleissopimus lasten ja muiden perheenjäsenten elatusavun kansainvälisestä perinnästä tähtää ennen muuta lasten suojelemiseen, koska selvästi valtaosa tällaisista vaateista koskee lasten elatusapua. Yleissopimuksella pyritään helpottamaan maksujen perimistä ja varmistamaan, että ulkomaille toimitetut elatusapuvaateet tunnustetaan ja käsitellään tehokkaasti. Olen tyytyväinen siihen, että neuvosto kuuli Euroopan parlamenttia ja on aikeissa tehdä kyseistä yleissopimusta koskevan päätöksen, sillä EU:n jäsenvaltioihin ja muihin maihin suuntautuvan liikkumisen vapauduttua ja avioerojen määrän lisääntyttyä myös elatusapujen perimistä koskevien kansainvälisten tapausten määrä on kasvanut.

Haluaisin painottaa, että sen jälkeen, kun komission ehdotus elatusmaksujen perimisestä on hyväksytty, missä tahansa sopimusvaltiossa asuvan ihmisen on helpompi ja yksinkertaisempi periä elatusmaksuja (elatusapua) henkilöltä, joka kuuluu jonkin toisen sopimusvaltion toimivallan piiriin. Siten direktiivin hyväksyminen lujittaa oikeudellisesti sopimuksen tehneiden maiden ja Euroopan unionin jäsenvaltioiden välisiä suhteita tällä alalla ja mahdollistaa niiden yhdenmukaisen sääntelyn.

Carlos Coelho (PPE), kirjallinen. – (PT) Vuoden 2007 yleissopimus lasten ja muiden perheenjäsenten elatusavun kansainvälisestä perinnästä on erittäin tärkeä sekä poliittisesta että käytännöllisestä näkökulmasta, koska sillä taataan lasten elatusavun tehokas perintä ja autetaan ratkaisemaan usein melko monimutkaisia tilanteita. Koska selvästi valtaosa tällaisista vaateista koskee lapsia ja lasten elatusapua, yleissopimus tähtää ennen kaikkea lasten suojelemiseen, ja siinä määrätään yksityiskohtaiset säännöt elatusvelvoitteita koskevien päätösten tunnustamiselle ja täytäntöönpanolle. Ehdotuksen tavoitteena on hyväksyä Euroopan unionin puolesta yleissopimus, jota koskeva yksinomainen toimivalta kuuluisi Euroopan unionille. Yleissopimuksen merkitys huomioon ottaen voin vain tukea tätä ehdotusta, mutta uskon, että vaikka Euroopan unionin onkin välitettävä mahdolliset yleissopimusta koskevat selitykset ja varaukset, jäsenvaltioiden pitäisi kuitenkin pystyä päättämään sisäisesti kyseisille selityksille ja varauksille annettavasta merkityksestä, jotta ne voivat mukauttaa ne kansallisen tilanteensa mukaisesti.

Proinsias De Rossa (S&D), kirjallinen. – (EN) Kannatan tätä mietintöä, jossa hyväksytään yleissopimuksen tekeminen lasten ja muiden perheenjäsenten elatusavun kansainvälisestä perinnästä. Yleissopimuksella pyritään takaamaan elatusmaksujen perintä yli kansallisten rajojen täsmällisillä säännöillä, jotka koskevat elatusapuvelvollisuuksien tunnustamista ja täytäntöönpanoa, sekä standardoiduilla hallinnollisilla menettelyillä. Vaikka käytössä jo onkin asetus kahta EU:n jäsenvaltiota koskevista elatusapuvaateista, vastaavanlaisia takeita ei ole ollut vaateille, jotka koskevat jotakin EU:n ulkopuolista valtiota. Tällä yleissopimuksella laajennetaan lastemme elatusapuoikeuksien suojelua niin, että se ulottuu EU:n ulkopuolisia, sopimuksen allekirjoittaneita valtioita koskeviin vaateisiin.

Robert Dušek (S&D), kirjallinen. – (CS) Lasten ja muiden perheenjäsenten elatusavun kansainvälistä perintää koskevan yleissopimuksen allekirjoittamisesta laaditun neuvoston päätösluonnoksen tarkoituksena on ennen muuta taata lasten suojele kokonaisuudessaan Euroopan unionin puitteissa sekä määrittää menetelmä kansainvälisten vaateiden käsittelemiseksi samoin kuin sääntöjä vaateiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta elatusvelvollisuutta koskevissa tapauksissa jäsenvaltioiden ja jonkin kolmannen maan välillä. Koska yhteisöllä on valta ehdottaa tätä alaa koskevia yleissopimuksia, jotka ovat täysin lainvoimaisia jäsenvaltioissa, menettely on nopea ja varmasti tehokkaampi kuin jos kukin jäsenvaltio allekirjoittaisi erikseen vastaavanlaisia sopimuksia kolmansien maiden kanssa, ja annan täyden tukeni mietintöluonnokselle äänestyksessä.

Edite Estrela (S&D), kirjallinen. – (PT) Kannatin äänestyksessä mietintöä neuvoston päätösehdotuksesta lasten ja muiden perheenjäsenten elatusavun kansainvälistä perintää koskevan yleissopimuksen tekemisestä

Euroopan yhteisön puolesta. Tämän yleissopimuksen hyväksymisen ansiosta voidaan laatia Euroopan yhteisölle yhdenmukaiset säännöt suhteessa kolmansiin maihin, joista tulee yleissopimuksen sopimuspuolia. Kyseisillä toimenpiteillä parannetaan lasten suojelua, sillä selvästi valtaosa elatusapuvaateista koskee lapsia.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Euroopan komissio aikoo hyväksyä Haagin yleissopimuksen lasten ja muiden perheenjäsenten elatusavun kansainvälisestä perinnästä. Kyseinen yleissopimus sitoo jäsenvaltioita sen jälkeen, kun Euroopan yhteisö on sen tehnyt. Komissiolla on yleissopimuksen hyväksymistä koskeva ulkoinen toimivalta.

Kun otetaan huomioon, että lasten elatusavun kansainvälistä perintää koskeviin käytännön kysymyksiin ei ole olemassa täsmällisiä vastauksia, yleissopimuksen hyväksymisellä tehostetaan elatusavun kansainvälistä perintää ja siten suojellaan lapsia, joita kyseiset vaatteet koskevat. Sekä tästä syystä että yleissopimuksen tuoman oikeusvarmuuden vuoksi yleissopimuksen hyväksyminen on mielestäni tärkeää.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Uudenaikaisessa, oikeudenmukaisessa ja kulttuurisesti kehittyneessä yhteiskunnassa on kiistatta taattava oikea ja terveellinen ravinto kaikille ihmisille, mutta etenkin niille, jotka ovat kasvu- ja kehitysvaiheessa, ja aivan erityisesti lapsille. Yhteiskunnan on taattava kaikki tarvittava tuki ja välttämättömät toimet, joilla varmistetaan lasten ja nuorten taitojen kehittyminen parhaalla mahdollisella tavalla. Ravinto – ihmisten luovuttamaton perusoikeus – on keskeinen tekijä lasten ja nuorten fyysiselle kasvuille sekä heidän henkisten ja kognitiivisten taitojensa kehittymiselle. Kun otetaan huomioon, että kansalaisten on oltava EU:n toiminnan ensisijaisia edunsaajia, painottaisin Euroopan toimielinten aloite- ja täytäntöönpanokykyä tässä yleissopimuksessa, jolla taataan elatusavun tehokas perintä valtioiden rajoista riippumatta. Olisi myös korostettava, että on luotu mahdollisuus perustaa yhteinen oikeudellinen alue oikeudellisten päätösten vastavuoroista tunnustamista koskevan periaatteen pohjalta.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Me emme lainkaan epäile Maštalkan mietinnössä ehdotetun yleissopimuksen teon merkitystä, ja tästä syystä me äänestimme sen puolesta. Edellä mainittu yleissopimus kattaa ulkomaisten päätösten tunnustamisen, varojen siirrot ja hallinnollisen yhteistyön mukaan lukien monia käytännön seikkoja, jotka voivat vaikuttaa siihen, miten kansainvälisiä vaatteita käsitellään.

Emme kuitenkaan ole yhtä mieltä siitä, että Euroopan unionilla pitäisi olla yksinomainen ulkoinen toimivalta tällä alalla. Vielä vähemmän me kannatamme sellaisen ennakkotapauksen muodostamista, jonka perusteella saatettaisiin yhä laajemmin rajoittaa jäsenvaltioiden kykyä tehdä erityisesti kahdenvälisiä sopimuksia, eikä ainoastaan tällä alalla, vaan myös muilla aloilla.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), kirjallinen. – (PL) Eri maista ja kulttuureista peräisin olevien ihmisten välillä solmitaan avioliittoja yhä useammin. Näiden kansainvälisiksi kutsuttujen avioliittojen rikkoutumisesta johtuviin kiistoihin liittyvät ongelmat ovat vuosien ajan olleet monien Euroopan parlamentille toimitettujen vetoomusten aiheina. Euroopan parlamentti on tietoinen niiden ongelmien vakavuudesta, jotka vaikuttavat kansainvälisissä liitoissa perheitojen keskellä eläviin lapsiin, ja siksi se perusti vuonna 1987 vanhempien tekemiä kansainvälisiä lapsikaappauksia hoitavan sovittelijan viran. Lasten ja muiden perheenjäsenten elatusavun kansainvälistä perintää koskevan yleissopimuksen allekirjoittaminen on yhteisölle seuraava askel sen pyrkiessä takaamaan riittävän suojan kansalaisilleen ja erityisesti lapsille. Yleissopimuksen tarkoituksena on vahvistaa yhteisön lainsäädäntöä, joka koskee elatusvelvollisuutta koskeissa asioissa annettujen tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa, sekä lujittaa keskusviranomaisen hallinnollista yhteistyötä laatimalla yhteisölle yhdenmukaisia sääntöjä suhteessa yleissopimuksen osapuoliksi tuleviin kolmansiin maihin. Sen vuoksi yleissopimuksen voimaantulolla taataan elatusapua periville velkojille, että heidän asuinmaansa keskusviranomainen tarjoaa heille kattavaa tukea heidän pyrkiessään perimään elatusapua ulkomailta. Yleissopimuksessa otetaan esiin myös monia käytännön asioita, jotka vaikuttavat siihen, miten vaatteita käsitellään: esimerkiksi kielivaatimukset, vakiolomakkeet, kansallista lainsäädäntöä koskevien tietojen vaihto sekä uuden tieto- ja viestintätekniikan käyttö kustannusten vähentämiseksi ja viivästysten välttämiseksi.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Lasten ja muiden perheenjäsenten elatusavun kansainvälisen perinnän yhdenmukaistaminen ja tehostaminen on hyvin tärkeää, koska sillä turvataan lasten oikeudet ja suojelu, sillä elatusavun edunsaajista valtaosa on lapsia, jotka ovat oikeutettuja elatusapuun vanhempien erotessa.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Elatusavun perintä on kasvava ongelma jopa yksittäisten maiden sisällä. Valtio joutuu usein puuttumaan asiaan ja korvaamaan mahdollisia maksamattomia elatusapuja. Virossa mennään jopa niin pitkälle, että elatusmaksujen laiminlyöjien nimet julkaistaan Internetissä, jotta välinpitämättömät isät saataisiin maksamaan. Oikeudellisella päätöksellä myönnettyä elatusapua koskevien

vaateiden täytäntöönpano on ymmärrettävästi vielä paljon vaikeampaa yli rajojen. Nyt perintää on tarkoitus helpottaa sopimuksella, mutta EU:n käsitys sen omasta toimivallasta on paljon todellista toimivaltaa laajempi. Tästä syystä olen hylännyt mietinnön.

Mietintö: Kinga Göncz (A7-0049/2009)

Luís Paulo Alves (S&D), kirjallinen. – (PT) Kannatin äänestyksessä mietintöä yhteisön Progress-ohjelmaa koskevasta päätösehdotuksesta. Tällä mietinnöllä muutettiin komission aikaisempaa ehdotusta, jossa kannatettiin, että uusi työpaikkojen luomiseksi käynnistettävä mikrorahoitusaloite – 100 miljoonan euron arvoinen ohjelma, joka perustettiin kriisin vastaiseksi toimenpiteeksi ja jolla pyritään tukemaan työttömiä kannustamalla heidän yrittäjyyttään – rahoitettaisiin kokonaan Progress-ohjelman talousarviosta. Progress-ohjelma perustettiin tukemaan sosiaalisessa toimintaohjelmassa määritettyjen Euroopan unionin tavoitteiden saavuttamista työllisyyden, sosiaalisiin ja yhtäläisten mahdollisuuksien alalla sekä edistämään kasvuun ja työllisyyteen tähtäävän Lissabonin strategian toteutumista. Ohjelman keskimääräinen toteutusaste on erittäin myönteinen (80 prosenttia). Aikana, jolloin talous- ja rahoituskriisi on muuttumassa sosiaali- ja työllisyyskriisiksi, me lähettäisimme väärän viestin, jos hyväksyisimme komission ehdotuksen, sillä Progress-ohjelma on tarkoitettu kaikkein haavoittuvimmassa asemassa olevia varten. Neuvoston kanssa tehdyn sitoumuksen ansiosta parlamentin ehdotuksessa esitetään, että Progress-ohjelmasta siirretään 60 miljoonaa euroa ja 40 miljoonaa euroa saadaan talousarvion käyttämättä jääneistä osista. Ensi vuonna molemmat ohjelmat on toteutettava täysimääräisesti riittävällä rahoituksella.

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjallinen. – (LT) Talous- ja rahoitustaantumien seurauksista kärsivät kaikkein eniten tavalliset EU:n kansalaiset, ja sen vuoksi EU:n nykypolitiikan tärkeimpänä tehtävänä on pysäyttää työttömyyden kasvu, luoda uusia työpaikkoja ja taata suotuisat olosuhteet talouden elpymiselle. Kriisi on muuttanut perusteellisesti Euroopan työvoimamarkkinoita, ja sen vuoksi on välttämätöntä taata, että meillä on käytössämme tarvittavat toimenpiteet, jotta sekä työntekijät että yritykset voivat mukautua helpommin muuttuvaan ympäristöön. Kannatan tätä mietintöä, sillä uskoakseni on tarpeen myöntää Progress-ohjelmalle lisärahoitusta, jolla tuetaan työmarkkinoilla olevia ihmisiä sekä pienyrityksiä ja niiden kehittämistä.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), kirjallinen. – (LT) Äänestin tämän mietinnön puolesta, sillä kyseessä on erinomainen aloite, jolla autetaan Euroopassa sosiaalisesti heikossa asemassa olevia ihmisiä, muun muassa naisia ja nuoria, jotka ovat menettäneet työpaikkansa tai jotka eivät ole onnistuneet pääsemään työmarkkinoille, saamaan taloudellista tukea sekä edistetään heidän yrittäjyyttään. Työllisyyttä ja sosiaalista yhteisvastuuta koskeva yhteisön Progress-ohjelma on suunnattu kaikkein haavoittuvimmassa asemassa oleville ihmisryhmille, ja sillä autetaan heitä luomaan vaihtoehtoisia työpaikkoja ja turvaamaan työllisyytensä, sillä työttömyys uhkaa eniten kaikkein haavoittuvimpia ihmisiä yhteiskunnassa.

Olen ilahtunut siitä, että Euroopan parlamentti onnistui kolmikantaneuvottelujen aikana pääsemään sopimukseen neuvoston ja komission kanssa kohdennetusta rahoituksesta ja ohjelman täytäntöönpanosta. Haluaisin painottaa tämän aloitteen merkitystä, koska nyt työttömyyden lisääntyessä lisääntyy myös kaikkein haavoittuvimpien ihmisten sosiaalinen eristyisyys. Sen vuoksi haluaisin painottaa, että jos toteutamme Progress-ohjelman onnistuneesti ja tehokkaasti, me voimme saavuttaa EU:ssa määritetyt ensisijaiset yhteiskunnalliset tavoitteet – luoda uusia työpaikkoja ja parantaa työllisyyttä, tarjota uusia mahdollisuuksia päästä työmarkkinoille ja vastata työmarkkinoiden tarpeisiin.

Marielle De Sarnez (ALDE), kirjallinen. – (FR) Taloudellisen toiminnan hidastumisen ja työllisyyden, ja erityisesti nuorten työllisyyden, heikentymisen seurauksena Euroopan parlamentti ja komissio ottavat käyttöön uuden Progress-nimisen mikrorahoitusvälineen. Demokraattiseen liikkeeseen kuuluvien Euroopan parlamentin jäsenten toiminnan tarkoituksena oli varmistaa sosiaalitalouden mikroyrityksille mahdollisuus käyttää välinettä kehittääkseen liitännäisiä sosiaalipalveluja haavoittuvassa asemassa oleville ihmisille, jotka haluavat luoda tai kehittää omia mikroyrityksiään. Demokraattiseen liikkeeseen kuuluvat jäsenet kannattivat välineen rahoittamiseksi ajatusta uudesta budjettikohdasta, jolloin ei tehtäisi leikkauksia Progress-ohjelman talousarvioon, josta rahoitetaan useita työllisyyttä edistäviä aloitteita.

Lopulta komissio, parlamentin eri ryhmät ja neuvosto pääsivät tasapainoiseen kompromissiin, joka perustuu yhteisrahoitukseen (60 miljoonaa euroa Progress-ohjelman talousarviosta ja 40 miljoonaa euroa Euroopan unionin uusista budjettikohdista). Uuden välineen voimaantulo on askel eteenpäin ja osoitus Euroopan unionin halusta toteuttaa erityistoimia, jotka vastaavat kansalaisten oikeutetusti esittämiin yhteiskunnallisiin huolenaiheisiin. Se osoittaa, että Euroopan parlamentti haluaa osallistua entistä laajemmin Euroopan päätöksentekomenettelyyn. Demokraattiseen liikkeeseen kuuluvat jäsenet suhtautuvat tähän myönteisesti.

Edite Estrela (S&D), kirjallinen. – (PT) Kannatin äänestyksessä jäsen Gönczin mietintöä, jossa hylätään komission ehdotus siirtää 100 miljoonaa euroa Progress-ohjelmalle tarkoitetuista varoista eurooppalaiselle mikrorahoitusjärjestelylle. Tilanteessa, jossa Euroopan unioni on jo joutumassa talous- ja rahoituskriisiin seurauksena sosiaali- ja työllisyyskriisiin, rahojen vieminen kaikkein haavoittuvimmille ryhmille suunnatusta Progress-ohjelmasta merkitsisi hyvin kielteistä viestiä Euroopan kansalaisille. Tältä kannalta katsottuna on järjestettävä uusia kuulemistilaisuuksia, jotta löydetään sopivampi ratkaisu sen takaamiseksi, että eurooppalaisen mikrorahoitusjärjestelyn tavoitteet saavutetaan.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Euroopan kärsiessä vakavasta talous- ja rahoituskriisistä, joka on johtanut vakavaan yhteiskunnalliseen kriisiin ja työttömyyden lisääntymiseen kaikissa jäsenvaltioissa, Euroopan unionin on tärkeää luoda tehokkaita järjestelyjä kriisin torjumiseksi sekä kriisistä eniten kärsivien ihmisten, kuten työttömien, auttamiseksi.

Eurooppalainen mikrorahoitusjärjestely perustettiin tätä tarkoitusta varten, ja sillä vastataan erityisesti työpaikkoja koskeviin haasteisiin. Järjestelylle myönnetään 100 miljoonaa euroa vuoden 2010 talousarviossa sille varatusta budjettikohdasta.

Tämänhetkiset näkymät huomioon ottaen komission ehdotus, jonka mukaan järjestelylle siirrettäisiin varoja Progress-ohjelmasta, joka on suunnattu haavoittuville ryhmille sekä sosiaalisen toimintaohjelman täytäntöönpanoon syrjinnän, sosiaalisen syrjäytymisen, työttömyyden ja sukupuolten eriarvoisuuden torjumiseksi, antaa väärän viestin.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Progress-ohjelma perustettiin tukemaan sosiaalisessa toimintaohjelmassa määritettyjä työllisyyteen, sosiaaliasioihin ja yhdenvertaisiin mahdollisuuksiin liittyviä Euroopan unionin tavoitteita sekä edistämään Lissabonin kasvu- ja työllisyysstrategian toteutumista. Kannatan työllisyyttä ja sosiaalista osallisuutta koskevaa mikrorahoitusjärjestelyä, joka on jo hyväksytty parlamentissa. Progress-ohjelman rahoituksen vähentämistä on kuitenkin mahdotonta hyväksyä. Ensiksikin uusia ohjelmia ei pitäisi rahoittaa jo käynnissä olevien ohjelmien kustannuksella. Olisi huomattava, että talousarvion kannalta tarkasteltuna laadullinen ja määrällinen arvio Progress-ohjelman kolmannesta toteutusvuodesta on ollut hyvin myönteinen. Keskimääräinen toteutusaste viimeksi kuluneiden kahden ja puolen vuoden aikana on yli 80 prosenttia niin maksusitoumusten kuin maksujenkin osalta. Tämänhetkisen tilanteen seurauksena budjettivaliokunta on vuoden 2010 talousarviomenettelyn yhteydessä ilmaissut selvästi kantansa, jonka mukaan uusi rahoitusväline rahoitetaan luomalla sitä varten kaksi uutta budjettikohtaa. Näistä syistä kannatin äänestyksessä päätöslauselmaesitystä, jossa hylätään komission ehdotus 100 miljoonan euron siirtämisestä Progress-ohjelmasta mikrorahoitusjärjestelylle.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Äänestimme tätä mietintöä vastaan, koska samoin kuin tapauksessa, joka koski joulukuussa äänestettyä jäsen Gönczin aikaisempaa mietintöä eurooppalaisen työllisyyttä ja sosiaalista osallisuutta koskevan mikrorahoitusjärjestelyn perustamisesta, parlamentin enemmistö peruu puheensa ja hyväksyy ehdotuksen, jolla viedään rahoja yhteisön Progress-ohjelmalta.

Kuten muistamme, työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnassa hyväksytyissä kahdessa mietinnössä vastustetaan Euroopan parlamentin aikaisemman päätöslauselman mukaisesti uuden järjestelyn rahoittamista jo olemassa olevan ja toimivan järjestelyn kustannuksella.

Vaihtoehtoisesti ehdotettiin, että perustetaan uusi budjettikohta, toisin sanoen budjettikohta, johon kirjataan "uusia" rahoja. Poliittisen ryhmämme hyväksymät tarkistukset olivat samansuuntaisia, vaikka ne valitettavasti hylättiin.

Koska sosiaaliset olot ovat monissa jäsenvaltioissa heikentyneet, ei voida hyväksyä, että varoja kanavoidaan pois työllisyyden ja sosiaalisen osallisuuden alalta muille myöhemmin määritellyille painopistealueille, vaikka niissä olisi kyse mikrorahoituksesta.

Sylvie Guillaume (S&D), kirjallinen. – (FR) Kannatin äänestyksessä kollegani Kinga Gönczin mietintöä välttämättömän mikrorahoitusvälineen luomisesta edistämään työpaikkojen perustamista yrityksissä, joissa on alle kymmenen työntekijää, sekä tukemaan sosiaalista osallisuutta. Rahoitus oli suurin kompastuskivi neuvoston kanssa käydyissä neuvotteluissa, ja voimme olla tyytyväisiä neljälle vuodelle varattuihin 100 miljoonaan euroon. Näinä talouskriisin aikoina on vieläkin tärkeämpää tukea kaikkien sellaisten sosiaalitalouden toimijoiden toimia, joilla on vaikeuksia päästä perinteisille luottomarkkinoille. Meidän on palautettava kansalaisten luottamus Eurooppaan, joka on heidän hauraudestaan huolimatta valmis auttamaan heitä heidän yrityshankkeissaan.

Iosif Matula (PPE), kirjallinen. – (RO) Eurooppa on puuttunut Progress-ohjelman kautta kansalaistensa suurimpiin ongelmiin ja edistää siten työllisyyttä, sosiaalista osallisuutta ja yhtäläisiä mahdollisuuksia koskevien tavoitteiden saavuttamista. Uuden mikrorahoitusjärjestelyn käyttöönotto on hyödyllinen aloite kokemamme talous- ja rahoituskriisin aikana, ja sillä vastataan tarpeeseen suunnata Euroopan taloudet kohti elpymistä.

Juuri näiden syiden vuoksi uusia ohjelmia ei pitäisi rahoittaa supistamalla nykyisiä painopistealueita. Tanaan hyväksytyllä ratkaisulla selvitetään suuri osa rahoitusongelmasta. Vaikka kyseessä ei olekaan paras mahdollinen ratkaisu, kannatin sitä äänestyksessä, sillä on erittäin tärkeää, että saamme eurooppalaisen mikrorahoitusjärjestelyn. Erilliseen luottoon varataan 100 miljoonaa euroa sekä mahdollisesti vielä 20 miljoonaa euroa vuosille 2011–2013. Järjestelystä on tarjottava hyödyllistä tukea työttömille ja heikossa asemassa oleville ryhmille, jotka haluavat perustaa mikroyrityksiä.

Uskon, että eurooppalaiselle mikrorahoitusjärjestelylle olisi varattava vieläkin suurempi talousarvio, jotta sillä edistetään todella tehokkaasti työllisyyttä ja sosiaalista osallisuutta koskevien tavoitteiden saavuttamista.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Progress-ohjelma on erittäin tärkeä sosiaalisen toimintaohjelman täytäntöönpanolle, sillä sen avulla tuetaan syrjinnän torjuntaa, sosiaalista integraatiota, työllisyyttä ja sukupuolten tasa-arvoa. Kyseinen ohjelma on ollut tärkeä väline, ja sen toteutusaste on ollut noin 80 prosenttia niin maksusitoumusten kuin maksujenkin osalta. Ei kuitenkaan ole mitään järkeä osoittaa Progress-ohjelmalle tarkoitettuja varoja sellaisten uusien työttömyysongelmien torjuntaan, jotka ovat seurausta EU:n ja koko maailman tällä hetkellä kokemasta talouskriisistä. Työllisyyttä ja sosiaalista osallisuutta koskevan mikrorahoitusjärjestelyn perustaminen on myönteinen askel, mutta sille on varattava omaa rahoitusta ryöstämättä Progress-ohjelmalle tarkoitettuja varoja.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), kirjallinen. – (FR) Useiden Euroopan parlamentin ja neuvoston välillä käytyjen keskustelujen jälkeen muutaman viime päivän aikana pidetyissä epävirallisissa kolmikantaneuvotteluissa onnistuttiin pääsemään sopimukseen eurooppalaisen mikrorahoitusjärjestelyn rahoittamisesta. Haluaisin erityisesti onnitella neuvottelujen kaikkia osapuolia, sillä mitä nopeammin päätös tehdään, sitä nopeammin kansalaiset pääsevät käyttämään tätä eurooppalaista mikrorahoitusjärjestelyä. Kannatin tämännäpäivästä äänestystä eurooppalaisen mikrorahoitusjärjestelyn yhteisrahoituksesta, johon varataan yhteensä 100 miljoonaa euroa: 60 miljoonaa euroa siirretään Progress-ohjelmasta ja 40 miljoonaa euroa jäljellä olevista liikkumavaroista. Tämän sopimuksen ansiosta Euroopan kansalaiset voivat esimerkiksi hankkia mikroluoton avulla lainaa ostaakseen silmälasit lapsilleen, joilla on vaikeuksia lukea koulussa, jos heidän perinteinen pankkinsa kieltäytyy myöntämästä lainaa.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE), kirjallinen. – (DE) Joissakin tapauksissa mikrorahoitus voi auttaa ihmisiä perustamaan yrityksiä ja selviytymään siten kriisistä. Vastustin kuitenkin ryhmäni kanssa tämännäpäiväisessä äänestyksessä ehdotusta 60 miljoonan euron siirtämisestä Progress-ohjelmasta mikrorahoitukseen. Euroopan sosiaalirahastoa (ESR) koskevassa asetuksessa tarjotaan mahdollisuus mikrorahoituksen jakamiseen. ESR:n määrärahojen kokonaissumma vuosille 2007–2013 on 76 miljardia euroa, ja merkittävä osa tästä määrästä on osoitettu mikrorahoitukseen. ESR:n rahoituksella voidaan myös tarjota mikrorahoitusta samalla, kun toteutetaan muita toimia. Sen sijaan että näitä mahdollisuuksia käytettäisiin täysimääräisesti hyväksi, nyt perustetaan uusi mikrorahoitusväline, jonka byrokratiakustannukset ovat korkeat ja talousarvio häviävän pieni. Tilannetta pahentaa vielä se, että suunnitteilla on rahoittaa uusi väline EU:n pienimmästä ohjelmasta eli köyhyyttä koskevasta Progress-ohjelmasta (jonka määrärahat ovat yhteensä 743 miljoonaa euroa). Käsitys siitä, että ohjelmaa varten varattaisiin uusia varoja sen kannattajien ehdotuksen mukaisesti, on väärä: todellisuudessa varoja siirretään sosiaalisesti heikossa asemassa oleville ryhmille suunnatuista tukiohjelmista.

Me vihreät emme hyväksy tämännätyyppisiä silmänkääntötemppuja, koska uuden lainavälineen perustamiseen tarvittava raha otetaan kaikkein köyhimmiltä. Me emme tarvitse otsikoihin pääsevää uutta välinettä, joka rahoitetaan köyhyysohjelmasta, vaan uskallusta luoda EU:lle erityinen talousarvio nimenomaan tätä tarkoitusta varten.

Anna Záborská (PPE), kirjallinen. – (FR) Komissio on ehdottanut uuden eurooppalaisen mikrorahoitusvälineen perustamista edistämään työpaikkojen luomista. Välineen tarkoituksena on osana laajempaa talouden elvytysuunnitelmaa auttaa työttömiä pääsemään takaisin jaloilleen ja tarjota mahdollisuus yrittäjyyteen joillekin sellaisille ryhmille, jotka ovat kaikkein epäedullisimmassa asemassa Euroopassa, kuten nuorille. Kaikkien toimielinten olisi kiinnitettävä entistä enemmän huomiota köyhimpiin työntekijöihin. Tarkoittaako työssä käyminen välttämättä sitä, että ihminen ei ole köyhä? Ovatko työpaikat tai sosiaalietuudet riittävä suojia eristyneisyyttä tai välinpitämättömyyteen johtavaa heikkoutta vastaan? Työ todellakin liittyy

ihmisen osaksi yhteisöä. Mutta kokemus on osoittanut, että se ei riitä kansalaiseksi tulemiseen. Köyhyydessä elävät perheet kertovat meille, että työ on paljon muutakin kuin tulonlähde. On helppo perustaa ohjelmia työttömiä varten, mutta on tärkeämpää auttaa kaikkein köyhimpiä sekä niitä, jotka ovat kaikkein kauimpana työmarkkinoista. Tästä syystä olen ilahtunut siitä tärkeästä roolista, josta Euroopan Fourth World -komitea vastasi mielipiteiden vaihdon helpottamiseksi kollegoiden välillä ja järjestäytyneen kansalaisyhteiskunnan edustajien kanssa.

Mietintö: Jeanine Hennis-Plasschaert (A7-0013/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjallinen. – (LT) EU:n toimielinten on toimittava yhdessä, jotta ne voivat varmistaa EU:n politiikan yhtenäisyyden ja kansalaisten oikeuksien suojelun. Keskustelu EU:n ja Yhdysvaltojen sopimuksesta, joka koskee maksunvälitystietojen luovuttamista, on jatkunut jo riittävän kauan, ja toimielimet tietävät hyvin, ettei Euroopan parlamentti hyväksy sellaisia sopimusehtoja, jotka loukkaavat henkilötietojen yksityisyyttä eivätkä takaa tehokasta tietosuojaa. Neuvoston suostuminen sopimukseen Yhdysvaltojen kanssa vain päivää ennen Lissabonin sopimuksen voimaantuloa osoittaa sen, että tällä hetkellä yhteisön toimielinten välinen luottamus on pelkkä julistus. Euroopan parlamentin on suoraan kansalaisia edustavana toimielimenä osallistuttava keskusteluihin ja päätöksentekoon, jotka vaikuttavat suoraan kansalaistemme oikeuksiin ja vapauksiin. Neuvostokin myöntää, että tiedonsiirtoa koskevan sopimuksen peruskysymystä ei ole ratkaistu asianmukaisesti, ja siksi uskon, että nyt on aloitettava avoimet ja yksityiskohtaiset keskustelut kaikkien kyseisten valtioiden kanssa. Sopimus Yhdysvaltojen kanssa on tarpeellinen, mutta sillä ei saa rikkoa henkilötietosuojaa koskevia EU:n oikeudellisia vaatimuksia.

Regina Bastos, Maria Da Graça Carvalho, Carlos Coelho, Mário David ja Maria do Céu Patrão Neves (PPE), kirjallinen. – (PT) Äänestämme väliaikaista sopimusta vastaan, koska sen ehdot eivät ole EU:n lainsäädännön mukaisia. Ei voida hyväksyä sitä, että Portugalin poliisi pääsee tutkimaan henkilön pankkitietoja vain luvan perusteella, mutta että miljoonia tietoja voidaan lähettää tulkittavaksi ja analysoitavaksi Yhdysvaltojen poliisille ilman oikeudellista valvontaa.

Tunnustamme transatlanttisten yhteistyön tarpeen kansainvälisen rikollisuuden sekä erityisesti terrorismin torjunnassa.

Korostamme sitä, että kyseisen yhteistyön pitäisi perustua keskinäiselle luottamukselle sekä vastavuoroisuutta, suhteellisuutta ja kansalaisten oikeuksia koskevien periaatteiden kunnioitukselle.

Tuomitsemme tavan, jolla neuvosto on käyttäytynyt Euroopan parlamenttia kohtaan, kun se ei ole ilmoittanut tietoja ja on esittänyt asiat tapahtuneina tosiasioina. On erittäin tärkeää, ettei se toistu tulevaisuudessa ja että Lissabonin sopimusta noudatetaan tiukasti.

Huonosti neuvotellun sopimuksen hyväksyminen ei tarkoita sitä, että huono sopimus on voimassa yhdeksän kuukautta. Se tarkoittaa sitä, että perusta pitkäaikaista sopimusta koskeville neuvotteluille on riittämätön ja miljoonat siirretyt tiedot voidaan tallentaa moneksi vuodeksi. Kehotamme neuvostoa ja komissiota neuvottelemaan sopimuksen, joka noudattelee Euroopan parlamentin päätöslauselmia.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), kirjallinen. – (RO) Swift-sopimuksen hylkäämisen on lähetettävä tärkeä viesti koko kansainväliselle yhteisölle ja muille Euroopan unionin elimille siitä, että EU:n lainsäädäntöelintä on vastedes kuultava suurista päätöksistä, jotka nyt kuuluvat Lissabonin sopimuksen soveltamisalaan.

Tänään Strasbourgissa toimitettavan äänestyksen jälkeen on selvää, että Euroopan parlamentin jäsenet eivät periaatteessa vastusta Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen välistä sopimusta, joka koskee epäilyttävien varojen siirtoa Swift-järjestelmässä. Toisaalta lehdistö Atlantin toisella puolella kertoo nopeasti Euroopan parlamentin jäsenten äänestyksen olleen äänestys sopimusta vastaan. Euroopan parlamentin jäsenet äänestivät suojellakseen EU:n kansalaisten ja yritysten henkilötietoja. Terrorismin torjunta ja epäilyttävien pankkisiirtojen nopea tutkinta ovat edelleen korkealla EU:n painopistealojen luettelossa.

Euroopan komission on nopeasti neuvoteltava uudelleen Swift-sopimuksen ehdot, niin että se on Euroopan unionin perusoikeuskirjan mukainen ja voidaan saattaa voimaan mahdollisimman nopeasti. Romanian hallitus sekä kaikki muut hallitukset kannattivat Yhdysvaltojen kanssa allekirjoitetun sopimuksen hyväksymistä. Euroopan parlamentti on täyttänyt velvollisuutensa suoraan kansalaisten valitsemana Euroopan unionin toimielimenä ja on päättänyt suojella kansalaisia.

Michael Cashman (S&D), kirjallinen. – (EN) Äänestin lykkäyksen puolesta, koska mielestäni voimme saavuttaa paljon pyrkimällä parempaan sopimukseen ja neuvottelemalla Yhdysvaltojen kanssa 27 EU:n

jäsenvaltion puolesta. Samasta syystä äänestän sopimuksen puolesta, vaikka se onkin epätäydellinen ja epätyydyttävä, koska katson, että tarjoaa mahdollisuuden neuvotella vuoden 2010 loppuun saakka uudesta sopimuksesta. Neuvottelujen epäonnistuminen tarkoittaisi, että voisimme menettää mahdollisuuden täyteen sopimukseen.

Françoise Castex (S&D), kirjallinen. – (FR) Olen tyytyväinen äänestyksen tulokseen, koska neuvoston ehdotuksen takuut suojella kansalaisten yksityisyyttä olivat epätyydyttäviä. Kansalaisvapauksien puolustaminen on perusvaatimus, ja terrorismin torjunta on toteutettava tavalla, jossa niitä kunnioitetaan. Kun äänestän Euroopan parlamentin päätöslauselman puolesta, äänestän vahvistaakseni sen, että väliaikaisessa sopimuksessa pitäisi noudattaa Lissabonin sopimuksen perusteita sekä erityisesti perusoikeuskirjaa. Vaadin myös, että tietoja pitäisi kerätä vain terrorismin torjuntaan ja että EU:n kansalaisilla pitäisi olla samat ”oikeussuojamenetelmät kuin ne, joita sovelletaan EU:ssa säilytettäviin tietoihin, mukaan luettuna korvaus henkilötietojen laittoman käsittelyn tapauksessa”. Olen tyytyväinen äänestykseen, jossa Euroopan parlamentti osoittaa, että se omaksuu täysin sille Lissabonin sopimuksessa annetut velvollisuudet ja että se pystyy vastustamaan jäsenvaltioiden ja Yhdysvaltojen painetta. Se on merkki uudesta poliittisesta tasapainosta, joka on syntymässä Euroopan unionissa.

Νικόλαος Χουντής (GUE/NGL), γραπτώς. – Ψήφισα, όπως και η υπόλοιπη ευρωομάδα μου, υπέρ της Έκθεσης ώστε να μην συναινέσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στην καταπάτηση βασικών νομικά κατοχυρωμένων δικαιωμάτων σχετικά με τον σεβασμό των προσωπικών δεδομένων των Ευρωπαίων πολιτών. Η συμφωνία SWIFT σε καμία περίπτωση δεν βοηθάει στην πρόληψη ενάντια στην τρομοκρατία. Πρόκειται για μια συμφωνία που, σε θολό και μη ελέγξιμο πλαίσιο, θα παρέδιδε προσωπικά δεδομένα των Ευρωπαίων πολιτών στις Αρχές και τις μυστικές Υπηρεσίες των ΗΠΑ και σε όποιους άλλους αυτές επιθυμούν να τα δώσουν. Το δικαίωμα στην ασφάλεια δεν είναι σε καμία περίπτωση αντιπαράθετο με το δικαίωμα στην ιδιωτικότητα και της προστασίας των προσωπικών δεδομένων. Η καταπολέμηση της Τρομοκρατίας δεν περνάει μέσα από τον Μεγάλο Αδελφό, την παραβίαση ατομικών και κοινωνικών δικαιωμάτων και ελευθεριών αλλά από την προώθηση της αλληλεγγύης, της ισότητας και του σεβασμού του διεθνούς δικαίου σε παγκόσμιο επίπεδο. Ως μέλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου είχα την ευθύνη να διαφυλάξω τα συνταγματικά καθιερωμένα δικαιώματα των πολιτών της Ένωσης, που κάποιοι αφήνουν βορρά στις απαιτήσεις της Αμερικανικής Κυβέρνησης και της CIA στον υποτιθέμενο πόλεμό τους ενάντια στην τρομοκρατία.

Proinsias De Rossa (S&D), kirjallinen. – (EN) Olen erittäin tyytyväinen siihen, että neuvoston ja komission ehdottama tiedonsiirtoa koskeva sopimus Yhdysvaltojen kanssa hylättiin tänään. EU:n ja Yhdysvaltojen sopimuksen nykyinen teksti ei suojele EU:n kansalaisten ja yritysten oikeuksia ja itse asiassa se mahdollistaa kaikkien Swift-järjestelmän sisältämien henkilötietojen ja kaupallisten tietojen massasiirrot Yhdysvaltoihin vastoin EU:n lainsäädäntöä. Euroopan parlamentti on vuodesta 2006 säännöllisesti selvittänyt huolensa neuvostolle ja komissiolle, jotka neuvottelivat tämän häpeällisen sopimuksen. Ne kuitenkin päättivät sivuuttaa huolestamme uskoen, että voisivat tehdä sopimuksen ennen kuin Euroopan unionin uudet Lissabonin sopimuksen mukaiset valtuudet tulevat voimaan. Itse asiassa neuvosto allekirjoitti sopimuksen kiireisesti päivää ennen Lissabonin sopimuksen voimaantuloa. Lissabonin sopimus antaa Euroopan parlamentille sitovan veto-oikeuden tällaisissa kansainvälisissä sopimuksissa. Tähän saakka tässä arkaluontoisessa prosessissa ei ole ollut jäsenvaltioiden tai EU:n parlamentaarista valvontaa. Olen tyytyväinen myös Irlannin parlamentin Eurooppa-asioiden sekakomitean päätökseen tarkastella ehdotusta lähemmin. Se merkitsee paljon tehokkaampaa EU:n lainsäädäntöehdotusten valvontaa, mikä on kansalaisten etujen mukaista.

Robert Dušek (S&D), kirjallinen. – (CS) Terrorismin rahoituksen jäljittämishojelman pitäisi olla tehokas apu maailmanlaajuisen terrorismin torjunnassa, ja sen erityisenä tarkoituksena on valvoa terrorismin rahoitusta. EU:n kansalaisia koskevien tietojen siirto Yhdysvaltoihin on epäilemättä kiistanalaista ja erikoista. Olemme huolissamme siitä, että esimerkiksi järjestäytyneen rikollisuuden edustajat voivat käyttää väärin yksityisiä tietoja. Euroopan parlamentin jäsenten tarkistusten jälkeen tietojen siirtämisen ja tallentamisen pitäisi olla riittävän suojattua. Kun otetaan huomioon, että sopimus on tehty väliaikaisesti ja on voimassa 31. lokakuuta 2010 saakka ja että muita sopimuksia voidaan soveltaa, jos ristiriitaisuuksia havaitaan, olen päättänyt kannattaa äänestyksessä EU:n ja Yhdysvaltojen välistä sopimusta varojen siirtoa koskevien tietojen käsittelystä ja siirrosta EU:sta Yhdysvaltoihin.

Edite Estrela (S&D), kirjallinen. – (PT) Äänestän Hennis-Plasschaertin mietinnön puolesta, koska huolimatta siitä että on tärkeää tehdä Yhdysvaltojen kanssa sopimus terrorismin rahoituksen estämisestä, katson, että asia kuuluu Lissabonin sopimuksessa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjassa luodun uuden oikeudellisen kehyksen piiriin. Asia on vakava ja siitä on keskusteltava perusteellisesti Euroopan parlamentissa, jonka pitäisi saada kaikki tarvittavat asiakirjat, niin että voidaan nopeasti tehdä pitkäaikainen sopimus, joka on arvokkaampi turvallisuuden kannalta mutta jolla ei saa vaarantaa kansalaisten oikeuksien kunnioittamista.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Swift-sopimuksella Yhdysvaltojen valtiovarainministeriölle annetaan oikeus tutkia maksunvälitystietoja, niin että se voi ehkäistä ja torjua terrorismia ja sen rahoitusta. Swift-järjestelmän teknisten tekijöiden takia tutkimista ei voida kuitenkaan rajoittaa niin, että haetaan määrättyjä tietoja, jotka liittyvät yksittäisiin rikoksista epäiltyihin henkilöihin. Sen takia järjestelmässä on siirrettävä kaikki tiedot kaikista maksuista tiettyssä maassa tiettyinä päivinä. Kyseinen tilanne ei vaaranna EU:n kansalaisten ja yritysten tietojen suojelua, sillä siinä kunnioitetaan suhteellisuuden ja tarpeellisuuden periaatteita.

Terrorismin torjunta sisältää luonnollisesti kansainvälistä oikeudellista yhteistyötä, ja monissa tapauksissa henkilötietojen, kuten pankkitietojen, siirtoa.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Tunnustamme tarpeen tehdä väliaikaisella sopimuksella transatlanttista yhteistyötä kansainvälisen rikollisuuden sekä erityisesti terrorismin torjunnan alalla. Korostan, että kyseisen yhteistyön pitäisi perustua keskinäiselle luottamukselle sekä vastavuoroisuutta, suhteellisuutta ja kansalaisten oikeuksia koskevien periaatteiden kunnioitukselle. Turvallisuus ei saa kuitenkaan ylittää muita oikeuksia, vapauksia ja takuita, vaan sen on pikemminkin täydennettävä niitä. Ei voida hyväksyä sitä, että Portugalin poliisi pääsee tutkimaan henkilön pankkitietoja vain luvan perusteella, mutta että miljoonia tietoja voidaan lähettää tulkittavaksi ja analysoitavaksi Yhdysvaltojen poliisille ilman oikeudellista valvontaa. Tuomitsen tavan, jolla neuvosto on käyttäytynyt Euroopan parlamenttia kohtaan, kun se ei ole ilmoittanut tietoja ja on esittänyt asiat tapahtuneina tosiasioina. On erittäin tärkeää, ettei se toistu tulevaisuudessa ja että Lissabonin sopimusta noudatetaan tiukasti. Edellä mainitun perusteella äänestän sen päätöslauselman puolesta, jossa sopimusta vastustetaan.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Olemme tyytyväisiä siihen, että Euroopan parlamentin enemmistö, me mukaan luettuna, on hylännyt niin kutsutun Swift-sopimuksen EU:n ja Yhdysvaltojen välillä.

Kyseisten tietokantojen olemassaolo ja tiedonvaihto Yhdysvaltojen viranomaisten, EU:n virastojen tai jäsenvaltioiden viranomaisten kanssa luo paljon epävarmuutta, mikä johtaa hallitsemattomiin vaaroihin, koska viranomaiset pystyvät valvomaan kansalaisia tehokkaasti. Rikolliset ja syyttömät, epäillyt ja ne joita ei epäillä, joutuvat mukaan prosessiin, joka ei tarjoa mitään takuita tehokkuudesta, kuten on osoitettu.

Sopimuksen täytäntöönpano merkitsisi sitä, että jatketaan puutteellisia toimia, joita pidetään osana niin kutsuttua terrorismin vastaista taistelua, ja asian viemistä mediaan tarkoituksena oikeuksien supistaminen. Tuemme kaikenlaisen rikollisuuden torjuntaa, mutta sen on tapahduttava ennen kaikkea keskittymällä ilmiöiden alkuperään ja ennaltaehkäisyyn eikä siirtämällä painoa epämääräisiin turvatoimiin, joilla rikotaan kansalaisvapauksia sekä kansalaisten perusoikeuksia ja takuita, mikä heikentää entisestään demokratiaamme.

Emme hyväksy vapauden vaihtamista lisäturvaan, koska loppujen lopuksi menetämme molemmat. Sen sijaan me kannatamme entistä turvallisempaa yhteiskuntaa, jossa on paljon demokraattisia oikeuksia ja vapauksia.

Christofer Fjellner ja Alf Svensson (PPE), kirjallinen. – (SV) Kannatimme äänestyksessä EU:n ja Yhdysvaltojen sopimusta Swift-järjestelmän tiedonsiirrosta. Ehdotimme kuitenkin, että Euroopan parlamentti lykkää päätöstä, jotta yksityisyydensuojaa voidaan vahvistaa edelleen. Valitettavasti parlamentti ei hyväksynyt sitä. Väliaikainen sopimus, jonka puolesta me äänestimme, on tasapainottava tekijä kahden tavoitteen välillä: terrorismin tehokas torjunta ja kansalaisten henkilökohtaisen yksityisyyden suojeleminen. Terrorismin torjunnassa tarvitaan tehokkaita välineitä, mutta meidän on varmistettava ennen kaikkea se, että demokraattisia oikeuksia suojellaan. Meidän mielestämme niin on nyt tehty, mutta olisimme halunneet vielä vahvempaa suojelua. Koska Swift-järjestelmä on nyt siirtänyt osan toiminnostaan Yhdysvalloista, yksityisyyttä on vahvistettu merkittävästi, kun henkilötietosuojaan sovelletaan eurooppalaisia normeja. Jatkoneuvottelut EU:n ja Yhdysvaltojen välillä pitkäaikaisesta sopimuksesta, jossa yhdistyvät vahva takuu tietosuojasta kansalaisille ja tehokkaat mahdollisuudet jäljittää terroritekojen taloudellisia valmistelujen, päättyvät lokakuussa. Vaikka yksilöiden suojelua on vahvistettava vielä paljon, katsomme, että parannukset verrattuna vuodenvaihteen tilanteeseen jolloin sopimusta ei ollut, riittävät siihen, että voimme äänestää väliaikaisen sopimuksen puolesta, jotta vältämme terrorismin torjunnan huomattavan heikkenemisen tulevina yhdeksänä kuukautena. Ennen lopullisen sopimuksen tekemistä, vaadimme vahvistamaan edelleen yksilöiden suojelua hyväksymisen ehtona.

Robert Goebbels (S&D), kirjallinen. – (FR) Hylkäsin äänestyksessä EU:n ja Yhdysvaltojen välisen niin kutsutun Swift-sopimuksen maksunvälitystietojen antamisesta terrorismin torjunnan alalla. Swift-sopimus on nykymuodossaan erittäin kaukana tasapainosta, jota tarvitaan kansainvälisen terrorismin torjunnan ja perusoikeuksien suojelun välillä. Ei voida hyväksyä sitä, että syyttömien ihmisten miljoonia suodattamattomia

henkilötietoja lähetetään Yhdysvaltojen viranomaisille. Ei voida hyväksyä sitä, että kyseiset tiedot voidaan Yhdysvaltojen lain mukaan ja vastoin EU:n lainsäädäntöä tallentaa jopa 90 vuodeksi. Asianmukaista henkilötietojen ja yksityisyyden suoja, joka kannatin jo kahdessa äänestyksessä verotietojen vaihdosta, olisi sovellettava myös Swift-sopimukseen.

Sylvie Guillaume (S&D), kirjallinen. – (FR) Tuen voimakkaasti mietintöä, niin että Euroopan parlamentti voi ilmaista selvästi torjuvansa Swift-sopimuksen, joka neuvoteltiin kavalasti ottamatta huomioon Euroopan parlamentin näkemyksiä, jotka neuvosto ja Euroopan komissio jättivät pois neuvotteluista. Yksityisyyden suoja ja tiedonsiirron tehokkuus terrorismin torjunnassa huomioon ottaen neuvottelut on käytävä siten, että neuvotellaan uudelleen selvä sopimus. Tämän äänestyksen viestinä on myös vahvistaa Euroopan parlamentin asemaa EU:n kansalaisten palveluksessa, ja parlamentti puolustaa heidän oikeuksiaan ja perusvapauksiaan tiukasti ja tehokkaasti sekä yksityisyyden suojelussa että terrorismin torjunnassa.

Monika Hohlmeier (PPE), kirjallinen. – (DE) Päätökseni äänestää väliaikaista Swift-sopimusta vastaan ei ole päätös Yhdysvaltojen kanssa terrorismin torjunnan alalla tehtävää yhteistyötä vastaan. Kannatin painokkaasti sitä, että tehdään mahdollisimman nopeasti uusi, yhdenmukainen sopimus, joka antaisi EU:n ja Yhdysvaltojen turvallisuusviranomaisille mahdollisuuden tehdä tiivistä yhteistyötä ja havaita rahansiirrot, joiden epäillään liittyvän terrorismiin. Väliaikaisessa sopimuksessa on kuitenkin suuria puutteita, mukaan luettuna riittämättömät määräykset tietojen poistamisesta, valitusoikeudesta ja tiedon saannista ja toimittamisesta kolmansille osapuolille. Sen lisäksi odotan Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen väliseltä aidolta kumppanuudelta sitä, ettei kansalaisten turvallisuuden takaamista jätetä terrorismin rahoituksen jäljittämishjelmassa vain Yhdysvaltojen käsiin vaan että siinä annetaan selvästi määritelty aikataulu terrorismin rahoituksen jäljittämishjelman kehittämiselle myös Euroopan unionissa yhdessä Yhdysvaltojen kanssa.

Siksi toivon, että lähitulevaisuudessa neuvotellaan sopimuksesta, jossa edelleen tarjotaan pitkän aikavälin perusta yhteiselle terrorismin torjunnalle koko maailmassa terroristien verkostojen ja heidän rahoitustoimiensa havaitsemiseksi mutta jossa kunnioitetaan myös kansalaisten tietosuojaa.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), kirjallinen. – (RO) Pankkitietojen antamisesta Yhdysvalloille Swift-verkossa tehdyn sopimuksen torjumista syistä, jotka liittyvät henkilötietosuojaan, suhteellisuuteen ja vastavuoroisuuteen, ei saa pitää Euroopan parlamentin toimena Lissabonin sopimuksen tuoman uuden vallan käyttämiseksi vaan sitä on pidettävä EU:n poliittisena viestinä. Hylkäämällä sopimuksen ja äänestämällä Euroopan parlamentin päätöslauselman puolesta olemme osoittaneet, ettei suurta poliittista päätöstä voida tehdä, jos se on Lissabonin sopimuksen sekä erityisesti perusoikeuskirjan vastainen. Kun uusi sopimus on allekirjoitettu, tällä kertaa pitkäksi aikaa, ja kun siinä taataan EU:n kansalaisten tietosuojaa, Euroopan parlamentti hyväksyy sen. Terrorismin torjunta säilyy yhtenä suurista haasteista, joita kohtaamme. Tässä tilanteessa tarvitaan uutta sopimusta, mutta se on neuvoteltava paremmin, jotta taataan EU:n kansalaisten asianmukainen suojele. Siksi uutta sopimusta neuvoteltaessa Euroopan parlamentilla on oltava keskeinen rooli menettelyssä, jossa noudatetaan Lissabonin sopimuksen kirjainta.

Eija-Riitta Korhola (PPE), kirjallinen. – (EN) Tänään torjuin äänestyksessä Swift-sopimuksen pankkitietojen jakamisesta Yhdysvaltojen kanssa terrorismin torjunnan alalla. Sopimus ei suojele EU:n kansalaisia tarpeeksi hyvin; sitä on parannettava tietosuoja osalta. Tämän sopimuksen mukaan ei esimerkiksi tarvita oikeuden päätöstä tietojen saamiseksi. Tietosuojaa on yksi perusoikeuksistamme. Ihmisoikeuksien kunnioittaminen on erittäin tärkeää, ja niiden puolustaminen on keskeinen osa työtäni Euroopan parlamentissa. Samalla katson, että tarvitsemme toimia, joilla edistetään terrorismin torjuntaa yhdessä Yhdysvaltojen kanssa; se ei kuitenkaan saa tapahtua perusoikeuskirjan kustannuksella. Swift-sopimuksen hylkääminen on merkittävä hetki Euroopan parlamentin historiassa. Sillä lähetetään selvä viesti: Euroopan parlamentti käyttää Lissabonin sopimuksessa sille annettua valtaa demokratian hyväksi puolustamalla ja suojelemalla kansalaisten oikeuksia. Komission on osoitettava kaikessa uudessa tiedonvaihdossa Yhdysvaltojen kanssa, että siinä on oikea tasapaino terrorismin torjunnan ja kansalaisten yksityisyyden kunnioittamisen välillä.

Elisabeth Köstinger (PPE), kirjallinen. – (DE) Minun mielestäni tiivistä ja rakentavaa kumppanuutta Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen välillä tarvitaan kiistatta, erityisesti terrorismin torjunnan alalla. Äänestin kuitenkin väliaikaista Swift-sopimusta vastaan, koska siinä ei selvitetä perustavanlaatuisia tietosuojakysymyksiä. Myöskään Euroopan parlamentin sivuuttamista sopimusta koskeissa neuvotteluissa ei voida hyväksyä, ja se on erittäin ongelmallista. Vaikka uskon, että tiedonvaihdosta tarvitaan kansainvälistä sopimusta, kansalaisoikeuksia ja perusoikeuksia on silti suojeltava.

Véronique Mathieu (PPE), kirjallinen. – (FR) Äänestin Swift-sopimuksen puolesta, koska pidän tiedonvaihtoa hyödyllisenä. Salaiset palvelumme ovat kertoneet useista tapauksista, joissa se on osoittautunut hyödylliseksi. Terroriuhka on olemassa, sitä ei voida kieltää, ja viime kuun terrori-iskuyritys Detroitissa vahvistaa sen. Siksi meidän on osoitettava, että olemme vastuussa. Kyse on molemminpuolisesta avusta. Sopimusta ei saa pitää EU:n yksipuolisena sitoumuksena. EU antaa tietoaan mutta vaihdossa Yhdysvaltojen viranomaiset analysoivat tiedot, mitä me emme tällä hetkellä voi tehdä EU:ssa, koska EU:lla ei ole terrorismin rahoituksen jäljittämishjelman kaltaista terrorismin torjuntaohjelmaa. Sopimuksella parannetaan meidän turvallisuuttamme eikä vain Yhdysvaltojen turvallisuutta. Lopuksi muistutan, että kyseessä on todellinen kansainvälinen sopimus, toisin kuin aikaisemmat yksipuoliset sitoumukset. Takuut ovat sitovia, sopimuksen soveltamista arvioidaan ja, jos EU katsoo että takuita ei noudateta, sopimus sisältää selviä määräyksiä, joilla osapuolet voivat irtisanoa sen.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Äänestyksen tarkoituksena oli uusia sopimus, joka pankkitietojen seurannan keinoin on ollut erittäin tärkeä torjuttaessa terrorismia, jonka kohteena viime vuosina ovat olleet länsimaiset yhteiskunnat. Jos päätöslauselma hyväksyttiin ja sopimus torjuttiin, niin terroristijärjestöt voivat toimia ilman tehokasta valvontaa, mistä voi aiheutua vakavia seurauksia. Merkillistä kyllä, monet niistä ääri-vasemmiston edustajista, jotka torjuvat sopimuksen sillä perusteella, että loukkaa henkilötietojen luottamuksellisuutta, ovat samoja henkilöitä, jotka kotimaissaan haluavat lopettaa pankkialaisuuden ja vapauttaa kaikki pankkitiedot. Kyseisille henkilöille ongelmana ei ole tietojen siirto vaan se, että tietoja annetaan Yhdysvalloille, valtiolle, jotka kohtaan tuntemaansa ilmeistä vihamielisyyttä he eivät pysty peittämään. Siksi äänestyksessäni päätöslauselmaa vastaan ja sopimuksen puolesta otin huomioon vain erityiset olosuhteet, joissa on torjuttava terrorismia kaikin keinoin, ja Yhdysvaltojen perustavanlaatuisen roolin kyseisessä torjunnassa.

Willy Meyer (GUE/NGL), kirjallinen. – (ES) Äänestin Hennis-Plasschaertin mietinnön puolesta osoittaakseni, että torjun Swift-sopimuksen, jonka 27 jäsenvaltiota ovat allekirjoittaneet maksunvälitystietojen antamisesta Yhdysvalloille terrorismin torjunnan varjolla. Yhdysvaltojen pyyntöä ei mielestäni voi hyväksyä, ja se uhkaa EU:n kansalaisten vapauksia ja oikeuksia. Ehdotuksella äärikonservatiiviset voimat ovat yrittäneet sitoa kätemme ja jalkamme Yhdysvaltojen etujen nimissä ilman ajatustakaan kansalaisten turvallisuudesta tai yksityisyydestä. Euroopan parlamentti ei voi sallia eurooppalaisten kansalaisoikeuksien ja vapauksien loukkaamista terrorismin torjunnassa.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) EU on sallinut Yhdysvaltojen hankaloittaa toimintaansa aivan liian kauan. Meidän on jo korkea aika lopettaa Yhdysvaltojen jatkuva puuttuminen kansalaisoikeksiimme ja vapauksiimme sekä tietosuojaan terrorismin torjunnan nimissä. Maksunvälitystietojen antaminen ulkopuoliselle valtiolle on kansalaisten perusoikeuksiin kohdistuva vakava rikkomus, varsinkin kun tietojen saaja on Yhdysvallat. Miljoonien pankkitietojen antaminen ei missään nimessä ole EU:n etujen mukaista.

Kukaan ei tiedä, mitä Yhdysvaltojen salaiset palvelut tekevät kerätyillä tiedoilla, ja se jättää oven auki kaikenlaiselle väärinkäytölle, jopa talousvakoilulle. Washingtonin pankkitietojen käyttö terrorismin torjunnassa on vain halpa savuverho. Kaikesta muusta riippumatta sanomalla "ei" Swift-sopimukselle EU voisi osoittaa olevansa riippumaton Yhdysvalloista. Voin vain tukea voimakkaasti sitä, että Euroopan parlamentti äänestää "ei" Swift-sopimukselle.

Mariya Nedelcheva (PPE), kirjallinen. – (FR) Äänestin Euroopan unionin ja Amerikan yhdysvaltojen välistä Swift-sopimusta vastaan, koska katson, että tietosuoja koskevat takuut ovat riittämättömiä. Kyseenalaistamatta sitä, että terrorismin torjunta on välttämätöntä, koska uhka on tällä hetkellä enemmän kuin todellinen, olen vakuuttunut siitä, ettemme voi taata EU:n kansalaisten turvallisuutta takaamatta samaan aikaan heidän henkilötietojensa kunnioittamista.

Nykytilanteessa Swift-sopimuksen määräykset tapauksista, joissa Yhdysvallat voisi siirtää eurooppalaisia tietoja kolmansille valtioille, ovat liian epämääräisiä. Tarvitaan selviä määräyksiä, joilla kyseistä tietojenvaihtoa säännellään. Sopimuksen 11 artikla mahdollisista korjaavista toimenpiteistä kansalaisille tai yrityksille, jotka katsovat, että heidän tietojensa voi olla käsitelty väärin, ei ole lähimainkaan riittävä.

Vaikka siinä taataan tietosuoja silloin, kun tietoja käsitellään Euroopan unionin alueella, mitä tapahtuu Yhdysvalloissa käsiteltäville eurooppalaisille tiedoille? On käytävä neuvotteluja avoimesti ja demokraattisesti Euroopan parlamentin täydellä tuella, kuten Lissabonin sopimuksessa määrätään tällaisista kansainvälisestä sopimuksesta.

Franz Obermayr (NI), kirjallinen. – (DE) 11. helmikuuta 2010 on merkittävä päivä Euroopan parlamentille: erittäin laajaa poliittista kirjoa ja monia jäsenvaltioita edustavat parlamentin jäsenet hylkäsivät äänestyksessä

EU:n kansalaisten pankkitietojen siirron Yhdysvaltoihin. Ei ole selvää, miten tiedonsiirto voisi edistää terrorismin torjuntaa, eikä Swift-sopimuksessa taata eurooppalaisia tietosuojanormeja. Tällä päätöksellä Euroopan parlamentti, elin, joka edustaa EU:n kansalaisia, on saanut lisää vaikutusvaltaa ja itseluottamusta eikä ole alistunut Yhdysvaltojen painostuksessa. Sen vastaus oli selvä "ei" EU:n kansalaisoikeuksien rajoittamiselle terrorismin torjunnan varjolla. On sanomattakin selvää, että myös minä kannatin hylkäämistä samasta syystä.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), kirjallinen. – (RO) Kannatin äänestyksessä Yhdysvaltojen kanssa tehtävän Swift-sopimuksen hylkäämistä, koska se muodostaa enemmän uhan EU:n kansalaisten yksityisyydelle kuin välineen terrorismin torjumiseksi. Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen äskettäin allekirjoittamalla sopimuksella uhmataa Euroopan parlamenttia, koska se allekirjoitettiin vain päivää ennen kuin Lissabonin sopimus tuli voimaan. Euroopan parlamenttia ei kuultu ajoissa tästä sopimuksesta, ja nyt on liian myöhäistä. Torjuin sopimuksen, ja me toivomme, että Yhdysvallat ja neuvosto ymmärtävät, miten tärkeää Euroopan parlamentin osallistuminen EU:n päätöksentekoprosessiin on. Uskon vakaasti siihen, että Espanjan puheenjohtajakaudella voidaan saavuttaa parempi sopimus.

Renate Sommer (PPE), kirjallinen. – (DE) Äänestin Swift-sopimusta koskevan äänestyksen lykkäämisen puolesta. Neljän viikon lykkäys olisi avannut tien jatkoneuvotteluille. Tällä päätöksellä olemme osoittaneet komissiolle, että me tunnemme asian paremmin; olisimme voineet käyttää tilaisuutta käsitellä kansalaisten ja yritysten perusteltuja huolia, jotka koskevat heidän tietojensa suojelua jo voimassa olevassa väliaikaisessa sopimuksessa. Loppujen lopuksi on meidän vastuullamme suojella kansalaisvapauksia ja perusoikeuksia. Hylkäämällä lykkäyksen tämä parlamentti on hukannut tilaisuuden käyttää uutta valtaansa vastuullisesti ja lisätä omaa vaikutusvaltaansa neuvotteluissa. Toisaalta en kuitenkaan olisi mitenkään voinut äänestää Swift-sopimuksen puolesta. Yhdysvallat on rikkonut luottamuksen uskomattoman ylimielisessä omaneduntavoittelussaan liian räikeästi, ja sitä tuki halveksunta, jota neuvosto osoitti Euroopan parlamentille.

Nyt meidän on kuitenkin neuvoteltava uusi, pitkäaikainen sopimus nopeasti ja itseemme luottaen, ja Euroopan parlamentin on osallistuttava neuvotteluihin riippumatta siitä, miten voimakasta transatlanttinen ystävyys on. Sopimuksessa on noudatettava EU:n normeja, koska valvottu tiedonvaihto kansainvälisen terrorismin torjunnassa on myös EU:n etu.

Bart Staes (Verts/ALE), kirjallinen. – (NL) Äänestin vakuuttuneena mietinnön puolesta ja olen tyytyväinen siihen, että enemmistö on kieltäytynyt alistumasta vahvaan poliittiseen paineeseen ja antaa äänensä kuulua oikeus- ja turvallisuuspolitiikassa. Estämällä miljoonien eurooppalaisten pankkitietojen siirron Yhdysvaltoihin Swift-järjestelmän kautta Euroopan parlamentti on osoittanut, että se ottaa vakavasti Lissabonin sopimuksessa mainitut perusoikeudet.

EU:n puheenjohtajavaltion ja Euroopan komission on nyt peruttava väliaikainen sopimus Yhdysvaltojen kanssa ja palattava neuvottelupöytään uusin vaatimuksin, jotka annetaan Euroopan parlamentin syyskuussa 2009 hyväksymässä päätöslauselmassa. Ensin on kuitenkin käytävä avoin keskustelu turvallisuuspolitiikan ja terrorismin torjunnan suhteesta peruskansalaisoikeuksien vähimmäistakuihin ja satojen miljoonien kansalaisten yksityisyyteen. Olen tyytyväinen siihen, että kiristys ja poliittinen paine eivät toimineet. Loppujen lopuksi on pötypuhetta väittää, että kansalaisoikeuksien ja yksityisyyden kunnioittaminen on este terrorismin torjunnalle. Me Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmässä olemme valmiita tekemään yhteistyötä tehokkaan, tiukan turvallisuuspolitiikan alalla, kunhan siinä kunnioitetaan perustuslaillisia oikeuksia ja kiinnitetään huomiota myös rikollisuuden ja terrorismin syihin.

Nuno Teixeira (PPE), kirjallinen. – (PT) Kansainvälisen rikollisuuden torjunta, erityisesti transatlanttisen yhteistyön keinoin terrorismin torjunnan alalla, on yksi Euroopan unionin tärkeimmistä painopisteistä. Yhteistyötä olisi kuitenkin tehtävä vastavuoroisuuden ja keskinäisen luottamuksen perusteella. Euroopan unionin ja Amerikan yhdysvaltojen välinen sopimus maksunvälitystietojen käsittelystä ja siirrosta ei takaa EU:n kansalaisille ja yrityksille Yhdysvaltojen lain mukaan samoja oikeuksia ja takuita kuin EU:n alueella. Tiedonsiirtojärjestelmässä ei kunnioiteta EU:n lainsäädännön tietosuoja koskevia peruseriaatteita, varsinkaan suhteellisuuden ja tarpeellisuuden periaatteiden osalta. Sopimuksessa ei nimenomaisesti määrätä, että pyynnöille on tuomioistuimen lupa tai niitä koskee rajoitettu aika, eikä siinä määritellä riittävästi tiedonjakoa kolmansien valtioiden kanssa. Olen pahoillani myös siitä, että neuvosto ei toimittanut neuvottelujen aikana käytännössä mitään tietoja Euroopan parlamentille ja että äänestys sopimuksesta toimitettiin vasta, kun se oli jo tullut voimaan. Edellä mainituista syistä, ja koska EU:n kansalaisten oikeuksia ja takuita on kunnioitettava, kannatan päätöslauselmaesitystä, jossa hylätään Swift-sopimuksen tekeminen.

Róza, Gräfin von Thun Und Hohenstein (PPE), kirjallinen. – (PL) Monien kollegojen mukaan neuvosto on tehnyt virheen jättäessään Euroopan parlamentin huomiotta nykyisissä sopimusneuvotteluissa Yhdysvaltojen kanssa. Ryhmäni puheenjohtajan Joseph Daulin puhe ei auttanut. Perusteellisen keskustelun jälkeen hän pyysi parlamentin jäseniä lykkäämään äänestystä. Malmström vaati lisää aikaa komissiolle aiheen tutkimiseen ja lisäneuvotteluille sekä Euroopan parlamentille asiaa koskeviin perusteellisiin keskusteluihin. Ymmärrän, että henkilötietojen suojelu on erittäin tärkeää, mutta meidän on muistettava myös, että Yhdysvallat on tärkein kumppanimme. Meidän on lisättävä keskinäistä luottamusta, ja terrorismin torjunta ja kansalaisten turvallisuus on yhteinen vastuumme. Äänestin ryhmäni linjan mukaisesti lykkäämisen puolesta. Valitettavasti hävisimme 15 äänellä. Sikäli kun tiedän, 35 ryhmäni jäsentä ei ollut läsnä äänestyksessä. Se on jälleen yksi todiste siitä, että jokainen ääni on tärkeä. Seuraavaksi äänestin ryhmäni linjan mukaisesti sopimuksen puolesta. Lopulta parlamentti hylkäsi sopimuksen äänin 378 sopimusta vastaan, 196 sen puolesta ja 31 tyhjää. En ole tyytyväinen tulokseen mutta epäilemättä palaamme pian tähän erittäin tärkeään asiaan.

Ioannis A. Tsoukalas (PPE), kirjallinen. – (EN) Vaikka on selvää, että ehdotetuilla säännöillä pyritään helpottamaan tietoverkkorikollisuuden ja -terrorismin torjuntaa, selvä viittaus ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojelua koskevan yleissopimuksen 8 artiklaan, ottaen huomioon myös Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen päätös C317/04, tekee kaikista aiheita koskevista myönteisistä äänestystuloksista laittomia, koska kaikilla EU:n kansalaisilla on velvollisuus noudattaa Euroopan unionin yleisiä sääntöjä sekä Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen päätöksiä.

Thomas Ulmer (PPE), kirjallinen. – (DE) Äänestin Swift-sopimuksen hylkäämisen puolesta. Tämä tapahtuma on ollut virstanpylväs EU:n demokratisoinnissa ja Lissabonin sopimuksen mukaisessa Euroopan parlamentin demokraattisten oikeuksien käytössä tietosuojan ja kansalaisten yksilöllisten oikeuksien alalla. Toivon näkeväni monia muita tämänkaltaisia hetkiä.

Päätöslauselmaehdotus B7-0063/2010

Proinsias De Rossa (S&D), kirjallinen. – (EN) Kannatan päätöslauselmaesitystä, jossa kehoitetaan hyväksymään nopeasti direktiivi terävien instrumenttien aiheuttamien tapaturmien ehkäisemistä terveydenhuoltoalalla koskevan puitesopimuksen täytäntöönpanosta, jonka EU:n työmarkkinaosapuolet ja terveydenhuoltoala ovat tehneet. Joka vuosi Euroopan unionissa tapahtuu yli miljoona neulanpistotapaturmaa, jotka voivat johtaa hengenvaarallisten virusten tarttumiseen. Tuoreen sopimuksen lauseke vähimmäisnormeista ei sulje pois tulevia jäsenvaltioiden ja yhteisön määräyksiä, jotka ovat työntekijöiden kannalta vielä edullisempia. Poliittinen ryhmäni Euroopan parlamentissa on vaatinut jo vuosia tiukempia eurooppalaisia turvallisuusnormeja terveydenhuoltoalalla, ja puitesopimuksen lisäksi on nopeasti hyväksyttävä ja pantava täytäntöön direktiivi.

Edite Estrela (S&D), kirjallinen. – (PT) Äänestin tämän päätöslauselmaesityksen puolesta, koska on tarpeen vahvistaa terveydenhuoltoalan työntekijöiden suojelua koskevaa lainsäädäntöä. Valitettavasti Euroopan unionissa tapahtuu yli miljoona neulanpistotapaturmaa joka vuosi, mikä johtaa sellaisten virusten kuin hepatiitti B, hepatiitti C tai HIV/AIDS tarttumiseen. Siksi jäsenvaltioissa on nopeasti hyväksyttävä ja pantava täytäntöön terävien instrumenttien aiheuttamien tapaturmien ehkäisemistä sairaala- ja terveydenhuoltoalalla koskeva puitesopimus.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) HOSPEEM:n (sairaala- ja terveydenhuoltoalan työnantajaliitto) ja EPSU:n (Euroopan julkisten alojen ammattiliittojen federaatio) välillä on tehty puitesopimus terävien instrumenttien aiheuttamien tapaturmien ehkäisemisestä terveydenhuoltoalalla.

Sopimuksella pyritään luomaan normit ja säännöt terveydenhuoltoalan ammattilaisten suojelemiseksi terävien instrumenttien aiheuttamilta tapaturmilta, jotka voivat aiheuttaa yli 20 hengenvaarallisen viruksen tarttumiseen ja siten luoda erittäin vakavan kansanterveysongelman.

Kun otetaan huomioon terveydenhuoltoalan ammattilaisten suojelua koskevan puitesopimuksen merkitys, komission on ajateltava sen täytäntöönpanoa ja hyväksyttävä nopeasti direktiivi, jolla se pannaan täytäntöön.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Neulanpistotapaturmat ja muut terävien instrumenttien aiheuttamat tapaturmat ovat yksi terveydenhuoltoalan työntekijöiden yleisimmistä ja vakavimmista riskeistä koko Euroopassa; sairaaloiden henkilökunta ja terveydenhuoltoalan ammattilaiset ottavat usein infektion riskin, jonka aiheuttavat tapaturmat neulojen tai muiden terävien instrumenttien käytön seurauksena, kuten hyväksytyssä päätöslauselmassa todetaan. Siksi on taattava mahdollisimman korkea turvallisuustaso sairaaloiden työympäristössä ja silloin kun suoritetaan terveydenhoitotoimia.

Edellä mainituista syistä me hyväksyimme päätöslauselman, jossa viitataan puitesopimukseen, joka vuorostaan sisältää lausekkeen vähimmäisnormeista haittaamatta nykyisiä ja tulevia yhteisön ja jäsenvaltioiden säännöksiä, jotka ovat työntekijöiden kannalta vielä edullisempia. Jäsenvaltioiden ja niiden työmarkkinaosapuolten pitäisi voida vapaasti hyväksyä lisätoimia, jotka ovat työntekijöiden kannalta vielä edullisempia kyseisellä alalla, ja niitä pitäisi kannustaa hyväksymään tällaisia toimia.

David Martin (S&D), kirjallinen. – (EN) Tuen voimakkaasti puitesopimusta, jonka komissio ja terveydenhuoltoalaa edustavat eurooppalaiset työmarkkinaosapuolet ovat tehneet. Terveydenhuoltoalan työntekijöiden suojeleminen tapaturmilta ja mahdollisilta virustartunnoilta on elintärkeää, ja olen tyytyväinen siihen, että tämä ehdotus sai niin paljon tukea, erityisesti siksi että Stephen Hughes teki niin paljon töitä sen eteen.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) Työntekijöiden turvallisuus työpaikalla on työvoimakysymyksen ohella aihe, joka edellyttää sosiaalista vastuuta, mikä puolestaan tarkoittaa, että se koskee kaikkia yksiköjä, jotka ovat vastuussa tällä alalla, myös Euroopan parlamenttia. Tänään tehty puitesopimus sairaala- ja terveydenhuoltoalan eurooppalaisten työmarkkinaosapuolten välillä on tärkeä panos työntekijöiden terveyteen ja turvallisuuteen sairaala-alalla.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), kirjallinen. – (FR) Äänestin tämän päätöslauselmaesityksen puolesta klinikoissa ja sairaaloissa työskentelevien työntekijöiden suojelemiseksi. Itse asiassa liiankin moni sairaala- ja terveydenhuoltoalan työntekijä saa yhä infektion ruiskujen ja terävien instrumenttien käytöstä aiheutuneesta tapaturmasta. Euroopan parlamentin jäsenenä minun on toimittava sen ehkäisemiseksi. Tässä päätöslauselmassa vaaditaan myös koulutusta ja vaarassa olevien terveydenhuoltoalan työntekijöiden työolojen kohentamista: kaikkialla Euroopan unionissa tarvitaan lääketieteellisiä instrumentteja, joissa on kiinteät suojat. Minulla on sosiaaliset uskomukseni ja tietoni sairaalaympäristöstä ja kehotan hyväksymään ja soveltamaan nopeasti toimia, jotka määritellään direktiiviehdotuksessa.

Evelyn Regner (S&D), kirjallinen. – (DE) Olen äänestänyt Euroopan parlamentin päätöslauselmaesityksen puolesta, koska kannatan työmarkkinaosapuolten sopimuksia. Tässä tapauksessa tunnustetut eurooppalaiset työmarkkinaosapuolet ovat tehneet sopimuksen, ja kehotan sisällyttämään kyseisen puitesopimuksen välittömästi sovellettavaan EU:n lainsäädäntöön, niin että neuvosto säättää direktiivin viivytyksettä.

Derek Vaughan (S&D), kirjallinen. – (EN) Tämä oli tärkeä äänestys, jossa vaadittiin EU:n direktiiviä neulanpistotapaturmista kärsivien työntekijöiden suojelun parantamiseksi. Toimeen on ryhdyttävä mahdollisimman nopeasti terveydenhuoltoalan työntekijöiden suojelemiseksi mahdollisesti hengenvaarallisilta sairauksilta, kuten HIV/AIDS ja hepatiitti, neulojen käytöstä aiheutuvien tapaturmien välityksellä. Neulanpistotapaturmat ovat yksi yleisimmistä ja vakavimmista terveydenhuoltoalan työntekijöiden riskeistä koko Euroopassa, ja vuosittain niitä tapahtuu arviolta miljoona. Toivon, että ryhdytään nopeasti toimeen neulojen ja terävien instrumenttien kanssa työskentelevien henkilöiden koulutuksen ja turvallisuuden kehittämiseksi niin, että tapaturmien määrä laskee merkittävästi ja uhan alla työskentelevien stressi vähenee. Sen lisäksi toivon, että entistä turvallisempien lääketieteellisten instrumenttien käyttö auttaa ehkäisemään vältettävissä olevia tapaturmia sellaisten henkilöiden kohdalla, jotka työskentelevät instrumenttien kanssa päivittäin.

8. Äänestyskäyttäytymistä ja äänestysaikeita koskevat ilmoitukset: ks. pöytäkirja

(Istunto keskeytettiin klo 12.50 ja sitä jatkettiin klo 15.00.)

Puhetta johti:

varapuhemies **Rainer WIELAND**

9. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja

10. Keskustelut ihmisoikeuksien sekä demokratian ja oikeusvaltion periaatteiden loukkauksia koskevista tapauksista(keskustelu)

10.1. Venezuela

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana keskustelu kuudesta Venezuelaa koskevasta päätöslauselmaesityksestä⁽¹⁾.

Tunne Kelam, laatiija. – (EN) Arvoisa puhemies, Euroopan parlamentin jäsenet ovat olleet erittäin huolestuneita Venezuelan hallituksen äskettäin toteuttamasta lehdistönvapauden rajoittamisesta.

Kuten tiedätte, tiedotusvälineiden vapaus on yksi demokraattisen yhteiskunnan perustoista. Siihen sisältyy ehdottomasti oikeus saada tietoja monesta moniarvoisesta lähteestä. Hugo Chávez on viime aikoina hyökännyt tiedotusvälineiden vapautta vastaan. Viime vuoden elokuussa hän määräsi suljettavaksi 34 radioasemaa kieltäytymällä uudistamasta niiden lupia. Viime tammikuussa presidentti Chávez määräsi RCTV Internationalin ja viisi muuta kaapeli- ja satelliittitelevisiokanavaa lopettamaan lähetyksensä, koska ne eivät lähettäneet hänen virallista puhettaan. Sen lisäksi hän on kuvannut Twitterin ja internetin käyttöä hallituksen vastaisen tiedon levittämiseen terrorismiksi. Esitämme vastalauseen kahden venezuelalaisen opiskelijan kuolemasta. He osoittivat mieltään vapaiden tiedotusvälineiden sulkemista vastaan...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Renate Weber, laatiija. – (ES) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, ilmaisunvapaus ei ole näennäinen oikeus, josta voidaan sopia ottamatta huomioon maan poliittinen ja sosiaalinen todellisuus. Lehdistön vapaus ilmaista kriittisiä näkemyksiä hallituksesta tai poliitikoista riippumatta siitä, ovatko he presidenttejä tai hallituksen tai opposition kannattajia, on tärkein takuu, joka ihmisillä voi olla. Kyse on tiedon saannista moniarvoisista lähteistä, niin että äänioikeus on todellinen.

Valitettavasti Venezuelan todellisuus on se, että toteutettuaan monta demokratian vastaista toimenpidettä oppositiota vastaan presidentti Chávezin hallitus aikoo nyt nähtävästi lakkauttaa median. Viittaamme nyt äskettäiseen RCTV Internationalin tapaukseen, jossa Venezuelan audiovisuaalipolitiikasta vastaava viranomainen sääti taannehtivan lain, mutta myös siihen, että vuodesta 2009 alkaen 34 suosituinta radioasemaa on suljettu.

Sen lisäksi Globovisiónia, jolla on vielä hallituksesta riippumaton toimituksellinen linja, painostetaan muuttamaan se. Ei unohdeta sitä, että kaikkein kieroim tapo eliminoida media, on käynnistää itsesensuuri.

Suljettuaan 34 radioasemaa Hugo Chávezin hallitus ilmoitti virallisesti, että oli olemassa luettelo muista asemista, jotka myös aiotaan sulkea: luettelo, jota kukaan ei tunne, koska menettely ei ole avoin, ja luettelo, johon liittyy paljon epävarmuutta ja jonka ainoa tarkoitus on itsesensuuri. Kaikki nämä rikkomukset tapahtuvat ilman että asiasta vastaavat tuomioistuimet vastaavat niissä nostettuihin kanteisiin.

Valtiossa, jossa yleistä periaatetta kuten taannehtivuuskieltoa ei noudateta ja jossa oikeusviranomaiset eivät vastaa vetoomuksiin ilman presidentin käskyä, oikeusvaltioperiaate ei toimi eikä siellä ole vallanjakoa. Demokratiaa ei yksinkertaisesti ole. Valitettavasti sellainen on nykypäivän Venezuela.

Véronique De Keyser, laatiija. – (FR) Arvoisa puhemies, olen pahoillani, mutta Venezuelaa koskeva päätöslauselmaesitys, jonka on jättänyt lähinnä Euroopan kansanpuolue (kristillisdemokraatit) on käytännön pila, joka on kyhätty kokoon ajankohtaisesta aiheesta käytävän keskustelun käyttämiseksi poliittisiin tarkoituksiin ja yritykseen mustamaalata Hugo Chávez.

Esitän asiani lyhyesti, koska aikaa ei ole hukattavana. Neljä kansallista asemaa ei ole noudattanut lakisääteisiä rekisteröintivaatimuksia. Ne on lakkautettu väliaikaisesti ja noudattavat tällä hetkellä vaatimuksia, ja toivon, että niiden toiminta jatkuu pian.

Ryhmäni ilmaisee yksiselitteisen tukensa ilmaisunvapaudelle ja moniarvoisuudelle yhteisessä päätöslauselmaesityksessä Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmän ja Euroopan yhtyneen vasemmiston konfederaatioryhmän / Pohjoismaiden vihreän vasemmiston kanssa. Olen kuitenkin yllätynyt kovin erilaisesta näkemyksestä, joka PPE-ryhmällä on ilmaisunvapaudesta. Ettekö te äänestänyt Berlusconiin puolesta sitä päätöslauselmaa vastaan, jossa puolustettiin lehdistönvapautta Italiassa? Jos haluatte tehdä itsestänne naurunalaisia, niin olkaa hyvä. Teitä on paljon äänestystshetkellä, hyödyntäkää tilanne.

⁽¹⁾ Ks. pöytäkirja.

Raül Romeva i Rueda, laatija. – (ES) Arvoisa puhemies, minullakin on kaksi Venezuelaa koskevaa ongelmaa. Toinen koskee muotoa ja toinen sisältöä. Muodon osalta minun on sanottava, että Euroopan kansanpuoluetta (kristillisdemokraatit) edustavat kollegamme, jotka ovat jo jonkin aikaa käyttäneet aktiivisesti hyväkseen tätä ihmisoikeusrikkomuksia koskevaa ajankohtaista tilaisuutta pitääkseen puoluepoliittisen keskustelun, ovat luomassa mutkikkaan tilanteen.

Heillä on oikeus toteuttaa puoluepoliittisia toimia. Tämä ei kuitenkaan ole oikea paikka. Jos he haluavat antaa ystäviään tukevia lausuntoja tai vaikka arvostella hallitusta, josta he eivät pidä, tämä ei ole oikea aika eikä paikka.

Otetaan kuitenkin tämä ajankohtainen keskustelu, jossa keskustelemme ihmisoikeuksien ja demokratian loukkauksista, paljon vakavammin, koska, jos emme tee niin, menetämme kaiken uskottavuuden joka meillä nyt on, ja sitä on todella vaikea saada takaisin kansainvälisesti.

Latinalaisessa Amerikassa tapahtuu paljon räikeitä ihmisoikeusloukkauksia. Ollaan myös johdonmukaisempia. Haluammeko keskustella ihmisoikeuksista Latinalaisessa Amerikassa? Puhutaan sitten Kolumbiasta ja Hondurasista. Miksi niistä asioista ei koskaan puhuta täällä täysistunnossa? Miksi meillä on aina tämä ongelma ja kuitenkin tällaisessa tapauksessa kuin tänään, joka on pelkkä hallinnollinen kysymys, saamme tällaisen läsnäolon ja tuen? Sitä ei voida hyväksyä. Sitä ei voida hyväksyä, koska väitän, että menetämme kaiken uskottavuuden ja pätevyyden ilmaista mielipiteemme tällaisista tapauksista.

Haluan tehdä tämän selväksi. En ole Chávezin kannattaja. Kannatan ilmaisunvapautta, jopa niille joiden mielipiteet ovat täysin vastakkaisia kuin omani, tapahtui se täällä, Italiassa tai Hondurasissa. Siitä ei tänään kuitenkaan ole kysymys. Tänään käsiteltävänä oleva ongelma on periaatteessa hallinnollinen kysymys, joka liittyy Venezuelan sisäiseen järjestykseen ja jota ratkaistaan parhaillaan ja joka kaiken lisäksi on jopa ratkaistu saamiemme tietojen mukaan.

Siksi mitään tapausta ei edes ole. Mitään syytä ei ole. Jos haluamme jatkaa tämän ajankohtaisen keskustelun naurunalaiseksi tekemistä, niin jatketaan samoilla linjoilla ja lopulta emme enää koskaan keskustele mistään, koska olemme menettäneet uskottavuutemme.

Siksi vetoan PPE-ryhmän jäseniin, että otamme tämän ajankohtaisia asioita koskevan keskustelun hieman vakavammin, tai siitä tulee epäilemättä täysin merkityksetön.

Joe Higgins, laatija. – (EN) Arvoisa puhemies, korostan aluksi tämän parlamentin oikeistoryhmien tekopyhyyttä. Ne tuomitsivat Venezuelan hallituksen toimeenpaneman Radio Caracas Televisionin (RCTV) väliaikaisen toimintakiellon, ja teeskentelevät olevansa lehdistönvapauden puolustajia. Euroopassa samat ryhmät kannattavat järjestelmää, jossa suurin osa tiedotusvälineistä on miljardöörien ja suurten yksityisyritysten hallinnassa. Kyseiset omistajat käyttävät valtaansa toisaalta hankkiakseen itselleen valtavia voittoja ja toisaalta suoltaakseen kapitalismia, markkinoita ja uusliberalismia puolustavaa propagandaa. Nykyisessä talouskriisissä he mustamaalaavat ja käyttävät hyväksi julkisen sektorin työntekijöitä esimerkiksi painostamalla jatkuvasti, että työväenluokan edustajien pitää maksaa kriisistä, ja mustamaalaamalla loputtomasti työväenluokan järjestöjä, jotka uskaltavat olla eri mieltä.

RCTV:n tapauksen tuominen kiireelliseen ihmisoikeuspäätöslauselmaan tänään on menettelyn räikeä väärinkäyttö. Useimmat Venezuelan tiedotusvälineet ovat muuten yksityisomistuksessa, myös voimakkaat media-yhtiöt, jotka suunnittelivat Hugo Chávezin syrjäyttämistä vuonna 2002. Venezuelan kansa on kuitenkin valinnut Chávezin vaaleilla valtaan monta kertaa. Todellisuus on se, että PPE:llä on tässä parlamentissa samanlainen suunnitelma kuin vallankaappauksia juonineilla tahoilla: he haluavat syrjäyttää Hugo Chávezin hallituksen, koska tämä ei ole alistunut maailmanlaajuisen kapitalismin röyhkeisiin vaatimuksiin laajasta yksityistämisestä ja sääntelyn purkamisesta, ja kapitalistit eivät halua vastustajia uusliberalistiselle ohjelmalleen. Kyllä, Latinalaisen Amerikan työväenluokka on nousemassa oppositiossa. Ei, en ole vailla terävää arvostelua Venezuelan hallitusta kohtaan.

Huolimatta Venezuelan kansan enemmistön voimakkaasta tuesta Hugo Chávez ei itse asiassa ole tehnyt päättävistä eroa kapitalismiin ja johtanut liikettä aitoon demokraattiseen sosialismiin. Tiettyssä mielessä on nähtävissä taipumusta byrokraatiaan. Lopuksi muistutan, että aatetoverini kentällä, esimerkiksi *Socialismo Revolucionário* -ryhmässä, taistelevat kyseisiä suuntauksia vastaan ja työntekijöiden oikeuksien ja aidon sosialismin puolesta, mikä tarkoittaa sitä, että tiedotusvälineitä eivät hallitse kapitalistien tai byrokraattien edut vaan ne ovat demokraattisesti avoimia kaikille yhteiskunnan sektoreille.

Tomasz Piotr Poręba, laatiija. – (PL) Arvoisa puhemies, meidän pitäisi todellakin puhua tänään täällä Euroopan parlamentissa siitä, mitä tapahtuu Venezuelassa, missä diktaattori rikkoo lakia, eliminoi opposition, sulkee riippumattomia televisioasemia, pakkolunastaa yrityksiä ja sulkee monia instituutioita. Tämä on oikea paikka. Kyse on selvistä ihmisoikeusloukkauksista.

On kuitenkin vielä muitakin asioita, koska hänen hallintonsa ei horjuta vain hänen oman maansa tilannetta vaan koko alueen tilannetta. Provokatiiviset toimet Kolumbiaa vastaan ja tuki FARC:n sisseille ovat tekijöitä, jotka voisivat itse asiassa johtaa todelliseen selkkaukseen alueella.

Kolumbia on strateginen kumppanimme. Tuetaan tällä kertaa Kolumbiaa, kun Chávez hyökkää maata vastaan voimakkaasti ja pyrkii petollisesti tai provokatiivisesti voimistamaan konfliktia alueella. Se on velvollisuutemme ja, jos hyökkäykset ja provokaatio voimistuvat, Euroopan unionin ja Euroopan parlamentin on puolustettava Kolumbiaa ja pysyttävä sen rinnalla Venezuelan vastaisessa selkkauksessa, jonka pelkään alkavan pian.

Bogusław Sonik, PPE-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, kyse on aina samasta asiasta: paremmasta tulevaisuudesta, epätasa-arvon poistamisesta, ihmisten vapauttamisesta sortajista ja tyranneista, köyhyyden ja puutteen lopettamisesta, maan varallisuuden käytöstä kansan hyväksi – joku kaappaa aina vallan. Se on jokaisen vallankumouksen tavoite, ja myös niiden ihmisten, jotka demokratian mekanismein ottavat itselleen unelmiensa aseman, esimerkiksi presidentin viran, vain unohtaakseen seuraavana päivänä iskulauseensa vapaudesta, demokratiasta ja yhteiskunnasta. Siitä hetkestä alkaen heitä ohjaa vain yksi tunnuslause: ”kun valtaan on päästy, niin siitä ei luovuta koskaan”. Diktaattorit saavuttavat tavoitteensa samoin menetelmin: sensuuri, salainen poliisi, vankila niille jotka ajattelevat eri tavalla, opposition voimien murtaminen ja hajottaminen sekä median täydellinen hallinta. Eräänlainen perusta, symboli juuri sellaisesta ajattelusta 1900-luvulla oli esimerkiksi sankarillisten Kronstadtin merimiesten kapinan tukahduttaminen Leninin määräyksestä. Tämä diagnoosi pätee tänään myös Venezuelaan. Tiedotusvälineiden vapaus on erittäin tärkeää demokratian ja perusarvojen noudattamisen kannalta. Euroopan komission olisi ryhdyttävä asian edellyttämiin toimiin.

Zigmantas Balčytis, S&D-ryhmän puolesta. – (LT) Muutama ryhmämme jäsen on itse asiassa jo esittänyt kantansa, ja minäkin katson, että Venezuelan kysymys tai ilmaisuvapaus ei koske vain Latinalaista Amerikkaa vaan koko Eurooppaa ja maailmaa. Jos tutkisimme ilmaisunvapauden loukkauksia yksityiskohtaisesti, niin uskoisin meidän havaitsevan, että ongelmia esiintyy joissakin Euroopan unionin jäsenvaltioissa.

Minäkin olen ehdottomasti sitä mieltä, että asia on mahdollisesti lisätty esityslistalle liian hätäisesti ja että meillä on paljon suurempia ongelmia ja suurempia rikoksia Latinalaisen Amerikan lisäksi muissakin valtioissa ja siksi katson, että tänään kysymystä on liioiteltu.

Izaskun Bilbao Barandica, ALDE-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, minäkin katson, että on olemassa paljon vakavampiakin ongelmia kuin tämä, mutta velvollisuuteni on johdonmukaisuuden takia tuomita se, mitä Venezuelassa tällä hetkellä tapahtuu. Äänestin Italiaa koskevan aloitteen puolesta.

Pari päivää sitten, olin täällä tuomitsemassa tapauksen, jossa lakkautettiin ainoa baskinkielinen sanomalehti Espanjassa, Baskimaassa, ja tänään olen täällä tuomitsemassa Radio Caracasin sulkemisen vuonna 2007 ja 34 radioaseman sulkemisen vuonna 2009.

Toivon, että kyse olisi vain hallinnollisista ongelmista ja kyseisten tiedotusvälineiden oikeudet palautettaisiin. Olen kuitenkin huolestunut kuullessani, että presidentti Chávez rinnastaa uudet sosiaaliset verkkosivustot valtioterrorismiin, ja nähdessäni, että internet on vakavasti uhattuna.

Velvollisuuteni on puolustaa ihmisten oikeuksia, ilmaisunvapautta sekä tiedotusvälineiden oikeutta tarjota vapaata ja moniarvoista tietoa, koska se tarkoittaa sitä, että puolustan kansalaisten oikeutta saada tietoa täysin vapaasti.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, tiedämme, että Venezuelan öljyvarannot ovat maailman suurimpien joukossa. Tiedämme senkin, että Venezuelalla on valtavasti vesivoimaan liittyvää potentiaalia. Siitä huolimatta, kuten me kaikki tiedämme, Venezuelan väestö kärsii vuosia jatkuneen huonon hallinnon seurauksista. Venezuela ei ole vuosikymmeniin voinut investoida öljytulojaan kestäväan kehitykseen tai infrastruktuurin kehittämiseen. Kansallisen valuutan sitominen Yhdysvaltain dollariin oli mahdollisesti myös haitallinen toimi. Presidentti Chávez on viime aikoina yrittänyt ratkaista ongelman alentamalla valuutan arvoa ja ottamalla julkisen velan hallintaan. Pankkien kansallistaminen sekä elintarvikeliikkeiden

pakkolunastus ja väliaikainen sulkeminen ei todennäköisesti kuitenkaan riitä poistamaan hallitsemattoman inflaation uhkaa pitkäksi aikaa.

Presidentti Chávez tavoittelee dirigististä talouspolitiikkaa, samanlaista suunnitelmataloutta kuin muillakin autoritaarisilla hallituksilla. Se on epäilemättä ja väistämättä tuomittu epäonnistumaan. Tilanne luultavasti pahenee entisestään, mikä tapahtuu todennäköisesti, jos elintarvikkeiden tuottajat, jotka on vuosien ajan pakotettu tuottamaan ruokaa kiinteään hintaan, ei markkinahintaan, yrittävät nousta vastarintaan jossain vaiheessa, sitten kun se on mahdollista. Minun täytyy arvostella myös sitä, että tässä epävarmassa tilanteessa, jossa Venezuela kärsii sähkökatkoista, vesipulasta ja huonosta taloudesta, presidentti on ostanut kansalliskaartille aseita yli 70 miljoonalla dollarilla. Se ei lupaa hyvää, varsinkin kun hallitusta arvostelevalta televisioaseman sulkemisen takia on jatkuvasti esiintynyt mielenosoituksia, joissa opiskelijat ja opposition jäsenet ovat aika ajoin ottaneet väkivaltaisesti yhteen turvallisuusjoukkojen kanssa.

Koska me kaikki olemme samaa mieltä siitä, että ihmisoikeudet ovat Euroopan unionille erityinen huolenaihe, meidän on otettava auttaminen asiaksemme. Meidän on toimittava ihmisoikeusloukkauksia koskevien tapausten lisäksi myös tutkimalla mahdollisuuksia, joilla voitaisiin parantaa olosuhteita, joissa venezuelalaiset elävät, puuttumatta suoraan valtion sisäisiin asioihin. Tehtävä edellyttää diplomaattisia taitoja ja herkkyyttä. Toivon, että Euroopan unioni onnistuu tehtävässä.

Martin Kastler (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, olen melko yllättynyt siitä, että Euroopan kansanpuolue (kristillisdemokraatit) on tässä parlamentissa syytettynä tämän aiheen tunkemisesta esityslistalle. Aihe on toki ajankohtainen, mutta suurin osa tämän parlamentin vasemmistosta tuskin pitää siitä. He tuskin muodostavat parlamentin enemmistöä. Minun täytyi vain kysyä tämä kysymys. Kuten kaikilla muillakin ryhmillä, ryhmälläni on täysi oikeus nostaa tämä kysymys esiin. Vaikka Hugo Chávez, joka on nyt vallassa, voi olla teidän tai puheenjohtajavaltio Espanjan kaveri, meidän on kuitenkin kysyttävä, mihin toimiin asiassa ryhdytään.

Olen hämmästynyt siitä, että Chávezin kaltainen henkilö voi sanoa jotain sellaista kuin ”Twitter on terrorijärjestelmä”. Olen pahoillani, mutta jokainen joka nykypäivänä kuvailee Twitteriä terrorijärjestelmäksi elää toisessa maailmassa, kivikaudella. Sanon teille tämänkin: me, PPE-ryhmä, emme anna pelotella itseämme tällä syytöksellä. Tuomitsemme ihmisoikeusloukkaukset kaikkialla. Tuomitsemme henkilökohtaisesti ihmisoikeusloukkaukset, jotka liittyvät lehdistönvapauteen. Siitä voin vain sanoa, että venezuelalaisia toimittajia pidetään talutusnuorassa ja valvotaan ja että tuomarit heitetään vankilaan, jos he vapauttavat jonkun, joka on pidätetty väärin perustein. Eurooppalaisina meillä täytyy olla rohkeutta puhua ääneen tällaisia käytäntöjä vastaan.

En hyväksy Véronique De Keyserin ja muiden parlamentin jäsenten PPE-ryhmään kohdistamaa syytöstä. Kuten kaikilla muillakin, meillä on täysi oikeus ottaa keskustelun aiheeksi ihmisoikeuksien ja vapauksien loukkaukset, tapahtuivat ne Euroopassa tai missä tahansa muualla maailmassa.

Marietje Schaake (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, Venezuelan hallitus on epäoikeudenmukaisesti yrittänyt rajoittaa ilmaisunvapautta sekä tiedotusvälineiden ja internetin moniarvoisuutta. Nämä epätoivoiset yritykset sensuroida tiedotusta ja ilmaisua muistuttavat minua Mahmoud Ahmadinejadin käytöksestä. Itse asiassa presidentti Hugo Chávez kutsuu Mahmoud Ahmadinejadia ystäväkseen – ja kun on tällaisia ystäviä, kuka tarvitsee vihollisia.

Kuitenkin se, että Chávez pitää Twitteriä ja tekstiviestejä terroritekoina, osoittaa, että hän pitää vihollisinaan ihmisiä ja heidän vapaita ajatuksiaan sekä oppositiota. Minun on tunnustettava, että käytän Twitteriä ja tekstiviestejä, mutta Euroopassa me onneksi pidämme ilmaisunvapautta, myös internetiä, kaikille kuuluvana perusoikeutena. Digitaalisten ilmaisukanavien, tiedotuksen ja ajatusten vaihdon rajoittaminen todistaa sen, että Venezuelan hallitus pelkää kansalaisiaan ja heidän tahtoaan lopettaa sorto ja väkivalta.

Kansalaisten onnistunut mobilisointi voidaan nähdä Oscar Moralesin esimerkistä. Hän perusti Facebook-ryhmän ”Miljoona ääntä FARC:tä vastaan” toiveenaan koota verkossa yhteen miljoona ihmistä. Hän sai nopeasti kokoon 12 miljoonaa ihmistä osoittamaan mieltään kaduilla kaikkialla maailmassa ja vetoamaan, että FARC lopettaa väkivallan. Kyseistä liikettä ruokkivat ihmiset, jotka käyttävät välineenään tekniikkaa. Kyseisen välineen käytön rajoittaminen on epäoikeudenmukaista mutta se osoittautuu myös tehottomaksi.

Charles Tannock (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, lehdistönvapaus ja vapaa demokraattinen hallinto ovat EU:n perusta. Hugo Chávezille, Venezuelan näennäiselle diktaattorille, ne ovat vain esteitä hänen tiellään absoluuttiseen valtaan. Hän on kansankiihottaja, ei demokraatti, ja hän on raunioittanut Venezuelan talouden.

Kuitenkin tässä parlamentissa on runsaasti Chávezin puolestapuhujia, kuten Joe Higgins: ehkä siksi, että Chávez heijastaa heidän katkeraa Yhdysvaltain vastaisuuttaan ja heidän vastenmielisyyttään naapurimaan Kolumbian presidentin Uriben menestystä kohtaan. On valitettavaa, että muut vasemmiston poliittiset ryhmät kieltäytyvät liittymästä meihin parlamentin poliittiseen valtavirtaan tuomitsemaan Chávezin hallinnon entistä mielivaltaisempia ja vakavampia perusvapauksien loukkauksia. Hänen reaktionsa televisioasemaan, joka arvosteli hänen hallintoaan, oli yksinkertaisesti lopettaa sen lähetykset.

Se muistuttaa minua vastaavasta tilanteesta Kiinan kansantasavallassa, missä kommunistihallinto yritti estää eurooppalaista yritystä lähettämästä kommunismin vastaisia television-ohjelmia. Chávez on siksi – häpeämättömästi – asettunut Kiinan autoritaaristen, kovan linjan hallitsijoiden rinnalle. Hänen läheisimpiä ystäviään kansainvälisesti ovat diktaattorit Castro, Lukashenko ja Ahmadinejad, mikä puhuu selvää kieltä.

Ryhmäni, ECR, tukee Venezuelan kansaa sen pyrkimyksissä tuoda maahan aito demokratia.

Laima Liucija Andrikiene (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, Venezuelan demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskeva tilanne heikkenee jatkuvasti, ja meidän on tunnustettava se. Meitä pitäisi tänään muistuttaa myös siitä, että eri ihmisoikeusjärjestöt ovat tunnustaneet Venezuelan valtioksi, jossa on huonoin lehdistönvapaustilanne Latinalaisessa Amerikassa.

Everstiluutnantti Chávez on epäonnistunut monessa suhteessa Venezuelan hallitsemisessa, mutta on säilynyt vallassa vain sortamalla oppositiota, hallitsemalla tiedotusvälineitä ja manipuloimalla vaaliprosessia. Haluan vastata joillekin kollegoille, jotka ovat jo puhuneet täällä parlamentissa ennen minua, ja sanoa, että velvollisuutemme ja tehtävämme on tukea Venezuelan kansaa, johon sen presidentti kohdistaa sortoa, ihmisoikeusrikkomuksia ja pidätyksiä.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Minun mielestäni Hugo Chávez on omaksunut pahimmat mahdolliset totalitaarisen sosialismin piirteet viime vuosisadalta. En tarkoita hänen asennettaan ulkomaisia investointeja kohtaan, mikä sekin on tietysti tärkeä asia, niin kauan kuin se on täysin sattumanvaraista. Tarkoitan kuitenkin hänen asennettaan lehdistönvapauteen ja moniarvoisuuteen, koska Hugo Chávez yrittää jäljitellä moniarvoisuutta yksinkertaisesti sulkemalla radioasemia, jotka kieltäytyvät lähettämästä hänen pitkiä puheitaan, ja perustamalla julkisia radioasemia teeskennelläkseen moniarvoisuutta. Moniarvoisuuden jäljittely ei ole sama asia kuin moniarvoisuuden hyväksyminen, koska demokratia ei voi toimia moniarvoisuuden irvikuvan perusteella.

Chávezia lähellä olevia ihmisiä on jo nimitetty virkoihin. Hän on diktaattori, koska hän vihaa moniarvoisuutta. Siksi katson, että sosialistien ei pitäisi puolustaa häntä. Yksi äskettäisten mielenosoitusten uhreista oli itse asiassa sosialistinen opiskelija.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Arvoisa puhemies, haluan vahvistaa näkemyksen, jonka Véronique De Keyser esitti täällä ryhmäni puolesta. On selvää, ettei tiedotusvälineiden vapauksien loukkauksia voida hyväksyä. Näemme todellakin häiritseviä tapahtumia Venezuelassa. Katson kuitenkin, että meidän pitäisi olla erittäin varovaisia muodostaessamme yksiselitteisiä, ehdottomia ja lopullisia arvioita. Mielestäni meidän pitäisi vastata peruskysymykseen: asemat jotka suljettiin – suljettiinko ne poliittisista syistä vai suljettiinko jotkut niistä sen takia, etteivät ne itse asiassa täyttäneet oikeudellisia vaatimuksia? Mielestäni vastaus tähän ja sen ymmärtäminen, mikä on pelkkää politiikkaa ja mikä on oikeudellinen tosiasia, olisi erittäin merkittävää tämän parlamentin kannalle.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Arvoisa puhemies, on aika hämmäntävää, että joidenkin kollegoiden mielestä täällä ei sopisi puhua yhdestä maailman korruptoituneimmista maista. Presidentti Hugo Chávezin vastustajia istuu edelleen vankilassa selkeästi poliittisin syin tuomittuna. Eikö se, että puolustaa tätä, merkitse noloa oman ideologiansa nolaamista?

Venezuelalaiset kärsivät myös täysin tarpeettomista sähkö- ja vesikatkoista Latinalaisen Amerikan energiarikkaimmassa maassa. Radio- ja televisiokanavien sulkeminen ja opiskelijoiden mielenosoitusten väkivaltainen tukahduttaminen kertovat totalitaarisesta hallinnosta. Miksi emme siis reagoisi? Siinä missä median tulee toimia lakia kunnioittaen, eri medioiden sulkemisen on oltava viimeinen ratkaisu, ja se on tehtävä vasta sen jälkeen, kun kaikki oikeusprosessin keinot on käytetty. Syytetylle on myös annettava mahdollisuus puolustautua ja valittaa syytöksestä.

Mikäli Venezuelan hallitus on sitoutunut oikeusvaltioperiaatteeseen ja ihmisoikeuksiin, sen täytyy suojella ja kunnioittaa ilmaisuvapautta ja ymmärtää illoita siitä tärkeästä panoksesta, minkä kritiikki ja avoimuus antavat oikeusvaltiolle.

Gabriel Mato Adrover (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, vaikka kyse onkin osalle ihmisistä vain hallinnollisesta asiasta, toisille kyse on paljon enemmän. Puhumme vapaudesta.

Tiedän, että joidenkin mielestä vapautta on puolustettava tietyillä tavoilla ja tietyissä paikoissa. Tiedän kuitenkin, että joillekin ihmisille todellinen vapaus, heidän oma vapautensa, tulee tietyiltä diktaattoreilta, joita he puolustavat ja joissain tapauksissa jopa kannustavat, toisin kuin meidän kaltaistemme ihmisten vapaus. Me puolustamme vapautta täysin ja uskomme vapaisiin tiedotusvälineisiin ja siihen, että maata ei voida ottaa hallintaan määräyksellä. Teidän pitäisi kysyä asiaa tuhansilta ihmisiltä Kanariansaarilla, jotka ovat joutuneet tähän tilanteeseen Venezuelassa.

Puhumme oikeuksista, moniarvoisuudesta ja vapaudesta. Valitettavasti jotkut eivät vielä usko sitä.

Viviane Reding, *komission varapuheenjohtaja.* – (EN) Arvoisa puhemies, komissio panee merkille Euroopan parlamentin päätöslauselmaesityksen Venezuelan tilanteesta. Voitte olla varmoja siitä, että komissio seuraa tilannetta erittäin tarkasti.

Tässä suhteessa EU on pannut huolestuneena merkille tiedotusvälineiden jatkuvat lakkautukset, mukaan luettuna RCTV International. Ymmärrämme, että asiassa on kyse muustakin kuin vain oikeudellisista vaatimuksista, ja sitä on tarkasteltava Venezuelan ilmaisunvapautta koskevan kysymyksen yhteydessä. Asia on aiheuttanut syytä huoleen, ja sille on annettu kansainvälisesti paljon näkyvyyttä viime kuukausina.

Esimerkiksi marraskuussa 2009 Yhdistyneiden Kansakuntien ihmisoikeusneuvoston erityisraporttoja väitti, että Venezuelassa mediarikoksia vastaan ehdotettu laki – siteeraan raporttia – ”sisältäisi vakavia mielipiteen ja ilmaisun vapauden loukkauksia ja rajoittaisi lehdistönvapautta kyseisessä valtiossa, jos se hyväksyttäisiin nykyisessä muodossa”. Erikoisraporttoja kehotti Venezuelaa myös noudattamaan täysimääräisesti kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevaa kansainvälistä yleissopimusta, jonka Venezuela on allekirjoittanut ja jossa taataan mielipiteen ja ilmaisun vapaus.

Saatatte muistaa senkin, että vuonna 2009 Euroopan unioni antoi julistuksen kyseisistä ongelmista, koska meille ilmaisunvapaus ja vapaa tiedonsaanti ovat asioita, jotka ovat osa Venezuelan viranomaisten kanssa käytävää vuoropuhelua. Pahoittelemme syvästi sitä, että kaksi mielenosoittajaa kuoli ja useita henkilöitä loukkaantui. Loukkaantuneiden joukossa oli turvallisuusjoukkojen jäseniä ja mielenosoittajia. Yhdymme Amerikan valtioiden ihmisoikeustoimikunnan arvioon. Se on ilmaissut syvän huolensa vakavista väkivallanteoista, joita tapahtui mielenosoituksissa Chávezin hallituksen puolesta ja sitä vastaan ja jotka ovat pakottaneet Venezuelan hallituksen valvomaan mielenosoituksia – siteeraan arviota – ”kunnioittaen ihmisoikeuksia Amerikan valtioiden ihmisoikeustoimikunnan normien mukaisesti”.

Seuraamme huolestuneena tarkasti suuntausta poliittiseen radikalisoitumiseen. Syyskuun vaaleja pidetään laajalti virstanpylväänä valtion tulevaisuudelle. Tässä suhteessa EU korostaa sen merkitystä, että vaalit pidetään rauhallisessa, avoimessa ja täysin demokraattisessa ympäristössä.

Vuoropuhelussa, jota EU käy Venezuelan viranomaisten kanssa, olemme aina korostaneet sitä, että on noudatettava kansainvälisiä velvollisuuksia ja ihmisoikeuksia koskevia sitoumuksia, mukaan luettuna ilmaisunvapaus ja lehdistönvapaus demokratian ja oikeusvaltion kulmakivinä. Kuten tiedätte kyseinen periaate on kirjattu EU:n perusoikeuskirjaan, joka on nyt osa perussopimuksiamme. Sillä korostetaan erityisesti ilmaisunvapautta ja tiedotusvälineiden moniarvoisuuden kunnioittamista Euroopassa ja myös ulkosuhteissamme.

Euroopan unioni tukee kansalaisjärjestöjen toimintaa demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevalla eurooppalaisella rahoitusvälineellä tällä erityisellä alalla. Olemme jatkuvasti tukeneet myös kaikkia aloitteita, joilla pyritään edistämään suvaitsevaisuutta, vuoropuhelua ja keskinäistä ymmärrystä.

Komission nimissä vakuutan Euroopan parlamentille, että me seuraamme edelleen tiiviisti Venezuelan tapahtumia. Sitouksemme tukea ja vahvistaa demokratiaa sekä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojelua ja edistämistä näkyy yhteistyöpolitiikassamme ja suhteessamme Venezuelaan tulevaisuudessa niin kuin se näkyi menneisyydessäkin.

María Muñoz De Urquiza (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, jos ”catch the eye”-menettelyn halutaan toimivan tehokkaasti, puhemiehen pitäisi katsoa saliin nähdäkseen kuka pyytää puheenvuoroa. Olen tehnyt niin erittäin näkyvästi puhuakseni Venezuelaan koskevassa keskustelussa ”catch the eye”-menettelyllä. Teidän tai yksikkönne pitäisi hakea katseellaan niitä, jotka haluavat puheenvuoron.

Puhemies. – (DE) María Muñiz De Urquiza, en pysty katsomaan kaikkiin suuntiin yhtä aikaa. Ympärilläni on erittäin tarkkaavaisia ihmisiä. Joka tapauksessa kun annoin puheenvuoron viimeiselle parlamentin jäsenelle, sanoin myös, että ”viimeisenä puhuu Mato Adrover”. Jos halusitte protestoida, teidän olisi pitänyt tehdä se silloin.

Keskustelu on päättynyt. Äänestys toimitetaan keskustelujen jälkeen.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Monica Luisa Macovei (PPE), kirjallinen. – (EN) Kannatan päätöslauselmaa, koska olen huolestunut Venezuelan hallituksen toteuttamista epädemokraattisista toimista sekä erityisesti niistä, joilla rajoitetaan lehdistön, ilmaisun ja kokoontumisen vapautta, sekä laajalle levinneestä korruptiosta, jonka Venezuelan kansa on havainnut. Tiedotusvälineiden ja erilaisten mielipiteiden rajoittaminen on tyypillistä totalitaarisille hallituksille. Kuten ihmisoikeusryhmät kertoivat, tammikuussa 2010 Chávezin hallitus uhkasi ryhtyä toimiin niitä kaapeliverkkoja vastaan, joiden kanavat eivät noudattaneet hallituksen vaatimusta keskeyttää normaali lähetys presidentin puheen välittämiseksi. Sen seurauksena Venezuelan kaapeliverkot lopettivat seitsemän kanavan lähetykset. Vuonna 2009 Chávez pakotti asemat lähettämään suorana lähetyksenä 141 puhetta, mukaan luettuna yksi puhe, joka kesti 7 tuntia ja 34 minuuttia. Korruption osalta hallituksen olisi pantava täytäntöön täysimääräisesti ja tehokkaasti korruption vastainen Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimus ja muut asiaankuuluvat välineet ja otettava vakavasti venezuelalaisten huolet korruptiosta – merkki hyvästä hallintotavasta missä tahansa valtiossa.

10.2. Madagaskar

Puhemies. – (DE) Esityslistalla on seuraavana keskustelu kuudesta Madagaskaria koskevasta päätöslauselmaesityksestä⁽²⁾.

Raül Romeva i Rueda, laatiija. – (EN) Arvoisa puhemies, tästä asiasta on ehdottomasti tehtävä päätös. Siitä on käytävä syvälinen keskustelu. Madagaskar on ajautunut poliittiseen kriisiin, minkä vuoksi meidän on vastattava sen tarpeisiin.

Maan nykyinen presidentti Rajoelina ja entinen presidentti Ravalomanana neuvottelivat Afrikan unionin valvonnassa sopimuksen vallan jakamisesta.

Maputon sopimus ja Addis Abeban lisäasiakirja ovat ainoa poliittinen ja demokraattinen väline kriisin ratkaisemiseen. Tätä ei pidä unohtaa. Maputon sopimuksen mukaan valtaan tulee kansallisen yhtenäisyyden hallitus 15 kuukauden siirtymäajalla.

On myös syytä muistuttaa, että maassa on huolestuttavia paikallisia ongelmia. Hallitus on nimittäin antanut asetuksen, jossa sallitaan käsittelemättömien ja uhanalaisten puiden vienti, mikä uhkaa maan biologista monimuotoisuutta. Tästä saattaa aiheutua vastaisuudessa runsaasti ongelmia, sillä kyseiset puulajit saattavat kuolla sukupuuttoon.

Komissiota ja jäsenvaltioita onkin muistutettava siitä, että vaalitarkkailuvaltuuskunnan lähettäminen Madagaskariin saattaisi olla virhe. Pyydämme, että maahan ei vallitsevissa olosuhteissa lähetettäisi valtuuskuntaa tarkkailemaan nykyisen hallituksen maaliskuussa järjestämiä vaaleja, koska vaaleilla kierretään Maputon sopimusta. Toistan, että näissä olosuhteissa, yhteisymmärryksemme pohjalta ja Maputon sopimuksen nojalla meidän ei pitäisi lähettää näihin vaaleihin vaalitarkkailuvaltuuskuntaa.

Maassa on kunnioitettava ihmisoikeuksia, demokratian periaatteita ja oikeusvaltioperiaatetta. Kun nämä ehdot täyttyvät, asiasta voidaan keskustella, mutta nykytilanteessa vaalitarkkailuvaltuuskunnan lähettäminen olisi mielestäni virhe.

Renate Weber, laatiija. – (RO) Arvoisa puhemies, Madagaskarissa on Afrikan unionin ja YK:n toimenpiteistä huolimatta edelleen rauhatonta. Presidentti Rajoelina kieltäytyy jakamasta valtaa ja raivaa tieltään kaikki häntä vastustavat. Hiljattain hän vahvisti aikovansa järjestää parlamenttivaalit ottamatta huomioon Maputon ja Addis Abeban sopimuksissa päätettyä aikataulua.

⁽²⁾ Ks. pöytäkirja.

Ei ole liioiteltua sanoa, että Andry Rajoelinan perustuslain vastainen hallinto on ottanut haltuunsa kolme ministeriötä ja tekee parhaansa vallatakseen myös tiedotusvälineet.

Madagaskarin kannalta on valitettavaa, että edellisen presidentin hallinnon aikaiset ihmisoikeusloukkaukset ovat jatkuneet Andry Rajoelinan julistauduttua siirtymäajan hallinnon johtajaksi. Hänen johtamansa turvallisuusjoukot ovat usein hajottaneet väkivalloin opposition mielenosoitukset, ja yhteenotoissa on kuollut ja loukkaantunut ihmisiä.

Amnesty International kertoi 4. helmikuuta 2010 päivätyssä raportissaan, että parlamentin jäseniä, senaattoreita, asianajajia, oppositiojohtajia ja toimittajia on pidätetty ja vangittu mielivaltaisesti ja laittomasti ja että joitakin heistä on pahoinpidelty pidätettynä ollessaan. Viranomaiset eivät ole puuttuneet asiaan millään tavoin.

Valitettavasti on jälleen kerran todettava, että väkivalloin valtaan nousevat myös hallitsevat väkivalloin.

Véronique De Keyser, laatiija. – (FR) Arvoisa puhemies, tästä päätöslauselmaesityksestä vallitsee yksimielisyys. Andry Rajoelinan johtama laiton siirtymäajan hallinto on syöksemässä Madagaskarin kaaokseen. Se on valmistautunut voittamaan leikiten tulevat vaalit, jotka se aikoo järjestää maaliskuussa 2010 kaikkea muuta kuin demokraattisen prosessin päätteeksi ja jotka pidetään Maputon ja Addis Abeban sopimuksissa sovitun aikataulun ulkopuolella.

Kyseenalaisten politiikkojen laittomat nimitykset, laajat ihmisoikeusloukkaukset sekä parlamentin jäsenten, uskonnollisten johtajien ja siviilien ahdistelu ja mielivaltaiset pidätykset ovat närkästyttäneet kansainvälistä yhteisöä ja saaneet sen asettamaan maalle pakotteita. Madagaskarin jäsenyydet eteläisen Afrikan kehitysyhteisössä ja Afrikan unionissa on jäädytetty. Yhdysvallat eivät enää myönnä sille AGOAn (African Growth and Opportunity Act) mukaisia etuja. Kansainvälinen valuuttarahasto on vähentänyt Madagaskarille myönnettäviä varoja 50 prosenttia, YK tarkastelee maan tilannetta 15. helmikuuta ja Euroopan unioni on ymmärtääkseni lakannut maksamasta kehitysapua, mutta säilyttänyt humanitaarisen avun.

Tilanne on siis traaginen ja katastrofaalinen niille, jotka elävät alle dollarilla päivässä. Olemme erittäin huolissamme tilanteesta, ja yhteinen hätäpäätöslauselmaesityksemme on osoitus huolestamme. Tuemme Mosambikin tasavallan entisen presidentin Joaquim Chissanon ponnisteluja välittäjänä ja kehotamme Madagaskarin neljää poliittista ryhmittymää palaamaan neuvottelupöytään. Muuta ratkaisua ei ole. Kehotamme myös Afrikan unionia ja eteläisen Afrikan kehitysyhteisöä aloittamaan jälleen yhteydenpidon Madagaskarin kanssa, jotta siirtymävaihe saataisiin asianmukaisesti päätökseen. Lisäksi kehotamme komissiota raportoimaan meille Madagaskarin kanssa käytävistä neuvotteluista Cotonoun sopimuksen 96 artiklan mukaisesti.

Bernd Posselt, laatiija. – (DE) Arvoisa puhemies, eräissä maailman pääkaupungeista vallitsee huoli siitä, että päätöslauselmaesityksemme saattaisi pahentaa tilannetta Madagaskarissa. Tarkoituksemme on kuitenkin saada alueella aikaan rauha. Tarkoitin tällä erityisesti 14 ja 15 artiklaa, joilla pyritään selkeästi vuoropuheluun.

Afrikan unionia, Euroopan unionia, YK:ta, maan naapurivaltioita, kontaktiryhmää sekä Ranskaa on pyydetty varmistamaan, että Madagaskarin (vähintään) neljä poliittista liikettä löytäisivät yhteisen sävelen, että Madagaskarista ei tulisi toimintakyvytöntä valtiota, että maa pääsisi pois katastrofikirussiltaan ja että ongelmiin löydetäisiin rauhanomainen neuvotteluratkaisu. Tämä on kuitenkin mahdollista vain, jos kukaan ei yritä tehdä maasta diktatuuria, kukaan ei vetäydy rauhanprosessista ja kaikki osapuolet palaavat neuvottelupöytään. Muuten tällä kauniilla mutta kaltoin kohdellulla maalla ei ole tulevaisuutta.

Marie-Christine Vergiat, laatiija. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, Madagaskarin tapahtumat toistuvat juuri nyt eri puolilla maailmaa lukuisissa muissakin maissa, joita kohtaan Euroopan unioni on osoittanut poliittista voimattomuutta. Tämä koskee erityisesti Afrikkaa.

Nyt kun on kulunut vuosi Andry Rajoelinan laittomasta valtaannoususta, suuri Madagaskarin saarivaltio ajautuu yhä syvemmälle yhteiskunnalliseen, taloudelliseen ja rahoituskelliseen kriisiin, joka tulee sen kansalle todella huonoon aikaan.

Madagaskarista on tullut eräs maailman köyhimmistä maista, ja suurin osa sen asukkaista joutuu tulemaan toimeen alle dollarilla päivässä. Ihmisoikeusloukkaukset yleistyvät jatkuvasti. Uskonnollisia johtajia, parlamentin jäseniä, toimittajia ja kansalaisyhteiskunnan johtajia uhkaillaan, ahdistellaan, pidätetään ja vangitaan.

Kansainvälinen yhteisö ei ole kuitenkaan juuri vaivautunut auttamaan. Se ei ole myöntänyt, että kyseessä on vallankaappaus ja että Andry Rajoelinan nimeämä hallitus on itse asiassa sotilashallinto.

Madagaskar on toistaiseksi erotettu Afrikan unionista ja eteläisen Afrikan kehitysyhteisöstä. Muun muassa YK ja EU ovat laatineet 2. helmikuuta 2009 alkaen useita sovintoehdotuksia, joiden pohjalta syntyivät Maputon ja Addis Abeban sopimukset. Marraskuun 2009 jälkeen sopimukset ovat jumiutuneet osapuolten erimielisyyksien vuoksi ja muutamien osapuolten kieltäytyttyä osallistumasta niiden täytäntöönpanoon.

Euroopan yhtyneen vasemmiston konfедераatioryhmän / Pohjoismaiden vihreän vasemmiston mielestä on aika päästää madagaskarilaisten ääni kuuluviin ja korkea aika kunnioittaa demokratian periaatteita.

Hallinnon päällikkö Andry Rajoelina haluaa järjestää vaalinsa yksipuolisesti madagaskarilaisia kuulematta ja edellä mainittuja sopimuksia uhmaten. Hän ilmoitti alun perin pitävänsä niin kutsutut demokraattiset vaalinsa maaliskuussa 2010, mutta nyt ajankohta näyttäisi sijoittuvan jonnekin maaliskuun lopun ja vuoden 2010 lopun välille.

Haluamme siksi humanitaarista apua lisättävän, oikeuskäsittelyjä käynnistettävän ja Euroopan unionin tekävän kaikkensa varmistaakseen, että kansalaisyhteiskunta otetaan mukaan prosessin kaikkiin vaiheisiin.

Charles Tannock, laatiija. – Arvoisa puhemies, mikäli Afrikan unioni tavoittelee edes osapuilleen samantapaista arvovaltaa ja kunnioitusta, joita EU nauttii kansainvälisissä asioissa, Madagaskar on ehdottomasti tapaus, jossa AU:n on toimittava päättäväisesti. Sen sijaan olemme saaneet presidentti Marc Ravalomananan syrjäyttämisen jälkeen todistaa tyypillistä epäröintiä ja vaisua diplomatiaa. Tapauksesta tulee surullisesti mieleen Zimbabwen tilanne. Afrikan unionin on aika hyväksyä vastuunsa Madagaskarista, jossa poliittiset jännitteet ja kaaos ovat kuuluneet jo hyvän aikaa arkeen. Mikäli Afrikan unioni ei saa sotkua selvitettyä, herää kysymys, miksi EU:n sitten pitäisi yrittää sitä.

Meidän on kuitenkin pysyttävä yhteydessä Madagaskariin, jotta maa pääsisi palaamaan demokraattiseen hallintoon ja jotta sovitteluprosessi edistyisi. On tärkeää, että ihmisoikeuksia rikkoneet poliitikot ja sotilasvirkamiehet tuodaan oikeuden eteen. Andry Rajoelinan laitonta hallintoa vastaan suunnatut seuraamukset ovat tehokas tapa rangaista levottomuuksien aiheuttajia vahingoittamatta madagaskarilaisten enemmistöä, joka on varmasti kurkkuaan myöten täynnä kauniissa maassaan vallitsevia jännitteitä ja satunnaista väkivaltaa.

Cristian Dan Preda, PPE-ryhmän puolesta. – (RO) Kuten jo todettiin, epävarmuus ja poliittinen epävakaus ovat jatkuneet Madagaskarissa jo toista vuotta. Vaikka neuvotteluprosessissa on välillä nähty toivon pilkahduksia, Andry Rajoelinan toimet ovat pelkästään hankaloittaneet neuvotteluja ja vaikeuttaneet järjestyksen palauttamista.

Tarkoitan tällä Maputon sopimuksen mukaisesti nimitetyn pääministerin erottamista, vetäytymistä poliittisten ryhmittymien neuvotteluprosessista sekä hiljattaista päätöstä järjestää hätäisesti vaalit ottamatta huomioon aiempia sopimuksia.

Ilmeisesti tarkoituksena on luoda vaikutelma lainmukaisesta toiminnasta ja saada oikeutus hallinnolle, joka on noussut valtaan vallankaappauksen seurauksena, mitä Rajoelinan ei käy kieltäminen. On ilmeistä, että ainoa tapa varmistaa järjestyksen palauttaminen on panna Maputon ja Addis Abeban sopimukset täysimääräisesti täytäntöön.

Martin Kastler (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, haluaisin muistuttaa, että esillä on kaikkien ryhmien yhteinen päätöslauselmaesitys. Näin pitääkin olla, sillä kyseessä on tärkeä asia. Edellisestä puhujasta poiketen meidän on mielestäni varmistettava, että emme ainoastaan tue ilmaisun- ja lehdistönvapautta vaan myös aktiivisesti vaadimme niitä, sillä kyse on siitä, miltä maan tulevaisuus näyttää toivottavasti rauhanomaisten vaalien jälkeen. Meidän on eurooppalaisina varmistettava kattava lehdistönvapaus tarjoten maalle kaikki siihen tarvittava taloudellinen tuki. Meidän on myös ponnisteltava maan tukemiseksi taloudellisin keinoin ja tehtävä yhteistyötä voimassa olevien sopimusten puitteissa.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Arvoisa puhemies, on sietämätöntä seurata Madagaskarin tilannetta, jossa valtaa pitää sen väkivalloin ottanut ja samoin raaoiin keinoin maatansa hallitseva henkilö, jonka asemaa kansainvälinen yhteisö ei ole tunnustanut. Siksi käytän sanaa henkilö, en presidentti.

Suurin osa Madagaskarin väestöstä elää köyhyysrajan alapuolella, 7 000 lasta kärsii vakavasta aliravitsemuksesta ja tilanne vain pahenee poliittisen kriisin myötä. Siksi on tärkeää, että nostamme yhdessä muun kansainvälisen yhteisön kanssa Madagaskarille suunnatun humanitaarisen avun määrää.

Myös poliittisten murhien selvittäminen ja tutkiminen on välttämätöntä, ja se on jätettävä itsenäiselle ja puolueettomalle taholle. Sitä ilman on vaikeaa rakentaa luottamusta ja ottaa askelia demokratiaa kohden.

On ensisijaista, että Madagaskarin neljä poliittista ryhmittymää istuvat neuvottelupöydän ääreen sopimaan toimista demokraattisten vaalien mahdollistamiseksi tänä vuonna ja että Madagaskar ei tee luonnonvaroja koskevia sopimuksia ennen kuin siellä on hallitus, jolle kansa on antanut mandaatin.

Michael Gahler (PPE). - (DE) Arvoisa puhemies, on hyvä huomata, että Euroopan unioni ei ole yksin huolissaan siitä, noudattaako Madagaskar Cotonoun sopimuksen 96 artiklaa, vaan myös Afrikan unioni ja alueellinen järjestö SADC ovat ilmaisseet paheksuvansa jälleen uutta vallankaappausta Afrikassa. Afrikan unionille ja aluejärjestöille on suhteellisen uutta tehdä tällaisia päätöksiä ja vieläpä panna ne täytäntöön ja ryhtyä toimiin.

Toivon, että kansainvälisen kontaktiryhmän viikon päästä eli 18. helmikuuta Addis Abebassa pidettävässä tapaamisessa kaikki osapuolet tekevät tehtävänsä ja huolehtivat vastuualueistaan sekä varmistavat, että Maputossa sovitut asiat pannaan täytäntöön. Osoitan tämän vetoomukseni kaikille osapuolille.

Viviane Reding, *komission varapuheenjohtaja.* - (FR) Arvoisa puhemies, haluan heti aluksi korostaa, että olemme hyvin huolissamme Maputon sopimuksen täytäntöönpanon estävistä seikoista.

Aina kriisin syntymisestä ja Madagaskarin kanssa Cotonoun sopimuksen 96 artiklan nojalla käytävien neuvottelujen käynnistymisestä alkaen komissio on tukenut aktiivisesti kansainvälisen yhteisön välitysponnisteluja, joissa on saavutettu huomattavaa edistystä mutta jotka eivät valitettavasti ole kuitenkaan johtaneet tehokkaaseen muutosprosessiin. On erittäin huolestuttavaa, että edistyksen sijaan havaittavissa on ennemminkin taantumista, ja olemassa on suuri riski päätyä takaisin maaliskuun 2009 aloituspisteeseen.

Lienette samaa mieltä siitä, että tämän seurauksena poliittinen ja ihmisoikeustilanne saattavat huonontua ja madagaskarilaisten keskuudessa voi syntyä yhteenottoja. Olemme toistuvasti ja selkeästi korostaneet torjuvamme yksipuoliset kehitykset, jotka johtavat hätäisesti järjestettyihin vaaleihin, joilla kriisiin ei saada kestävää ratkaisua.

Vastaan siksi arvoisan parlamentin jäsenen kysymykseen, että emme ole valmiita tukemaan sellaista prosessia poliittisesti emmekä taloudellisesti.

Afrikan unionin komission puheenjohtajan hiljattain tekemä aloite on viimeinen toivomme. Olemme valmiit arvioimaan yhdessä kansainvälisen yhteisön kanssa kansainvälisen kontaktiryhmän puitteissa madagaskarilaisten liikkeiden vastauksia ja tilanteesta riippuen esittelemään neuvostolle päätösehdotuksia Cotonoun sopimuksen 96 artiklan mukaisesti.

Mikäli päätös on kielteinen, sillä ei saisi olla vaikutusta suoraan väestöön vaikuttaviin hankkeisiin, ja meidän olisi jatkettava ja tarvittaessa lisättävä humanitaarista apua heikossa asemassa oleville väestönsille.

Arvoisa puhemies, vakuutan, että komissio ponnistelee ututterasti, kärsivällisesti ja sinnikkäästi sovinnollisen ratkaisun löytämiseksi kriisiin.

Puhemies. - (DE) Keskustelu on päättynyt. Äänestys toimitetaan keskustelujen jälkeen.

10.3. Burma

Puhemies. - (DE) Esityslistalla on seuraavana keskustelu kuudesta Burmaa koskevasta päätöslauselmaesityksestä⁽³⁾.

Véronique De Keyser, *laatija.* - (FR) Arvoisa puhemies, Burman tilanne on huonontunut entisestään. Onko tarpeen muistuttaa Burman hallituksen kansalaisiinsa kohdistamista väärinkäytöksistä, Saharov-palkitun Aung San Suu Kyin loputtomasta vankeudesta sekä hänen sulkemisestaan väärin perustein tulevista vaaleista?

Burman hallitus on luvannut seitsemässä vaiheessa toteutettavan demokraattisen siirtymävaiheen, joka päättyy vaaleihin. Mikäli vaalit kuitenkin pidetään armeijan laatiman perustuslain nojalla, mikä on todennäköistä, niillä ainoastaan oikeutetaan viisi vuosikymmentä vallassa ollut sotilashallinto ja annetaan armeijalle 25 prosenttia parlamentin paikoista. Vaadimme kansainvälistä yhteisöä Kiina, Intia ja Venäjä

⁽³⁾ Ks. pöytäkirja.

mukaan lukien painostamaan edelleen yhdessä Burman hallitusta lopettamaan vakavat ihmisoikeusloukkaukset maassa ja estämään demokraattisen siirtymävaiheen muuttuminen poliittiseksi farssiksi.

Filip Kaczmarek, laatiija. – (PL) Arvoisa puhemies, ilmoitus siitä, että missä tahansa maassa pidetään vaalit ensimmäistä kertaa 20 vuoteen, yleensä täyttää meidät optimismilla. Se antaa toivoa muutoksesta ja demokratisoitumisesta. Todennäköisesti vain harva meistä tai Burman kansalaisista valitettavasti uskoo, että kuluvan vuoden lopussa pidettävät vaalit olisivat demokraattiset ja rehelliset tai että niillä saataisiin aikaan todellinen muutos. Burman hallinto on ongelma, jonka kanssa olemme painineet jo vuosia. Tuomitsemme päätöslauselmassamme ihmisoikeus- ja kansalaisvapausrikkomukset, jotka ovat Burmassa arkipäivää. Emme edelleenkään osaa sanoa burmalaisille, miten hallinnon häikäilemätön toiminta saataisiin loppumaan. Mielestäni tuloksia saadaan aikaan vain yhteisillä toimilla. Kenen sitten pitäisi ryhtyä näihin yhteisiin toimiin? Naapurimaiden? Maiden, jotka käyvät hallinnon kanssa kauppaa rahoittaen epäsuorasti sen toimintaa, toisin sanoen Venäjän ja Kiinan? Tarkoitan tietenkin Euroopan unionia, Yhdysvaltoja ja YK:ta. Näiden kumppanien yhteistyöllä voimme saada aikaan muutoksen.

Marie-Christine Vergiat, laatiija. – (FR) Arvoisa puhemies, Burma on vuodesta 1962 elänyt erään maailman pahimpiin hallintoihin lukeutuvan sotilasjuntan ikeessä. Viimeiset demokraattisesti valitut parlamentin jäsenet valittiin tehtävänsä vuonna 1990. Heidät on kaikki joko pidätetty tai pakotettu eroamaan tehtävistään. Maassa on 2 000 rekisteröityä poliittista vankia mukaan lukien 230 buddhalaismunkkia, jotka osallistuivat syyskuussa 2008 rauhanomaiseen mielenosoitukseen ja ovat siitä lähtien olleet vankilassa.

Kymmenet tuhannet – tai pikemminkin sadat tuhannet – burmalaiset siirtolaiset asuvat Thaimaassa, Intiassa, Bangladeshissa ja Malesiassa vähintäänkin arveluttavissa olosuhteissa, joissa he ovat vaarassa joutua ihmiskaupan uhreiksi. Kymmenet tuhannet ihmiset ovat joutuneet muuttamaan vastoin tahtoaan. Tällaisessa tilanteessa erityisesti toimittajat ovat vaarassa. Ainakin 14 toimittajaa istuu tällä hetkellä vankilassa. Haluaisin erityisesti korostaa tapausta, jossa 25-vuotias toimittaja Hla Hla Win tuomittiin 27 vuodeksi vankilaan moottoripyörän laittomasta maahantuonnista hänen vierailtuaan buddhalaisluostarissa.

Junta on todellakin ilmoittanut pitävänsä uudet vaalit. Yhdyn kollega De Keyserin näkemykseen siitä, että vaalien ainoana tarkoituksena on saada oikeutus istuvalle hallitukselle. Vaalien tulokseen on suhtauduttava suurella varauksella.

Aiomme tänään jälleen kerran tuomita jyrkästi järjestelmälliset ihmisoikeusloukkaukset Burmassa sekä pyytää Burman hallitusta vuoropuheluun kanssamme ja lopettamaan välittömästi lapsisotilaiden rekrytoinnin. Pyydämme jälleen kerran Kiinan, Intian ja Venäjän hallituksia käyttämään vaikutusvaltaansa. Arvoisa komission jäsen, pyydän teitä ponnistelemaan puolestamme komissiossa ja neuvostossa sen hyväksi, että Euroopan unioni säilyttäisi Burman hallitukseen kohdistetut rajoittavat toimenpiteet, sillä meillä ei ole sanoja lukuun ottamatta mitään kouriintuntuvia todisteita demokraattisesta vuoropuhelusta. Kehotamme teitä arvioimaan jo toteutettujen toimenpiteiden tehokkuuden ja tekemään kaiken voitavanne sen varmistamiseksi, että siviiliväestö...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Charles Tannock, laatiija. – (EN) Arvoisa puhemies, en enää osaa sanoa, montako kertaa Euroopan parlamentissa on vuosien saatossa keskusteltu Burman vakavasta ja yhä pahenevasta ihmisoikeustilanteesta. Mikäli joskus tuntuimme kiusausta pehmentää suhtautumistamme säälimättömään sotilasjuntaan, vilkaisu oman parlamenttimme seinille riittää muistuttamaan siitä, miksi kenraaleja on painostettava entistä lujemmin. Tarkoitan luonnollisesti oppositiojohtajaa ja Nobel-palkittua Aung San Suu Kyitä, jonka kuva on näkyvällä paikalla parlamentin tiloissa sekä Brysselissä että Strasbourgissa. Sekä häntä että hänen kannattajiaan estetään jatkuvasti tuomasta ääntään kuuluviin. Siksi vähintään mitä voimme tehdä on puhua heidän puolestaan ja luvata vankkumaton tukemme heidän pyrkimykselleen saada Burmassa aikaan kestävä demokraattinen muutos.

Olemme tuoneet myös esille rohingyvähemmistön kohtalon. Rohingyaut ovat jälleen kerran joutuneet armeijan syrjinnän ja vainon kohteeksi, ja monet heistä ovat joutuneet pakenemaan naapurimaa Bangladeshiin. Kenraalit voivat sivuuttaa pyyntömme, mutta se ei tee niistä yhtään vähempiarvoisia, sillä demokraatteina meidän on tuomittava julmuudet kaikkialla maailmassa.

Raül Romeva i Rueda, laatiija. – (ES) Arvoisa puhemies, pääsin muutama kuukausi sitten tapaamaan Thaimaan ja Burman väliselle rajalle paenneita ihmisiä, jotka toivovat pääsevänsä palaamaan koteihinsa. Jotkut heistä toivovat ainoastaan selviävänsä hengissä huomiseen.

Siellä ollessamme tapasimme myös oppositioryhmiä, muun muassa jo mainitun Saharov-palkitun Aung San Suu Kyin johtaman Kansallisen demokratialiiton.

Minua kehoitettiin moneen otteeseen suhtautumaan varauksella sotilasjuntan oman perustuslakiuudistuksensa nojalla pitämiin vaaleihin ja kieltäytymään tukemasta niitä nykyisen kaltaisissa olosuhteissa, joissa epäilemättä loukataan perusoikeuksia eli ilmaisun- ja kokoontumisvapautta ja joissa ilmiselvästi vaarannetaan maan mahdollisuus muutokseen ja demokraattiseen uudistukseen.

On totta, että muutosta parempaan on jossain määrin tapahtunut. Vuonna 2009 vapautettiin satoja vankeja, joista kuitenkin vain harvat olivat poliittisia vankeja.

On erittäin ongelmallista, että Burmassa on yhä yli 2 100 poliittista vankia. Siksi vapaiden, oikeudenmukaisten ja demokraattisten vaalien suunnitteleminen on mahdotonta.

Ensiksi on siis otettava huomioon, että vaaleja varten olosuhteiden on oltava oikeanlaiset. Kaikenlaiset tilanteen parantamiseen tähtäävät keskustelut ovat tervetulleita, mutta perusehtona on oltava, että poliittiset vangit vapautetaan ehdoitta ja että pakolaisille taataan mahdollisuus palata koteihinsa. Siksi esitän komissiolle avoimen pyynnön. Kyseiselle alueelle ja kyseisille pakolaisille kohdistettujen varojen vähentäminen aiheuttaa suurta huolta.

Sadat tuhannet ihmiset tarvitsevat kipeästi apuamme. Siksi näiden varojen leikkaamista olisi mielestäni vältettävä.

Thomas Mann, PPE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, Burman ihmisoikeustilanne on huonontunut dramaattisesti. Tarkoitin tällä poliittista sortoa, armeijan harjoittamaa ja seksuaalista väkivaltaa, lapsisotilaiden järjestelmällistä rekrytointia ja vankiloissa viruvaa 2 000:ta poliittista vankia. Tämän vuoden syksyllä pidettävät ensimmäiset väitetyt vapaat vaalit ovat puhdas farssi. Oppositio puolueet aikovat syystäkin boikotoida niitä. Erityinen huolenaihe on rohingyavähemmistön asema. Yli 200 000 rohingyaa asuu pakolaisleireissä, ja monet heistä ovat paenneet naapurimaa Bangladeshiin ja joutuneet pakomatkoillaan julman vainon kohteeksi.

Olen ilahtunut Bangladeshin valmiudesta päästää Euroopan parlamentin Etelä-Aasian valtuuskunta tiedonkeruumatkalle maahan. Lennämme huomenna Dhakaan keräämään ensi käden tietoa Cox's Bazarin ja Bandarbanin alueiden tilanteesta. On kuitenkin selvää, että selvittääkseen hengissä vainotut rohingyat tarvitsevat kattavaa kansainvälistä suojelua. Euroopan unionin on torjuttava Burman hallituksen toimintatapa, kunnes havaittavissa on merkkejä siirtymisestä kohti demokratiaa.

Justas Vincas Paleckis, S&D-ryhmän puolesta. – (LT) Kuten kollega Charles Tannock totesi, Burman hirvittävästä ihmisoikeustilanteesta on puhuttu ennenkin Euroopan parlamentissa, joka tähän aikaan päivästä on valitettavasti aina puoliksi tyhjillään. Jokin aika sitten puhuin siitä itsekkin.

Toivoisin, että tämämpäiväisten keskustelujen jälkeen Euroopan parlamentin ja Euroopan unionin ääni kantaisi kauemmas. Miksi? Koska puhumme ensimmäistä kertaa maailman ihmisoikeustilanteesta sen jälkeen, kun Lissabonin sopimus tuli voimaan ja uudet toimet täytettiin – eräs niistä on ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan toimi, johon valittiin Catherine Ashton parlamentin hyväksynnällä. Nyt Euroopan unionilla on paremmat mahdollisuudet vaikuttaa suoraan tilanteeseen sekä Burmassa että muissa maissa, joissa ihmisoikeuksia loukataan.

Pystymme saavuttamaan tavoitteita Burman vaalien alla vain toimiessamme yhteistyössä suurten maiden eli Kiinan, Intian, Yhdysvaltain ja Venäjän kanssa.

Tomasz Piotr Poręba, ECR-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, kansainvälisen yhteisön tähänastiset vetoomukset ihmisoikeuksien kunnioittamiseksi Burmassa eivät ole johtaneet mihinkään. Burman vankiloissa istuu yhä tuhansia poliittisia vankeja ja armeija jatkaa edelleen murhaamista, kiduttamista ja pidättämistä. Nobelin rauhanpalkinnon saanut Burman oppositiojohtaja Aung San Suu Kyi on ollut jo vuosia kotiarestissa, ja hänet on myös tuomittu kolmeksi vuodeksi vankeuteen. Näin junta yrittää estää häntä osallistumasta tuleviin vaaleihin.

Burma johtaa myös häpeällistä luetteloa maista, joissa usein vainotaan uskonnollisia vähemmistöjä, muun muassa kristittyjä. Juntan suunnitelmien mukaan kristityt karenit on määrää häätää kokonaan Burman alueelta. Viime vuonna karenit pakenivat sortotoimia Thaimaahan. Kansainvälisestä vastustuksesta huolimatta Thaimaan hallitus suunnittelee palauttavansa kotimaahansa yli 4 000 karenia, jotka joutuvat takaisin

palattuaan jälleen sorron kohteeksi. Euroopan parlamentin velvollisuus on vaatia kaikkialla maailmassa oikeuksia uskonnollisille vähemmistöille kristityt mukaan lukien.

Eija-Riitta Korhola (PPE). - (FI) Arvoisa puhemies, Burma on ihmisoikeuksien osalta hauraimpia maita maailmassa. Ihmisoikeusloukkausten lista on loputon eikä tilanne näytä korjaantuvan.

Olemme nostaneet päätöslauselmassamme esille vain muutamia seikkoja. Koenkin, että tämän päätöslauselman päätarkoitus on tehdä selväksi, että tiedämme ja seuraamme edelleen mitä Burmassa tapahtuu.

On syytä myös välittää kiitokset Thaimaalle, joka perui huolestuttavan päätöksensä palauttaa pakolaisia Burmaan. Sain viime viikolla useita yhteydenottoja Thaimaan julkistettua suunnitelmansa palauttamisesta. Karenipakolaisia uhkasi pakkotyö, kidutus, mahdollisesti pakotettu liittyminen armeijaan ja miinoitettu maa alueella, josta he pakenivat. Oli huojentavaa kuulla, että käytyään keskusteluja ihmisoikeusjärjestöjen ja kansainvälisen yhteisön kanssa viikonloppuna Thaimaa päätti luopua palautussuunnitelmista. Toivon, että EU yhdessä muun kansainvälisen yhteisön kanssa voi pikimmiten tarjota apua Thaimaalle ja etsiä vaihtoehtoja ratkaisua karenipakolaisten tilanteeseen.

Marc Tarabella (S&D). - (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, Burma on jälleen kerran keskeinen aihe ihmisoikeusloukkauksia koskevissa Euroopan parlamentin päätöslauselmaehdotuksissa. Ilmoitamme jälleen kerran tuomitsevamme vallitsevan tilanteen maassa, joka ei ole yhtään parantanut kansalaistensa kohtelua ja jossa tarvittaisiin kipeästi demokraattisia toimia.

Muissa maissa asiassa on vuosien saatossa tapahtunut parannusta, mutta Burma jatkaa yhä kansalaistensa perusoikeuksien loukkaamista. Opposition symbolinen johtaja Aung San Suu Kyi on edelleen kotiarestissa, kokonaisia kansoja on ajettu maanpakoon, lapsia värvätään sotilaiksi ja hallintoa vastustavat ihmiset pidätetään. Esimerkkejä on aivan liikaa.

Toivomme, että tulevat vaalit ovat vapaat ja että oppositiopuolueet ja kaikki muutkin halukkaat saavat käyttää perusoikeuttaan asettua ehdolle vaaleissa. Toivomme myös, että vaalitarkkailijat pystyvät toteamaan, että vaalit ovat vapaat ja että niissä ei tapahdu laittomuuksia, esimerkiksi niiden väärinkäyttöä sotilasjuntan oikeuttamiseen.

Monica Luisa Macovei (PPE). - (EN) Arvoisa puhemies, sotilasjunta on hallinnut maata sortotoimin ja syyllistyen törkeisiin ja järjestelmällisiin ihmisoikeusloukkauksiin. Kansalaisten valitsemana edustajana vaadin vapaita ja oikeudenmukaisia vuoden 2010 parlamenttivaaleja, joilla Burmaan valitaan laillinen hallitus. Esitetty vaatimus siitä, että vähintään 25 prosenttia parlamentin jäsenistä on puolustusvoimien komentajan valitsemia armeijan edustajia, ei ole lähelläkään mitään järjenmukaista käsitystä laillisesta hallinnosta.

Toiseksi huomauttaisin, että sotilasjuntan hallitus allekirjoitti vuonna 2005 Yhdistyneiden kansakuntien korruption vastaisen yleissopimuksen, mutta jätti sen ratifioimatta. Ratifiointi on kuitenkin vasta ensimmäinen askel, sillä korruption torjunnassa tärkeintä on sopimuksen täytäntöönpano. Korruptio aiheuttaa köyhyyttä ja rankaisemattomuutta.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D). - (PL) Arvoisa puhemies, jos Burma on päättänyt pitää ensimmäiset parlamenttivaalit 20 vuoteen, kyseessä voi olla askel kohti demokratiaa, mikäli syksyksi suunnitellut vaalit ovat rehelliset. Ensinnäkin niiden on oltavat yleiset, eli jokaisen täysi-ikäisen kansalaisen on saatava äänestää tai asettua ehdolle, mukaan lukien Nobel-palkittu Aung San Suu Kyi sekä 2 000 muuta, poliittisista syistä vankilassa istuvaa oppositioaktivistia. Toiseksi vaalien on ulotuttava myös niihin miljooniin burmalaisiin, jotka ovat kidutuksen ja kuoleman pelossa paenneet Thaimaahan, Bangladeshiin tai Intiaan. Heidän pitäisi voida äänestää alkuperäisessä asuinpaikassaan. Kolmanneksi Burman armeijan edustajille ei pitäisi taata 25:tä prosenttia parlamentin paikoista, sillä se on demokratian peruseriaatteiden vastaista ja vääristää vaalien tuloksen jo ennalta. Lopuksi Burman hallituksen on kunnioitettava vaalisalaisuutta ja sallittava kansainvälisten vaalitarkkailijoiden ja burmalaisten tiedotusvälineiden tarkkailla vaaleja.

Mikäli Burman hallitus ei ota huomioon näitä vaatimuksia, joudumme pitämään voimassa Burman hallintoon kohdistuvat rajoittavat toimenpiteet esillä olevan päätöslauselman 16 kohdan mukaisesti.

Csaba Sógor (PPE). - (HU) Sotilasjunta on luvannut vuodelle 2010 vapaat ja demokraattiset vaalit. Kansainvälisen yhteisön ja tietysti myös EU:n on tärkeää jatkaa juntan painostamista, jotta siirtyminen demokratiaan todella toteutuu. Meidän on myös varmistettava, että Burman lukuisat vähemmistöt ovat vaaleissa asianmukaisesti edustettuina. Näin toistuvat etniset ristiriidat voitaisiin saada loppumaan. Kiina lienee paras kiinalaisvähemmistön puolustaja, mutta sen olisi ensin opittava kunnioittamaan omia

vähemmistöjään eli tiibetiläisiä ja uiguureja. EU:n harjoittama painostus on uskottavaa ja tehokasta vain, mikäli EU varmistaa vähemmistöjen oikeuksien kunnioittamisen kaikissa jäsenvaltioissaan. Niin kauan kuin Euroopan unionin alueella on kielilakeja, enkä tarkoita ainoastaan Slovakiaa, niin kauan kuin kollektiivista syyllisyyttä pidetään Euroopan unionissa yllä toisen maailmansodan tosiasioiden vastaisesti ja niin kauan kuin pelkkä vähemmistöjen olemassaolo, niiden äidinkieli ja oikeudet kielletään Euroopan unionin alueella, Euroopan unioni ei ole painostusyrityksissään uskottava eikä myöskään menestyksekäs.

Andreas Mölzer (NI). - (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, sotilasjuntan aiheuttama Burman ihmisoikeustilanteen dramaattinen heikkeneminen johtaa yhä karkeampaan toimintaan. Uskonnollisten ryhmien vainoaminen, etniset puhdistukset ja maastakarkotukset, tuhansien poliittisten vankien ottaminen, poliittiset oikeudenkäynnit sekä hallinnon poliittisten vastustajien kidutus, sieppaukset ja vangitseminen kuuluvat maan arkipäivään. Uusi perustuslaki tai suunnitellut valevaalit eivät luonnollisesti mitenkään paranna tilannetta.

Myöskään EU:n valtuuskunnat ja parlamentin hurskastelevat päätöslauselmat eivät johda mihinkään. EU:n on yhdistettävä voimansa saadakseen Kiina, Intia ja Venäjä käyttämään vaikutusvaltaansa Burman hallitukseen, jotta maan ihmisoikeustilanne kohenisi. EU:n olisi myös vaadittava Burman naapurimaita käyttämään vaikutusvaltaansa ihmisoikeustilanteen parantamiseen.

Cristian Dan Preda (PPE). - (RO) Joku mainitsi aiemmin, että Burmasta on jo keskusteltu Euroopan parlamentissa. Mielestäni Burmasta keskustelemista on jatkettava, koska kyseessä on eräs maailman ahdasmielisimmistä ja sulkeutuneimmista yhteiskunnista. Kuten useat Yhdistyneiden kansakuntien virastot ja ihmisoikeusjärjestöt ovat osoittaneet, yksilön oikeuksien järjestelmällinen loukkaaminen on siellä edelleen arkipäivää.

Poliittisia näkemyksiään julki tuovat ihmiset on tapana pidättää. Myös opposition edustajia sorretaan väkivaltaisesti, olivatpa he opiskelijoita tai buddhalaismunkkeja.

En usko vaalien järjestämisen tulevan tällä hetkellä kysymykseen, koska ensiksi on tarpeen käynnistää neuvotteluprosessi, johon kaikki poliittiset puolueet osallistuvat. Ilman vapaata ja kaikille avointa neuvotteluprosessia Burman demokratia on ainoastaan armeijan näyttelemä farssi.

Viviane Reding, komission varapuheenjohtaja. - (EN) Arvoisa puhemies, ihmisoikeuksien vakava loukkaaminen jatkuu Burmassa, kuten puheenvuoron käyttäneet jäsenet selkeästi totesivat. Sotilashallinto ei ole vastannut kansainvälisiin pyyntöihin ihmisoikeusloukkausten lopettamiseksi eikä se ole vapauttanut poliittisia vankeja, joihin Aung San Suu Kyi lukeutuu. Rohingyavähemmistöä painostetaan yhä voimakkaammin lähtemään maasta ja sosiaalitaloudelliset olosuhteet huononevat entisestään. Arviolta 80 prosenttia väestöstä asuu maaseutualueella, ja maataloudessa ja elintarviketuotannossa on hiljalleen havaittavissa vakavia ongelmia.

EU on antanut useita kertoja julistuksia, joissa se tuomitsee ihmisoikeusloukkaukset. EU on myös tiukentanut pakotteita ja samalla painostanut Burman/Myanmarin naapureita eli ASEAN-valtioita, Kiinaa ja Intiaa painostamaan maata diplomaattisin keinoin. Muutamat sen naapureista myös toimivat näin. Lisäksi EU on tukenut vahvasti Yhdistyneiden kansakuntien ponnisteluja. Toimenpiteet ovat vaikeuttaneet sotilashallinnon toimintaa, mutta niillä ei ole kuitenkaan pystytty muuttamaan sen käyttäytymistä.

Nyt sotilashallinto on luvannut järjestää vuoden 2010 vaalit askeleena kohti sen vähittäistä poistumista vallasta. Voimme tuomita vaalit vasta, kun vaalilainsäädäntö on julkistettu ja kun selviää, ovatko vaalijärjestelyt selkeät ja oikeudenmukaiset. Sillä välin EU on valmis suostuttelemaan istuvaa hallitusta hyödyntämään vaalit tilanteen muuttamiseksi ja myönteisen vaiheen käynnistämiseksi Burman historiassa.

Haluan tehdä selväksi, että EU:n aikomuksena ei ole eristää Burmaa muusta maailmasta. EU on itse asiassa Burman suurin humanitaarisen avun lahjoittaja. Valtaosa avustamme on suunnattu maaseudulle, erityisesti suistoalueelle, joka yhä toipuu hirmumyrsky Nargisista. Apua toimitetaan myös Thaimaan rajalla sijaitseville pakolaisleireille. On myös syytä panna merkille, että Yhdistyneiden kansakuntien erityisraportin raportissa puhutaan asioista niiden oikeilla nimillä. Tuemme YK:n erityisraporttija ja olemme valmiita tarjoamaan hänelle apuamme.

Tiedämme kuitenkin, että Burmassa on lähes mahdotonta toteuttaa suoria ihmisoikeuksien parantamistoimia. EU:ta ei esimerkiksi kutsuta tarkkailemaan vaaleja, joten meidän on tyydyttävä välillisiin keinoihin. Siksi ihmisoikeudet ovat osa kaikkia avustusohjelmiamme. Voidaksemme edistää arvojamme – eli ihmisoikeuksien kehittämistä ja vuoropuhelua – viestimme on oltava selkeä. Tänään Euroopan parlamentti välitti selkeän yhteisen viestin, joka varmasti kuuluu. Meidän ei pidä työntää Myanmarin naapurimaille vastuuta sen

muistuttamisesta velvollisuuksistaan. Meidän on pysyttävä lujana ja meidän on jatkossakin pidettävä kiinni ihmisoikeussopimuksestamme.

Puhemies. – (DE) Keskustelu on päättynyt. Äänestys toimitetaan keskustelujen jälkeen.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Maria da Graça Carvalho (PPE), kirjallinen. – (PT) Burman ihmisoikeustilanne on edelleen erittäin huolestuttava, koska pysyminen vallankahvassa on Burman viranomaisille tärkeämpää kuin omien kansalaisten selviytyminen. Haluan ilmaista solidaarisuuteni burmalaisille, jotka joutuvat kärsimään sotilasjuntan harjoittamista ihmisoikeusloukkauksista pakkotyön, ihmiskaupan, lapsityövoiman ja seksuaalisen väkivallan muodossa. Vuoden 2010 vapaiden, oikeudenmukaisten ja avointen vaalien edistämiseksi on olennaisen tärkeää vapauttaa välittömästi poliittiset vangit, joihin lukeutuu opposition ja Kansallisen demokratialiiton johtaja Aung San Suu Kyi, joka sai vuonna 1990 Euroopan parlamentin Saharov-palkinnon ja vuonna 1991 Nobelin rauhanpalkinnon. Kehotan Euroopan unionia luomaan avointen vaalien edistämiseksi johdonmukaisen strategian ja suhteet Burman naapurimaihin, erityisesti Kiinaan ja Intiaan.

11. Äänestykset

Puhemies. – (DE) Esityslistalla on seuraavana äänestykset.

(Äänestysten tulokset ja niiden kulkua koskevat yksityiskohdat: ks. pöytäkirja)

11.1. Venezuela (B7-0093/2010)

11.2. Madagaskar (B7-0099/2010)

11.3. Burma (B7-0105/2010)

Puhemies. – (DE) Äänestys on päättynyt.

12. Äänestyskäyttäytymistä ja äänestysaikeita koskevat ilmoitukset: ks. pöytäkirja

13. Tiettyjä asiakirjoja koskevat päätökset: ks. pöytäkirja

14. Luetteloon kirjatut kirjalliset kannanotot (työjärjestyksen 123 artikla): ks. pöytäkirja

15. Tämän istuntojakson aikana hyväksyttyjen tekstien edelleen välittäminen: ks. pöytäkirja

16. Seuraavien istuntojen aikataulu: ks. pöytäkirja

17. Istuntokauden keskeyttäminen

Puhemies. – (DE) Julistan Euroopan parlamentin istuntokauden keskeytetyksi.

(Istunto päättyi klo 16.25.)

LIITE (Kirjalliset vastaukset)

NEUVOSTOLLE ESITETTÄVÄT KYSYMYKSET (Euroopan unionin neuvoston puheenjohtajavaltio on yksin vastuussa annetuista vastauksista.)

Gay Mitchellin laatima kysymys numero 6 (H-0016/10)

Aihe: Ilmastostrategia Kööpenhaminan ilmastokokouksen jälkeen

Kööpenhaminan ilmastoneuvottelut olivat lähellä ajautua täydelliseen fiaskoon, eikä niiden tuloksena saatu mitään selviä tai sitovia velvoitteita. Mikä on neuvoston konkreettinen strategia sen varmistamiseksi, että Meksikossa vuonna 2010 pidettävä kokous ei ole vuoden 2009 Kööpenhaminan kokouksen kaltainen hukkaan heitetty tilaisuus? Miten Euroopan unioni voi käyttää vaikutusvaltaansa osoittaakseen johtajuutta Kiinan ja Yhdysvaltojen edustajien puuttuessa?

Kathleen Van Bremptin laatima kysymys numero 7 (H-0035/10)

Aihe: Kasvihuonekaasupäästöjen vähentäminen 30 prosentilla

Komissio ehdottaa, että Euroopan unioni hyväksyy hiilidioksidipäästöjen vähentämistä koskevat tavoiteluvut. Komissio haluaa teollisuusmaiden vähentävän kasvihuonekaasupäästöjään 30 prosentilla vuoteen 2020 mennessä vuoden 1990 tasoon verrattuna. Euroopan parlamentin energiavaliokunnan puheenjohtajan mukaan EU uskoo voivansa saavuttaa nämä tavoiteluvut ja toivoo yhteistä sopimusta tästä kysymyksestä. Olen kuitenkin saanut kuulla, että neuvostossa on erimielisyyttä siitä, pitäisikö tämä tavoite hyväksyä vai ei. Näin ollen kysyn seuraavaa: Keskustellaanko tällä hetkellä 30 prosentin tavoiteluvusta? Mihin toimiin neuvosto aikoo ryhtyä, jotta tämä tärkeä ja kunnianhimoinen tavoite voidaan saavuttaa?

Pat the Cope Gallagherin laatima kysymys numero 8 (H-0039/10)

Aihe: Ilmastonmuutos – Kööpenhaminan seuranta

Mihin konkreettisiin toimiin neuvosto aikoo ryhtyä Kööpenhaminan ilmastomuutoskokouksen (COP-15) jälkeen EU:n kansainvälisten kumppaneiden, kuten Yhdysvaltojen, Intian, Kiinan, Brasilian ja Venäjän kanssa, jotta vastaisuudessaakin pyritään kohti kunnianhimoista ilmastomuutossopimusta?

Yhteinen vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa helmikuussa 2010 pidetyllä istuntojaksolla.

Euroopan unioni ja sen jäsenvaltiot ovat sitoutuneet riippumattomaan ja määrälliseen koko kansantaloutta koskevaan tavoitteeseen, jonka mukaan päästöjä vähennetään vuoteen 2020 mennessä 20 prosenttia vuoden 1990 tasoon verrattuna. Joulukuussa 2009 pitämässään kokouksessa Eurooppa-neuvosto vahvisti EU:n sitoutumisen neuvotteluprosessiin, joka johtaa vuoden 2012 jälkeistä aikaa koskevaan oikeudellisesti sitovaan kansainväliseen sopimukseen, ja korosti, että tavoite voidaan nostaa 30 prosenttiin, mikäli muut kehittyneet valtiot sitoutuvat vastaaviin päästövähennyksiin ja kehittyvät maat antavat asianmukaisen panoksen omien velvollisuuksiensa ja vastaavien mahdollisuuksiensa mukaisesti.

Toistaiseksi, ja kun otetaan huomioon Kööpenhaminassa joulukuussa pidetyn Yhdistyneiden Kansakuntien ilmastomuutoskonferenssin tulos, joka tunnetaan "Kööpenhaminan poliittisena sopimuksena", edellytykset Euroopan unionin sitoutumiselle 30 prosentin vähennystavoitteeseen eivät vielä ole täyttyneet.

EU ja sen jäsenvaltiot ilmaisivat 28. tammikuuta 2010 UNFCCC:n toimeenpanevalle sihteerille lähettämässään kirjeessä halukkuutensa liittyä Kööpenhaminan poliittiseen sopimukseen ja vahvistivat tässä yhteydessä sitoumuksensa vähentää kasvihuonekaasujen päästöjä vuoteen 2020 mennessä 20 prosenttia vuoden 1990 tasoon verrattuna sekä ehdollisen tarjouksensa vähentää päästöjä vuoteen 2020 mennessä 30 prosenttia vuoden 1990 tasoon verrattuna, mikäli muut kehittyneet valtiot sitoutuvat vastaaviin päästövähennyksiin ja kehittyvät maat antavat asianmukaisen panoksen omien velvollisuuksiensa ja vastaavien mahdollisuuksiensa mukaisesti.

EU on edelleen sitoutunut ottamaan johtavan roolin kansainvälisissä ilmastoneuvotteluissa vuoden 2012 jälkeisestä järjestelmästä.

Neuvosto arvioi edelleen Kööpenhaminan tulosta. Meidän kaikkien on tarkasteltava ja arvioitava äskettäisiä neuvotteluja ja löydettävä keinoja poistaa keskeisten toimijoiden välillä havaitut esteet. Tässä suhteessa komission tekemä analyysi antaa merkittävän panoksen pohdintaamme.

Vuoropuhelun jatkaminen kansainvälisten kumppaniemme kanssa kaikilla tasoilla on erittäin tärkeää kansainvälisten ilmastoneuvotteluiden tarmon ylläpitämiseksi.

Euroopan parlamentti pidetään ajan tasalla prosessin kaikissa vaiheissa.

*
* *

Justas Vincas Paleckisin laatima kysymys numero 9 (H-0018/10)

Aihe: Euroopan unionin ja Valko-Venäjän välisten suhteiden oikeusperusta

Marraskuussa pidetyssä neuvoston kokouksessa ei tehty minkäänlaisia päätöksiä Euroopan unionin ja Valko-Venäjän kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen ratifiointiprosessin mahdollisesta uudelleenkäynnistämisestä. Asiaa koskevat neuvottelut oli aloitettu vuonna 1995, ja prosessi jäädettiin vuonna 1997. Joissakin valtioissa katsotaan, että ei kannata ottaa käyttöön vanhentunutta sopimusta. Joissakin taas uskotaan, että sopimuksen ratifiointi antaisi oikeusperustan Euroopan unionin ja Valko-Venäjän yhteistyölle ja samalla uuden sysäyksen Euroopan unionin ja Valko-Venäjän suhteiden vahvistamiselle.

Katsooko puheenjohtajavaltiona toimivan Espanjan hallitus, että sopimuksen ratifiointiprosessi olisi käynnistettävä uudestaan? Jos vastaus on kyllä, milloin tämä olisi tehtävä? Jos vastaus on ei, mihin toimiin neuvoston puheenjohtaja ryhtyy, jotta luotaisiin tarvittava oikeusperusta Euroopan unionin ja Valko-Venäjän suhteiden vahvistamiselle?

Vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa helmikuussa 2010 pidetyllä istuntojaksolla.

Neuvosto tarkasteli uudelleen Valko-Venäjän tilannetta marraskuussa 2009. Koska lokakuussa 2008 tehdyissä neuvoston päätelmissä yksilöidyillä aloilla ei ollut saavutettu konkreettista edistystä, neuvosto ei voinut poistaa tiettyjä Valko-Venäjän virkamiehiä vastaan voimassa olevia rajoittavia toimenpiteitä. Tästä syystä se päätti jatkaa lokakuuhun 2010 asti rajoittavia toimenpiteitä, joista säädetään yhteisellä kannalla 2006/276/YUTP, jota on jatkettu yhteisellä kannalla 2009/314/YUTP.

Kannustaakseen edistymistä EU:n yksilöimillä aloilla neuvosto päätti kuitenkin samalla jatkaa tietyille Valko-Venäjän virkamiehille määrättyjen matkustusrajoitusten soveltamisen keskeyttämistä.

Valko-Venäjän demokratian, ihmisoikeuksien ja oikeusvaltioperiaatteen suhteen saavuttaman lisäedistyksen valossa Euroopan unioni vahvisti valmiutensa syventää suhteitaan Valko-Venäjään ja auttaa valtiota saavuttamaan nämä tavoitteet. Mikäli Valko-Venäjä edistyy näillä aloilla, neuvosto on valmis toteuttamaan toimenpiteitä parantaakseen sopimussuhteita Valko-Venäjään. Neuvosto on kehottanut komissiota tällä välin tekemään ehdotuksen Valko-Venäjän kanssa toteutettavasta yhteisestä väliaikaissuunnitelmasta, jolla asetetaan uudistusten tärkeimmät tavoitteet ja joka pohjautuu Euroopan naapuruuspolitiikan puitteissa laadittuihin toimintasuunnitelmiin.

*
* *

Mairead McGuinnessin laatima kysymys numero 10 (H-0021/10)

Aihe: Kiinteistöjen omistaminen ulkomailla

Jäsenvaltioilla on toimivalta kiinteistöomaisuusjärjestelmän sääntöjä koskevissa kysymyksissä. Onko neuvosto siitä huolimatta tietoinen, että monilla EU:n kansalaisilla on huomattavia ongelmia, jotka johtuvat kiinteistöjen omistamisesta muussa kuin omassa jäsenvaltiossa?

Mitä toimenpiteitä neuvosto on toteuttanut erityisesti parlamentin päätöslauselman P6_TA(2009)0192 "Espanjan laajan kaupunkirakentamisen vaikutuksesta Euroopan kansalaisten oikeuksiin, ympäristöön sekä EU:n lainsäädännön soveltamiseen" johdosta?

Aikooko neuvosto kehottaa jäsenvaltioita tekemään perusteellisen selvityksen ja tarkistamaan kaikki säädökset, jotka vaikuttavat yksittäisten kiinteistönomistajien oikeuksiin, jotta saadaan loppumaan EU:n perustamissopimukseen, perusoikeuskirjaan, Euroopan ihmisoikeussopimukseen ja asiaa koskeviin EU:n direktiiveihin sekä muihin sopimuksiin, joiden sopimuspuolena EU on, kirjattujen oikeuksien ja velvollisuuksien väärinkäyttö?

Vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa helmikuussa 2010 pidetyllä istuntojaksolla.

Muistutamme arvoisaa parlamentin jäsentä siitä, että EU:n neuvostolla ei ole yleistä toimivaltaa omistusoikeuksien, kaupunkisuunnittelun tai maankäytön aloilla. SEUT:n 345 artiklan mukaan perussopimuksilla ei puututa jäsenvaltioiden omistusoikeusjärjestelmiin.

Tästä syystä on Espanjan asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten tehtävä toteuttaa tarvittavat toimenpiteet arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemien tilanteiden korjaamiseksi.

*
* *

Vilija Blinkevičiūtėn laatima kysymys numero 11 (H-0023/10)

Aihe: Vammaisten työnsaantimahdollisuudet ja heidän työpaikkojensa säilyttäminen

Euroopassa on yli 65 miljoonaa vammaista, joista 78 prosenttia ei ole työmarkkinoilla ja joilla ei ole mahdollisuutta löytää työtä. Suurin osa heistä joutuu turvautumaan sosiaalivastuksiin, ja heidän tulonsa ovat huomattavasti alhaisemmat kuin terveiden henkilöiden. Vammaisten todennäköisyys joutua työttömäksi on nykyisessä talous- ja rahoituskriisissä kolminkertainen ei-vammaisiin verrattuna. Espanja on puheenjohtajakautensa ohjelmassa sitoutunut puolustamaan vammaisten oikeuksia. Ohjelmassa ei kuitenkaan ole käytännön toimia tai aloitteita vammaisten työllistymismahdollisuuksien parantamiseksi tai työpaikkojen säilyttämiseksi.

Miten neuvosto aikoo taata, että vammaisilla on mahdollisuus löytää työtä ja säilyttää työpaikkansa, erityisesti ottaen huomioon, että vuosi 2010 on julistettu Euroopan köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan teemavuodeksi? Vähäinenkin tuki auttaisi miljoonia vammaisia eurooppalaisia pääsemään työmarkkinoille ja elämään riippumattomina kansalaisina, joita ei enää syrjitä.

Vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa helmikuussa 2010 pidetyllä istuntojaksolla.

Työllisyyspolitiikka on ala, jolla pitkän aikavälin toimenpiteet ovat oleellisia. Toteuttamalla perussopimuksissa määriteltyjen toimivaltuuksien mukaisia toimenpiteitä neuvosto pyrkii toimimaan aktiivisesti sen varmistamiseksi, että vammaiset voivat osallistua työmarkkinoille yhdenvertaisin edellytyksin muiden kanssa.

Neuvosto on etenkin johdonmukaisesti korostanut, kuinka tärkeää on edistää vammaisten työnsaantia Lissabonin strategian ja myös nykyisten työllisyyden suuntaviivojen yhteydessä.

Maaliskuussa 2008 antamassaan päätöslauselmassa neuvosto kehotti jäsenvaltioita ja komissiota varmistamaan saavutettavuuden vammaisten osalta muun muassa tehostamalla työmarkkinoille osallistumista.

Äskettäin, 30. marraskuuta 2009 tekemissään päätelmissä "Työmarkkinoille osallistumisen edistämisestä" neuvosto vahvisti sitoumuksensa integroida epäedullisessa asemassa olevia ryhmiä työmarkkinoille talouskriisin ja tulevan EU 2020 -strategian yhteydessä.

Kesällä 2008 neuvosto ja Euroopan parlamentti päättivät yhdessä nimittää vuoden 2010 köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan eurooppalaiseksi teemavuodeksi. Tämän teemavuoden painopisteitä

ovat koulutukseen liittyvien epäkohtien poistaminen, myös digitaalisen lukutaidon osalta, sekä tieto- ja viestintätekniikan yhtäläisten käyttömahdollisuuksien edistäminen kiinnittäen erityistä huomiota vammaisten ja heidän perheidensä sekä muiden heikossa asemassa olevien ryhmien tai henkilöiden erityistarpeisiin.

Viime tammikuussa Madridissa pidetyn konferenssin avajaisissa puheenjohtajavaltio Espanja lupasi keskittyä suurimmassa syrjäytymisvaarassa oleviin ryhmiin, vammaiset mukaan lukien.

Syrjimättömyys on kirjattu Lissabonin sopimukseen yhtenä unionin tavoitteista, ja neuvosto toimii jo kymmenen vuotta sitten aktiivisesti sen varmistamiseksi, että vammaiset voivat osallistua työmarkkinoille yhdenvertaisesti muiden kanssa, hyväksymällä direktiivin 2000/78/EY yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista. Tällä direktiivillä kiellettiin useisiin syihin, muun muassa vammaisuuteen, perustuva syrjintä työssä ja ammatissa.

*
* *

Georgios Papanikolaoun laatima kysymys numero 12 (H-0026/10)

Aihe: Verkkoturvallisuus

Ranskan kansallinen tietoturvaviranomainen (Centre d'Expertise Gouvernemental de Réponse et de Traitement des Attaques Informatiques, CERTA) ja Saksan tietoturvavirasto (Bundesamt für Sicherheit in der Informationstechnik, BSI) kehottivat äskettäin välttämään Microsoftin Internet Explorer -selainohjelman käyttöä Internetin kautta välitettävien tietojen turvallisuudessa havaittujen aukkojen vuoksi, mikä on herättänyt suurta huolestuneisuutta niin kreikkalaisten kuin yleisemminkin eurooppalaisten käyttäjien keskuudessa. Vastaavasti on julkaistu tietoja, joiden mukaan Kiina toimii johtavassa asemassa henkilötietovarkauksissa pyrkimyksenään vahingoittaa kansalaisiaan, jotka taistelevat ihmisoikeuksien puolesta. Lisäksi suurten verkkoyritysten taktiikkana on sensuroida Internetin sisältöä Kiinan hallituksen asettamien ehtojen ja vaatimusten perusteella.

Kysyn neuvostolta seuraavaa: Aikooko neuvosto tehdä aloitteita, joiden tavoitteena on varoittaa eurooppalaisia kansalaisia ajoissa Internetin kautta välitettävien tietojen turvallisuushuolista?

Miten neuvosto aikoo varmistaa henkilötietojen yksityisyyden ja turvallisuuden Internetissä sekä Internet Explorerin kaltaisten ohjelmistojen turvallisuuden tehokkaamman valvonnan?

Mikä on neuvoston kanta kiinalaisviranomaisten toimintatapaan sensuroida Internetin sisältöä poliittisista syistä ja pakottaa maassa toimivat yritykset noudattamaan tällaisia käytänteitä?

Vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa helmikuussa 2010 pidetyllä istuntojaksolla.

Kuluttajien suojeleminen henkilötietojen tietoturvaloukkauksia ja roskapostia vastaan on keskeinen painopisteala uusissa televiestintäsäädöksissä, joista Euroopan parlamentti ja neuvosto sopivat viime vuoden lopulla. Näillä säännöillä, joilla on tarkoitus kehottaa operaattoreita käsittelemään ja säilyttämään asiakkaidensa henkilötietoja vastuullisella tavalla, otetaan käyttöön pakolliset ilmoitukset henkilötietojen tietoturvaloukkauksista, eli viestintäpalvelujen tarjoajilla on velvollisuus ilmoittaa viranomaisille ja asiakkailleen näiden henkilötietoihin vaikuttavista tietoturvaloukkauksista.

Euroopan unionin perusoikeuskirjan 8 artiklaan on kirjattu henkilötietojen suojan perusoikeus. Euroopan unionin henkilötietojen suojaa koskeva oikeudellinen kehys muodostuu etenkin 24. lokakuuta 1995 annetusta tietosuojadirektiivistä 95/46/EY, jossa annetaan yleisesti henkilötietojen käsittelyn osalta tärkeitä säännöksiä, joilla asetetaan velvoitteita rekisterinpitäjille ja tunnustetaan rekisteröityjen oikeudet. 12. heinäkuuta 2002 annetulla sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivillä 2002/58/EY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2009/136/EY, säädetään sähköisten viestintäpalvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvassa henkilötietojen ja muiden arkaluonteisten tietojen käsittelyssä noudatettavista säännöistä ja suojamääräyksistä. Lisäksi direktiivi sisältää täytäntöönpanoa ja valvontaa koskevia määräyksiä sääntöjen noudattamisen varmistamiseksi. Siinä määrätään myös seuraamuksista ja oikeuskeinoista tietoturvaloukkaustapauksissa ja määritetään mekanismit tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi.

Internet Explorerin kaltaisten tietokoneohjelmien turvallisuuden takaaminen on ensisijaisesti tällaisten ohjelmien kaupallisten tarjoajien vastuulla. Uusien televiestintäsääntöjen yhteydessä jäsenvaltioita kehoitetaan tarjoamaan tietoja loppukäyttäjille saatavilla olevista varoimista ja kannustamaan heitä ryhtymään tarvittaviin toimiin päätelaitteiden suojaamiseksi viruksia ja vakoiluohjelmia vastaan.

Neuvosto huomautti päätelmissään 7. joulukuuta 2009, että sen prioriteettina on tehostaa ilmaisunvapauden ja uuden teknologian välistä suhdetta koskevia EU:n toimia. Ihmisoikeuksien puolustajia koskevien suuntaviivojen puitteissa neuvosto on kiinnittänyt yhä enemmän huomiota ihmisoikeuksia koskevan työn edistämiseen maissa, jotka rajoittavat perusteettomasti Internetiä ja muuta uutta teknologiaa.

*
* *

Seán Kellyn laatima kysymys numero 13 (H-0027/10)

Aihe: Ehdotus rajatylittävässä terveydenhuollossa sovellettavista potilaiden oikeuksista

Onko neuvostossa saatu aikaan edistystä parhaillaan käynnissä olevissa neuvotteluissa, jotka koskevat ehdotusta rajatylittävässä terveydenhuollossa sovellettavista potilaiden oikeuksista?

Vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa helmikuussa 2010 pidetyllä istuntojaksolla.

Huomattavasta edistymisestä huolimatta neuvosto ei päässyt poliittiseen sopimukseen tästä kysymyksestä joulukuussa 2009. Neuvostossa käydyissä keskusteluissa keskityttiin lähinnä kulujen korvaamiseen muiden kuin sopimusperusteisten terveydenhuoltopalvelujen tarjoajien ja ulkomailla asuvien eläkeläisten tapauksissa. Pyrittäessä kompromissiin tarkoituksena oli noudattaa tinkimättä Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntöä ja säilyttää samalla jäsenvaltioiden oikeus järjestää omat terveydenhuoltojärjestelmänsä.

Puheenjohtajavaltioiden Espanjan, Belgian ja Unkarin 18-kuukautisessa ohjelmassa todetaan, että neuvosto jatkaa rajatylittävää terveydenhuoltoa koskevaa työtä. Lisäksi puheenjohtajavaltio Espanja vahvisti jo Euroopan parlamentille 26. tammikuuta 2010, että se on edelleen sitoutunut tekemään kaikkensa sopimukseen aikaansaamiseksi neuvostossa.

Puheenjohtajavaltion tavoitteena on, että rajatylittävää terveydenhuoltoa koskeva direktiivi pohjautuu niille yhteisille arvoille ja periaatteille, joiden neuvosto kesäkuussa 2006 julisti olevan EU:n terveydenhuoltojärjestelmien perustana. Näin ollen ulkomaille hoitoon hakeutuvilla potilailla olisi oltava kaikki saamansa hoidon laatua ja turvallisuutta koskevat takuut riippumatta siitä, missä jäsenvaltiossa hoito tapahtuu ja minkä tyyppinen terveydenhuoltopalvelujen tarjoaja on.

Edellisten puheenjohtajavaltioiden tavoin Espanjan tavoitteena on löytää ratkaisuja, joilla saavutetaan oikea tasapaino yhtäältä rajatylittävässä terveydenhuollossa sovellettavien potilaiden oikeuksien ja toisaalta terveydenhuoltopalvelujen ja sairaanhoidon järjestämistä ja toimittamista koskevan jäsenvaltioiden vastuun välillä. Lisäksi direktiivillä olisi täydennettävä niitä oikeuksia, joita potilailla jo on EU:n tasolla sosiaaliturvajärjestelmien koordinoitua koskevan lainsäädännön perusteella.

Jotta tässä voidaan onnistua, neuvosto luottaa uuden komission tukeen päästäkseen asiasta sopimukseen kokouksessaan 8. kesäkuuta 2010. Tämä mahdollistaisi toisen käsittelyn Euroopan parlamentissa, jotta direktiivi saadaan hyväksyttyä mahdollisimman pian.

*
* *

Catherine Bearderin laatima kysymys numero 14 (H-0033/10)

Aihe: Haitista Eurooppaan suuntautuva lapsikauppa ja adoptointi

Haitin äskettäinen maanjäristys on vaatinut satojatuhansia kuolonuhreja, mutta orvoiksi jääneet ja kadoksissa olevat lukemattomat lapset saattavat olla vielä paljon suuremmassa vaarassa. Unicef on julkistanut useita raportteja lasten kuljettamisesta pois Haitista ilman asianmukaista menettelyä ja asianmukaisia matkustusasiakirjoja.

Mihin toimiin neuvosto on ryhtynyt sen varmistamiseksi, että mainittuja lapsia ei kaupata Euroopan unionin rajojen sisäpuolelle ja että EU:n alueelle adoptoidut lapset saapuvat normaalien suojamenettelyjen perusteella? Mihin toimiin Haitissa toimivat EU:n edustajat ovat ryhtyneet tukeakseen Haitin viranomaisia maastapoistumispaikkojen tehokkaassa valvonnassa sen estämiseksi, että lapsia kuljetetaan laittomasti pois Haitista? Kun otetaan huomioon, että useat EU:n jäsenvaltiot ovat jo nopeuttaneet laillisesti adoptoitujen lasten saapumista omalle alueelleen, mihin toimiin neuvosto on ryhtynyt sen varmistamiseksi, että EU hyväksyy Haitista saapuvien lasten nopeutettua adoptointia koskevan yhteisen kannan tarkoituksenaan estää niiden lasten kuljettaminen EU:n alueelle, joita ei vielä ole arvioitu asianmukaisesti?

Vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa helmikuussa 2010 pidetyllä istuntojaksolla.

Neuvosto on vakavasti huolissaan Haitin tilanteesta ja erityisesti lasten äärimmäisen haavoittuvasta asemasta 12. tammikuuta 2010 tapahtuneen maanjäristyksen jälkeen.

Haaste on valtava. Jo ennen maanjäristystä Haitissa oli arviolta 380 000 ilman huoltajaa olevaa tai orpoa alaikäistä. Katastrofaalisen maanjäristyksen jälkeen ilman huoltajaa olevien, vain yhden vanhemman omaavien tai orpojen lasten määrä on noussut noin miljoonaan.

Orpojen ja muiden haavoittuvassa asemassa olevien lasten tilannetta Haitissa käsiteltiin ulkoasiainneuvoston viime kokouksessa 25. tammikuuta 2010. Erityistä huomiota kiinnitettiin tarpeeseen varmistaa se, että lapsille, etenkin katastrofin vuoksi vanhempansa menettäneille, annetaan asianmukaista apua.

On syytä huomauttaa, että kaikki jäsenvaltiot yhtä lukuun ottamatta ovat 29. toukokuuta 1993 lasten suojelusta sekä yhteistyöstä kansainvälisissä lapseksiottamisasioissa tehdyn Haagin yleissopimuksen sopimuspuolia. Yleissopimuksen tarkoituksena on asettaa tätä alaa koskevat vähimmäisvaatimukset. Yleissopimuksessa asetetaan lapsen oikeudet ja etu ehdottomasti etusijalle, mutta siinä kunnioitetaan ja suojellaan myös alkuperäisten perheiden ja adoptioperheiden oikeuksia. Jäsenvaltioiden tehtävänä on huolehtia yleissopimuksen asianmukaisesta täytäntöönpanosta haitilaisten lasten suhteen.

Lasten adoptointi on ensisijaisesti yksittäisille jäsenvaltioille kuuluva kysymys. EU:n yhteisiä toimia ihmiskaupan torjumiseksi on kuitenkin äskettäin tehostettu. 30. marraskuuta 2009 neuvosto hyväksyi ”Toiminta-asiakirjan EU:n ulkoisen ulottuvuuden lujittamisesta ihmiskaupan vastaisen toiminnan alalla: Tavoitteena EU:n maailmanlaajuinen toiminta ihmiskaupan torjumiseksi”⁽⁴⁾. Siinä puututaan ihmiskaupan ulkoiseen ulottuvuuteen lujittamalla kumppanuuksia kolmansien maiden, alueiden ja kansainvälisten organisaatioiden kanssa. Toiminta-asiakirja tarjoaa EU:lle ja sen jäsenvaltioille vakaat puitteet torjua ihmiskauppaa, mukaan lukien yhtenäisen luettelon ulkoisista toimista sekä yhteistyötoimista, joilla puututaan ihmiskaupan perussyihin lähtömaissa. Näin ollen sitä voidaan varmasti soveltaa Haitin tilanteeseen.

Neuvosto seuraa edelleen tarkasti Haitin tilannetta yhdessä YK:n, jäsenvaltioiden ja itse paikalla toimivien komission yksiköiden kanssa.

*
* *

Georgios Toussasin laatima kysymys numero 15 (H-0036/10)

Aihe: Vallankaappaus Hondurasissa

Keskiviikkona 27. tammikuuta Porfirio Lobo Sosa on määrännyt vanhoja virkavalansa; hän osallistui juntaan ehdokkaana Hondurasissa 29.11.2009 järjestettyihin parodianomaisiin vaaleihin ja on niiden väitetty voittaja. Vaaleja leimasi tukahduttaminen, väkivalta, vääräntäminen ja ennen kaikkea erittäin merkittävä boikotointi, johon Honduran kansan kansallinen vastustusrintama FNRP oli kehottanut (virallisesti yli 50 prosenttia osallistui boikottiin, FNRP:n tietojen mukaan 65–70 prosenttia), mikä käytännössä mitätöi vaalien tuloksen. Tätä vallankaappajien järjestämää parodiaa vastaan on käynnistetty viime torstaista lähtien mielenosoituksia, joihin FNRP kehottaa osallistumaan. Niiden tavoitteena on tuomita ”harvainvallan diktatuurin” jatkuminen, jota Porfirio Lobo edustaa. Kansanliike julistaa, että se aikoo jatkaa taisteluaan huolimatta murhanhimoisista tukahduttamistoimista, jotka ovat kiihtyneet äärimmilleen viimeisten kahden kuukauden aikana.

⁽⁴⁾ 11450/5/09 CRIMORG 103 JAIEX 49 RELEX 618 JAI 432

Tunnustaako neuvosto vallankaappajien juntan Hondurasissa järjestämien parodianomaisten vaalien tuloksen? Tunnustaako se vallankaappaja Porfirio Lobo Sosa ja minkä tahansa hallituksen, jonka junta muodostaa? Tuomitseeko se juntan kansanliikkeeseen kohdistamat murhanhimoiset tukahduttamistoimet? Miten se suhtautuu Hondurasin kansan taisteluun diktatuuria vastaan ja kansan vapauksien palauttamisen puolesta?

Vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa helmikuussa 2010 pidetyllä istuntojaksolla.

Neuvosto on pahoillaan siitä, että Tegucigalpan / San Josén sopimusta ei pantu täysimittaisesti täytäntöön ennen 29. marraskuuta 2009 pidettyjä vaaleja. Tämä kanta ilmaistiin selvästi puheenjohtajavaltion EU:n puolesta 3. joulukuuta 2009 antamassa julkilausumassa. Toisaalta neuvosto katsoo, että vaalit ovat merkittävä askel kohti kriisin ratkaisua ja että Hondurasia olisi kannustettava jatkamaan tällä tiellä.

Marraskuun vaalien jälkeen EU on kehottanut kaikkia toimijoita, myös valittua presidenttiä Loba, pyrkimään vuoropuheluun kansallisen sovinnon aikaansaamiseksi ja perustuslaillisen ja demokraattisen järjestyksen palauttamiseksi maahan. Neuvosto edellyttää niiden ottavan tästä asiasta täyden vastuun.

Porfirio Lobon ja kaikkien muiden presidenttiehdokkaiden 20. tammikuuta 2010 allekirjoittama kansallista sovintoa ja demokratian vahvistamista koskeva sopimus, joka sisältää Tegucigalpan / San Josén sopimuksen keskeiset elementit ja jossa sovitaan presidentti Zelayan aseman asianmukaisesta ja kunniallisesta ratkaisemisesta, jota EU on vaatinut (presidentti Zelaya itse on suostunut tähän), on tärkeä edistysaskel. Tästä syystä korkea edustaja antoi 27. tammikuuta, presidentti Lobon virkaan astumisen jälkeen, EU:n puolesta julkilausuman, jossa häntä kehoitettiin panemaan pikaisesti toimeen sopimuksessa mainitut aloitteet ja etenkin selvityskomission perustaminen. EU toivoo, että nämä ehdot täytetään nopeasti, jotta mahdollistetaan suhteiden nopea normalisoiminen Hondurasin kanssa.

Koko tämän prosessin aikana EU on ilmaissut syvän huolensa maassa ilmoitusten mukaan tapahtuneista ihmisoikeusrikkomuksista (kuten ihmisoikeuksien puolustajien uhkailusta, mielivaltaisista pidätyksistä ja rauhanomaisia mielenosoittajia vastaan kohdistetuista tukahduttamistoimista) ja muistuttanut väliaikaishallitusta sen kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen, OAS:n peruskirjan ja Amerikan ihmisoikeussopimuksen mukaisista velvoitteista. EU vaatii edelleen, että kaikki toimijat edistävät ja kunnioittavat oikeusvaltioperiaatetta, hyvää hallintotapaa ja ihmisoikeuksia.

*
* *

Charalampos Angourakisin laatima kysymys numero 16 (H-0038/10)

Aihe: Imperialistisen väliintulon torjuminen Haitissa

Haitin maanjäristystä seurannut ennennäkemätön tragedia koettelee saarivaltion kansaa. Yli 75 000 ihmistä on haudattu joukkohautoihin, 1,5 miljoonaa ihmistä on menettänyt kotinsa, loukkaantuneita on 3 miljoonaa, ja kuolonuhrien määräksi arvioidaan jopa 200 000. Sähköä ja vettä ei ole saatavilla. Peruselintarvikkeita myydään pimeillä markkinoilla kohtuuttomaan hintaan. Eri valtioiden johtajien, YK:n korkeiden virkamiesten ja humanitaaristen järjestöjen esittämien syytösten mukaan Yhdysvaltain hallitus käyttää tosiasiaa kyseistä tragediaa vakiinnuttaakseen maahan sotilaallisen miehitysvallan. Yhdysvaltain sotilaita, jotka käyttävät verukkeena humanitaarista apua ja jotka aiheuttavat huomattavia ongelmia muun muassa lääkintämateriaalin ja elintarvikkeiden jakamiseen, on tällä hetkellä 16 000 Haitissa. EU lähettää poliisivoimia ja kaikkea muuta kuin humanitaarista apua satojen miljoonien eurojen edestä.

Kysyn neuvostolta seuraavaa: Aikooko EU soveltaa Haitissa samaa politiikkaa kuin Yhdysvallat? Tuomitseeko se ”humanitaarisen avun” käyttämisen verukkeena, jonka avulla kolmansia maita ja niiden kansoja alistetaan poliittiseen ja sotilaalliseen pakkovaltaan?

Vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa helmikuussa 2010 pidetyllä istuntojaksolla.

Neuvosto on arvoisan parlamentin jäsenen kanssa samaa mieltä siitä, että Haitia koettelee ennennäkemätön tragedia. Tammikuun 12. päivän maanjäristys aiheutti valtavasti kuolonuhreja ja tuhoa ja pahensi entisestään Haitin vaikeaa tilannetta.

EU ja sen jäsenvaltiot ovat arvioineet katastrofin laajuuden ja toimineet nopeasti ja tehokkaasti heti ensimmäisistä päivistä lähtien maanjäristyksen jälkeen. Korkea edustaja Ashton kutsui koolle ulkoasiainneuvoston ylimääräisen kokouksen 18. tammikuuta, ja siinä sovittiin hyvin laajoista EU:n ensimmäisistä toimista, muun muassa huomattavasta rahoitusavusta.⁽⁵⁾

Tammikuun 25. päivänä ulkoasiainneuvosto päätti vastata myöntävästi YK:n erityiseen pyyntöön, joka koski lisätukea humanitaarisen avun kuljettamiseksi ja toimittamiseksi sekä YK:n Haitin vakauttamisohjelmaa (MINUSTAH) asianmukaisen turvallisuuden takaamiseksi paikan päällä. Tähän sisältyy teknistä asiantuntemusta ja välineistöä teiden raivaamiseksi, jotta avun perille toimittaminen helpottuu, samoin kuin meriliikenteen logistiikkavalmiuksia, jotka mahdollistavat toiminnan, vaikka satamarakenteita ei olisi käytettävissä, sekä EU:n yhteinen panos MINUSTAHin poliisivalmiuksien vahvistamiseksi, mukaan lukien Euroopan santarmijoukkoihin osallistuvien jäsenvaltioiden lähettämät henkilöt.

Neuvosto ei kuitenkaan ole tietoinen mistään yrityksistä käyttää humanitaarista apua arvoisan parlamentin jäsenen kuvailemalla tavalla. EU on alusta lähtien suhtautunut myönteisesti maailmanlaajuiseen vastaukseen tähän kriisiin ja tukenut vilpittömästi Yhdistyneiden kansakuntien keskeistä koordinoivaa roolia kansainvälisissä avustustoimissa. EU on myös korostanut, että avustus- ja jälleenrakennustoimien olisi oltava tarveperusteisia ja Haitin viranomaisten hallinnassa.

"Friends of Haiti" -ryhmän Montrealissa 25. tammikuuta pidetyn kokouksen osanottajat, joihin kuuluivat muun muassa EU ja Yhdysvallat, tunnustivat edelleen Haitin hallituksen johtajuuden ja suvereeniuden ja toistivat sitoutumisensa vastata Haitin välittömiin ja pidemmän aikavälin tarpeisiin koordinoitulla, yhtenäisellä ja kattavalla tavalla. Mitä neuvostoon tulee, nämä periaatteet ohjaavat epäilemättä jatkossakin EU:n omaa politiikkaa.

*
* *

Brian Crowleyn laatima kysymys numero 17 (H-0041/10)

Aihe: EU:n ja Yhdysvaltojen suhteet

Voiko neuvosto kertoa, mihin toimiin se aikoo ryhtyä seuraavan kuuden kuukauden aikana tiivistääkseen Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen taloudellisia suhteita ottaen huomioon maailmanlaajuisen talouden ongelmat, jotka koskevat meitä kaikkia?

Vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa helmikuussa 2010 pidetyllä istuntojaksolla.

EU ja Yhdysvallat ovat toistensa tärkeimmät talouskumppanit, ja niiden kahdenvälinen kauppasuhte on maailman suurin. Se on noin 14 miljoonan työpaikan perusta. Koska sekä EU että Yhdysvallat pyrkivät palaamaan kestäväan kasvuun, on tärkeää, että ne pitävät pintansa protektionismin nousua vastaan ja vastustavat esteiden pystyttämistä erityisesti nykyisessä taloustilanteessa erittäin tärkeälle kaupalle ja investoinneille. Osana tätä lähestymistapaa neuvosto on sitoutunut panemaan täytäntöön Yhdysvaltojen ja EU:n viime huippukokouksessa 3. marraskuuta 2009 aikaansaadut sopimukset.

Taloukskasvun ja työpaikkojen luomisen edistämiseksi transatlanttisilla markkinoilla neuvosto auttaa antamaan strategista suuntaa EU:n ja Yhdysvaltojen transatlanttiselle talousneuvostolle etenkin laatimalla sääntelyä koskevia yhteensopivia lähestymistapoja merkintöjen, energiatehokkuuden ja nanoteknologian kaltaisilla avainaloilla, arvioimalla sääntely-yhteistyön toimintatapoja, muun muassa vastavuoroista tunnustamista koskevia sopimuksia, tarkastelemalla vapaaehtoisten standardien käyttöä sääntelyn tukena, tekemällä

(5) EU:n Haitin maanjäristyksen vuoksi antaman humanitaarisen avun arvo, suunnitellut sitoumukset mukaan luettuna, oli 1. helmikuuta yhteensä 212 miljoonaa euroa (18 jäsenvaltiota ja komissio). Päivitetty summa toimitetaan ennen täysistuntoa kyselytuntia varten.

yhteistyötä turvallisen kaupan ja kansainvälisten teollis- ja tekijänoikeuksien aloilla sekä käynnistämällä uuden innovaatiota koskevan vuoropuhelun Yhdysvaltojen ja EU:n välillä.

Neuvosto aikoo myös tukea edelleen rahoitusalan sääntelyä koskevaa transatlanttista yhteistyötä etenkin rahoitusmarkkinoiden sääntelystä käytävällä vuoropuhelulla, jossa käsitellään oleellisilta osin yhteensopivia sääntelyuudistuksia. Se pyrkii myös säilyttämään rahoitusjärjestelmän moitteettomuuden, edistämään vapaata ja tervettä kilpailua, takaamaan vankan kuluttajien ja investoijien suojelun sekä vähentämään sääntelyn katvealueiden hyväksikäyttöä tai poistamaan sen. Neuvosto toimii sekä kahdensivuisissa keskusteluissa Yhdysvaltojen kanssa että monenvälisillä foorumeilla, kuten G20-prosessissa.

Lisäksi neuvosto pyrkii edelleen saamaan aikaan EU:n ja Yhdysvaltojen välisen toisen vaiheen ilmailusopimuksen vuoden 2010 aikana. Pelkästään tämän sopimuksen avulla voisi olla mahdollista luoda noin 80 000 työpaikkaa.

*
* *

Liam Aylwardin laatima kysymys numero 18 (H-0043/10)

Aihe: Euroopan solidaarisuusrahasto – käyttöönottokynnyksen alentaminen ja ennakkomaksujärjestely

Viime kuukausina erittäin vaikeat sääolot ovat vaivanneet useita Euroopan alueita ja aiheuttaneet huomattavia vahinkoja kodeille, yrityksille ja maataloudelle, ja Euroopan solidaarisuusrahasto on ollut laajan huomion ja kritiikin kohteena.

Komissio ja parlamentti ovat esittäneet neuvostolle ehdotuksen uudeksi solidaarisuusrahastoa koskevaksi asetukseksi ja tärkeä osa ehdotusta on laskea rahaston käyttöönottokynnystä ns. suurkatastrofeissa 0,5 prosenttiin bruttokansantulosta tai miljardiin euroon vuoden 2007 hintoina, riippuen siitä kumpi on matalampi (nykyisessä asetuksessa raja on 0,6 prosenttia BKT:stä tai 3 miljardia euroa vuoden 2002 hintoina).

Mikä tärkeintä, ehdotukseen sisältyy myös mahdollisuus myöntää avustuksia ennakkomaksuina tuhoista kärsineille maille niiden sitä pyytäessä. Tällainen järjestely olisi erittäin tervetullut tuhoalueille välittömästi katastrofin jälkeen.

Voiko neuvosto ilmoittaa, milloin se aikoo käsitellä tätä ehdotusta, ottaen erityisesti huomioon rahaston merkityksen kasvun? Voiko neuvosto ilmoittaa, aikooko se harkita ennakkomaksut mahdollistavan järjestelyn käyttöönottoa?

Vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa helmikuussa 2010 pidetyllä istuntojaksolla.

Neuvosto ei voi ilmoittaa, milloin se aikoo käsitellä tätä ehdotusta, kahdesta syystä:

A) Ehdotus, johon arvoisa parlamentin jäsen viittaa, herätti jäsenvaltioiden keskuudessa monia kysymyksiä. Itse asiassa aivan keskustelujen alusta alkaen monet valtuuskunnat ovat vastustaneet kaikkia ehdotuksen merkittäviä tekijöitä – soveltamisalan laajentamista, kynnysten alentamista ja poliittisia kriteereitä. On vaikea nähdä, että komission ehdotuksen pohjalta voitaisiin päästä eteenpäin.

B) 22. heinäkuuta 2008 neuvosto antoi päätelmät tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksesta nro 3/2008, jossa tarkasteltiin sitä, miten nopea, tehokas ja joustava Euroopan unionin solidaarisuusrahasto on ollut vuosina 2002–2006. Päätelmissä neuvosto korosti, ettei se tuossa vaiheessa pitänyt tarpeellisenä asetuksen muuttamista.

Puheenjohtajavaltio Espanja aikoo kuitenkin varmistaa, että päätös, jolla määritellään Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 222 artiklassa tarkoitetun yhteisvastuulausekkeen täytäntöönpanoa koskevat säännöt, hyväksytään pikaisesti, kun neuvosto saa komission ja korkean edustajan yhteisen ehdotuksen SEUT:n 222 artiklan mukaisesti.

*
* *

Laima Liucija Andrikiienėn laatima kysymys numero 19 (H-0045/10)

Aihe: Keski-Amerikan maiden kanssa tehtävän assosiointisopimuksen tekemisen näkymät

Hondurasissa vuonna 2009 tehty vallankaappaus ja sitä seurannut perustuslaillinen kriisi ovat muodostaneet tärkeimmän esteen EU:n ja kuuden Keski-Amerikan maan (Costa Rican, El Salvadorin, Guatemalan, Hondurasin, Nicaraguan ja Panaman) kanssa tehtävän assosiointisopimuksen loppuunsaattamiselle. Mikä on neuvoston kanta Hondurasin poliittiseen ja perustuslailliseen tilanteeseen marraskuussa 2009 pidettyjen presidentinvaalien jälkeen? Mahdollistavatko mainitut vaalit Hondurasin hallituksen täydellisen tunnustamisen ja valmistavatko ne tietä kohti assosiointisopimusta, Keski-Amerikan maiden kanssa tehtävä vapaakauppasopimus mukaan luettuna?

Vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa helmikuussa 2010 pidetyllä istuntojaksolla.

Kuten puheenjohtajavaltion EU:n puolesta 3. joulukuuta 2009 antamassa julkilausumassa ilmoitettiin, EU pahoittelee sitä, että Tegucigalpan / San Josén sopimusta ei pantu täysimittaisesti täytäntöön ennen 29. marraskuuta 2009 pidettyjä vaaleja. EU pitää vaaleja kuitenkin merkittävänä askeleena kriisin ratkaisemisessa.

Porfirio Lobon ja kaikkien muiden presidenttiehdokkaiden 20. tammikuuta 2010 allekirjoittama kansallista sovintoa ja demokratian vahvistamista koskeva sopimus on tärkeä ensimmäinen askel. Sopimus sisältää Tegucigalpan / San Josén sopimuksen keskeiset elementit, ja siinä määrätään presidentti Zelayan aseman asianmukaisesta ja kunniallisesta ratkaisemisesta, jota EU on vaatinut (ja johon presidentti Zelaya itse on suostunut). Korkea edustaja antoi 27. tammikuuta, presidentti Lobon virkaan astumisen jälkeen, EU:n puolesta julkilausuman, jossa tätä kehoitettiin panemaan pikaisesti toimeen sopimuksessa mainitut aloitteet ja etenkin selvityskomission perustaminen. EU toivoo, että nämä ehdot täytetään nopeasti, jotta mahdollistetaan suhteiden nopea normalisoiminen Hondurasin kanssa ja tasoitetaan näin tietä EU:n ja Keski-Amerikan välistä assosiointisopimusta koskevien neuvottelujen jatkamiselle.

EU on edelleen sitoutunut tukemaan perustuslaillisen ja demokraattisen järjestyksen palauttamista ja kansallista sovintoprosessia Hondurasissa.

*
* *

Ryszard Czarneckin laatima kysymys numero 20 (H-0047/10)

Aihe: Raha- ja budjettipolitiikan yhdenmukaistaminen Euroopan unionin jäsenvaltioissa

Edustaako pääministeri Zapateron ehdotus raha- ja veropolitiikan yhdenmukaistamisesta koko neuvoston kantaa vai onko kyseessä Zapateron oma ajattelu? Esitän tämän kysymyksen sen huolestumisen valossa, jota ajatus synnyttää Puolassa ja Euroopan unionin muissa "uusissa" jäsenvaltioissa.

Vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa helmikuussa 2010 pidetyllä istuntojaksolla.

Rahoituspalveluja koskevan politiikan osalta Eurooppa-neuvosto totesi joulukuussa 2009 pitämässään kokouksessa, että tarvitaan laajapohjaisia irtautumisstrategioita, jotka perustuvat koordinoituun lähestymistapaan. Se pani tyytyväisenä merkille komission aikomuksen seurata tiiviisti terveiden palkka- ja palkkioperiaatteiden täytäntöönpanoa ja kehotti finanssialaa panemaan terveet palkitsemiskäytännöt välittömästi täytäntöön.

Parhaillaan on käynnissä neuvotteluja monista tärkeistä lainsäädäntöehdotuksista rahoituspalvelualan sääntelyn ja hallinnon parantamiseksi. Niitä ovat muun muassa Euroopan finanssivalvonnan uusi rakenne, vakavaraisuusdirektiivin muuttaminen ja vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajia koskevaa direktiiviehdotus, jossa olisi käsiteltävä myös asianmukaisia palkka- ja palkkiopolitiikkoja. Suhtaudumme myönteisesti komission aikomukseen esittää vuonna 2010 lainsäädäntöehdotuksia johdannaismarkkinoiden vakauden ja läpinäkyvyyden parantamiseksi.

Veropolitiikan osalta olisi muistettava, että yhdenmukaistamisen taso vaihtelee välillisen verotuksen hyvin voimakkaasta yhdenmukaistamisesta arvonlisäverotusta, valmisteveroja (joita kannetaan alkoholista, tupakasta ja kivennäisöljyistä) ja energiaverotusta koskevien direktiivien avulla välittömien verojen vähemmän intensiiviseen yhdenmukaistamiseen, jossa on keskitytty konsernin sisäisten osinkojen (emo- ja tytäryhtiöitä koskeva direktiivi) ja korko- ja rojaltimaksujen (korko- ja rojaltidirektiivi) kaksoisverotuksen poistamiseen sekä rajat ylittävien sulautumisten helpottamiseen (yritysjärjestelydirektiivi).

Lisäksi EU:n lainsäädännöllä on pyritty parantamaan verohallintojen välistä yhteistyötä ja keskinäistä avunantoa säästökorkodirektiivillä sekä direktiiveillä verosaatavien määräämisestä ja perimisestä välittömän verotuksen, arvonlisäverotuksen ja valmisteverojen alalla. Erityistä huomiota kiinnitetään jäsenvaltioiden yhteistyöhön veropetosten torjunnassa.

Välittömän verotuksen alalla työ hyvän hallintotavan edistämiseksi verotusallalla jatkuu, erityisesti

unionin sisällä pyrkimällä saamaan aikaan sopimus säästökorkodirektiivin muuttamisesta sekä direktiivistä hallinnollisesta yhteistyöstä veron määräämisen alalla;

ulkosuhteissa neuvottelemalla Liechtensteinin kanssa tehtävästä petostentorjuntasopimuksesta sekä antamalla komissiolle valtuutus neuvotella petostentorjuntasopimuksia muiden kolmansien maiden kanssa (Andorra, Monaco, San Marino ja Sveitsi).

Eurofisc on toistaiseksi ehdotuksen tasolla oleva hajautettu verkosto arvonlisäpetoksia koskevien tietojen vaihtamiseksi jäsenvaltioiden välillä, ja sen merkitys välillisen verotuksen alalla ja arvonlisäveropetosten torjunnassa tulee kasvamaan. Arvonlisäverotuksen alalla neuvosto laatii jo ehdotusta direktiiviksi arvonlisäveron sähköistä laskutusta koskevista säännöistä. Tämä on merkittävä hallintoa yksinkertaistava ja yritysten kuluja vähentävä tekijä.

Lopuksi, energiatuotteiden verotusta koskevien puitteiden muuttamisessa on tärkeää edetä ympäristökriteerien pohjalta, ja neuvosto on valmis käsittelemään komission tulevia ehdotuksia tällä alalla.

On luonnollisesti komission tehtävä tehdä neuvostolle ja Euroopan parlamentille Euroopan unionin tason finanssi- tai veropolitiikkaa koskevia ehdotuksia, jotka käsitellään perussopimuksella säädettyjen menettelyjen mukaisesti.

*
* *

Marian Harkinin laatima kysymys numero 21 (H-0048/10)

Aihe: Ravintolisät

Tällä viikolla puheenjohtajavaltio Espanja on järjestänyt 11.–12. helmikuuta 2010 pidettävää kokousta Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen (EFSA) neuvoa-antavan foorumin korkeiden virkamiesten ja asiantuntijoiden sekä elintarvikkeiden terveydestä vastaavien viranomaisten välille. Voiko neuvosto ilmoittaa, mitä se toivoo saavuttavansa tällä kokouksella ja pitääkö puheenjohtajavaltio tärkeänä, että mukaan otetaan Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen tekemien tieteellisten tutkimusten lisäksi muita tieteellisiä riskejä arvioivia mielipiteitä, kun vahvistetaan suurimmat sietokyvyn rajoissa olevat saantiarvot direktiivin 2002/46/EY⁽⁶⁾ liitteessä 1 luetelluille ravinteille?

Vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa helmikuussa 2010 pidetyllä istuntojaksolla.

Kokous, johon arvoisa parlamentin jäsen viittaa, koskee Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen neuvoa-antavaa foorumia. Tässä foorumissa EFSA tapaa kaikkien 27 jäsenvaltioiden kansallisia elintarviketurvallisuusviranomaisia, ja kutakin jäsenvaltiota edustaa riskinarvioinnista vastaava kansallinen elin. EFSA:n neuvoa-antava foorumi kokoontuu säännöllisesti (4–5 kertaa vuodessa), aina eri EU:n jäsenvaltiossa. Seuraava 35. kokous pidetään Sevillassa 11.–12. helmikuuta.

⁽⁶⁾ EYVL 183, 12.7.2002, s. 51.

On syytä huomauttaa, että neuvoa-antavan foorumin kokouksen esityslistan laatii EFSA itse, ei puheenjohtajavaltio. Meidän tietojemme mukaan ravintolisät eivät ole Sevillassa 11. ja 12. helmikuuta 2010 pidettävän kokouksen esityslistalla. Kokouksen luonteen vuoksi puheenjohtajavaltio ei tässä vaiheessa voi kommentoida sen tulosta.

Mitä tulee EFSA:n suorittamiin tieteellisiin tutkimuksiin ravintolisää koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 10. kesäkuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/46/EY liitteessä I lueteltujen vitamiinien ja kivennäisaineiden saannin suurimpien raja-arvojen määrittämiseksi, parlamentti ja neuvosto päättivät direktiivin 2002/46/EY 5 artiklassa, että tällaiset raja-arvot asetetaan tieteellisen riskinarvioinnin perusteella valvonnan käsittelevällä komiteamenettelyllä.

Komissio järjesti vuonna 2006 laajoja julkisia kuulemisia ehdotusluonnoksen laatimiseksi. Vastauksena komission työasiakirjaan saadut jäsenvaltioiden ja asianomaisten sidosryhmien kannat ovat nähtävillä komission julkisella verkkosivulla⁽⁷⁾.

Neuvoston tietojen mukaan komissio tekee nyt vaikutustenarviointia saattaakseen valmiiksi ehdotusluonnoksen, joka esittelee elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevälle pysyväälle komitealle ja sitten Euroopan parlamentille ja neuvostolle tarkastettavaksi menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28. kesäkuuta 1999 annetun neuvoston päätöksen 5 a artiklan mukaisesti.

*
* *

Hans-Peter Martinin laatima kysymys numero 22 (H-0049/10)

Aihe: Rahoitusmarkkinoiden riskien rajoittaminen

Yhdysvaltojen presidentti vaatii erityisveroja pelastetuille pankeille, tiukempia ehtoja bonuksien myöntämiselle, uusia määräyksiä vähittäiskaupan rajoittamiseksi ja ennen kaikkea pankkien toiminnan hajauttamista tavallisessa asiakaspalvelussa ja erityisen riskialttiilla sijoituspankkitoiminta-alalla. Toimenpiteillä on tarkoitus varmistaa, että rahoituslaitokset eivät olisi enää niin isoja, että niitä ei voisi päästää kaatumaan.

Mitä mieltä neuvosto on näistä Yhdysvaltojen hallituksen uusista toimenpiteistä pankkialan sääntelemiseksi? Millaisen ehdotuksen puheenjohtajavaltio Espanja aikoo esittää 11. helmikuuta 2010 pidettäväksi kaavaillussa huippukokouksessa?

Missä määrin neuvosto katsoo tarpeelliseksi luoda EU:lle oman talousasioita käsittelevän hallinnon, jotta pankkialalla voidaan kehittää ja panna täytäntöön koko EU:ta koskevia säännöksiä?

Vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa helmikuussa 2010 pidetyllä istuntojaksolla.

Arvoisa parlamentin jäsen on ottanut esille erityisen tärkeän ajankohtaisen kysymyksen.

Presidentti Obama on vaatinut, että Yhdysvalloissa otetaan käyttöön rahoitusvastuumaksu, jolla on tarkoitus saada takaisin Yhdysvaltojen hallituksen kriisin aikana pelastusjärjestelyillä antama tuki ja vahvistaa julkista taloutta. Lisäksi presidentti Obama ilmoitti 21. tammikuuta 2010 aloitteista, joilla rajoitetaan rahoituslaitosten toiminta-alaa ja kielletään pankkeja harjoittamasta toimia, joita pidetään pahimpina keinotteluriskeinä.

Tämä merkitsee huomattavaa poliittista siirtymää suhteessa G20-ryhmän ja finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän nykyisiin keskusteluihin, joissa keskitytään sääntelyllisiin ja valvonnallisiin korjauskeinoihin.

Neuvosto ei ole vielä aloittanut Yhdysvaltojen suunnitelmiin liittyviä keskusteluja, varsinkin koska Yhdysvaltojen hallinnon ja etenkin Yhdysvaltojen valtionvarainministeriön ja kongressin on vielä konkretisoitava niitä.

Tätä taustaa vasten tarkasteltuna ei olisi oikein ennakoida neuvoston kantaa tähän kysymykseen tai spekuloida Eurooppa-neuvoston 11. helmikuuta pidettävän ylimääräisen kokouksen tuloksella. Neuvosto panee kuitenkin merkille Yhdysvaltojen viimeaikaiset aloitteet, jotka ovat vielä varhaisessa kehitysvaiheessa, merkinä

⁽⁷⁾ <http://ec.europa.eu/food/food/labellingnutrition/supplements>.

Yhdysvaltojen hallinnon vahvemmassa sitoutumisesta puuttua rahoitusjärjestelmän riskien kasautumiseen ja moraalikatoon. On syytä kuitenkin huomauttaa, että nämä aloitteet täydentävät laajempaa sääntelyvälineistöä, jota BCBS:n (Baselin pankkivalvontakomitea), rahoitusmarkkinoiden vakautta seuraavan elimen (FSB) ja IMF:n kaltaiset kansainväliset elimet parhaillaan tarkistavat. EU osallistuu aktiivisesti tähän kansainväliseen keskusteluun, jolla on tarkoitus vastata maailmanlaajuisin huolenaiheisiin yhteiseltä ja koordinoitulta pohjalta. Pyrimme myös saamaan aikaan ratkaisuja, joilla vältetään ennakoivasti varsinkin liiallinen riskinotto, jotta voidaan ratkaista muun muassa ”liian suuri kaatuakseen” -ongelma ja järjestelmäriskien kasautuminen tietyille rahoitusmarkkinoille tai toimijoille. Tiukempien pääomavaatimusten laatiminen tai vakavaraisuussäännöt ovat eräitä ratkaisuja, joita EU vilpittömästi kannattaa. Toisaalta EU on myös sitoutunut edistämään ratkaisuja, joilla varmistetaan, että rahoitusala kantaa osan rahoitusalan korjaamisen kustannuksista kriisin sattuessa esimerkiksi yksityissektorin kriisinhallintarahastojen tai vakuutusjärjestelyjen avulla.

Lisäksi, kuten arvoisa parlamentin jäsen tietää, neuvosto keskittyy rahoitusmarkkinoiden riskien rajoittamisessa myös rahoitusvalvontakehyksen vahvistamiseen. EU:n rahoitusvalvontaa käsittelevän korkean tason työryhmän 25. helmikuuta 2009 julkaiseman raportin valossa (de Larosièren raportti) Eurooppa-neuvosto totesi 20. maaliskuuta 2009, että rahoituslaitosten sääntelyä ja valvontaa on tehostettava EU:ssa ja että jatkotoimien lähtökohtana käytetään Jacques de Larosièren johtaman, rahoitusvalvontaa käsittelevän korkean tason työryhmän raporttia.

Tämän jälkeen komissio teki viisi ehdotusta EU:n uuden rahoitusvalvontajärjestelmän luomisesta erityisesti makro- ja mikrotason rahoitusvalvonnan avulla, ja niitä koskeva työ on käynnissä sekä neuvostossa että Euroopan parlamentissa. Neuvosto odottaa kiinnostuneena tänä vuonna hyväksyttävää rahoitusvalvonnan uudistuspakettia, joista neuvosto ja parlamentti parhaillaan neuvottelevat tavoitteenaan saada aikaan sopimus ensimmäisessä käsittelyssä.

Uuden lainsäädännön avulla äskettäin perustettu Euroopan järjestelmäriskikomitea ja Euroopan valvontaviranomaiset voinevat tehostaa riskien valvontaa ja niiden oikea-aikaista lieventämistä laadukkaampaan tietoon perustuvan ja koordinoitun valvonnan avulla.

Myös muiden de Larosièren raportissa esitettyyn etenemisreittiin sisältyvien näkökohtien suhteen toteutetaan toimia. Yksi niistä on palkkoja ja palkkioita koskeva kysymys, joka sisältyy komission 13. heinäkuuta 2009 tekemään ehdotukseen vakavaraisuusdirektiivin muuttamisesta. Tämän direktiivin tavoitteena on muun muassa saattaa pankkien ja sijoituspalveluyritysten palkka- ja palkkiojärjestelyt vakavaraisuusvalvonnan piiriin, jotta luottolaitokset ja sijoituspalveluyritykset joutuvat mukauttamaan palkka- ja palkkiopolitiikkansa tehokkaan riskinhallinnan mukaiseksi. Neuvosto sopi yleisestä lähestymistavasta tähän tekstiin joulukuussa, ja nyt se aikoo tehdä kaikkensa saadakseen aikaan sopimuksen Euroopan parlamentin kanssa, jotta direktiivi voidaan hyväksyä mahdollisimman pian.

*
* *

KOMISSIOLLE ESITETTÄVÄT KYSYMYKSET

Silvia-Adriana Țicăun laatima kysymys numero 23 (H-0010/10)

Aihe: Toimenpiteet, joilla säännellään menettelyjä ja edellytyksiä Euroopan unionin kansalaisten lainsäädäntöaloitteiden tekemiselle

Lissabonin sopimuksessa säädetään, että vähintään miljoona unionin kansalaista merkittävästä määrästä jäsenvaltioita voi tehdä aloitteen, jossa Euroopan komissiota kehoitetaan toimivaltuuksiensa rajoissa tekemään asianmukainen ehdotus asioista, joissa näiden kansalaisten mielestä tarvitaan unionin säädöstä perussopimusten soveltamiseksi. Euroopan parlamentti ja neuvosto vahvistavat tavanomaisen lainsäädäntömenettelyn mukaisesti kansalaisaloitteiden tekemistä varten vaadittavia menettelyjä ja edellytyksiä koskevat säännökset, myös niiden jäsenvaltioiden minimimäärän, joista kyseisen aloitteen esittäneiden kansalaisten on tultava.

Mitä toimenpiteitä komissio aikoo toteuttaa vahvistaakseen säännökset tällaisten lainsäädäntöaloitteiden tekemistä varten vaadittavista menettelyistä ja edellytyksistä? Millainen on komission asiaa koskeva aikataulu?

Vastaus

(EN) Komissio kannattaa kansalaisaloitteen käyttöönottoa, koska se voimistaa Euroopan unionin kansalaisten ääntä, tuo uuden ulottuvuuden eurooppalaiseen demokratiaan ja täydentää Euroopan unionin kansalaisuuteen liittyviä oikeuksia.

Koska eurooppalainen kansalaisaloite, josta määrätään Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 11 artiklassa, herättää oikeudellisia, hallinnollisia ja käytännön kysymyksiä ja koska se on jäsenvaltioiden kansalaisten, sidosryhmien ja viranomaisten kannalta hyvin merkittävä asia, komissio julkaisi 11. marraskuuta 2009 vihreän kirjan saadakseen kaikilta sidosryhmiltä näkemyksiä keskeisistä tulevaan asetukseen vaikuttavista kysymyksistä. Sidosryhmillä oli aikaa vastata kuulemiseen 31. tammikuuta 2010 asti. Vihreään kirjaan annetut vastaukset sekä parlamentin toukokuussa 2009 antama päätöslauselma kansalaisaloitteesta toimivat perustana, jolta komissio laatii asetusehdotuksen.

Komissio on vakuuttunut siitä, että Euroopan unionin kansalaisten olisi voitava hyötyä Euroopan kansalaisaloitteesta mahdollisimman pian Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen. Tätä varten komissio tekee asetusehdotuksen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 24 artiklan perusteella. Komission tavoitteena on, että asetus voitaisiin hyväksyä ennen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen voimaantuloa seuraavan vuoden loppua, ja komissio uskoo, että Euroopan parlamentilla ja neuvostolla on sama tavoite.

*
* *

Francesco De Angelisin laatima kysymys numero 24 (H-0013/10)

Aihe: Sukupuolinen syrjintä jäsenvaltioiden sosiaaliturvajärjestelmissä

Kun otetaan huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen konsolidoidun toisinnon 153 artikla (X osasto), Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen 13. marraskuuta 2008 antama tuomio, jolla Italialle määrättiin seuraamuksia, sekä viime kuukausina ja vuosina työmarkkinaosapuolten ja yksityisten elinten välillä jäsenvaltioissa laaditut määräämättömäksi ajaksi solmittujen työsuhteiden ehtoja koskevat sopimukset, mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä välttääkseen sen, että eläkevaatimusten erot miesten ja naisten välillä voivat johtaa sukupuoliseen syrjintään työpaikoilla tietyissä jäsenvaltioissa?

Vastaus

(EN) Miesten ja naisten eläkeoikeuksien eroista mahdollisesti aiheutuvaan sukupuoliseen syrjintään liittyvä Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tuomio⁽⁸⁾, johon arvoisa parlamentin jäsen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 153 artiklan lisäksi viittaa, koskee Istituto nazionale della previdenza per i dipendenti dell'amministrazione pubblica (INPDAP) hallinnoimaa eläkejärjestelmää ja kattaa julkishallinnossa työskentelevien virkamiesten ja muun henkilöstön eläkkeet. Kiistanalaisissa määräyksissä naisten eläkeiäksi oli asetettu 60 ja miesten eläkeiäksi 65 vuotta. Tuomiossaan tuomioistuim vahvisti, että työnantajan (joka voi olla myös valtio) entiselle työntekijälle "työsuhteen" perusteella maksama eläke on SEUT:n 153 artiklassa tarkoitettua palkkaa. Näin tuomioistuim vahvisti, että virkamiehiä on pidettävä tässä yhteydessä "työntekijöinä". Näin ollen INPDAP:n eläkejärjestelmän ja etenkin sen eläkeikää koskevien sääntöjen on oltava yhdenvertaisen kohtelun periaatteen mukaisia. Tuomioistuim vahvisti tämän oikeuskäytännön äskettäin tapauksessa, joka koski eroja Kreikan virkamiesten eläkeiässä⁽⁹⁾.

Asiassa C-46/07 antamassaan tuomiossa tuomioistuim ei kuitenkaan käsitellyt kysymystä siitä, miten eläkeikää koskevista aiemmista eroista johtuvat erot eläkeoikeuksissa olisi korjattava.

Asioissa C-408/92 ja C-28/93⁽¹⁰⁾ tuomioistuim totesi, että jos on todettu, "että palkkojen osalta on menetelty syrjivästi, mutta kyseisessä ammatillisessa järjestelmässä ei ole ryhdytty toimenpiteisiin yhdenvertaisen kohtelun varmistamiseksi, [EY:n perustamissopimuksen 141] artiklan noudattaminen voidaan varmistaa ainoastaan siten, että huomoinn kohdellulle henkilöryhmälle myönnetään ne etuudet, joita etuoikeutettu henkilöryhmä saa."

⁽⁸⁾ Asia C-46/07, Euroopan yhteisöjen komissio vs. Italian tasavalta, kok. 2008, s. I-151.

⁽⁹⁾ 26. maaliskuuta 2009 annettu tuomio asiassa C-559/07, Euroopan yhteisöjen komissio vs. Kreikka.

⁽¹⁰⁾ Asiat C-408/92, Smith, kok. 1994, s. I-4435, kohta 17 ja sitä seuraavat kohdat, sekä C-28/93, van den Akker, kok. 1994, s. I-4527, kohdat 16 ja sitä seuraavat kohdat.

Se totesi myös, että tämän periaatteen noudattaminen merkitsee sitä, että 17. toukokuuta 1990 (asiassa Barber annetun tuomion ajankohta) ja 1. heinäkuuta 1991 (syrjinnän päättymisajankohta) väliseltä ajalta miesten eläkeoikeudet on laskettava saman eläkeiän perusteella kuin naistenkin. Vakiintunut oikeuskäytäntö vahvistaa tuomioistuimen kannan tässä asiassa.

Näin ollen komissio seuraa tarkasti Italian lainsäädännön tuomioistuimen tuomion mukaista kehitystä ja ryhtyy toimenpiteisiin, mikäli Italia tai jokin muu jäsenvaltio, jolla on vastaavia ongelmia, ei noudata sitä.

Mitä tulee tiettyjen jäsenvaltioiden organisaatioiden ja ammattiliittojen tekemiin syrjiviin sopimuksiin, joihin arvoisa parlamentin jäsen viittasi, on lähtökohtaisesti kansallisten tuomioistuinten tehtävä määrittää, ovatko ne Euroopan unionin lainsäädännön mukaisia. Vastuu EU:n lainsäädännön asianmukaisesta voimaansaattamisesta ja täytäntöönpanosta on kuitenkin SEUT:n 288 artiklan nojalla viime kädessä jäsenvaltioilla.

*
* *

Rolandas Paksasin laatima kysymys numero 25 (H-0014/10)

Aihe: Ihmisoikeudet

Liettuan parlamentin jäsenten toteuttamassa parlamentaarisessa tutkinnassa on tultu siihen tulokseen, että erään vieraan vallan tiedustelupalvelun aloitteesta Liettuassa on varustettu tiloja vankien säilytystä varten ja että Yhdysvaltain keskustiedustelupalveluun, CIA:han, kytköksissä olevia lentokoneita on laskeutunut useaan otteeseen liettualaisille lentokentille ja lähtenyt niiltä. Kyseiset lentokoneet on mainittu myös Euroopan parlamentin Euroopassa sijaitsevia CIA:n salaisia vankiloita koskevassa tutkinnassa. Liettuan parlamentin valiokunnan tutkinnassa mainitaan myös useampia CIA:han kytköksissä olevia, Liettuaan laskeutuneita lentokoneita, kuin Euroopan parlamentin suorittamassa tutkinnassa.

Katsooko Euroopan komissio edellä mainittujen uusien seikkojen ilmettyä, että on olemassa riittävä oikeusperusta erikoistutkimuksen aloittamiseksi mahdollisista rikkomuksista Geneven yleissopimuksen asiaa koskevia artikloja, ihmisoikeuksia koskevissa kansainvälisissä perusasiakirjoissa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjassa vahvistettuja periaatteita vastaan sekä vieraan vallan tiedustelupalvelun sekaantumisesta Liettuan, itsenäisen Euroopan unionin jäsenvaltion, sisäisiin asioihin?

Vastaus

(EN) Kuten komissio on useaan otteeseen korostanut, se katsoo, että ”luovuttamiseksi” kutsutut käytännöt ja salaiset vangitsemiset loukkaavat Euroopan ihmisoikeussopimuksessa taattuja perusoikeuksia.

Komissio on myös aina painottanut, että on asianomaisten jäsenvaltioiden tehtävä käynnistää tai jatkaa perusteellisia, riippumattomia ja puolueettomia tutkimuksia totuuden selvittämiseksi. Vain jäsenvaltioiden käytettävissä olevilla tutkintavälineillä ja -keinoilla voidaan saada kaikki tosiseikat esiin. Komissiolla ei ole toimivaltaa eikä keinoja selvittää totuutta jäsenvaltioiden sijasta.

Tästä syystä komissio suhtautuu myönteisesti arvoisan parlamentin jäsenen mainitseman Liettuan tutkintakomitean suorittamaan tutkintaan.

Oikeudenmukaisuudesta, vapaudesta ja turvallisuudesta vastaava komission jäsen lähetti lokakuussa 2009 Liettuan oikeusministerille kirjeen, jossa hän ilmaisi komission huolestuneisuuden esitetyistä väitteistä ja tyytyväisyyden siitä, että vierailullaan komission puheenjohtajan luona presidentti Grybauskaitė ilmoitti tutkinnan käynnistämisestä.

Komissio huomauttaa etenkin, että Liettuan tutkintakomitea esitti useita suosituksia sen turvallisuuspalvelujen toiminnan valvonnan tiukentamiseksi ja ehdotti rikostutkinnan aloittamista, jotta asiaan liittyvät olosuhteet saadaan selvitettyä paremmin sekä määritettyä mahdolliset rikosoikeudelliset vastuut. Komissio suhtautuu myönteisesti siihen, että tutkintakomitea esittää konkreettisia suosituksia, joilla on tarkoitus estää tällaisten välikohtausten tapahtuminen tulevaisuudessa.

*
* *

Frank Vanhecken laatima kysymys numero 26 (H-0017/10)**Aihe: Yhteisön tuki Molissa sijaitsevalle ydinenergian tutkimuskeskukselle ja Myrrha-hankkeelle**

Mikä on komission kanta Molissa Belgiassa sijaitsevaan ydinenergian tutkimuskeskukseen ja sen tunnettuun Myrrha-hankkeeseen? Aikooko komissio antaa taloudellista tukea tutkimuskeskukselle ja/tai Myrrha-hankkeelle? Jos ei aio, miksi? Jos aikoo, milloin ja kuinka paljon tukea aiotaan antaa?

Vastaus

(EN) Myrrha-hanke ("Multi-purpose hybrid research reactor for high-tech applications") on tällä hetkellä SCK/CEN-tutkimuskeskuksen (Studiecentrum voor Kernenergie – Centre d'Etude de l'Energie nucléaire) Belgian hallitukselle esittämä rahoitusehdotus.

Näin ollen suunnitelmissa ei ole tukea tämän hankkeen rakentamista nykyisestä Euratomin ydinalan tutkimuksen ja koulutuksen puiteohjelmasta (Euratomin 7. puiteohjelma, 2007–2011), joskin sille annetaan rajallista suunnittelutukea eräällä käynnissä olevalla hankkeella, joka on valittu osaksi tarjouspyyntökilpailua ja jonka arvioivat riippumattomat asiantuntijat. Myrrha olisi EU:n strategisen energiateknologiasuunnitelman ESNII-aloitteeseen (European Sustainable Nuclear Industrial Initiative) sisältyvä tukeva infrastruktuuri. Myös Euroopan tutkimusinfrastruktuurien strategiafoorumi (ESFRI) tarkastelee parhaillaan Myrrha-hanketta, joka saatetaan sisällyttää päivitettyyn ESFRI:n etenemissuunnitelmaan 2010.

*
* *

Vilija Blinkevičiūtėn laatima kysymys numero 27 (H-0019/10)**Aihe: Sosiaalisten vähimmäisnormien takaaminen EU:ssa sosiaalisen syrjäytymisen torjumiseksi**

Euroopan parlamentin ja neuvoston 22. lokakuuta 2008 tehdyssä päätöksessä N:o 1098/2008/EY⁽¹¹⁾ päätettiin nimetä vuosi 2010 köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan Euroopan teemavuodeksi sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan tukemiseksi Euroopan unionissa. Päätöksen perusteella Euroopan komissio laati 1. joulukuuta 2008 strategia-asiakirjan, jossa se sitoutuu toteuttamaan Euroopan unionin tärkeimmät tavoitteet köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnassa.

Tällä hetkellä lähes 80 miljoonaa eurooppalaista elää köyhyysrajan alapuolella ja pyrkii selviytymään talous- ja sosiaalikriisistä. Mitä toimia komissio aikoo toteuttaa varmistaakseen sosiaaliset vähimmäisnormit koko Euroopan unionissa Euroopan sosiaalipolitiikan tärkeimpänä toimenä, jolla taataan jokaiselle EU:n kansalaiselle vähimmäistason sosiaalietuudet? Sosiaalisten vähimmäisnormien olisi oltava yhdenmukaiset koko Euroopan unionissa, koska se myötävaikuttaisi sosiaaliturvan tason paranemiseen.

Vastaus

(EN) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 153 artikla tarjoaa oikeusperustan ehdotuksille sosiaalisista vähimmäisnormeista monilla aloilla, mutta ei lainsäädännölle, jolla pyritään sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan nimenomaiseen tavoitteeseen.

Arvoisaa parlamentin jäsentä muistutetaan tässä suhteessa työmarkkinoilta syrjäytyneiden aktiivisen osallisuuden edistämisestä 3. lokakuuta 2008 annetusta komission suosituksesta 2008/867/EY⁽¹²⁾, jonka neuvosto hyväksyi 17. joulukuuta 2008 ja parlamentti 6. toukokuuta 2009 antamassaan päätöslauselmassa. Suosituksessa määritellään yhteiset periaatteet ja käytännön suuntaviivat, jotta riittävä toimeentulotuki, kaikkien pääsy työmarkkinoille ja laadukkaiden palvelujen saanti voidaan yhdistää. Sen tavoitteena on saada aikaan tehokas kokonaisvaltainen lähestymistapa köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjuntaan.

Komissio työskentelee parhaillaan kovasti kehittääkseen aktiivista osallisuutta edistävän strategian seurantapuitteet. Tähän sisältyy yhdessä sosiaalisen suojelun komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien kanssa tehtävä työ sopivien indikaattorien tunnistamiseksi strategian toimeenpanon seuraamista varten. On myös kerätty tietoa siitä, miten sosiaaliset turvaverkot toimivat eri jäsenvaltioissa. Sosiaalista suojelua ja sosiaalista osallisuutta koskeva vuoden 2010 yhteinen raportti ja siihen liittyvä tausta-asiakirja sisältävät köyhien työikäisten vähimmäistoimeentulojärjestelmiä koskevan jakson, jossa yksilöidään kansallisten

(11) EUVL L 298, 7.11.2008, s. 20.

(12) EUVL L 307, 18.11.2008, s. 11.

sosiaalisten turvaverkkojen suunnittelun kriittisiä kohtia, joita ovat pääasiassa niitä tarvitsevan väestön kattaminen ja se, että sosiaalitukeen oikeutetut henkilöt eivät hae etuuksia. Keskinäinen oppiminen ja hyvien toimintatapojen vaihto, johon sisältyy aktiiviseen osallistumiseen liittyviä hankkeita ja vertaisarvioita, ovat käynnissä, ja ne jatkuvat avoimen koordinoitimenetelmän avulla sosiaalisen suojelun ja sosiaalisen osallisuuden alalla.

Komissio odottaa, että Euroopan köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan teemavuosi 2010 lisää tietoisuutta ja vauhdittaa köyhyyden torjunnan tehostamista koko Euroopan unionissa.

*
* *

Dan Predan laatima kysymys numero 28 (H-0020/10)

Aihe: Icesave-laki ja Islannin velvollisuudet Euroopan talousalueeseen kuuluvana maana

Komissio vastasi lehdistötiedotteessaan Islannin presidentin päätökseen ilmoittamalla, että ”tapaus Icesavea” arvioidaan komission lausunnossa, joka käsittelee Kööpenhaminassa kokoontuneen Eurooppa-neuvoston (1993) määrittelemiä taloudellisia kriteereitä. Miten päätös järjestää kansanäänestys Icesave-laista voi vaikuttaa arvioon siitä, pystyykö Islanti täyttämään Kööpenhaminan Eurooppa-neuvoston asettamat taloudelliset kriteerit?

Vastaus

(EN) Islannin presidentin ilmoitus Icesave-laista järjestettävästä kansanäänestyksistä osoittaa, kuinka herkkä tämä kysymys Islannille on. Tämä on asia, josta Islannin kansan on päätettävä. Komissio seuraa tiiviisti tilannetta. Se ei halua sekaantua tällaiseen kansalliseen keskusteluun.

Komissio katsoo, että Icesave-sopimus, eli Yhdistyneen kuningaskunnan, Alankomaiden ja Islannin väliset lainasopimukset ja näiden lainojen takaisinmaksuehdot, on näiden valtioiden kahdenvälinen asia. Siten nämä sopimukset eivät ole kytköksissä komission toimeksiantoon laatia lausunto Islannin jäsenyyshakemuksesta, eikä niitä pidä myöskään suorasti yhdistää Islannin liittymisprosessiin.

Komissio laatii parhaillaan lausuntoaan Islannin jäsenyyshakemuksesta, kuten neuvosto pyysi, ja se pyrkii varmistamaan, että se on tasapainoinen, puolueeton ja kattava.

Lausunnossa arvioidaan, missä määrin Kööpenhaminan liittymiskriteerit täyttyvät. Tässä yhteydessä Icesaven ja pääoman valvonnan kaltaisia kysymyksiä tarkastellaan siltä kannalta, miten ne vaikuttavat Islannin kykyyn soveltaa yhteisön säännöstöä. Tarvittaessa käsitellään sitä, miten Islanti on noudattanut Euroopan talousalueen (ETA) sääntöjä, EFTAn valvontaviranomaisen asiaa koskevan arvion perusteella. Jos todetaan, että kaikkia sääntöjä ei ole noudatettu, havaitut puutteet on korjattava, jotta Islanti noudattaa täysin yhteisön säännöstöä liittymishetkenä.

Komissio korostaa tässä yhteydessä, että lausunto antaa vain alustavan kuvan siitä, missä määrin Islanti on pannut yhteisön säännösten täytäntöön. Komissio tekee tarkemman arvioinnin liittymisprosessin myöhemmässä vaiheessa tutkimalla ehdokasvaltion lainsäädäntöä suhteessa yhteisön säännöstöön, kun neuvosto on päättänyt liittymisneuvottelujen aloittamisesta.

*
* *

Mairead McGuinnessin laatima kysymys numero 29 (H-0022/10)

Aihe: EU:n lentokenttien turvallisuus

Äskettäin Amsterdamin Schipol-lentokentältä Detroitiin suuntautuneella Northwest Airlinesin lennolla estettiin pommin räjäytys, ja on saatu järkyttävästi kuulla erään matkustajan kuljettaneen tahattomasti räjähteitä matkustamoon Dubliniin suuntautuneella lennolla, koska Slovakian lentokentän turvallisuustarkastus epäonnistui tehtävässään. Voiko komissio vakuuttaa parlamentille, että lentokenttien turvallisuus on korkealla sen toimintasuunnitelmissa?

Voiko se lisäksi vahvistaa, että se aikoo yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa tarkistaa voimassa olevat turvatoimet?

Mitä koko Euroopan kattavia suuntaviivoja on olemassa niin kutsutuista pommin paljastustesteistä (bomb sniffing tests), ja ovatko ne komission mielestä tarpeeksi luotettavia? Tarvitaanko sen mielestä EU:n sääntöjä kaikille lentokenttäturvallisuuden muodoille?

Mitä mieltä komissio on tarpeesta tiukentaa matkustajien turvatoimia?

Mitä mieltä komissio on kuvatekniikan, eli vartaloskannereiden, käytöstä eräänä matkustajien tarkastuskeinona?

Vastaus

(EN) Komissio käy jatkuvaa vuoropuhelua jäsenvaltioiden, kansainvälisten kumppanien ja kansainvälisten organisaatioiden kanssa ilmailun turvatoimien vaihtamiseksi ja kehittämiseksi. Se toimii puheenjohtajana ilmailun turvaamista koskevalla EU:n lainsäädännöllä perustetussa pysyvässä sääntelykomiteassa, joka kokoontuu säännöllisesti useita kertoja vuodessa⁽¹³⁾ ja tarvittaessa muulloinkin reagoidakseen avoimiin kysymyksiin. Lisäksi komissio vaihtaa säännöllisesti näkemyksiä sidosryhmien kanssa. Voimassa olevan lainsäädännön päivittäminen uuteen kehitykseen vastaamiseksi on yleistä, ja näin on tehty monta kertaa viime vuosien aikana.

EU:n lentoasemilla voidaan käyttää vain sellaisia turvatarkastuslaitteita, jotka on lueteltu ja kuvailtu tarkemmin ilmailun turvaamista koskevassa EU:n lainsäädännössä. Periaatteessa turvatarkastuslaitteiden, esimerkiksi räjähdysainejäämäilmaisimien ("bomb sniffing"), mikäli sellaisia on käytettävissä, on noudatettava tarkkoja suorituskykyä ja toimintaa koskevia periaatteita. Jotta yhden turvatarkastuksen periaate saadaan toteutettua EU:n alueella, lentoasemien on sovellettava ilmailun turvaamista koskevia yhteisiä perusvaatimuksia.

Northwest Airlinesin lennolla 253 Detroitiin 25. joulukuuta tehty terrori-iskuyritys osoitti jälleen kerran, että siviili-ilmailuun kohdistuva uhka on todellinen. Komissio osallistuu eri tasoilla tämän välikohtauksen arviointiin ja mahdollisiin jatkotoimiin.

EU:n lainsäädäntö sallii joidenkin jäsenvaltioiden yksipuolisesti soveltamat tiukemmat toimenpiteet. Komissio katsoo kuitenkin, että tarvitaan kestävämpää etenemistapaa, joka perustuu EU:n tason yhteisiin normeihin. Uuden ilmaisinteknologian, esimerkiksi edistyneen kuvatekniikan, lisääminen sallittujen laitteiden luetteloon voisi olla yksi elementti, kunhan terveystä, yksityisyyttä ja tietosuojaa koskevat kysymykset saadaan ratkaistua tyydyttävällä tavalla. Tarvitaan kuitenkin myös muita toimenpiteitä, kuten lainvalvontaviranomaisten laajaa yhteistyötä ja käytettävissä olevien tietojen tehokkaampaa vaihtoa.

Tarkempia tietoja mahdollisuudesta lisätä vartaloskannerit sallittujen turvatarkastuslaitteiden luetteloon on komission vastauksessa suulliseen kysymykseen H-0001/10⁽¹⁴⁾.

*
* *

Anneli Jäätteenmäen laatima kysymys numero 30 (H-0024/10)

Aihe: Strasbourgista luopuminen uudelleen käsittelyyn Lissabonin sopimuksen myötä

Lissabonin sopimuksen (8 b artikla) mukaan komissiolle on mahdollista esittää niin sanottu kansalaisaloite. Jos siinä on vähintään miljoonan EU-kansalaisen allekirjoitus "merkittävästä määrästä jäsenvaltioita", komission on toimittava asiassa.

EU-puheenjohtajamaa Espanja käsitteli kansalaisaloitetta muiden EU-maiden kanssa La Granjassa 13. tammikuuta 2010. Jäsenmaat pääsivät sopuun, että "merkittäväksi määräksi jäsenvaltioita" määritellään yksi kolmasosa EU:n jäsenmaista (nykyisellään siis 9 jäsenmaata).

Niin sanottu "Oneseat"-aloite, eli että Euroopan parlamentin tulisi sijaita vain Brysselissä, täyttää kirkkaasti edellä mainitut kriteerit (vähintään miljoona allekirjoitusta vähintään 9 jäsenmaasta). Aloite on kerännyt jo yli 1,2 miljoonan eurooppalaisen allekirjoituksen. On älytöntä, että Euroopan veronmaksajat maksavat 200 miljoonaa euroa vuodessa rekkarallista Brysselin ja Strasbourgien välillä.

⁽¹³⁾ Ilmailun turvallisuuden sääntelykomitea, joka perustuu yhteisistä siviili-ilmailun turvaamista koskevista säännöistä ja asetuksen (EY) N:o 2320/2002 kumoamisesta 11. maaliskuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 300/2008 19 artiklaan.

⁽¹⁴⁾ Saatavilla verkkosivulla <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB>.

"Oneseat"-aloite on edelleen avoinna Euroopan parlamentin vetoomusvaliokunnassa. Vetoomus on jo kerran EU:n toimielimille osoitettu. Tällöin Lissabonin sopimus ei kuitenkaan ollut vielä voimassa eivätkä EU:n toimielimet ottaneet sitä kuuleviin korviinsa. Euroopan parlamentti surkuhupaisasti osti Strasbourgin kaupungilta parlamenttirakennukset samalla viikolla, kun aloite otettiin vastaan.

Aikooko komissio ottaa "Oneseat"-aloitteen käsittelyynsä Lissabonin sopimuksen voimaantumisen myötä?

Mitä komissio aikoo tehdä aloitteelle?

Vastaus

(EN) Komissio kannattaa kansalaisaloitteen käyttöönottoa, koska se voimistaa Euroopan unionin kansalaisten ääntä, tuo uuden ulottuvuuden eurooppalaiseen demokratiaan ja täydentää Euroopan unionin kansalaisuuteen liittyviä oikeuksia.

Komissio on vakuuttunut siitä, että Euroopan unionin kansalaisten olisi voitava hyötyä Euroopan kansalaisaloitteesta mahdollisimman pian Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen. Tätä varten komissio tekee lähiaikoina asetusehdotuksen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 24 artiklan perusteella. Ehdotuksessa otetaan huomioon komission marraskuussa 2009 käynnistämän julkisen kuulemisen tulokset. Kuulemisessa pyydettiin näkemyksiä jäsenvaltioiden kansalaisilta, sidosryhmiltä ja viranomaisilta. Komission tavoitteena on, että asetus voitaisiin hyväksyä ennen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen voimaantuloa seuraavan vuoden loppua, ja komissio uskoo, että Euroopan parlamentilla ja neuvostolla on sama tavoite.

Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEUT) 11 artiklan 4 kohdan mukaan eurooppalaisella kansalaisaloitteella voidaan kehottaa komissiota tekemään ehdotus vain sellaisesta asiasta, joka kuuluu sen toimivaltuuksien piiriin ja jossa tarvitaan unionin säädöstä perussopimusten soveltamiseksi.

Unionin toimielinten kotipaikka on vahvistettu jäsenvaltioiden hallitusten yhteisellä sopimuksella Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 341 artiklan mukaisesti. Euroopan parlamentin kotipaikka vahvistetaan uuteen perussopimukseen liitetyllä pöytäkirjalla N:o 6.

Näin ollen komissiolla ei ole SEUT:n 341 artiklan täytäntöönpanoa koskevaa toimivaltaa.

*
* *

Zigmantas Balčytisin laatima kysymys numero 31 (H-0025/10)

Aihe: "Rail Baltica" -hankkeen edellyttämien töiden päättäminen

"Rail Baltica" on yksi Euroopan unionin ensisijaisista hankkeista, jonka toteutuminen parantaisi Baltian maiden kansalaisten mahdollisuuksia matkustaa ja osallistua rautateiden tavaraliikenteen EU:n sisämarkkinoille. "Rail Baltica" lieventäisi myös muuhun Eurooppaan nähden syrjäisen Baltian alueen eristäytymistä. Baltian maita ankarasti koettelevan talouskriisin seurauksena hankkeeseen sisältyvät työt voivat viivästyä tai jopa pysähtyä kokonaan, koska niille ei löydy rahoitusta. Liettua on jo leikannut töille varaamia määrärahoja, mille komissio on antanut suostumuksensa. Aikooko komissio näiden maiden vaikea taloustilanne mielessä pitäen tutkia mahdollisuutta lisätä Euroopan unionin rahoitusosuutta hankkeessa turvautuen muualla toteutuneisiin säästöihinsä?

Vastaus

(EN) Arvoisa parlamentin jäsen on oikeassa sanoessaan, että nykyinen rahoitus- ja talouskriisi on vaikuttanut "Rail Baltica" -hankkeeseen, kuten moniin muihinkin suuriin infrastruktuurihankkeisiin kaikissa EU:n jäsenvaltioissa. Baltian mailla on velvollisuus täyttää yhtä suurta rahoitusosuutta koskevat vaatimukset Euroopan laajuisista liikenneverkoista (TEN-T) rahoitettavissa hankkeissa, ja tällaisia varoja ei ole helppo löytää kansallisten budjettirajoitusten aikana. Liettuassa komissio on ehdottanut hankkeen toteuttamiseksi vaihtoehtoisia malleja, joka olisi halvempi, helpompi ja nopeampi toteuttaa, mutta ei vähentäisi sitä hyötyä, jonka loppuun saatettu "Rail Baltica" -hanke toisi kumppanivaltioille. Liettuan viranomaiset hyväksyivät tämän hankkeeseen ehdotetun muutoksen joulukuussa 2009.

Mitä tulee kauden 2007–2013 rahoitusnäkymissä hankkeelle jo myönnettyjen varojen lisäämiseen, komissio suorittaa vuonna 2010 kaikkien Euroopan laajuisista liikenneverkoista rahoitettujen ensisijaisien hankkeiden perusteellisen uudelleentarkastelun arvioidakseen edistystä ja tarkastellakseen ongelmia. Tässä yhteydessä katsotaan, onko nykyisiä menomuuttujia, myös "Rail Baltica" -hankkeen osalta, tarpeen muuttaa.

*
* *

Seán Kellyn laatima kysymys numero 32 (H-0028/10)

Aihe: Matkailu – autonvuokrausmarkkinat EU:ssa

EU:n autonvuokrausmarkkinat ovat tällä hetkellä hajanaiset ja 27 jäsenvaltiossa esiintyy erilaisia lainsäädännöllisiä vaatimuksia ja hinnoittelurakenteita. Tämä voi aiheuttaa matkailijoiden liikkumisen rajoittamista tuottoisan rajat ylittävän matkailun alalla, mikä johtaa alempiin tuloihin laajemminkin matkailun alalla.

Nykyiseen markkinoiden hajanaisuuteen liittyy useita ongelmia:

kohtuuttomat luovutusmaksut, kun auto halutaan palauttaa eri jäsenvaltioon kuin se, mistä se vuokrattiin;

valtavat erot samaa ajoneuvoluokkaa koskevissa maksuissa naapurijäsenvaltioissa, vaikka otettaisiin huomioon elinkustannusten erot;

rajoittavat vakuutus sopimukset ja vuokrasopimusten erilaiset säännöt ja ehdot.

Voiko komissio kommentoida, onko olemassa suunnitelmia markkinoinnin suuremman yhtenäisyyden edistämiseksi tällä alalla sitä kautta, että joihinkin tai kaikkiin edellä mainituista ongelmista puututaan?

Vastaus

(EN) Komissio on tietoinen arvoisan parlamentin jäsenen esiin tuomista autonvuokraukseen liittyvistä kuluttajien ongelmista.

Komissio tarkastelee parhaillaan tavaroiden ja palvelujen vähittäiskaupan markkinoiden maantieteellisen segmentoitumisen ongelmaa määrittääkseen sen laajuuden käytännössä. Komission äskettäisessä raportissa rajatylittävän sähköisen kaupankäynnin esteistä EU:ssa⁽¹⁵⁾ sekä komission samasta aiheesta lokakuussa 2009 antamassa tiedonannossa⁽¹⁶⁾ tehdään alustava analyysi näistä ongelmista sekä toimista, joita komissio aikoo tehdä niiden ratkaisemiseksi. Komissio uskoo, että koko EU:n alueella yhdenmukaistettujen kuluttajansuojasääntöjen avulla elinkeinonharjoittajat (myös autonvuokrausyritykset) voisivat käyttää eri jäsenvaltioissa asuvien kuluttajien kanssa sopimuksia tehdessään samoja vakiosopimusehtoja. Kuluttajat puolestaan hyötyvät kilpailukykyisemmistä rajatylittävistä tarjouksista. Autonvuokrausmarkkinoilla kuluttajien oikeuksien yhdenmukaistaminen edelleen voisi alentaa luovutusmaksuja.

Näistä syistä komissio on tehnyt kuluttajan oikeuksia koskevan direktiiviehdotuksen, jota parhaillaan käsitellään neuvostossa ja parlamentissa. Ehdotuksella tarkistetaan EU:n kuluttajansuojalainsäädännön tärkeimmät osat. Se perustuu täydellisen yhdenmukaistamisen periaatteeseen, jolla tiivistetään nykyinen erilaisten kuluttajalakien tilkkutäkki yhdeksi yksinkertaiseksi säännöstöksi.

Samalla on jo olemassa EU:n lainsäädäntöä, jolla säännellään eräitä arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemia kuluttajien ongelmia. Arvoisa parlamentin jäsen viittaa moniin käytäntöihin, jotka saattavat johtaa siihen, että sama autonvuokrausyritys kohtelee asiakkaitaan eri tavoin näiden asuinpaikan perusteella.

Tällaisia eroja käsitellään erityisesti palveludirektiivin 20 artiklan 2 kohdassa⁽¹⁷⁾. Sen mukaan ”jäsenvaltioiden on varmistettava, että palvelun käytön yleiset edellytykset, jotka palveluntarjoaja saattaa yleiseen tietoon, eivät sisällä vastaanottajan kansallisuuteen tai asuinpaikkaan perustuvia syrjiviä ehtoja”. Säännöksessä täsmennetään myös, että kaikki erilainen kohtelu ei ole kiellettyä, sillä erilaiset käytön edellytykset sallitaan, jos ne ovat ”objektiivisin perustein suoraan perusteltavissa”. Kuten palveludirektiivin johdanto-osan 95 kappaleessa selvennetään, että objektiivisia perusteita voivat olla esimerkiksi etäisyydestä johtuvat

⁽¹⁵⁾ SEC(2009)283

http://ec.europa.eu/enterprise/newsroom/cf/document.cfm?action=display&doc_id=2277&userservice_id=1&request.id=0.

⁽¹⁶⁾ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisestä rajatylittävästä sähköisestä kaupankäynnistä EU:ssa, KOM(2009) 557 lopullinen, 22.10.2009.

⁽¹⁷⁾ Direktiivi 2006/123/EY palveluista sisämarkkinoilla, EUVL L 376, s. 36, 27.12.2006.

lisäkustannukset, palvelun tuottamisen tekniset ominaispiirteet tai eri valtioiden erilaisiin sääntöihin liittyvät lisäriskit.

Jäsenvaltioiden oli pantava palveludirektiivi täytäntöön viimeistään 28. joulukuuta 2009. Palveludirektiivin täytäntöönpanon lisäksi sellaista autonvuokrauspalvelujen tarjoajien toimintaa, joka saattaa aiheuttaa erilaista kohtelua asiakkaiden kansallisuuden tai asuinpaikan perusteella, olisi analysoitava palveludirektiivin 20 artiklan 2 kohdan kansallisiin toimeenpanosäännöksiin nähden. Kohtelussa havaittavat erot ovat laillisia vain, jos elinkeinonharjoittajat osoittavat, että ne ovat ”objektiivisin perustein suoraan perusteltavissa”.

Myös kohtuuttomia sopimusehtoja koskeva direktiivi⁽¹⁸⁾ saattaa olla merkityksellinen eräissä arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemissa tapauksissa. Kohtuuttomia sopimusehtoja koskevaa direktiiviä sovelletaan autonvuokrausyrityksen ja kuluttajan välillä tehtyyn sopimukseen yleensä liittyviin vakioehtoihin. Direktiivin mukaan sopimusehtoja, jotka aiheuttavat huomattavan epätasapainon yhtäältä kuluttajien ja toisaalta elinkeinonharjoittajien oikeuksien ja velvollisuuksien välille, pidetään kohtuuttomina. Voidaan väittää, että vakuutuslomien rajoittavat ehdot ovat kohtuuttomia. Kohtuuttomat sopimusehdot eivät sido kuluttajaa.

Lisäksi direktiivillä veloitetaan elinkeinonharjoittajat laatimaan ja esittämään vakioehtonsa (esim. vakuutuslomien ehdot) selkeästi ja ymmärrettävästi. Sopimusehtoja, jotka eivät täytä näitä vaatimuksia, voidaan myös pitää kohtuuttomina ja siten kuluttajaa sitomattomina.

*
* *

Charalampos Angourakis in laatima kysymys numero 33 (H-0029/10)

Aihe: Terveysturvallisuuden kaupallistamisen vaaroista

Uudentyyppisen influenssaviruksen aiheuttaman ongelman torjunta on tuonut esiin terveys- ja hyvinvointialan kaupallistamispolitiikkojen vaarat. On esiintynyt tietojen esittämistä valikoivasti ja epidemiologisissa tutkimuksissa on havaittu ongelmia, jotka synnyttävät hämmennystä uuden rokotteen käytön suhteen ja epäilyksiä pandemian julistamisen tarpeellisuuden suhteen. Henkilöstön ja perusrakenteiden puute julkisessa terveydenhuollossa on käynyt selvemmin ilmi, erityisesti puutteet julkisessa perusterveydenhuollossa.

Miten komissio arvioi lääketieteellisen monikansallisten yhtiöiden toimia, ne kun vaarantavat kansanterveyden voimavaroja?

Vastaus

(EN) Komissio kiittää arvoisaa parlamentin jäsentä tästä kysymyksestä, jossa tuodaan esiin seikkoja, jotka koskevat terveydenhuoltojärjestelmiin kohdistuvaa painetta ja lääkeryhmien vaikutusvaltaa kansanterveyspolitiikkaan erityisesti H1N1-influenssapandemian yhteydessä.

Kaikkien terveydenhuollon alojen jatkuvuuden varmistaminen sekä rokotteen ja viruslääkkeiden kaltaisten lääketieteellisten vastatoimien hankinta ovat pandemiaan valmistautumisen suunnittelun keskeisiä osia. Tarve valmistautua kaikenlaisiin pandemioihin ja sitten mukautua kunkin konkreettisen pandemian tarpeisiin oli vaikea tehtävä sekä jäsenvaltioille että EU:lle. On selvästi tarpeen toimia joustavasti ja valmistautua kohtuulliseen pahimpaan tapaukseen. Ohjeissaan pandemioihin valmistautumisesta komissio ja Euroopan tautien ehkäisy- ja valvontakeskus (ECDC) painottivat tarvetta valmistaa perusterveydenhuollon ja sekundaarihoidon palveluja (niin julkisia kuin yksityisiä) äkillisiin potilastulviin.

Eri maiden Eurooppalaisen influenssan seurantaverkoston kautta ilmoittamat seurantatiedot osoittavat, että influenssan perusterveydenhuoltoon aiheuttama paine, kuten sairastuminen ja akuutit hengityselinten tulehdukset, ei kansallisella tasolla ollut pandemian aikana erityisen kova verrattuna esimerkiksi viime influenssakauden kausittaiseen influenssaan, vaikka tämä alkoi aikaisemmin kuin mistä jäsenvaltioita oli varoitettu. Tämä oli osaksi jäsenvaltioiden hyvän valmistautumisen ansiota. Kuten ECDC:n riskienarvioinneissa korostetaan, oli kuitenkin odottamatonta, että paine kohdistui niin valikoivasti tehohoitopalveluihin (lähinnä hengityslaitteisiin).

Viime päivinä on esitetty arvostelua varojen käyttämisestä pandeemista influenssaa vastaan annettaviin rokotteisiin sekä lääketieteellisen väitteen vaikutusvallasta kansanterveyspolitiikkiin päätöksiin.

⁽¹⁸⁾ Neuvoston direktiivi 93/13/EY, annettu 5 päivänä huhtikuuta 1993, kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista, EYVL L 95, 21.4.1993.

Jäsenvaltioiden päätökset influenssarokotteiden ostamisesta ja ostettavista rokotemääristä kuuluvat jäsenvaltioiden toimivaltaan. Komissio ei osallistunut näihin päätöksiin, eikä komissiolla myöskään ole tietoja jäsenvaltioiden ja influenssarokotteiden valmistajien välisistä sopimusjärjestelyistä. Kun Maailman terveysjärjestö (WHO) julisti pandemian, tämä laukaisi lääketeollisuuden ja jäsenvaltioiden välillä tehtyjen influenssarokotteiden toimittamista koskevien sopimusten täytäntöönpanon. WHO on vahvistanut useaan otteeseen, että pandemiajulistukseen eivät vaikuttaneet mitkään voitontavoitteluintressit. Komissiolla ei ole myöskään mitään syytä uskoa, että tällaiset intressit olisivat vaikuttaneet jäsenvaltioiden päätöksiin. Päinvastoin, useat jäsenvaltiot pyysivät komissiota perustamaan mekanismin, joka avustaisi rokotteiden yhteisessä hankkimisessa kustannuksien pienentämiseksi. Komissio ja kaksi Euroopan unionin riippumatonta erillisvirastoa ECDC ja Euroopan lääkevirasto ovat avustaneet jäsenvaltioita sääntelyä koskevalla ja tieteellisellä asiantuntemuksellaan.

Jäsenvaltioilla oli hyvin vaikea tehtävä, kun niiden täytyi päättää hankittavien rokoteannosten määrästä tietämättä, millainen pandemiasta lopulta tulisi. Jäsenvaltioiden tehdessä näitä päätöksiä niiden ensisijaisena tavoitteena oli suojella kansalaisiaan mahdollisimman hyvin mahdollisesti vaaralliselta pandemialta. Tästä syystä komissio katsoo, että on epäoikeudenmukaista nyt jälkiviisaasti kyseenalaistaa näiden päätösten järkevyyttä. Olisi myös muistettava, että noin 2 500 Euroopan unionin kansalaista kuoli H1N1-influenssaan, ja monet muut sairastuivat vakavasti.

*
* *

Saïd El Khadraouiin laatima kysymys numero 34 (H-0030/10)

Aihe: Belgian valtion rahojen takaisinperintä Belgocontrolilta

Esitin 3. marraskuuta 2009 komissiolle kirjallisen kysymyksen (E-5405/09) siitä, onko yhteisön säännösten mukaista, että Belgian valtio perii takaisin 31,8 miljoonaa euroa Belgocontrolilta, joka on itsenäinen osakeyhtiö. Vastauksessaan 9. joulukuuta 2009 komissio toteaa lähettäneensä lokakuun lopussa 2009 kirjeen Belgialle ja pyytäneensä lisätietoja voidakseen arvioida kyseisen toimenpiteen laillisuuden. Onko komissio jo saanut tyydyttävän vastauksen Belgialta? Jos on, voiko komissio sen perusteella muodostaa kannan takaisinperimisen laillisuudesta? Jos ei, mitä muita toimenpiteitä komissio aikoo toteuttaa saadakseen nopeasti vastauksen?

Vastaus

(FR) Komissio ei ole toistaiseksi saanut Belgian viranomaisilta vastausta 27. lokakuuta 2009 lähettämäänsä kirjeeseen. Näin ollen tässä vaiheessa on mahdotonta ottaa kantaa Belgian valtion Belgocontrolin budjetista suorittaman 31,8 miljoonan euron takaisinperinnän taustalla oleviin olosuhteisiin ja laillisuuteen.

Komissio seuraa tätä tapausta hyvin tiiviisti. Ellei vastausta saada pikaisesti, komissio tekee aloitteen lennonvarmistuspalvelujen tarjoamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 550/2004 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun tutkimuksen tekemisestä. Asetuksessa säädetään mahdollisuudesta kuulla Belgian viranomaisia sekä yhtenäisen ilmatilan komiteaa, johon kuuluu asianomaisen jäsenvaltion edustajia, ennen kyseistä jäsenvaltiota koskevan päätöksen⁽¹⁹⁾ tekemistä.

*
* *

Kathleen Van Bremptin laatima kysymys numero 35 (H-0031/10)

Aihe: Opel:n uudelleenjärjestelyt ja Antwerpenin toimipaikan sulkeminen

Opel-yhtiön johto ilmoitti 21. tammikuuta 2010 aikovansa sulkea Antwerpenin tehtaan kokonaan. Päätös on Opel:n Euroopan toimintojen uudelleenjärjestelyä koskevan suunnitelman mukainen. Myös muiden maiden osalta kaavaillaan irtisanomisia, mutta missään muualla ei ole tarkoitus sulkea kokonaista tehdasta. Pidän myönteisenä, että komissio teki syksyllä 2009 useaan otteeseen selväksi sen, että jäsenvaltioiden tarjoaman tuen on aina oltava valtiontukia koskevien sääntöjen mukaista ja sen on aina perustuttava taloudellisiin kriteereihin. Tämä tarkoittaa muun muassa sitä, että kyseisen tuen ja tiettyjen toimipaikkojen sulkematta jättämisen välillä ei saa olla yhteyttä, vaan uudelleenjärjestely on toteutettava GM:n esittämän liiketoimintasuunnitelman mukaisesti. Onko GM jo esittänyt tällaisen suunnitelman komissiolle? Mihin

⁽¹⁹⁾ EUVL L 96, 31.3.2004.

keinoihin komissio voi turvautua kyseisen suunnitelman vaatimiseksi? Milloin komissio aikoo pyytää saada tutustua suunnitelmaan? Miten komissio aikoo tarkastella suunnitelmaa voidakseen arvioida jäsenvaltioiden mahdollisesti uudelleenjärjestelylle myöntämän tuen laillisuutta?

Vastaus

(EN) GM toimitti komissiolle luonnoksen Opel/Vauxhallia koskevasta uudelleenjärjestelysuunnitelmasta marraskuun lopussa 2009. Tähän asti saatujen tietojen perusteella ei vaikuta olevan syytä olettaa, että GM:n suunnitelma perustuisi muihin kuin taloudellisiin näkökohtiin.

Komissio ei ole vielä saanut jäsenvaltioilta mitään tietoja niiden suunnitelmista myöntää valtiontukea Opel/Vauxhallia koskevalle GM:n uudelleenjärjestelysuunnitelmalle. Komissio pysyy kuitenkin valppaana ja varmistaa, että jos valtiontukia annetaan, Opel/Vauxhallin uudelleenjärjestely perustuu edelleen taloudellisiin näkökohtiin, ja että valtion rahoitukseen liittyvät ei-kaupalliset ehdot eivät vaikuta siihen ja erityisesti että poliittiset vaatimukset eivät vaikuta uudelleenjärjestelytoimien maantieteelliseen jakautumiseen.

*
* *

Olle Schmidtin laatima kysymys nro 36 (H-0032/10)

Aihe: Ilmaisunvapauden puute ja vangitut toimittajat Eritreassa

Eritreassa pidetään vangittuina useampia toimittajia kuin Kiinassa, vaikka maa Kiinaan verrattuna on pieni ja sen asukasluku on vain 5,6 miljoonaa. Yksi näistä vangeista on ruotsalainen toimittaja, EU:n kansalainen Dawit Isaak, joka on ollut vangittuna vuodesta 2001 lähtien ilman oikeudenkäyntiä ja ainoastaan siksi, että hän käytti ilmaisunvapauttaan.

Eritrean tilanteeseen ja mahdollisuuteen käyttää EU:n tukea sen muuttamiseen kiinnitettiin huomiota Catherine Ashtonin kuulemistilaisuudessa Euroopan parlamentissa tammikuun alussa. Vastauksessa todettiin, että EU:n tukea on käytettävä ihmisoikeuksien puolustamiseen.

Miten komissio aikoo käytännössä käyttää EU-tukea puolustaakseen ihmisoikeuksia Eritreassa?

Dawit Isaak on vangittuna ainoastaan siksi, että hän käytti ilmaisunvapauttaan, joka on kaikkien EU:n kansalaisten perusoikeus.

Mitä komissio aikoo tehdä tässä nimenomaisessa tapauksessa vapauttaakseen Dawit Isaakin?

Vastaus

(EN) Komissio jakaa huolestuneisuutensa Dawit Isaakin ja muiden eritrealaisten mielipidevankien kohtalosta ja on siksi ottanut tämän kysymyksen säännöllisesti ja eri kanavien kautta esiin Eritrean viranomaisten kanssa. Puheenjohtajavaltio antoi myös viime syyskuussa unionin puolesta julkilausuman poliittisista vangeista, toimittajat mukaan lukien.

Euroopan parlamentin kuulemistilaisuudessa Eritreaa koskevaan kysymykseen antamassaan vastauksessa ulkosuhteista vastaava komission varapuheenjohtaja korosti, että on tärkeää yhdistää eri välineitä EU:n tavoitteiden ja etujen edistämiseksi. Tästä syystä komissio, vuoropuhelun ja kehitysapuohjelmiin sisällytettyjen takeiden lisäksi, tutkii ja käyttää kaikkia mahdollisuuksia puuttua ihmisoikeuskysymyksiin sen Eritreassa toteuttamissa kehitysapuohjelmissä. Ensisijainen vastuu ihmisoikeuksien suojelemisesta on Eritrean valtiolla, ja konkreettisella tasolla komissio tekee yhteistyötä Eritrean viranomaisten kanssa aloilla, joilla tällä hetkellä voidaan saavuttaa edistystä, kuten työntekijöiden oikeuksien ja oikeusjärjestelmän kehittämisessä, mutta myös yleisemmin perusoikeuksien ja perusvapauksien edistämiseksi ja niistä tiedottamiseksi Eritrean kansalaisille yleensä. Eritrean toimintaympäristössä tällaisilla toimilla voidaan saavuttaa tuloksia vain, jos ne toteutetaan vaiheittain ja vähitellen.

Komissio sitoutuu tutkimaan edelleen keinoja puuttua hallintotapaa ja ihmisoikeuksia koskeviin kysymyksiin Eritreassa. Jotta tämä on mahdollista, on tärkeää, että se voi jatkaa vuoropuhelua näistä huolta herättävistä kysymyksistä.

*
* *

Catherine Bearden laatima kysymys numero 37 (H-0034/10)**Aihe: Haitista Eurooppaan suuntautuva lapsikauppa ja adoptointi**

Haitin äskettäinen maanjäristys on vaatinut satojatuhansia kuolonuhreja, mutta orvoiksi jääneet ja kadoksissa olevat lukemattomat lapset saattavat olla vielä paljon suuremmassa vaarassa. Unicef on julkistanut useita raportteja lasten kuljettamisesta pois Haitista ilman asianmukaista menettelyä ja asianmukaisia matkustusasiakirjoja.

Mihin toimiin komissio on ryhtynyt sen varmistamiseksi, että mainittuja lapsia ei kaupata Euroopan unionin rajojen sisäpuolelle ja että EU:n alueelle adoptoidut lapset saapuvat normaalien suojamenettelyjen perusteella?

Mihin toimiin Haitissa toimivat EU:n edustajat ovat ryhtyneet tukeakseen Haitin viranomaisia maastapoistumispaikkojen tehokkaassa valvonnassa sen estämiseksi, että lapsia kuljetetaan laittomasti pois Haitista?

Kun otetaan huomioon, että useat EU:n jäsenvaltiot ovat jo nopeuttaneet laillisesti adoptoitujen lasten saapumista omalle alueelleen, mihin toimiin komissio on ryhtynyt sen varmistamiseksi, että EU hyväksyy Haitista saapuvien lasten nopeutettua adoptointia koskevan yhteisen kannan tarkoituksenaan estää niiden lasten kuljettaminen EU:n alueelle, joita ei vielä ole arvioitu asianmukaisesti?

Vastaus

(EN) Komissio on huolissaan niiden lasten tilanteesta, jotka joutuivat eroon vanhemmistaan tai sijaishuoneisiin (orpokoteihin) ennen maanjäristystä. Lapsikaupan ehkäisemisen on oltava avustustoimien keskeinen prioriteetti.

Kuten Unicef on muistuttanut, on tosiaan totta, että kansainvälinen adoptio on erityisen arkaluontoinen kysymys vanhemmistaan ja yhteisöistään eroon joutuneiden lasten tapauksessa. Katastrofitilanteessa on etusijalle asetettava toimet vanhemmistaan tai perheenjäsenistään eroon joutuneiden lasten palauttamiseksi näiden luo. Ennenaikaisia ja sääntelemättömiä yrityksiä järjestää tällaisten lasten adoptointi ulkomaille on vältettävä.

Lisäksi lasten siirtäminen ilman asianmukaisia menettelyjä saattaisi jopa mahdollistaa lapsikaupan pahimmat muodot, seksuaalisen tai lapsityövoiman hyväksikäytön, ja siksi ne on ehdottomasti kiellettävä.

Komissiolla ei ole toimivaltaa sisäisiä adoptioita koskevissa yksittäisissä päätöksissä. Sen tietojen perusteella vaikuttaa kuitenkin siltä, että ne lapset, joiden sallittiin tulla Eurooppaan kansainvälisen adoption perusteella katastrofin jälkeisinä päivinä, olivat jo eurooppalaisten perheiden adoptioita, ja tästä oli haitilaisen tuomioistuimen päätös.

Tämä näyttäisi olevan Unicefin näkemyksen mukaista, sillä Unicefin pääjohtaja Ann Veneman totesi, että jos eräiden haitilaisten lasten kansainvälistä adoptiota koskeva tarkastusmenettely oli saatu suoritettua ennen maanjäristystä, on selvästi hyödyllistä vauhdittaa heidän matkustamistaan heidän uusiin koteihinsa.

Kaksikymmentäkuusi EU:n 27 jäsenvaltiosta on 29. toukokuuta 1993 lasten suojelusta sekä yhteistyöstä kansainvälisissä lapseksiottamisasioissa tehdyn Haagin yleissopimuksen sopimuspuolia (kaikki jäsenvaltiot paitsi Irlanti). Siinä asetetaan suojalausekkeita lasten suojaamiseksi ja säädetään sopimuspuolien välisestä yhteistyöjärjestelmästä laittomien adoptioiden ja lapsikaupan estämiseksi.

Haiti ei ole vuoden 1993 Haagin yleissopimuksen sopimuspuoli. Haagin konferenssissa vuonna 2000 hyväksyttiin kuitenkin suositus, jonka mukaan sopijavaltioiden olisi, mikäli mahdollista, sovellettava yleissopimuksen normeja ja suojalausekkeita sellaisten valtioiden kanssa tekemiinsä kansainvälistä adoptiota koskeviin järjestelyihin, jotka eivät vielä ole liittyneet yleissopimukseen. Yli 80 valtiota, lähes kaikki vastaanottajavaltiot mukaan luettuna, ovat tämän yleissopimuksen sopimuspuolia. Näin ollen kaikkien vastaanottajavaltioiden (joihin kuuluvat kaikki EU:n jäsenvaltiot Irlantia lukuun ottamatta) olisi sovellettava näitä normeja ja suojalausekkeita, vaikka Haiti ei olekaan vuoden 1993 Haagin yleissopimuksen sopimuspuoli.

Komission humanitaarisen avun pääosasto on osana humanitaarista hätäapuaan määritellyt suojelukysymykset rahoitusstrategiansa painopistealaksi, ja se pyrkii antamaan rahoitustukea kansalaisjärjestöille, kansainvälisille elimille ja organisaatioille sekä Punaiselle ristille / Punaiselle puolikuulle, jotka työskentelevät lasten suojelemiseksi Haitissa. Vaikka hallitusta ei voida tukea suorasti, kaikki rahoitetut toimet sovitetaan täysin yhteen apuklusterimekanismilla, jota koordinoi Yhdistyneiden kansakuntien humanitaarisen avun koordinoitintöimisto (OCHA) hallituksen tukena.

*
* *

Georgios Toussasin laatima kysymys numero 38 (H-0037/10)

Aihe: Risteilyalus ”Sea Diamondin” nostaminen meren pohjasta

Risteilyalus ”Sea Diamond” makaa edelleen, nyt jo lähes kolmen vuoden ajan eli 13.4.2007 alkaen, merenpohjassa Santorinin kalderan alueella saastuttaen meriympäristöä, millä on vaikutuksensa ekologiseen tasapainoon sekä saaren ja laajemmankin alueen asukkaiden terveyteen. Kyse on ”myrkkypommista”, sillä tieteellisten tutkimusten mukaan alueella on havaittavissa haaksirikosta johtuvaa laaja-alaista, mikroskooppisten muovikuitujen aiheuttamaa saastumista sekä sellaisten myrkyllisten aineiden suuria kertymiä, joilla on voimakas taipumus kertyä eläviin kudoksiin. Santorinin asukkaat vaativat tämän ”myrkkypommin” välitöntä poistamista saarensa vesiltä, mutta heillä on käytännössä vastassaan hallitusten torjuva asenne, sekä nykyisen PASOK-puolueen että aikaisemman Nea Dimokratia -puolueen johtaman hallituksen taholta. Hallitusten aluksen merenpohjasta nostamista koskevat lupaukset ovat osoittautuneet tyhjiksi, eikä vastuuta ole vielä kukaan langettu aluksen omistavalle ”Hellenic Louis Cruises” -yhtiölle, joka kaiken huipuksi on saanut 55 miljoonan dollarin korvaukset!

Onko komissiolle tiedotettu asian kehityksestä ja edistymisestä ”Sea Diamondin” merenpohjasta nostamisen suhteen? Mikä on sen kanta Santorinin asukkaiden vaatimuksiin ja oikeutettuihin pyyntöihin?

Vastaus

(FR) Komissio viittaa kysymyksiin H-748/08, E-1944/08 ja E-6685/08⁽²⁰⁾ aiemmin antamiinsa vastauksiin ja vahvistaa, että se on seurannut tarkasti Santorinin lähelle uponneen ”Sea Diamondin” hylyn tilannetta varmistaakseen yhteisön lainsäädännön asianmukaisen soveltamisen. Tutkittuaan sovellettavan lainsäädännön (direktiivi 2004/35/EY⁽²¹⁾ ympäristövastuusta ympäristövahinkojen ehkäisemisen ja korjaamisen osalta, direktiivi 2000/60/EY⁽²²⁾ yhteisön vesipolitiikan puitteista ja direktiivi 2006/12/EY⁽²³⁾ jätteistä) asiaankuuluvat säännökset komissio totesi, ettei kyseisten säännösten rikkomista voida asiaan liittyvien olosuhteiden perusteella osoittaa todeksi.

Direktiiviä 2004/35/EY ei voida soveltaa tähän tapaukseen, koska kyseinen onnettomuus tapahtui ennen sen soveltamisen alkamista.

Direktiivin 2006/12/EY 4 artiklan mahdollisen rikkomisen osalta olisi muistettava, että kyseisellä säännöksellä veloitetaan jäsenvaltiot varmistamaan, että jätteistä huolehditaan vaarantamatta ihmisten terveyttä tai ympäristöä; lisäksi jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet jätteiden hylkäämisen, upottamisen tai valvomattoman huolehtimisen estämiseksi.

Kyseinen 4 artikla jättää jäsenvaltioille harkinnanvaraa toteutettavien toimenpiteiden suhteen. Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön⁽²⁴⁾ mukaan ympäristön tilan pitkäaikainen huomattava heikkeneminen toimivaltaisten viranomaisten puuttumatta asiaan osoittaa periaatteessa sen, että jäsenvaltio on ylittänyt sille tässä säännöksessä myönnetyn harkintavallan.

Tällaista ympäristön tilan pitkäaikaista ja huomattavaa heikkenemistä ilman toimivaltaisten viranomaisten puuttumista asiaan ei ole voitu todeta. Yhtäältä Kreikan viranomaiset toteuttivat tarvittavat toimenpiteet saastumisen estämiseksi (tutkimus saastumisen vaikutuksista, kyseisen alueen jatkuva seuranta). Toisaalta Kreikan merentutkimuskeskuksen tutkimus osoitti, että hylyn aiheuttamat vaikutukset ovat tällä hetkellä lähes olemattomat.

⁽²⁰⁾ Saatavilla verkkosivulla <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB>.

⁽²¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/35/EY, annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004, ympäristövastuusta ympäristövahinkojen ehkäisemisen ja korjaamisen osalta, EUVL L 143, 30.4.2004.

⁽²²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2000, yhteisön vesipolitiikan puitteista, EYVL L 327, 22.12.2000.

⁽²³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/12/EY, annettu 5 päivänä huhtikuuta 2006, jätteistä, EUVL L 114, 27.4.2006.

⁽²⁴⁾ Ks. 9. marraskuuta 1999 annettu tuomio asiassa C-365/97, komissio vs. Italia, kok. s. 7773, kohdat 66–68, sekä 4. heinäkuuta 2000 annettu tuomio asiassa C-387/97, komissio vs. Kreikka, kok. s. 5047, kohdat 55–57.

Näin ollen ei voida osoittaa, että yhteisön ympäristönsuojelulainsäädäntöä olisi rikottu. Jos arvoisalla parlamentin jäsenellä kuitenkin on uutta tietoa, jonka avulla voidaan todeta rikkomisen tapahtuneen (esimerkiksi tuoreita luotettavia tutkimustuloksia, jotka osoittavat saastumista tapahtuvan), häntä kehoitetaan toimittamaan se komissiolle.

Lisäksi alusten omistajien vakuutuksesta merioikeudellisia vaateita varten annetulla direktiivillä 2009/20/EY⁽²⁵⁾, joka tuli voimaan 29. toukokuuta 2009 ja jonka jäsenvaltioiden on siirrettävä osaksi lainsäädäntöään 1. tammikuuta 2012 mennessä, määrätään jatkossa, että jäsenvaltion lipun alla tai jäsenvaltion satamaan saapuvien alusten omistajilla on oltava vakuutus sellaisia merioikeudellisia vaateita varten, jotka ovat rajoitettavissa Kansainvälisen merenkulkujärjestön vuonna 1976 merioikeudellisia vaateita koskevan vastuun rajoittamisesta hyväksymän yleissopimuksen mukaisesti, sellaisena kuin se on muutettuna vuonna 1996 tehdyllä pöytäkirjalla; näihin vaateisiin sisältyvät myös hylkyjen nostamista koskevat vaateet.

Komissio jatkaa ”Sea Diamondin” hyllyn tilan seuraamista.

*
* *

Pat the Cope Gallagherin laatima kysymys numero 39 (H-0040/10)

Aihe: Ruoka-apu – kalasäilykkeet

Kalasäilykkeet sisältävät runsaasti proteiinia ja säilyvät pitkään. Näitä tuotteita voidaan toimittaa lyhyellä varoitusajalla, ja niitä on aikaisemmin käytetty elintarvikepuolan lieventämiseen Haitin maanjäristyksen kaltaisissa hätätilanteissa.

Onko komissio sisällyttänyt kalasäilykkeet hätätilanteissa annettavaan ruoka-apuun? Jos ei ole, voisiko komissio harkita kalasäilykkeiden ottamista osaksi Haitin kansalle toimitettavaa EU:n hätäapua?

Vastaus

(EN) Kaikissa ruoka-apua edellyttävissä humanitaarisissa kriiseissä EU myöntää varoja erikoistuneille täytöntöönpanokumppaneille, muun muassa Yhdistyneiden Kansakuntien (YK) Maailman elintarvikeohjelmalle. Tämä tarkoittaa sitä, että jätämme asiantuntijoiden päätettäväksi, mitkä elintarvikkeet soveltuvat parhaiten kuhunkin avustustehtävään.

Tästä päätöksestä on myös sovittava eri elinten välisessä elintarvike-alan toimia koskevassa koordinoitikehyksessä.

EU edellyttää kuitenkin, että tällainen päätös perustuu muun muassa seuraavia seikkoja koskeviin näkökohtiin: ravintoarvo, sopivuus paikalliseen ruokavalioon, kuljetuksen, varastoinnin, käsittelyn ja valmistamisen helppous, kustannukset, asianmukaisten varastojen saatavuus sekä varastojen sijainti kriisialueen lähellä.

On totta, että kalasäilykkeet voivat olla arvokas ja erittäin ravitseva elintarvike ruoka-apupaketissa.

Eräissä EU:n rahoittamissa operaatioissa täytöntöönpanokumppani on sisällyttänyt kalaa jakamiinsa ruoka-annoksiin edellä mainittujen näkökohtien perusteella.

On kuitenkin syytä huomata, että toimintaympäristössä, jossa ei ole kalasäilykkeiden paikallista tai alueellista tuotantoa, niiden hinta ja kuljetuskustannukset tekevät niistä usein epäkäytännöllisiä verrattuna muihin ravitseviin elintarvikkeisiin (esim. papuihin ja palkokasveihin).

Haitin maanjäristyksen avustustoimien tapauksessa EU rahoittaa YK:n Maailman elintarvikeohjelman välittömiä avustustoimia ja sen suunniteltua operaatiota viiden seuraavan kuukauden aikana.

Nämä toimet perustuvat eri lahjoittajien toimittamien syötäväksi valmiiden ruoka-annosten jakeluun, ja jotkin näistä sisältävät kalasäilykkeitä.

Operaation seuraavassa vaiheessa, kun avunsaajat pystyvät paremmin valmistamaan oman ruokansa ja kun valmistettavien raaka-aineiden suurimittainen jakelu pystytään järjestämään, annoksissa palataan luultavasti halvempiin paikallisiin elintarvikkeisiin (pavut, riisi ja vitamiinoidut seoselintarvikkeet), jotka kuitenkin täyttävät täysin väestön energia- ja hivenravinnetarpeen.

⁽²⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/20/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, alusten omistajien vakuutuksesta merioikeudellisia vaateita varten, EUVL L 131, 28.5.2009.

*
* *

Brian Crowleyn laatima kysymys numero 40 (H-0042/10)**Aihe: EU 2020 -strategia**

Millä tavoin komissio uskoo EU 2020 -strategian toimivan työllisyyspolitiikan välineenä, jonka tarkoituksena on lievittää kaikkialla Euroopassa kasvavaa työttömyyttä ja erityisesti nuorisotyöttömyyttä?

Vastaus

(EN) Tulevassa EU 2020 -strategiassa esitetään visio kilpailukykyisen, innovatiivisen, kestävän ja osallistavan talouden aikaansaamiseksi vuoteen 2020 mennessä sekä ehdotuksia siitä, miten tämä visio voidaan toteuttaa ja miten lisätä työllisyyttä.

Strategia on vastaus korkeaan ja lisääntyvään työttömyyteen etenkin nuorten keskuudessa, ja sillä luodaan myös perusta uusien kasvun lähteiden hyödyntämiselle sekä autetaan EU:ta kohtaamaan sellaiset pitkän aikavälin haasteet kuin väestörakenteen muutos, luonnonvaroihin ja energiaan kohdistuva paine ja ilmastonmuutoksen uhka. Komissio on samaa mieltä arvoisan parlamentin jäsenen kanssa siitä, että uudessa strategiassa on erityisesti painotettava kaikkialla Euroopassa lisääntyvän työttömyyden ja erityisesti nuorisotyöttömyyden torjuntaa.

*
* *

Liam Aylwardin laatima kysymys numero 41 (H-0044/10)**Aihe: Nesteiden tuomista ilma-aluksen matkustamoon koskevat rajoitukset**

Lentomatkustajia koskevat rajoitukset, joiden mukaan nesteiden, geelien, tahnojen, voiteiden ja kosmetiikan pakkausten enimmäiskoko on 100 ml, hankaloittaa edelleen matkustamista ja aiheuttaa edelleen ongelmia sekä matkustajille että lentoasemien operaattoreille.

Nämä rajoitukset johtavat monissa tapauksissa pitkiin jonoihin, henkilökohtaisen omaisuuden takavarikointiin ja joissakin tapauksissa ostosten takavarikointiin. Monessa tapauksessa matkustajat joutuvat maksamaan kalliimman hinnan juomavedestä transitalueella turvatarkastuksen jälkeen.

Ei ole epäilystäkään siitä, että tehokkaat turvatoimet ovat välttämättömiä ja että lentomatkustajien ja lentoliikenteen turvallisuus on ehdottoman tärkeää. Nykyisiä nesteitä koskevia rajoituksia on kuitenkin lievennettävä, koska mainitut rajoitukset ovat olleet voimassa jo vuosien ajan.

Aikooko komissio tarkistaa asiaa koskevaa asetusta ja onko komissio ehdottanut mainittujen rajoitusten helpottamista koskevaa aikataulua? Voiko komissio antaa lisätietoja erityisesti nesteiden tarkastusta koskevan teknologian kehittämisestä?

Vastaus

(EN) EU on elokuusta 2006 lähtien kieltänyt nesteiden, aerosolien ja geelien tuomisen ilma-aluksiin⁽²⁶⁾ estääkseen nestemäisten räjähteiden tuomisen ilma-aluksiin. Tämä kiello vahvistettiin maailmanlaajuisesti Kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön (ICAO) antamilla suosituksilla, ja EU:n tärkeimmät ilmailualan kumppanit soveltavat sitä.

Northwest Airlinesin lennolla 253 Amsterdamista Detroitiin äskettäin sattunut välikohtaus osoitti, että siviili-ilmailuun kohdistuva uhka on edelleen suuri. Näin ollen ei ole mahdollista antaa nesteitä koskevan kiellon päätyttyä ilman korvaavaa toimenpidettä. Sen vuoksi komissio on tehnyt ehdotuksen nesteiden ilma-aluksiin viemisen sallimisesta, mikäli ne turvatarkastetaan. Tällä ehdotuksella, joka parhaillaan on parlamentin tarkasteltavana, pyritään löytämään ratkaisu nesteiden viemiseen ilma-aluksiin, kun käyttöön saadaan nesteiden turvatarkastamiseen soveltuvaa teknologiaa.

Ehdotuksessa esitetään, että 29. huhtikuuta 2011 alkaen sallitaan EU:n ulkopuolelta saapuvien tai EU:n lentoasemien kautta matkustavien matkustajien kuljettamat nesteet, mikäli ne turvatarkastetaan. Lisäksi

⁽²⁶⁾ 8. elokuuta 2008 annettu asetus (EY) N:o 820/2008, EUVL L 221, 19.8.2008, jolla kumotaan 4. huhtikuuta 2003 annettu asetus (EY) N:o 622/2003, EUVL L 89, 5.4.2003.

viimeistään 29. huhtikuuta 2013 lähtien sallitaan kaikki EU:n lentoasemilta lähtevien matkustajien kuljettamat nesteet, taas sillä ehdolla, että ne turvatarkastetaan. Räjähdeiden ilmaisinlaitteiden suorituskyvyn on tällä välin parannuttava, jotta se täyttää edelleen EU:n lainsäädännön vaatimukset.

*
* *

Laima Liucija Andrikiene'n laatima kysymys numero 42 (H-0046/10)

Aihe: ”Banaanisopimuksen” vaikutus EU:n omiin banaanintuottajiin

EU on jokin aika sitten päässyt Maailman kauppajärjestössä Latinalaisen Amerikan kanssa historialliseen sopimukseen kyseiseltä alueelta tuotavien banaanien tullitariffien alentamisesta. Tällä historiallisella sopimuksella on kuitenkin kielteisiä vaikutuksia EU:n omiin banaanintuottajiin, koska heidän on kohdattava entistä kovempaa kilpailua latinalaisamerikkalaisten tuottajien taholta. Aikooko komissio kehittää poliittisia mekanismeja, joilla suojellaan Euroopan banaanintuottajia sellaisilla alueilla kuten Kanariansaaret tai Madeira?

Vastaus

(EN) Komissio on tietoinen banaanintuotannon suuresta taloudellisesta ja sosiaalisesta merkityksestä Kanariansaarilla, Guadaloupella, Martiniquella ja Madeiralla, jotka perussopimuksessa luetaan syrjäisimpiin alueisiin ja joiden tunnustetaan kärsivän erityisistä haitoista. Tästä syystä komissio tukee edelleen tätä tuotantoa ja auttaa tuottajia kilpailemaan.

Vuonna 2006 EU uudisti banaanien yhteisen markkinajärjestelyn. Sillä myönnettiin avokätiset määrärahat syrjäisimpien alueiden banaanintuottajien tukemiseksi, ja ne siirrettiin POSEI-ohjelmiin 1. tammikuuta 2007.

Uudistuksella lisättiin huomattavasti banaanintuotannon tuen hallinnoinnin joustavuutta. Jäsenvaltiot ovat ottaneet sen vastuulleen osana POSEI-ohjelmia. Uudistuksen avulla jäsenvaltiot voivat määrittää kiinteän vuotuisen tukisumman aiemman tasaustuen sijasta. Näin tuottajat tietävät nyt varmasti, kuinka suuren summan he saavat.

Uudistuksen jälkeen EU on myöntänyt vuosittain 280 miljoonaa euroa Kanariansaarten, Ranskan Antillien, Madeiran sekä vähäisemmässä määrin Azorien banaanintuottajien tukemiseen. Tämä merkitsee 47 prosentin lisäystä aikaisempiin määrärahoihin, jotka vuosien 2002 ja 2006 välillä olivat keskimäärin 190 miljoonaa euroa.

Banaanialan uudistuksessa otettiin huomioon seuraavien tekijöiden mahdolliset vaikutukset eurooppalaisiin tuottajiin:

– eräiden Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden ja EU:n välillä solmitut talouskumppanuussopimukset, joita ei uudistuksen ajankohtana ollut vielä pantu täytäntöön, sillä ne tulivat voimaan vasta vuonna 2008 ja merkitsivät banaanien tulleista ja kiintiöistä vapaata pääsyä markkinoille;

– kolmansista maista (Latinalaisen Amerikan ja Andien valtioista) tuotavien banaanien tuontitullin alentaminen, josta sovittiin 15. joulukuuta 2009 tehdyllä Geneven sopimuksella banaanien kaupasta. Vaikka tämä on yksi Dohan kierroksen varhaisista tuloksista, tullialennus on lopullinen: tulleja ei alenneta enempää.

Banaanialan uudistuksessa otettiin siis huomioon näiden kansainvälisten sopimusten todennäköiset vaikutukset eurooppalaisiin tuottajiin, ja sillä lisättiin edellä mainittujen syrjäisimpien alueiden banaanintuottajien tuen määrärahoja.

Näin ollen komissio katsoo, että syrjäisimpien alueiden banaanintuottajien nykyisin saama tuki on riittävää suojelemaan heitä kilpailun lisääntymiseltä banaanija EU:hun tuovien kolmansien maiden kanssa, jotka hyötyvät banaanin tuontitullien asteittaisesta alentamisesta seuraavien 7–9 vuoden aikana.

*
* *

Hans-Peter Martinin laatima kysymys numero 43 (H-0050/10)**Aihe: Maailman talousfoorumi Davosissa**

Jokavuotinen maailman talousfoorumi kokoontuu Davosissa 26.–31. tammikuuta 2010. Monien pankkien johtokunnat ovat jo ilmoittaneet ryhtyvänsä kampanjoimaan niitä Yhdysvaltojen hallituksen esittämiä suunnitelmia vastaan, jotka koskevat pankkialan sääntelyä.

Kuinka komission edustajat suhtautuvat tähän kysymykseen maailman talousfoorumissa?

Kuinka monta edustajaa komissio lähettää tähän talousalan huipputapaamiseen, mitä aloja he edustavat ja mihin tilaisuuksiin he osallistuvat?

Kuinka suuret kustannukset komissiolle aiheutuu tästä tapahtumasta?

Vastaus

(EN) (1) Komissio kannattaa presidentti Obaman esittämien ajatusten taustalla olevia päämääriä eli systemaattisesti merkittävien rahoituslaitosten muodostamiin riskeihin puuttumista. Tämän kysymyksen ratkaisemiseksi komissio harkitsee toimenpidepakettia, jolla puututaan rahoituslaitosten välisiin kytköksiin ja luodaan paremmat kriisinhallinnan puitteet muun muassa ottamalla käyttöön valvojien varhaisen vaiheen toimintaa ja kriisinhallintaa koskevat välineet sekä luomalla vakaammat johdannaismarkkinat. Tämä perustuu jo toteutettuihin ja käsiteltävänä oleviin toimenpiteisiin pankkien pääomavaatimusten laadun parantamiseksi erityisesti kaupankäyntivarastoon liittyvien toimien ja riskialttiiden arvopaperistettujen tuotteiden osalta. Komission ehdottama uudella valvontajärjestelmällä, joka on parhaallaan parlamentin käsiteltävänä, asetetaan makrotaloudellisten riskien havaitsemisen vaatimustaso, ja tämän varmistaminen edistää Euroopassa toimivien pankkien tehokasta ja yhtenäistä päivittäistä valvontaa.

Komissio odottaa nyt tarkempia tietoja presidentti Obaman ehdotuksista. Tulevassa Ecofin-neuvoston kokouksessa on määrä keskustella systemaattisesti merkittävistä rahoituslaitoksista. Komissio keskustelee presidentti Obaman ehdotuksista myös muiden kansainvälisten kumppanien kanssa G20-ryhmässä, rahoitusmarkkinoiden vakautta seuraavassa elimessä ja Baselin pankkivalvontakomiteassa. Komissio on jatkossakin sitoutunut uudistusprosessiin, johon kansainväliset kumppanit osallistuvat ja joka tuottaa yhtenäisen tuloksen globaaleilla rahoitusmarkkinoilla.

(2) Komissiota edusti maailman talousfoorumissa kolme komission jäsentä, yksi komission jäsen ehdokas ja kahdeksan virkamiestä asianomaisista eri yksiköistä. Näiden tehtävien kokonaiskustannukset olivat 20 590,22 euroa.

*
* *

Ryszard Czarneckin laatima kysymys numero 44 (H-0051/10)**Aihe: Puolalaisvähemmistön oikeuksien loukkaaminen Valko-Venäjällä**

Aikooko komissio reagoida jollakin tavalla puolalaisvähemmistön oikeuksien loukkaamiseen Valko-Venäjällä, missä Valko-Venäjän puolalaisten yhdistykselle yritettiin asettaa pakolla uusi johtajisto ja tämän järjestön omaisuus yritettiin takavarikoida?

Vastaus

(EN) Kiitämme arvoisaa parlamentin jäsentä puolalaisvähemmistön oikeuksien loukkaamista Valko-Venäjällä koskevasta suullisesta kysymyksestä.

Euroopan komissio on huolissaan yleensä järjestäytymisvapauden ja etenkin Valko-Venäjän puolalaisten liiton demokraattisen organisaation toiminnan jatkuvasta rajoittamisesta Valko-Venäjällä.

Valtion demokratian laatua mitataan muun muassa sillä, miten sen viranomaiset kohtelevat vähemmistöjä.

Valko-Venäjän viranomaisten toimet, joilla pyritään pakolla vaihtamaan Valko-Venäjän puolalaisten liiton johto ja takavarikoimaan sen omaisuus, ovat vastoin itäistä kumppanuutta koskevan huippukokouksen julkilausumaa, jonka Valko-Venäjä allekirjoitti Prahassa 7. toukokuuta 2009.

Kehotamme Valko-Venäjää lopettamaan tällaiset toimet. Muistutamme myös Valko-Venäjälle esittämistämme tarjouksesta parantaa sopimussuhteitamme, mikäli seuraavilla viidellä avainalalla saavutaan edistystä:

- poliittisista syistä tapahtuvien vangitsemisten lopettaminen
- vaalilainsäädännön uudistaminen Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön (ETYJ) ja demokraattisten instituutioiden ja ihmisoikeuksien toimiston (ODIHR) suositusten mukaisesti
- tiedotusvälineiden toimintaympäristön vapauttaminen, kokoontumis- ja järjestäytymisvapauden takaaminen
- kansalaisjärjestöjen ja ihmisoikeusaktivistien toimintaolosuhteiden sekä lainsäädäntö- ja sääntelypuitteiden parantaminen
- kuolemanrangaistusten toimeenpanon keskeyttäminen ja kuolemanrangaistuksen lakkauttaminen.

*

* *